

श्री बृहत् कप्पसूत्रं (वेदकल्प)

छेदसूत्र

शुद्ध मूल, शब्दार्थ, भावार्थ सहित.

मूल्य रु. १-४-०

लेखक तथा प्रकाशक

डा. जीवराज धेलाभाइ दोशी. L. M. & S.

अमदावाद (नवे दरवाजे)

श्री सत्यविजय प्रिन्टिंग प्रेसमां या सांकटचंद्र हरीलाले टापु.

सन्त १९७१

आवृत्ति १ टी.

सन् १९१५

प्रत १०००

પ્રસ્તાવના.

- (૧). આ સૂત્રનું નામ વૃહત્ કલ્પ સૂત્ર છે, પૃહને વેદકલ્પ સૂત્ર પણ કહે છે. આ સૂત્ર હેદ સૂત્ર છે, અત્યાર સુધીમાં કલકચાના વાધુ સાહેબ તરફથી હેદ સૂત્ર સિવાયના આગમો છપાયા છે, હેદ સૂત્ર પૈકીનું આ સૂત્ર પેહેલ વેહેલું છપાય છે. આ સૂત્ર વધા હેદ સૂત્રોમાં નહાતું છે. એટલે કે તેમાં છ હેદો છે તેને મૂલ સ્ત્રોકની સંખ્યા ૪૭૧ ની છે. આ સૂત્રમાં સાધુ તથા સાધ્વીનો આચાર છે. આ સૂત્ર દરેક સાધુ તથા સાધ્વીને મોઢે કરવાની તથા મનન કરવાની ઘણીજ અગત્યતા છે. શ્રાવક, શ્રાવિકાને પણ વાંચવા લાયક છે કેમકે આ સૂત્ર જ્ઞાન મેલ્લવવાથી સાધુ સમાચારીની પૂર્ણ માહિતી થશે તે સાધુને રહેવાના સ્થાનક, પાટ, પાટલા, વસ્ત્ર, પાત્ર, રજોદરણ, આહાર વગેરે વોદારાવવાની રીત સમજી શકાશે જેથી વોદોરાવવાના ક્રેટલાક વોષથી શ્રાવક મુક્ત થશે. આ સૂત્રનો મુલ્પાઠ વિદ્વાનો પાસે સુધરાવી છપોવેલ છે તે દરેક પાઠની નવિ બીજા પૃથ્વીજ જાતના સૂત્ર પાઠનો ફેરફાર હોય તે પણ પાઠાન્તર રૂપે ઘટાડ્યો છે. આ પાઠાન્તરની સમજણ પઢે માટે આ સૂત્રનો મુલ્પાઠ કદ કદ વેદ કલ્પની પ્રતોને આધારે તૈયાર કર્યો છે તે સૂત્રોની શકિકત નવિ મુજબ છે.
- (૨). ૧ (સી) નામની પ્રત જે સને ૧૮૮૦-૮૧ ની સાલમાં લરદિકો ને જેનો નંબર ૧૩ (પી)

છે તે જે પુના શહેરમાં આવેલું દક્કન કોલેજ હાઇટ્રેરીમાંની પ્રત છે. આ પ્રત સંવત ૧૨૧૮ની સાલમાં કલેલ છે.
૨ હપ્પી પ્રતના જેવી સંવત ૧૩૩૪ની સાલમાં કલાપુલી તાહ પત્રની પ્રત હપ્પી કરેલ નકલ જેનો નંબર ૭૭૮ છે. આ પ્રતનું નામ (નાની સી) છે.

નપ્પી ધને પ્રતો યુર્ષોની છે. યુર્ષોમાં આર્માં સૂત્રો આપેલ નથી પણ શરૂઆતનો ભાગ આપેલ છે તે હપ્પી મૂલ પાઠો નીકળી શકે છે. આ ધને પ્રતો એક સરખી છે.

૧ (ટી) નામની ટ્રીઝો પ્રત જેમાં પેહલા અને ઘોઝા હદેસાની ટીકા છે. આ પ્રતનો નંબર ૧૨ છે ને તે દક્કન કોલેજ હાઇટ્રેરીની નંબર ૧૯૦ વાલી પ્રત છે. આમાં ઘેજ હદેસા આપેલ છે પણ વાકીના હદેસાના કેટલાક સૂત્રો પણ તેમાં આવી જાય છે. આ પ્રત ૧૭ મા સૈકાના શરૂઆતની સંભવે છે, જો કે તેના હપ્પી તારીખ નથી.

હપ્પીની યગ પ્રતો સીવાય નીચેની મૂલ સૂત્રોની ફક્ત ટવા સાથેની પ્રતોનો હપ્પીયોગ લીધેલ છે તે પ્રતોના નામ.

૪ (મોટી) ઘી અથવા ઘી નામની પ્રત જેમાં ૧ થી ૧૮ સૂત્રોના પાના છે.

૫ (નાની) ઘી નામની પ્રત જે વગર તારીખની નંબર ૭૩૪ વાલી છે.

૬ (દવલુ) નામની પ્રત જે પણ વગર તારીખની નંબર ૨૨૨ વાલી છે.

७ (इटाकीक) वी नामनी प्रत संवत १८१२ नी नंबर २१०८ वाळी छे.

उपर मुजय जुदी जुदी सात मतोनो आधार आ सूत्रना मूळ पाठनुं संशोधन करवामां कीधो छे.

आ मतोंमां नंबर ७ वाळी प्रत, नंबर १ तथा ३ नी मतोंने मळती आवे छे एण नंबर ४-५-३ नी प्रतो साथे मळती नथो. सामान्य रीते घणुखरु नंबर ४-५-३ नी प्रतो उपर आधार राखी मूळ पाठो केवामां आवेळ छे.

आ सूत्रना पाठांतरमां नंबर १ सी, ३ टी, ४ मोटी वी अथवा वी, ५ नानी वी, ६ डबल्युं अने ७ इटाकीक वी एटला नामोनी प्रतो आवशे, ए वाचत ध्यानमां राखनाथी कइ युक्तो पाठतिर छे ते सहेळाइथी समजाशे. वाचक वार्गने जलदी सपज पड़े पाटे उपली बुक्तोना नाम इंग्रेजी तथा देवनगरी लीपीमां मुक्पा छे. पाठांतरमां (पी) शब्द आवे त्यां पेहेकी (सी) समजधी ने (टी एच) इंग्रेजी शब्द आवे त्यां ठाणांग सूत्र समजनुं.

(३), आ वृत्त कल्प सूत्रमां आवता मूळ पाठो, नीचेना वीजा सूत्रोना मूळ पाठो साथे मळता आवे छे.

वृत्त कल्प सूत्र.

उदेसो सूत्र संख्या

१ ३५ (जे उवसमइ)

इंग्रेजीमां छपाएल कल्प सूत्रना

नीचेना फकराओ साथे.

५९

१२ ने त्पार पछीना

२१

४ २७

५ ५४

वदेसो	सूत्र संख्या	निसीह सूत्र वदेसो	सूत्र संख्या
१	३८	११	१९ के (२२)
१	३	४	२० " (२९)
३	३ ने त्पार पछी	१२	५
३	५ यी १०	२	२२ थी २४के(२३-२४-२५)
३	१७	१०	५२ "(१३)
३	२५ अने त्पार पछी	२	५६ ने त्पार पछी के(५७)
३	२८	२	५८ "(५९)
४	१	३	३
४	११ ने त्पार पछी	१२	३५ अने त्पार पछी के (३७)
४	२७	१२	४४ " (५१)

५	६ थी १०	१०	३५ थी ४०
५	४५ अने त्यार पछी	२	१० थी ८
५	४८	११	२७
६	१	४	२३

स्यानांग सूत्र वाडु साहेबुं तेना नीचिना पानाना

सुत्रो साथे

३९३ अने त्यार पछीना

१७९ " "

३६४ " "

३१२ अने ४५४

४२३ अने त्यार पछीना

३८३ " "

४२८ " "

२ २९ अने त्यार पछीना

४ १-८

४ २७

४ २४ थी ३०

६ १ अने त्यार पछीना

६ ७ थी १२

६ १३ अने त्यार पछीना

આ સુત્ર પ્રસિદ્ધ કરવામાં અમારી મતકત્ર વક્ત જૈનાગમના જ્ઞાનનો ફેલાવો કરવાનો છે. આ સૂત્રનો કીમત તેથી કરીને ઘણીજ કમતી રાલ્લી છે જેથી દરેક જૈન ધંધુ તે સૂત્ર ત્વરીથી વાંચી શકે. આં સૂત્રોના વેચાણમાંથી થતી ઉપજ આવાજ ધીર્જાં જૈન આગમો છપાવવામાંજ વપરાય છે. આ સૂત્રનું શુદ્ધીપત્ર પણ અલગ છપાવી વાલ્લ છે. આ સૂત્ર છપાવવામાં ફોર્મ મુલયુક રહી ગઈ હોય તો તેમાં સુધારો કરી વાંચવા તથા તેથી સુધારવાની ત્રાસનો મમને રલ્લી મોકલવા અમારી દરેક જૈન ધંધુને આરજ છે. અમારા તરફથી છપાયેલ પુસ્તકો વાલ્લતની ત્રોહર ત્વર આ સૂત્રમાં છપાવી છે તે ઉપર ઘાંચક વર્ગનું ધ્યાન લેવવાની રજા કડંછું તા. ૨૧-૮-૧૫.

ડા. જીવરાજ ઘેલાભાઈ દોસી.

L. M. & S.

નવેદરવાએ-અમદાવાદ.

अनुक्रमणिका.

वाचित

आचार	१	...	...
उपपत्तयः	१-६	...	...
(अचार) विधि	७-१५	...	...
कर्म	१६-२५	...	...
विधि	२६-३५	...	...
प्रायश्चित्त	३६-४५	...	...
विधि	४६-५५	...	...
विधि	५६-६५	...	...
विधि	६६-७५	...	...
विधि	७६-८५	...	...
विधि	८६-९५	...	...
विधि	९६-१०५	...	...

मतकच

वृहत्संहिता

उपे. १ १-६ साधु सार्धाना आहारनी विधि

पाठ १-५१

पा. १-२५ ७-१५ साधुसार्धाने स्थानकर्पा उत्तरवानी

विधि तथा केटको काळ रेंधुं ते

उपकरण	क्रिया	क्षेत्र	विहार	स्थानक
१६-१७ साधुसाध्वीने केहुं मातरीयुं (पेशाबनुं भाजन) कळपे	...	...	...	...
१८ साध्वीने पछेढी वांधवानी चींदरडी कळपे	...	...	...	...
१९ साधुसाध्वीने नरीकाठि अमुक क्रियाओ न करवा यायत	?	...	...	...
२०-२१ साधुसाध्वीने केवां उपाश्रये रेहुं	...	...	...	?
२२-२४ कौनी नेथाए रेहुं	...	...	...	?
२५-२४ केहवा स्थानकमां रेहुं	...	...	...	?
३५ साधुसाध्वीने मांहीमांहे कळेश ययो होय तो शुं करवुं	...	?	...	...
३६-३७ साधुसाध्वीने विहार करवा आश्री	...	...	?	...
३८ कडाइ यती होय त्पार्थी विहार करवा आश्री	...	...	?	...

आहार	उपकरण	विहार
...	?	...
?	...	...
...	?	...
केवा वाचत		
...	?	...
...	?	...
...	...	?
?	...	...
...	...	?
...	...	?

४९-४२ उपकरण केवानी विधि

४३ आहार वोहरवा आथ्री

४४ स्यानक पाटपाटका दिवसे जाचेक रात्रे

केवा वाचत

४५ वल्ल रात्रे न केवा संवंधी

४६ चोरे चोरिक वल्ल रात्रे पण केवा वाचत

४७ रात्रे विहार न करवा वाचत

४८ जमणवारमा वोहरवा न जवा वाचत

४९-५० साधुसाध्वीने रात्रे केटकी संख्या होय

तो वहार जंहुं (अमुक क्रिया मांटे)

५१ कया देसमां विहार करवो

उद्दे. २	१-१२ वेदो लपाथय खपे ते वावत	आहार	उपगारण	स्योनक
पाठ १-३०		...	...	१
पा. २६-४६	११ स्थानकमा लतरवानी रजा लेवा वावत	...	...	१
	१४-२८ सेज्यातरना आहार वावत चौर्धगी	१	...	...
	२९-३० वेदथी जातना वल्ल तथा रजोहरण खपे	...	१	...
उद्दे. ३	१-२ साधुसाध्वीने एकधीजाना लपाथयमा	...	...	१
पाठ १-३५	जवा आववा आश्री मर्यादा वताथि छे	...	१	...
पा. ४७-६३	३-६ केची जातनुं चापडुं रोगादिक कारणे कल्पे	...	१	...
	७-१० केची जातनुं वल्ल खपे	...	१	...
	११-१२ कछोटो वाळवा संबधी	...	१	...
	१३-१४ केची रीति वल्ल वोहरवुं	...	१	...
	१५-१६ साधु साध्वीने प्रथम मवर्गो छेती	...	१	...

उपगरण	क्रिया	ग्रहस्थीनि त्यां ज्ञुं	स्थानक
वस्ते उपगरण लीया होय तेयीज च- लाववा विपे ...	...	...	...
१७-१८ वर्षाकाले वस्त्र न वोहरवा विपे ने शि- याळे उनाळे वोहरवा विपे ...	...	...	...
१९-२० मर्यादा प्रमाणे वस्त्र लेवा	...	...	...
२१ मर्यादा प्रमाणे वंदना करवी	१	...	...
२२-२४ ग्रहस्थीने घेर जवा आश्री	...	१	...
२५-२८ ग्रहस्थीना उपगरण पाछा आपवा विपे	...	...	...
२९-३० स्थानकर्मा रहेळा साधुनी आज्ञाए वीना साधुने उतरवा वाचत तथा तेना उप- गरण भोगववा वाचत	...	...	१

आहार पायथित स्यानक

- ३१-३२ वार धर्णीयाता घरमां उतरवा बावत ?
 ३३ धर्णीयाती जग्गामां धर्णीनी आज्ञा मागी ?
 रेखा बावत ... .. ?
 ३४ सेना उतरी होय तेवी जग्गामां न ...
 रेखा बावत, ... ?
 ३५ गोचरी तथा (ठंडीळनी पांच गावनी मर्यादा) ?

चे. ४	...	...	...
पाठ २-३१	१	...	...
पा. ६४-९१	२	...	...
	३	...	...

	आहार	दिक्षा	पायाश्चित	वांचणी	समजाववा
४-९	त्रण जणने दिक्षा तथा वांचणी आपवी ...	?	...	?	...
	न कळपे				
६	त्रण जणने वांचणी आपवी कळपे ...	...	...	?	...
७-८	त्रण जणने समजाववा दोहिलाने त्रण ...	...	...	...	?
	जणने समजाववा सोहिला				
९-१०	साधुसाथी पढता झाली राखवामां ...	...	?	...	...
	एक बीजानी साहज्ज इच्छे तो चौ- मासीक मायश्चित पामे				
११-१२	पेहेळी पोरसीनो आहार पाछळी पोर- सीण न राखवा वावत तथा गाम बहार वे गाउ उपरांत आहार न राखवा वावत	?	...	...	...
११	संकितादिक सदोष आहार वावत	?	...	...	...

	आहार	क्रिया	हेतु परिहार वि.चा. बीजा गच्छ (मां जवुं.)
१४	पेदेखाने छेला तिर्यकरना साधुने आहार ? चोहरवा वावत	...	...
१५-१७	ज्ञानादिक निमित्ते बीजा गणमां जवा वावत	...	१
१८-२०	संभोगने अर्थे (पटके आहारपाणी भेगो ... करना) के सेवा कत्वा अन्य गच्छ (संघाडा) मां जवा आश्री	...	२
२१-२१	सुत्रार्थ भणाववा अन्य गच्छमां जवा आश्रा ...	...	३
२४	साधु गुजरी जता तेनुं कळेवर परठ- ववा वावत	१	...
२५	फटेशु कर्पो दोय तो शुं कारुं ते वावत ...	...	१
२६	परिहार विशुद्ध चारिशीयाने आहार ... छेवा वावत	...	१

आहार क्लेश पापयित् विशार स्थानक

२७ पांच मोटी नदीयो उतरवा बाबत ... .. ?
 २८-३१ केहवा तरणाना घरमा उतरवुं ते बाबत ... .. ?

वदे. ५

पाठ १-५४ १-४ देवता देवी स्त्री पुरुषनुं रुप करी साधु ... .. ?
 पा. ९२-११६ साध्वीने फरसता बन्ने साहज्ज इछे तो मैथुन सेववानुं प्रायश्चित पाप्मे ... .. ?

५ साधुसाध्वी क्लेश करी बीजा संघा- ... .. ?
 दामां जता समजावी तेज संघादामां पाछा वाल्वा बाबत ... .. ?

६-९ सूर्योदय पेहेलनि सूर्य आयम्प्या पछी ? ... .. ?
 आहारपांणी न लेतां परठबवा बाबत ... .. ?
 १० रात्रे डकार आवतां शुं करवुं ? ... .. ?

	आहार	उपकरण	क्रिया...	प्राप्यवित
११-१२	आहारमा आहार बोहरता' वेदंन्द्रिया- दिक जीवके पाणीनुं बिन्दु आवी पढे तो शुं कहुं	...	...	...
११-१४	साध्वीने पशुजतीना' स्वर्शनी साहज्जं ... वांछता हस्तकर्मनुं तथा वैद्युनः सेववानुं प्राप्यवित आवे	...	...	१
१५-१८	साध्वीने एककां ररेहुं, एककां आंहार ... पाणी केवा जहुं, एककां संज्ञाप करवा के ठंडीके जनुं के विहार करवोन कळपे	...	१	...
१९-२१	साध्वीने वस्त्ररहित ज्ञान ररेहुं नहीं, ... करपात्री ररेहुं नहीं तथा उपयदे हीके वेसहुं नहीं	१	...	...

क्रिया	उपकरण
२२-२३ साध्वीने बहार आंतापना लेवी नहीं, उपाश्रयनां वाढावाहीमां आतापना लेवी कळपे	...
२४-३४ साध्वीने अभिग्रह वाचतना दसबोक करवा न कळपे	...
३५-३६ साध्वीने वख्रादीकर्ना पळाठीवाळी वे- सवुं कळपे नहीं, साधुने कळपे	...
३७-३८ साध्वीने ओढीगण सहित् आसने वेसवुं कळपे नहीं, साधुने कळपे	...
३९-४० साध्वीने पाट उपर पाटके बाजोठ उपर, उसुं ररेवुं के वेसवुं कळपे नहीं, साधुने कळपे	...
४१-४३ साध्वीने नाळ सहित तुंबडुं राखवुं कळपे नहीं, साधुने कळपे	३

आहार उपगर्ण क्रिया परिहार विशुद्ध

४३-४४	साध्वीने डांडी सहित पुंजणी राखवी कळये नही, साधुने कळये	...	?	...	...
४५-४६	साध्वीने काकडानी (बघाडी) डांडीनो रजोहरण कळये नही, साधुने कळये	...	?	...	...
४७-४८	साधुसाध्वीने एकबीजातुं मातुं केंतुं के आपतुं न कळये, अमुक कारणे कळये	...	?	...	...
४९-५१	साधुसाध्वीने परेळा पहोरनो आहारके औषध के तेजादीक मर्दन करवा मटि पाउळा पधारे कळये नही	?	...	...	...
५२	सुगंधी द्रव्य साधुसाध्वीने चौपटतुं कळये नही	...	?	...	...
५३	परिहार विशुद्ध चारित्र्य सेवनारने स्थिर अमुक कारणे बोझाने	...	...	...	?

आहार क्रिया पायथित साहज आपवी

५४ साध्वी सरस आहार एकवार बोहोरेथी
तुप्ती पामे, तेम तुप्ती न थाय तो फरी
आहारपाणी बोहरवा जाय

बदे, ६

पाठ १-१४ १ साधुसाध्वीए छ जातना अवर्णवाद ... १ ...

पाठुं ११७-१२५ न बोळवा ... ३ ...

१ छ मकारना भला आचारवाळा साधु ... ३ ...

साध्वीने पण जुवा आळनुं प्रायथित
लेवा वावत

१-१२ साधुसाध्वीए एकवीजाने अमुक कार- ... १

जे साहज आपवा वावत

१३ छ बोळ आचारने निष्फळना करणहार ... ३ ...

१४ छ मकारना आचार ... ३ ...

जाहिर खबर.

अमारा तरफथी जे जे सूत्रो छपाबी बहार पाढवामां आवेला छे के हने पछी छपाबी बहार पाढवामां आवेते तेनो मुख्य उदेश नीचे मुजब छे.

१. जैन धर्मना ज्ञाननो फेलावो करवो. २. ४५ पीस्ताळीसे आगमोना मूळपाठ पथीम देशोना विद्वानो पासे भारे खरचे सुधराववा. आ मूळ पाठ घणा जुना आगमोनी घणी प्रतो साथे मेळवी सुधरावी पाठान्तर बख्ताबीने छेवटनुं पुफ पण ते विद्वानो पासे सुधराबीने पछी छेवट ते मूळपाठ छपाववानी भारे खरचाळु यो-जना जेमे अमारा पदरथी करी छे. बपरनी हकीकतयी खुलुं जणाथे के मूळ पाठ घणो शुद्ध यथे. आवा मथीम देशोना विद्वानो पासे शुद्ध कारविक मूळ पाठवाळा सूत्रोनी प्रथम खातरी करी तेवाज सूत्रोज खरीदवामां आपना पैसानो सद उपयोग करी ज्ञान दानमां मदद करथो. जेमे पेट भराइ करवाने माटे सूत्रो छपावता नथी पण उपर कल्या मुजब शुद्ध मूळपाठ अमारे खरचे बख्ताबी ते मूळपाठ उपर मुजब छपाबीने पछी अर्थ, मूळ-

पाठने भावार्थ साथे सूत्रो छपावी तेलुं जे वेधाण थाय तेनी उपजमार्थी ४६ आगमो एक पछी एक उपर मुजव छपाववानी योजना अमारा तरफथी करवामां आवेक छे.

अमारा तरफथी नीचेना सुत्रो छपाया छे.

१ उत्तराध्ययन सूत्र शुद्ध मूळ, अर्थ, भावार्थ साथे पाका पुठानुं	रु. ६-८-०
२ उत्तराध्ययन सूत्र शुद्ध मूळ, अर्थ, भावार्थ साथे पानानुं पाटलीओ साथे	रु. ६-०-०
३ उत्तराध्ययन मूळपाठ ३६ अध्ययन पुठावाळुं	रु. १-४-०
४ दशवैकालिक सूत्र शुद्ध मूळ, अर्थ, भावार्थ साथे पानानुं पाटलीओ साथे	रु. २-४-०
५ दशवैकालिक सूत्र मूळपाठ वधिक पुठावाळुं	रु. ०-४-०
६ सामायक-प्रतिक्रमण अर्थ सहित आठ कोठी तथा छ कोटीना खंभात, लीबही ने गोंदक	रु. ०-६-०
७ संघादाने उपयोगी वधिक पुंठानुं	रु. ०-१-६
८ सामायक अर्थ सहित वधिक पुंठानुं	रु. ०-१-६

रु. ०-१२-०

रु. १-४-०

८ नृसूत्र कण्ठ्य सूत्र मूळपाठ शब्द कोप साये
९ नृसूत्र कल्प सूत्र अर्थ, मूळपाठ, भावार्थ साये पानानुं पाटलीओ साये.

डा. जीवराज धेलाभाइ दोसी.

L. M. & S.

नेवेदस्वाजे—अमदावाद.

उपरनां पुस्तको अमदावादमां मळवानुं ठेकाणुं.

श्री. त्रीभोजनदास हगनाथदास ठे. आकाशेठकुवानी पोळना

श्री. बाळाभाइ छगनळाळ ठे. कीकाभटनी पोळना

श्री. चाढीळाळ काकुभाइ ठे. तळीयानी पोळना

आ सूत्रना अघग शब्दोना कोश तेमां मागधी शब्दने मळतो संस्कृत शब्द तथा
दरेक मागधी शब्द कया उद्देशाना कया पाठमां आंव्यो छे ते वताव्यो छे.

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
असिया	अदिका	१	६-११	अणुबहुविपग	अनुपस्यापितक	५	१२.१४
अङ्गमग	अङ्गमग	१	५-१	अनियाणया	अनिदानता	४	१३
यणथपिपसंक्षप	अनस्तमितसंक्षप	२	६-९	अन्तरमिह	अन्तरगृह	३	२२-२४
अणवटुप	अनवस्थाप	४	३	अन्तोच्छित्तय	अन्तलिप्तक	१	१६.१७
अणुयाइय	अनुद्रातिक	१	१८	अन्नमजं कोमाणं	(अन्योन्य)	४	२
		२	१८	अपाडिहट्ट	अमतिहृत्य	३	२६
		३	३४	अपाइग	अपात्रिक	५	२०
		४	१.९.१०	अप्यमागारिय	अप्यसागारिक	१	२६
		५	१-४	अप्यविइय	आत्माद्वितीय	१	४९.५०
		११	६-१०	अप्यइय	आत्मवृत्तीय	११	११ ११

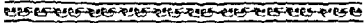

संस्कृत	उद्देशो	पाठ
मागधीशब्द	१	११.१२
आगमनगृह	२	५१
आर्य क्षेत्रम्	१	४६
आहृतिका	२	१९.२०
'जुओ' हरिया०	३	१९.२१
याथारत्निकया	१	३५
ऋच्छा	६	१३
उद्गतष्टिक	५	६-९
उद्गार	५	१०
उद्गातिक	४	११.१२
उद्देशयितुम्	४	२१-२३
उपकरणज्ञात	४	२४
उपायनापयति	३	३४
	४	११.१२

संस्कृत	उद्देशो	पाठ
आत्मचतुर्थी	१	४९-५०
(जुओ) वगडा	१	११
अपाठतदारक	१	१४.१५
अवक्तव्य	६	१
अविनोपि-	१	३५
तमाभृत	४	५.६.२५
	५	५
	६	१
...	२	१-४-८
	३	२९-३१
	"	३३
(पया-लघुशम्भक्त)	५	५३
अयःश्रवणमात्रक	४	२८.३०
आहुश्चनपट्टक	५	३५.३६

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
एर्वई	अजिश्वती	४	२७	करभी	दुकगार	२	१०
ओक्खिखण	अवस्तीर्ण	२	१.२.८.९	कुणाला	....	१	५१
ओगह	अत्रग्रह	१	३९-४२	कोवकुइय	कौकृतिक	४	२७
ओगहणपट्टग	अत्रग्रहणपट्टक	३	२८-३३-३५	कोसम्बी	कौशाम्बी	६	१३
ओट्टिय	ओट्टिक	३	११.१२	कोसिया	कोपा	१	५१
ओण्णिय	ओण्णिक	३	११.१२	खाणूय	स्याणुक	४	२७
ओहाडियचिलि-	चिलिमिळिकाव-	२	३०	गङ्गा	....	६	३.५.
मिलियाग	याडितक	२	३०	गणावच्छेइय	गणावच्छेइक	४	२.७
कपट्टिई	कल्पस्थिति	१	१४	घाडिपत्तय	घटीमात्रक	३	१४
कपट्टिय	कल्पस्थित	६	१४	चकखुलोलुय	चक्षुल्लोक	४	१५-२३
		४	१४.२६	चम्म	चर्मन	१	१६.१७
		५	५३	चारण	चरितुम्	६	१३
कप्पाग	कलपक	२	१३			३	३-३
		२	१३			१	३६.३७

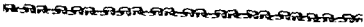
पागधीनन्द	संस्कृत	उद्देशी	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशी	पाठ
चित्तसम्भ	चिन्तकर्म	१	२०.२१	तिरीडपट्ट	तिरीडपट्ट	२	२९
विश्विनिषीया	विश्विनिषीया	१	१८	तेज	स्तैन्य	४	३
छेओवट्टावणिय	विश्विनिषीका	६	१४	थूणा	स्थूणा	१	५१
छेय	छेओपस्थापनिक	२	४.७	थेर	स्थविर	३	१४
मउणा	यमुना	५	५			४	१५.२३
महिय	जह्मप	४	२७			५	५३
मवजर	....	२	२९	दगनीर	उदगनीर	६	६४
मिणकल्प	मिणकल्प	२	१	दाखदण्डग	दाखदण्डक	१	१९
मोई	द्योतिस्	६	१४	पायपुच्छण	पादमोच्छन	५	४५.४६
मपट्टमया	तत्पयमता	२	६	दुग	दुगी	७	७
मान्पन्धम	ताणपन्धम	२	१५.१६	दुस्सन्नप	दुःसंज्ञाप	४	७
मिन्निनिय	मिन्निनिक	६	१.५	देव	देवी	५	१.४
			१३	नावा	नी	६	९

संस्कृत	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
प्रतीति	संस्कृत	५	५
प्रस्तार	प्रतीति	२	१४
परिक्षेप	प्रस्तार	६	२
....	परिक्षेप	२	६-९
	....	२	३९-४२
		३	४-७
		३	२८, ३४
		४	४९
		४	२६
		५	५३
		१	३८
		२	३८
		३	९-१२
		५	१-४
		११	६-१०

भागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	याव
निगमधीमुत्ताणि	....	५	१५-३४
नियणकरण	निदानकरण	६	१३
निविवृत्काइय	निधिष्टकायिक	६	२४
निविवसइ	निविंशति	२	२३
		६	१४
निस्ताण	निश्रया	१	२१-२४
नीहडिया	निहितिका	२	२१, २२
पर्इव	मधीप	२	७
पविल्याइय	पक्षिजातिक	५	१३, १४
पडिहारिय	प्रातिहारिक	२	२५-२८
		३	४, २५
		४	२७, २८
		४	२८-३१
पणग	पनक	६	८

परिहारस्थान
परिहारडाण

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
पञ्चिमन्थु	परिमन्थु	५	१३.१४	पाद्मद्वियाग	माभृतिका माभृतिक	४	५.६
पञ्चिसस्यइ	परिश्रयति	६	१३	पिचिय	पिचि	२	२५-१
पशुनाइय	पशुनातिक	४	९.१०	पिण्डग	पिण्डक	२	३०
पाण	माण	५	१३.१४	पुलागभत्त	पुलाकभत्त	५	५४
	पान	४	२८-३१?	पूयाभत्त	पूजाभक्त	२	२५-२
		५	११	वन्ना	वल्गज	२	३०
		६	४.६	वाहिरिया	वाहिरिका	१	६-९
पायकेसरिया	पात्रकेशरिका	५	४३.४४	भाङ्गिय	भाङ्गिक	२	२९
पायपुञ्छण	पादपोज्जन	१	३९-४२.४५	मउढ	मुकुट	४	३०-३
		५	४५.४६	महानई	महानदी	४	२७
पाराधिय	पाराञ्चिक	४	२	मही	....	४	२७
पारियासिय	परियासित	५	४९-५१?	मुञ्ज	....	२	३०
पारिहारिय	पारिहारिक	२	३३	मेरा	मयादी	४	३२
पाद्म	माभृत	१	३५				

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
मेहुण	मैथुन	४	१.९.१०	वत्थु	वास्तु	३	३१-३२
मोय	मोक	५	१-४.१४	ववहार	व्यवहार	५	५३
मोहरिय	मौखरिक	५	४७.४८	वाइय	वातिक	४	४
रयहरण	रजोहरण	६	१३	विवप्य	विकल्प	४	१४
		२	३०	विखिखण	विस्तीर्ण	२	१.२.८.९
		३	१५.१६	विगइपडिवद्ध	विकृतिपतिवद्ध	४	५.६
		२	११.१२	विगरण	विकरण	३	२७
रुक्खमूल	रुक्मूल	५	४७-५२	वियड	विकट विकृत	२	४.५
रोगायङ्क	रोगातङ्क	५	४१.४२	वियडगिह	विष्टतगृह	२	११.१२
लाउय	अलाउुक	५	११.१२	वीसुम्भइ	विश्रम्भनि-विष्कम्भति	४	२४
वंसीमूल	वंशमूल	२	....	वेरज्जविरुद्धरज्ज	वैराज्य विरुद्ध राज्य?	१	३८
वगढा	वडाग वयड	....	३९-४२.४५	संखडि	संस्कृति	१	४८
वत्थ	वत्त्र	२	२९	संयाडिय	संवृतिक-संस्तृतिक	५	६.९
		३	७-१०.१५,१६	संयरइ	संतरति-संस्तरति	५	५४

मागधीग्रन्थ	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीग्रन्थ	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
समाधिप्रथम	समाधिप्रथक	१	१७	सुय	श्रुत	४	२५
संभोगगण्डिका	संभोगप्रथयाय	४	१८-२०	सुरा	....	२	४
सरऊ	सरयू	४	२७	सुसन्नप	सुसंज्ञाप्य	४	७, ८
सविज्ञान	सविज्ञान	५	३९-४०	सेज्ञा	शय्या	१	३१, ३२
सवैष्णव	सवृन्तक	५	४१-४४	सेज्ञाभिप्यारग	सेज्ञासंस्तरक	१	४४
सागारकण्ड	सागारकृत	१	३९-४२	सेणा	सेना	३	२०, २१-२२
सागरिय	सागारिक	४	२४	सेय	सेक	३	३४
		१	२२-३०	सेवतराग	सेवतरक	६	८
		२	१३-२८	सोवीरय	सोवीरक	४	१३
		३	३६-२८	दत्तपरम्प	दत्तकर्म	२	४
		४	२४			४	१
साण	मानक	२	२१-३०	हरियावडिया	हुताहुतिका	५	१३
सामाश्रयसंज्ञय	सामायिकसंज्ञत	४	२४		हरितावडिया	१	४३
सांक्ति	ज्ञानि	२	१		....		
सारस्य	सायाश्रय	५	३७-३८	हरि		६	३५

॥ *बृहत् कप्पसूतं.॥

पढमो उद्देसओ.

॥ अथ बृहत्कल्प सूत्र (वेद कल्प) छेद सूत्रनो प्रथमो उद्देशो ॥ १ ॥

अर्थः ॥ १ ॥—नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० घळी ॥
आ० फार्चा ॥ ता० ताड वृक्षनां एटले (केळनां) ॥ प० लांबी आकृतिवाळां फळ (केळां) ॥ अ० अण
भेध्यां (अण मोळ्यां—मोळ्यां नही) प० वोढोरवां (न कल्पे) ॥ ? ॥

* कप्पसूत्र ए सूत्रने बृहत्कल्प अथवा वेदकल्प सूत्र कहे छे, वैतकल्प [वेद कल्प] एटले पापने विदारे ते
कारणे वैतरल्प कहीए; अथवा ने प्रकारनो कल्प कहेतां आचार छे जेनी अंदर ते माटे वैतकल्प कहीए अथवा वैत

मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ	मागधीशब्द	संस्कृत	उद्देशो	पाठ
समाहिपत्तय	समाधिमात्रक	१	१७	सुय	श्रुत	४	२६
संभोगपडियाए	संभोगप्रययाय	४	१८-२०	सुरा	....	२	४
सरऊ	सरयू	४	२७	सुसन्नप्य	सुसंज्ञाप्य	४	७,८
सविसाण	सविपाण	६	३९-४०	सेजा	शय्या	१	३१,३२
सवेण्टग	सवृन्तक	६	४१-४४	सेजाभंथारग	सेजासंस्तारक	१	४४
सागरकड	सागरकृत	१	३९-४२	सेना	सेना	३	२०,२१-२२
सागारिय	सागारिक	४	२४	सेक	सेक	३	३४
		१	२२-३०	शैक्षतरक	शैक्षतरक	६	८
		२	१३-२८	सौवीरक	सौवीरक	४	१३
		३	२६-२८	हत्यकम्प	हस्तकम्प	२	४
		४	२४	हरियादडिया	हृताहृतिका	४	१
		२	२९-३०	हीर	....	६	१३
साणग	सानक	४	२४			१	४६
सामाइयसंजय	सामायिकसंयत	४	१४			१	४६
साळि	शालि	२	१			१	४६
सावरसय	सापाश्रय	६	३७-३८			१	४६

ताडफळी अथवा गळेळी जेने कहे छे ते न समजवी कारण के ते फळ गोळ थाय छे अने अर्हियां तो क्वाबी
 आकृति वतावी छे, वळी ते ताडवृक्षनां फळ काचां काइपण काममां आवतां नथी, फक्त पावपा पछी ते फळने
 हळकी वर्णना लोको खाय छे, सारां अने उत्तम माणसो तेने खाता नथी, तो साधुने तो भगवान तेवां फळ खा-
 वानी आत्ता केमज आपे, जोके ते फळ शुद्ध छे (निर्दोष छे) तो पण जे लोक विरुद्ध गणातु होप ते वावतनी
 मनाइ सूत्रमां ठेकाणे ठेकाणे छे माटे आ ठेकाणे ताडफळ एटले केळाज समजवां. वळी इहां शिष्य वधारे शंका
 करी गुरुने पुछे छे के हे स्वामी ! सूत्र प्रारंभ करतां मथमज नकार शब्द मुक्यो ते तो अमंगळीक गणाय माटे
 एहमां माहारो शुं समजवुं ? गुरु कहे छे, हे शिष्य ! तुं सांभळ. ते शब्द अमंगळीक नथी पण मंगळीक छे,
 तेतुं कारण सांभळ, जे “ नो कण्ठ ” शब्द छे ते निषेधवाने अर्थ छे ते शुं निषेधतुं तो के पाप निषेधतुं कथुं
 छे कारण के पाप छे ते आत्मने नर्कादि गति आपनार छे अने देवगति तथा मोक्षगति आपनार दान
 दया छे माटे जीवनी सद्गतिना हेतु प्रथम मनमां राखीने नकार शब्द पाप निषेधवा मणी कह्यो छे माटे
 ते शब्द अमंगळीक नथी. सर्वज्ञना सर्वे वचन मंगळीकज छे, हे शिष्य ! एम समजी निशंक था. आ मूळ
 पाठनो अर्थ दुंकासां नीचे ममाणे छे.

भावार्थः—॥ १ ॥ आहारने अर्थ गोचरीए गण्ठा साधु अथवा साध्वीने काचां ताडवृक्षनां एटले केळना

મૂલ પાઠ:- ॥ ૧ ॥ નો કપ્પઈ નિગન્યાણ વા' નિગથીણ વા આમે તાહપલ્લને

અભિને પહિગાહિંસણ ॥ ૧ ॥

“ નો કપ્પઈ ” નો ॥ ક૦ ફલ્પે ॥ ૨ ॥ એમાં “ ન ”
 ભાવાર્થ ॥ ૧ ॥ પ્રથમ લેશનો અર્થ લક્ષીએ છીએ. [૧] નિશ્ચય નિગ્રન્થ અને [૨]
 શબ્દ નિષેધવા મળી છે. ન કલ્પે નિગ્રન્થને નિગ્રન્થને તે નિગ્રન્થના જે મેદ છે. [૧] નિશ્ચય નિગ્રન્થ તે છઠ્ઠા ગુણસ્થાનને
 વ્યવહાર નિગ્રન્થ. નિશ્ચય નિગ્રન્થ તે ધારણા ગુણસ્થાનકવાલા સાધુ અને વ્યવહાર નિગ્રન્થ તે છઠ્ઠા ગુણસ્થાનને
 વર્તનારા સાધુ. હવે ઉપર જે “ નો કપ્પઈ ” શબ્દ કહ્યો છે તે નિશ્ચય નિગ્રન્થને તો નજ કલ્પે અને વ્યવહાર નિ-
 ગ્રન્થને આગલ વતાવશે તે મુજબ કેટલીક યાવતી ન કલ્પે અને કેટલીક અપવાદ માર્ગે કલ્પે પણ ચર્ચી. હવે વ્ય-
 વહાર નિગ્રન્થને શું કલ્પે ને શું ન કલ્પે તે દેખાડે છે. ન કલ્પે સાધુને સાધ્વીને કાર્ચા તાહટ્કસનાં એટલે કેલ્લનાં
 શાહનાં ફલ્લ તે ફલ્લ કેનાં છે તો કે કાંવી છે આકૃતિ જેહની એટલે કેલ્લાં સમજવાં પણ તાહટ્કસનું ફલ્લ કરેતાં

કહેતાં વિવિધ પ્રકારના કલ્પ [આચાર] છે. જેને વિષે તે મળી વૈતમ્લપ કહીએ અથવા ટંસર્ગ અપવાદ એ વે
 પ્રકારના કલ્પ (આચાર) છે જેને વિષે તે કારણે વૈત કલ્પ વહીએ અથવા જે વસ્તુને યાપી છે
 તેમ વસ્તુને કારણે યાપી છે તેમજ જેને યાપી છે તેને કારણે યાપી છે તે મળી વૈતકલ્પ કહીએ, ૩.
 ત્યાદિક ધણા અર્થ છે તે અર્થ શ્રીમહાવૈર મગ્લાને ગૌતમાદિક સાધુઓને કહ્યા છે.

ताडफळी अथवा गळेकी जेने कहे छे ते न समयवी कारण के ते फळ गोल थाय छे अने अहियां तो बाबी
 आकृति बतावी छे, वळी ते ताडदृक्षनां फळ काचां काइपण कामयां आवतां नथी, फक्त पायया पछी ते फळने
 हळकी वर्णना लोको रसाय छे, सारां अने उत्तम माणसो तेने खाता नथी, तो साधुने तो भगवान तेवां फळ खा-
 वानी आत्ता केमज आपे, जोके ते फळ शुद्ध छे (निर्दोष छे) तो पण जे लोक विरुद्ध गणातु होय ते बावतनी
 मनाइ सूत्रमां ठेकाणे ठेकाणे छे माटे आ ठेकाणे ताडफळ एटले केळांज समयवां. वळी इहां शिष्य वधारे शंका
 करी गुरुने पुछे छे के हे स्वामी ! सूत्र प्रारंभ करतां प्रथमज नकार शब्द मुख्यो ते तो अमंगळीक गणाय माटे
 एहमां माहारे शुं समयजुं ? गुरु कहे छे, हे शिष्य ! तुं सांभळ. ते शब्द अमंगळीक नथी पण मंगळीक छे,
 तेतुं कारण सांभळ. जे “ नो कषइ ” शब्द छे ते निषेधवाने अर्थे छे ते शुं निषेधजुं तो के पाप निषेधजुं कहुं
 छे कारण के पाप छे ते आरमाने नर्कादि गति आपनार छे अने देवगति तथा मोक्षगति आपनार दान
 दया छे माटे जीवनी सद्गतिना हेतु प्रथम मनमां राखीने नकार शब्द पाप निषेधवा भणी कहयो छे माटे
 ते शब्द अमंगळीक नथी. सर्वज्ञना सर्वे वचन मंगळीकज छे. हे शिष्य ! एम समयी निशंक था. आ मूळ
 पाठनी अर्थ हुंकांमां नीचे प्रमाणे छे.

भावार्थः—// ? ॥ आहारने अर्थे गोचरीए गएळा साधु अथवा साध्वीने काचां ताडदृक्षनां एटले.केळनां

झाडनां फळ र्वांची आकृतिवाळां (केळां) ते अणभेद्यां एटले वारिक छुंदो कर्पां विनानां लेवां कल्पे नहीं ॥१॥
 आर्पेः—॥ २ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि०साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ आ० काचां॥
 ता० ताड (केळनां) दृक्षनां ॥ प० लांबी आकृतिवाळां फळ (केळां) ॥ धि० (भेद्यां) मोळ्यां ॥ प० व-
 होरवां (कल्पे) ॥ २ ॥

मूल पाठः—॥ २ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा आमि तालपलम्बे
 भिन्ने पडिग्गाहेत्तए ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ साधु अथवा साध्वीने काचां ताडदृक्षनां एटले केळना झाडना फळ लांबी आकृतिवाळां
 (केळां) भेद्यां एटले छुंदो करेलो निर्जीव (जीवरहित) यएळां जाणी वोहोरवां कल्पे ॥ २ ॥
 अर्थः—॥ ३ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ प० पाकां ॥ ता० ताड ॥ (केळना) दृक्षनां ॥ प० लांबी
 आकृतिवाळां फळ ॥ (केळां) धि० (भेद्यां) मोळ्यां ॥ वा० अथवा ॥ अ० (अणभेद्यां) अणमोळ्यां ॥
 वा० वळी ॥ प० (लेवां) वोहोरवां (कल्पे) ॥ ३ ॥

मूलपाठः—॥ ३ ॥ कप्पइ निगन्थाणं पके तालपलम्बे भिन्ने वा अभिन्ने वा
 पडिग्गाहेत्तए ॥ ३ ॥

भावार्थः—॥ ३ ॥ साधुनेज पकव ताडदृश (केळदृश) ना फळ खांवी आकृतीवाळां (केळां) मोळ्यां (ककडा करेळां) अथवा अणमोळ्यां लेवां कल्पे ॥ ३ ॥

अर्थः—॥ ४ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ प० पाकां ॥ ता० ताड (केळना) दृक्षनां ॥ प० खांवी आकृतीवाळां फळ (केळां) ॥ अ० (अणभेदयां) अणमोळ्यां ॥ प० (लेवां) वोहरवां (न कल्पे) ॥ ४ ॥

मूलपाठः—॥४॥ नो कप्पइ निगन्थीणं पक्के तालपलम्भे अभिन्ने पडिगाहेत्तए॥४॥

भावार्थः—॥ ४ ॥ साध्वीने पकव (पाकेळां) केळदृक्षनां खांवी आकृतीवाळां फळ (केळां) अणमोळ्यां (ककडा करेळ नहीं) तेवां (लेवां) वोहरवां कल्पे नहीं ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ प० पाकां ॥ ता० केळ दृक्षनां ॥ प० खांवी आकृतीवाळां फळ (केळां) ॥ भि० (भेध्यां) मोळ्यां ॥ (ककडा करेळां) प० (लेवां) वोहरवां (कल्पे) ॥ से० ते फळ ॥ वि० जो ॥ य. वली ॥ वि० विधिए ॥ भि० (भेध्यां) मोळ्यां होय एटले नाहना कटका करी मोळ्यां होय तो ॥ नो० न ॥ चेष० णं. वली ॥ अ० अविधीए ॥ भि० (भेध्यां) मोळ्यां होय एटले मोटी कावली अथवा कटका न राख्या होय तो कल्पे ॥ ५ ॥

मूलपाठः—॥ ५ ॥ कप्पइ निगन्थीणं पक्के तालपलम्भे भिन्ने पडिगाहेत्तए, से
 वि य विहिभिन्ने, नो' (चव णं) अविहिभिन्ने ॥ ५ ॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ साध्वीने पक्क (पकेला) ताड (केळ) वृक्षनां लांवी आकृतीवाळां फळ (केळां)
 भोळेकां (कटका अथवा टुकडा करेलां) (लेवां) वोहरवां कल्पे. पण जो ते फळ विधिपूर्वक मोळयां होय
 (ककडा कर्यां होय) तो लेवां कल्पे एटले के ते फळ (केळानां) नाना नाना ककडा (टुकडा) करेलां
 होय तोज साध्वीने कल्पे. जो ते फळ (केळां) अविधिए मोळयां (टुकडा कर्यां) होय एटले एकनां वेज
 ककडा कीघा होय तो ते साध्वीने लेवां कल्पे नही तेतुं कारण के ते फळनी (केळानी) आकृति पुरुष चिन्ह
 जेवी छे माटे साध्वीए ग्रहण करतां मन दगडे तो ब्रह्मचर्यनो दोष लागे माटे ते ब्रह्मचर्यनी रक्षाने अर्थे महा-
 वीरदेवे विधिपूर्वक मोळेलां (ककडा करेलां) फळ (केळां) ने वोहरवां फळुं छे ॥ ५ ॥

१. नो चव णं अविं T B, नो चव अविं Bb. The brackets are to be dropped.

१ टीने (इटलीक) यी नामनी प्रतीमा " नो चव ण अविहिभिन्ने " एहवो पाठ छे.

२ मोटी यी ते नाना यी नामनी प्रतीमा " नो चव अविहिभिन्ने " एहवो पाठ छे ने ( ) मां " चवणं " पाठ

मुकेलो नयी.

उपर ए आहारनी विधि वतावी. हवे स्थानकर्मां उतरवानी विधि तथा त्यां कंटली काळ रहेलुं ते नीचे मुजब देखाडे छे.

अर्थः—॥ ६ ॥ से० ते ॥ गा० गामने विपे ॥ (ज्यां अढार प्रकारना कर होय ते) ॥ वा० अथवा न० नगरने विपे (ज्यां कर नही ते) ॥ वा० अथवा ॥ खे० खेडने विपे (ज्यां माटीनो कोट होय ते) वा० अथवा ॥ क० नाना गामने विपे (ज्यां थोडा लोक वसे ते) ॥ वा० अथवा ॥ म० जेनी आगळ अढी कोस वेगळुं गाम वसेलुं होय तेने मंडप कहीए तेमंडपने विपे ॥ वा० अथवा ॥ प० ज्यां सर्व वस्तु मळें ते पाटणने विपे ॥ वा० अथवा ॥ आ० धातुना आगर (खाण्यो) होय तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ दो० जे गामने विपे भरती आवे तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ नि० ज्यां वाणीयाना घणा वास छे ते गामने विपे ॥ वा० अथवा रा० ज्यां राजानी राजधानी होय ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ आ० ज्यां तापसयोगीना टाय आश्रम होय ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ सं० ज्यां सार्थवाह आवी उतरें ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ सं० ज्यां वारसणी (खेडुत) वसता होय ते गामने विपे अथवा ज्यां परगावी पर्वतने विपे धनादिक माल लावी संताडे तेवी विकट जग्ग्याने विपे ॥ वा० अथवा ॥ धो० ज्यां गायोना चारवावाळा गुजरलोक मसे छे ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ अं० जे गामने विपे रेहेवाना टाय मळें ते गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ पु० परगामना वसा-

णा ज्यां खेते गामने विषे ॥ वा० चळी ए सोळ ठाम ॥ स० ते ॥ प० गढ साहित छे ॥ अ० नथी ॥ वा०
 धहार पुरां के ठाम नथी एहवा गामने विषे ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ हे०शीयाळे ॥ नि० उनाळे ॥ ए०
 एक ॥ मा० यास ॥ व० रेहुं (कल्पे) ॥ ६ ॥

मूलपाठः—॥ ६ ॥ से गामंसि वा नगरंसि वा खेडंसि वा कव्ण्डंसि वा मडम्बंसि
 वा पट्टणंसि वा आगरंसि वा दोणमुहंसि वा निगमंसि वा रायद्याणिसि वा आसमंसि
 वा संनिवेशंसि वा संवाहंसि वा घोसंसि वा अंसियंसि वा पुडभेयणंसि वा सपरिक्खे-
 वंसि अवाहिरियंसि कप्पइ निगन्थाणं हेमन्तगिम्हासु एगं मासं वत्थए ॥ ६ ॥

भावार्थः ॥ ६ ॥ विहार करता साधुने सोळ प्रकारनी वस्ती रहेवा आश्री देखाडे छे,

१ गामने विषे (ज्यां अदार प्रकारना राज्य तरफथी कर केवाता होय तेहने गाम कहीए)

२ नगरने विषे (ज्यां गाय बळद प्रमुखना कर वेरा केवाता न होय तेहने नगर कहीए)

३ The order of the names of towns &c. differs slightly in the mss. १ बधी प्रत्रोमा
 शोहरना नामना अनुक्रममां घोडो घोडो केर आवे छे.

- ३ खेडने विपे (ज्यां चौफेर माटीनो कोट होय तेहने खेड कहीए)
- ४ कवडने विपे (ज्यां थोडा लोक वसता होय तेहने कवड कहीए)
- ५ मंडपने विपे (जेनी आगळ अढी कोस वेगळुं वसेलुं गाम होय तेहने मंडप कहीए)
- ६ पाटणने विपे (ज्यां सर्व वस्तु मळे तेहने पाटण कहीए)
- ७ आगलेने विपे (ज्यां घातुनी खाणो नीकळती होय तेहने आगर कहीए)
- ८ द्रोण मुखने विपे (ज्यां जळवाट स्पळ वाटना रस्ता होय, समुद्रनी भरती ज्यां आवती होय तेहने

द्रोणमुख कहीए)

९ निगमने विपे (ज्यां वणीकळोको वसता होय तेहने निगम कहीए)

१० राजधानीने विपे (ज्यां राजाने रेहेवाना मेहेळ होय तेहने राज्यधानी कहीए)

११ आश्रमने विपे (ज्यां तापस योगी लोकोनो आश्रम ठाम होय तेहने आश्रम कहीए)

१२ संनिवेशने विपे (ज्यां सार्थवाह आवी उत्तरता होय तेहने संनिवेश कहीए)

१३ संग्राहने विपे (ज्यां खेडुत कोकना वास होय अथवा वीजा गामना लोके पोताना गामयी धन्ना-
दिकली रक्षा करवाने अर्ये पर्वत सुफाने विपे वास करेलो होय तेहने संग्राह कहीए)

૧૪ ઘોસને વિષે (જ્યાં ગાયોના ચરણહાર ગુજર લોકો વસે છે તેહને ઘોસ કહીય)

૧૫ અંસિયને વિષે (જ્યાં ગાય વચ્ચે રહેવાનું ઠામ હોય તેહને અંસિય કહિય)

૧૬ પુરમયને વિષે (જ્યાં પુરગામના વેપારી લોક પોતાની વસ્તુ વેચવા આઘ્યા હોય તેહને પુરમય કહીય)
પૂર્વે કર્યાં તે સોઢ ઠેકાણાં સાધુને હતરવા આશ્રી (રહેવા આશ્રી) કલાં છે પણ તે સ્થાનક કેહેવું
હોય તો રહેવું તે દેલાઢે છે-

૫ સોઢ ઠેકાણામાંથી કોઈ એક ગામને ચોફેર ગઢ છે પટલે ફિહા સહિત છે પણ વાહેર પહં વસેલું નથી
પહવા ગામને વિષે સાધુને શીયાલે હનાલે એક માસ રહેવું કલ્પે ॥ ૬ ॥

અર્થ: ॥ ૭ ॥ તે ॥ ગાં ગામને વિષે ॥ વાં અથવા ॥ જાં જ્યાં હયે ॥ રાં રાજ્યવાની પ્રમુલ
વામને વિષે ॥ વાં વહી ॥ સં તે ॥ પં ગઢ પ્રમુલ સહિત છે ॥ સં તે ॥ વાં વાહાર પણ સહિત છે ॥ કં
કલ્પે ॥ નિં સાધુને ॥ હેં શીયાલો ॥ ગિં હનાલો ॥ દોં વે ॥ માં મહિના ॥ વં રહેવું ॥ અં કોટ
માંથી ॥ પં એક ॥ માં મહિનો ॥ વાં વાહેર ॥ એ એક ॥ માં મહિનો ॥ અં કોટ પ્રમુલ માંથી ॥ વં
વસતો (રહે તેવારે) ॥ અં કોટ માંથી ॥ ખિં ખિશા પટલે ગોચરી કરે ॥ વાં વાહેર ॥ વં રેતોયકો
વાં વાહેરનીજ ॥ ખિં ગોચરી કરે ॥ ૭ ॥

मूलपाठः-॥ ७ ॥ से गामंसि वा जाव रायहाणिसि वा सपरिखेवंसि सबाहिरि-
यंसि कप्पइ निगन्थाणं हेमन्तगिम्हासु दो मासे वत्थए, अन्तो एगं मासं बाहिं एगं
मासं; अन्तो वसमाणाणं अन्तोभिक्खायरिया बाहिं वसमाणाणं बाहिंभिक्खायरिया ॥७॥
भावार्थः ॥ ७ ॥ उपर वतावेला गाम प्रमुखने विपे ते गाम प्रमुख गढ सहित छे अने वहार परां पण वसेलां
होय तो त्या शीयाळे लनाळे सायुने वे मास रहेवुं कल्पे पण एवी रीते रहेवुं कल्पे के एक मास कोटनी अंदर
रहे अने गोचरी पण कोटनी अंदरज करे, मास पुरो थया पछी वहार परामां एक मास रहे, गोचरी पण
परामां करे ॥ ७ ॥

अर्थः ॥ ८ ॥ से० ते ॥ गा० गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां कगे ॥ रा० राज्यधानीने विपे ॥
वा० वंकी ॥ स० ते ॥ प० गढ प्रमुख सहित छे ॥ अ० नथी वा० बाहेर परां ज्यां त्यां ॥ क० कल्पे ॥
नि० साध्वीने ॥ हे० शीयाळे ॥ गि० लनाळे ॥ दो० वे ॥ मा० महिना ॥ व० रहेवुं (कल्पे) ॥ ८ ॥

मूल पाठः-॥ ८ ॥ से गामंसि वा जाव रायहाणिसि वा सपरिखेवंसि अबाहि-
रियंसि कप्पइ निगन्थाणं हेमन्तगिम्हासु दो मासे वत्थए ॥ ८ ॥

भावार्यः—॥ ८ ॥ उपर कखेलां गामादिक गढ सहित होय पण वहार परां न होय त्यां साध्वीने शी-
याळे उनाळे बे मास रहेवुं कळये ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ से० तेहवा ॥ गा० गापने विपे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां तजे ॥ रा० राज्यधानीने
विपे ॥ वा० वळी ॥ स० ते ॥ प० गढ प्रमुख सहित छे ॥ स० तेवा० परां सहित छे त्यां ॥ क० कळये ॥ नि०
साध्वीने ॥ हे० शीयाळे ॥ गि० उनाळे ॥ च० चार ॥ मा० मास ॥ व० रहेवुं ॥ अ० गढ माहे ॥ दो० बे ॥
मा० मास ॥ वा० वाहार ॥ दो० बे ॥ मा० मास ॥ अ० कोट माहि ॥ व० रहे तेवारे ॥ अ० कोट माहे ॥
भि० गोचरी करे ॥ वा० वाहेर ॥ व० रहे तेवारे ॥ वा० वाहेर ॥ भि० गोचरी करे ॥ ९ ॥

मूल पाठः—॥ ९ ॥ से गार्मसि वा जाव रांयहारिणिसि वा सर्गिस्खेवंसि सवा-
द्विरिसि कषइ निगर्थीणं हेमन्तगिम्हासु चत्तारि मासे वत्थए, अन्तो दो मासे,
वाहिं दो मासे; अन्तो वसमाणीणं अन्तोभिक्षायासिया, वाहिं वसमाणीणं वाहिं
भिक्षायासिया ॥ ९ ॥

१. वसन्तीणं. Bb^w.

१ मोटी की, नानी की ने इवल्यु नामनी प्रतोमा 'वसमाणीण'ने बदले 'वसन्तीण' पाठ छे.

भावार्यः—॥ ९ ॥ उपर लखेलां गामादिक गड सहित होय अने बहार परानी वस्ती पण होय त्यां सा-
ध्वीने शीयल्ले उनाळे चार मास रहेवुं कल्पे, पण एवी रीते रहेवुं कल्पे के अंदर बे मास अने गढनी बहार प-
रापां बे मास अने उर्यां रहे त्यांनी गोचरी करी शके ॥ ९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ से० तं ॥ गा० गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ जा० उर्यां लगे ॥ रा० राज्यधानीने विपे ॥
वा० वळी ॥ ए० एक ॥ व० कोट (वरंडी) ॥ ए० एक ॥ दु० (बहार) दरवाजो ॥ ए० एक ॥ नि० नीकळ-
वानो ॥ प० पेसवानो एकज मार्ग छे स्यां ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० सावुने ॥ य० वळी ॥ नि० सा-
ध्वीने ॥ य० वळी ॥ ए० एकी वखते तेवा गाममां ॥ व० रहेवुं (न कल्पे) ॥ १० ॥

मूल पाठः—॥ १० ॥ से गामंसि वा जाव रायहाणिसि वा एगवगडाए एगडु-
वाराए एगनिकखमणपवेसाए नो कप्पइ निगन्थाण य निगन्धीण य एगयओ वत्थए
॥ १० ॥

भावार्यः—॥ १० ॥ तेज उपर लखेलां गामादिकना विपे चोफेर किड्डो होय अने तेने मात्र एकज वा-
रणुं नीकळवा पेसवानुं होय तो तेरां गाम ममुखने विपे सावु साध्वीने एकी वखते रहेवुं न कल्पे एटळे सावु
होय तो साध्वी न रहे अने साध्वी होय तो सावु न रहे, कारण के दरवाजो एकज होवायी जवा आववाने

संघटो थाय अथवा वन्ने एकी वखते १।म वहार कोइ वखत नीकळ्यां होय तो साथे पसतां लोकीने शंका पढे माटे तेवे स्थळे रहेवुं वणवुं ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ से० तेहवा ॥ गा० गामने विपे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां ज्ये ॥ रा० राज्यधानीने विपे ॥ वा० वळी ॥ अ० जुदा जुदा ॥ व० (वरंडी) गढ ॥ अ० जुदा जुदा ॥ दु० दरवाजा ॥ अ० नीकळवाने ॥ प० पसवाने जुदा जुदा, मार्ग होय त्यां ॥ क० कळपे ॥ नि० सावुने ॥ य० वळी ॥ नि० साध्वीने । य० वळी ॥ ए० एकी वखते रेवा गामर्षां ॥ व० रहेवुं (कळपे) ॥ ११ ॥

मूल पाठः—॥ ११ ॥ से गामंसि वा जाव रायहारिणिसि वा अभिनिवगडाए अ-
भिनिव्वाराए अभिनिव खमणपवेसाए कप्पइ निगन्थाण य निगन्धीण य एगयअ
वरथए ॥ ११ ॥

भावार्थः— ॥ ११ ॥ उपर कहेलां गामादिकते विपे जुदी जुदी वंडीओ, वंडाओ, दरवाजा नीकळ
पसवाने माटे होय त्यां साधु साध्वीने एकी वखते रहेवुं सुखे कळपे ॥ ११ ॥

अर्थः—॥ १२ ॥ नो० न ॥ फ० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ आ० हाट, चौटा ॥ गि० घर (ड
आन जाव होय) तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ र० शेरी रस्ता मांही ॥ वा० अथवा ॥ सि० सिघोढानो आब

एवा ॥ गं० पंथने विपे (वे वाट रस्ता मळे त्यां) वा० अथवा ॥ ति० त्रिक (त्रण रस्ता मळे त्यां) वा० अथवा ॥ च० चार पंथने विपे ॥ वा० अथवा ॥ च० घणा वाट रस्ता एकठा मळे तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ अ० वे हाट वचे ज्यां घणा लोक आवे जाय त्यां ॥ वा० वळी व० र्हेवुं (न कल्पे) ॥ १२ ॥

मूलपाठः— ॥ १२ ॥ नो कप्पइ निगन्थीणं आवणगिंहंसि वा रच्छामुहंसि वा सिद्धाडगंसि वा तियंसि वा चउक्कंसि वा चच्चरंसि वा अन्तरावणंसि वा वत्थए ॥ १२ ॥
 भावार्थः— ॥ १२ ॥ ह्वे साध्वीने रेव्वा आथ्री कहे छे-प्रसिद्ध दुकानने विपे, घणां माणतो ज्यां हमेशां वेसतां होय एवा चोराने विपे, शेरानी वचे, त्रण रस्ता, चार रस्ता, चक्रुं, राजपंथ, घणा रस्ता एकठा मळता होय एहवी जग्यासां साध्वीने र्हेवुं नकल्पे ॥ १२ ॥

अर्थः— ॥ १३ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ आ० हाट चौटा ॥ गि० घर (ज्यां आव जाव होय) तेने विपे ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ अ० वे हाट वचे (त्यां घणा लोक आवे जाय त्यां) ॥ वा० वळी ॥ व० र्हेवुं (कल्पे) ॥ १३ ॥

मूल पाठः— ॥ १३ ॥ कप्पइ निगन्थाणं आवणगिंहंसि वा जाव अन्तरावणंसि वा वत्थए ॥ १३ ॥

भावार्थः ॥ १३ ॥ हवे साधुने रहेवा आश्री कहे छे-प्रसिद्ध दुकानने विपे, घणा माणसो हवेशां वेस्ता
 होय एवा चोराने विपे, घेरीनी वच्चे, त्रण रस्ता, चार रस्ता, चरुण्डे, राजपंथ, घणा रस्ता एकठा मळता
 होय एहवी जग्याए सावुए रेहें कल्पे ॥ १३ ॥

अर्थः—॥ १४ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० सार्धने ॥ अ० उघाढां ॥ दु० कमाडयाळां ॥ उ०
 धानके ॥ व० रेहें (एटले कपाड न होय तेकां उघाडां थानके रेहें न कल्पे) ॥ ए० एकवही ॥ प० पछे-
 ही ॥ अं० पाहि ॥ कि० वाधि ॥ ए० एकरुडी ॥ प० पछेही ॥ वा० चाहेर ॥ कि० वाधि ॥ ओं० वाधीने ॥
 चि० चेल ॥ (वखनी) चीदरही ॥ मि० दोरीनी माफक ॥ आ० पछेहीने वाधि (शीयळनी जतना माटे)
 ॥ ए० पं० ए विधिए ॥ क० कल्पे ॥ व० रेहें ॥ १४ ॥

मूल पाठः—॥ १४ ॥ नो कपइ निगन्थाणिं अवङ्गुयदुवारिए उवस्सए वत्थए-
 एगं पत्थारं अन्तो किच्चा एगं पत्थारं वाहिं किच्चा ओहाडीयचिलिमिलियार्गंसि एव
 एहं कपइ वत्थए ॥ १४ ॥

१. एगं पत्थार ppto वत्थए wanting in Bbw.

२ (मोटा) वी, (नानी) वी ने डवत्तु नामनी प्रतोमा " एग पत्थारं " वी " वत्थए " सुधोनो पाठ नयो.

भावार्थः—॥ १४ ॥ साध्वीने उद्याहां वारणांवाळां (एटले वारणां विनानां) स्थानके र्हेवुं न कळपे. कदाच वारणा विनानां स्थानके र्हेवुं पडे तो एक पळेडीनो पडदो पोताने सुवानो जग्या आगळ कपडानी चीद-रडीथी वधि. वीजी एक पळेडी वारणानी जग्याए पडदा तरिले कपडानी चीदरडीथी वधि, ए विधिए करी र्हेवुं कळपे. ' ए प्रमाणे वे पडदानो वंदोवस्त करी पळे सुवुं, ए प्रमाणे करवानुं कारण एवुं छे के कोइ अनार्थ पुरुष श्रियळ भंगादिकने माटे आग्यो होय तो वे पडदानो वंदोवस्त देखी पाछो हटे अने वे पडदा तोडतां सुधीमां सावधान थइ जाय जेथी पोतानो वचाव करी शके) ॥ १४ ॥

अर्थः—॥ १५ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ अ० उद्याहां ॥ दु० वारणांवाळा एटले वारणां विनाना ॥ उ० उपाश्रये ॥ व० र्हेवुं (कळपे) ॥ १५ ॥

मूल पाठः—॥ १५ ॥ 'कप्पइ निगन्थाणं अवङ्गुयटुवारिए उवस्सए वत्थए ॥१५॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ साधुने उद्याहां वारणांवाळा (एटले वारणां विनाना) उपाश्रए र्हेवुं कळपे ॥ १५ ॥ अर्थः—॥ १६ ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ अं० मांहे ॥ लि० लींश्रयो ॥ घ० घडी (कोठी) सरि-

१. This sutra is wanting in Tb.

१. टी अने नानी वी नामनी प्रतोमां वा आखी सूत्र पाठ नथी.

त्वो ॥ म० मात्रिभो (पेशव करवानुं भाजन ते लांबुं घडीने संस्थाने ने घडीना मों जेटुं सांकडुं) ॥ धा०
 राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० योगवचो ॥ वा० वळी (कळपे) ॥ १६ ॥
 मूल पाठः--॥ १६ ॥ 'कप्पट्ट निगन्थीणं अन्तोलित्तयं धडिमत्तयं धारित्तए वा

परिहरित्तए वा ॥ १६ ॥

भावाः--॥ १६ ॥ सार्धानि घडीने आकारे लांबुं अने मों सांकडुं एतुं मातरियुं (पेशव करवानुं वा-
 सण) राखवुं अथवा योगवचुं कळपे पण ते अदरथी लपितुं एटळे चुनाथी अथवा रोगानथी रंगेलुं होवुं जोइए.
 (पोहोळुं प्रकाशवंत न मळे तो उपर लख्या प्रमाणे वासण कळपे) ॥ १६ ॥

(पोहोळुं प्रकाशवंत न मळे तो उपर लख्या प्रमाणे वासण कळपे) ॥ १६ ॥
 अर्थः--॥ १७ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० सायुने ॥ अ० मांढि ॥ लि० लीप्यो ॥ घ० घटी सरखो
 हांथो मुख सांकडुं एवो ॥ म० मात्रियो (एटळे पेशव करवानु भाजन) ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥
 प० योगवचो ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ १७ ॥

१. This sutra runs as follows in Bbw. नो कप्पट्ट निगन्थाणं समाहिमतयं अन्तोलित्तयं धारित्तए
 वा परिहरित्तए वा.

१. मोटी वी, नानी वी ने दबल्लु नामना प्रतोमा उपर मुजव पाठ छे.

मूल. पाठः—॥ १७ ॥ 'नो कण्डइ निगन्थाणं अन्तोलित्तयं घडिमत्तयं धरिसए

वा परिहरित्तए वा ॥ १७ ॥

भावार्थः—॥ १७ ॥ साधुने अंदरथी लीपेणुं घडी जेणुं लखुं ने साकडा मों बाळुं मातरीणुं (पेशाव कारबाळुं)

भाजन (वासण) (ब्रह्मचर्यनी रक्षा माटे) राखवुं अथवा भोगववुं न कल्पे ॥ १७ ॥

अर्थः ॥ १८ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ घे० बल्लनी ॥

चि० चौदरडी ॥ मि० दोरीनी माफक अथवा बल्लनो फटको पळेडी आगळ वांधवा माटे ॥ धा० राखवो ॥

वा० अथवा प० भोगववो ॥ वा० बळी (कल्पे) ॥ १८ ॥

मूल पाठः—॥ १८ ॥ कण्डइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा चेलचिलिमिणीयं

अन्तोलि-

1. This sutra runs as follows in Bbw. कण्डइ निगन्थीणं (sio) घडिमत्तयं अन्तोलि-

त्तयं धरित्तए वा परिहरित्तए वा.

1. मोटी वो, नानो की ने इबल्लु नामनी प्रतोमां उपर मुजब पाठ छे.

2. °चिलिमिणियं TBBb.

3. टी, इटलीक वी, मोटी वी, नानो वो प नामनी प्रतोमां "चेल चिलिमिणीयं" ने बदले "चेल चिलिमिणियं" पाठ छे.

धारेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ १८ ॥

भाषार्थः—॥ १८ ॥ साधुने साध्वीने (शरीरादिक कारणे अथवा ब्रह्मचर्येनी रक्षा माटे अथवा आहारा-
दीक कारणे चेल चिह्नमिणीपं पटके पडटो बांधवानी चर्दिरही जेवी दोरीसहित वस्त्र पासे राखवुं अथवा भोग-
वुं कल्पे (आचारंग सूत्रपां वस्त्रनी जे साधुने मर्यादा करी छे तेथी आ वस्त्र वधु सपजवुं) ॥ १८ ॥

अर्थः ॥ १९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
द० पाणीने ॥ ती० कटि ॥ चि० उमुं रेंहुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० वेसवुं ॥ वा० अपा ॥ तु० सुवुं ॥
वा० अथवा ॥ नि० निद्रा करवी ॥ वा० अथवा ॥ प० विशेषे लंघवुं ॥ वा० अथवा ॥ अ० अन्न ॥ वा०
अथवा ॥ पा० पाणी ॥ वा० अथवा ॥ खा० सेवो ॥ वा० अथवा ॥ सा० मुखवास (मुंड, लर्वांग) ॥ वा०
वळी ए ॥ आ० (चार) आहार ॥ आ० जपयो ॥ उ० वही नीत (झाटे जवुं) ॥ वा० अथवा ॥ पा० लघु
नीत (माहुं-पेनात्र) करवी ॥ वा० अथवा ॥ खे० वळखो ॥ वा० अथवा ॥ सि० नासिकानो मेल ॥ वा०
वळी ॥ प० परठवो ॥ (न कल्पे) स० सशाय ॥ वा० वळी ॥ क० करवी (न कल्पे) ॥ ज्ञा० ध्यान ॥
वा० वळी ॥ ज्ञा० ध्यावो (न कल्पे) ॥ का० काउसग ॥ वा० अथवा ॥ टा० वारपी पाडिमा ॥ वा० वळी
टा० करवी (न कल्पे) ॥ १९ ॥

मूल पाठः—॥ १९ ॥ नो कष्यइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा दगतीरंसि चि-
द्वित्तए वा निसीइत्तए वा तुयद्वित्तए वा निदाइत्तए वा, असणं वा पाणं
वा साइमं वा साइमं वा आहारमाहारेत्तए, उच्चारं वा पासवणं वा खेलं वा सिद्धाणं
वा परिट्टवेत्तए, सज्जायं वा करेत्तए, ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए काउत्सगं वा ठाणं वा ठाइ-
त्तए ॥ १९ ॥

भाष्यार्थः—॥ १९ ॥ साधुने साधुनि तळाव, नदी ने कुवाने कठि, १ उभा र्हेवुं, २ वेसवुं, ३ सुवुं, ४
थोडी निद्रा केधी, ५ विज्ञेपे लंघवुं, ६ अन्ननी जात खावी, ७ पाणी पीवुं, ८ मीठाई फळ मेवादिक खावां, ९
मुखवास सुंठ लविगादिक खावां, ए चारे आहार करावा, १० झाडो, ११ पेसाव, १२ मोढानो बळखो, १३ नाकनुं
लीट ए चीजो परठवची, १४ सझाय करवी, १५ ध्यान करवुं, १६ काउसग करवो, १७ वारमी भिक्षुनी पढिया
आदरवी न कलये;

१. धम्मजागरियं वा जागेरत्तए instead of ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए in CT.

१. ची ने टी नामनी प्रतोमा " ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए " ने बदले " धम्मजागरियं वा जागेरत्तए " पाठ छे.

(पृ १७ बोल बर्ज्या तेहुं कारण के तळावादिक्ने काठि बेशी उपला बोल न साचवे तो शुं थाय एम श्रि-
 ल्ये पूछे यके गुरु उचर कहे छे के साधु साध्वनि नदी तळावादिकने काठि वेठां यकां यणी तृया जो लागी
 होय तो काहुं पाणी पीवानुं मन थइ जाय अथवा पाणी महे मच्छादिक जीव माणसने उभेळो, वेडो देखेनि
 त्रास पांमे अथवा लोकने युंका पडे के या साधु काहुं पाणी पीता हने इत्यादिक कारणोयी भगवाने तळावने
 काठि बेसया उपा रहेवानी ना पाडी) ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
 स० चित्रामण सहित (मनेने हरणहार पहवा) ॥ उ० उपाश्रये ॥ व० रहेहुं (न कळपे) ॥ २० ॥

**मूल पाठः—॥ २० ॥ नो कपइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा सचित्तकम्मे
 उवस्सए वत्थए ॥ २० ॥**

यावार्थः—॥ २० ॥ जे मकानमां अनेक प्रकारनां चित्रो होय एवां मकानमां साधु अथवा साध्वीए रहेहुं
 कळपे नहीं (जे मकानमां नम स्त्रीनां चित्रो होय अथवा भोगी पुरुषनां चोराशी आसननां चित्रो होय तेवा
 स्थानकर्मां साधु साध्वीने विपयनी उदीरणा थाय मटे रहेहुं कळपे नहीं) ॥ २० ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वनि ॥ वा० वळी ॥ अ० वि-

प्राप्त्यर्थः ॥ उ० उपांशुः ॥ व० रवेः (कल्पे) ॥ २१ ॥

मूल पाठः—॥ २१ ॥ कप्पइ निगन्थीण वा निगन्थीण वा अचित्तकम्भे उवस्सए

वत्थए ॥ २१ ॥

भावार्थः—॥ २१ ॥ साधु साध्वीनि उपर क्लेशा चित्तो रहित स्यात्तत्र होय तो रवेः कल्पे ॥ २१ ॥
अर्थः—॥ २२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीनि ॥ सा० गृहस्थणी प्रतीत कारीयानी अ० नि-
आ विना ॥ व० रवेः (न कल्पे) (शीघ्रान्नो कोइ भंग करे ते माटे) ॥ २२ ॥

मूल पाठः—॥ २२ ॥ नो कप्पइ निगन्थीणं सागारियअनिस्साए वत्थए ॥ २२ ॥

भावार्थः—॥ २२ ॥ साध्वीनि गृहस्थणीनी निआ विना (पृच्छे साध्वीनी पासे रात्रिए प्रतीतकारी, सारा
आचार विचारवाली कोइ वाइ विना) रात्रिए रवेः न कल्पे ॥ २२ ॥

अर्थः—॥ २३ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीनि ॥ सा० गृहस्थणीनी ॥ नि० नेआ सहित ॥ व० रवेः ॥
(कल्पे) ॥ २३ ॥

मूल पाठः—॥ २३ ॥ कप्पइ निगन्थीणं सागारियअनिस्साए वत्थए ॥ २३ ॥

भावार्यः—॥ २३ ॥ सार्धेने सागारिकनी निश्राए (एटले उपर देखाहेळी वाइ सहित) रहेवुं कळपे ॥ २३ ॥

अर्थः—॥ २४ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ सा० गृहस्थनी ॥ नि० निश्राए ॥ वा० अथवा ॥ अ० अनिश्राए ॥ वा० वळी ॥ व० रहेवुं (कळपे) ॥ २४ ॥

मूल पाठः—॥ २४ ॥ कप्पइ निगन्थाणं सागारियनिस्साए वा-अनिस्साए वा वरथए ॥ २४ ॥

भावार्यः—॥ २४ ॥ साधुने (रात्रीए गृहस्थी सहित अथवा गृहस्थी रहित) एटले गृहस्थनी निश्रा सहित अगर रहित पण रहेवुं कळपे ॥ २४ ॥

अर्थः—॥ २५ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धेने ॥ वा० वळी ॥ सां० गृहस्थनां धन घरेणां सहित कुडंबाळा ॥ उ० यानकने विषे ॥ व० रहेवुं (न कळपे) ॥ २५ ॥

मूल पाठः—॥ २५ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा सागारिए उव-

स्सए वरथए ॥ २५ ॥

भावार्यः—॥ २५ ॥ साधु अथवा सार्धेने स्त्री पशु नपुंसकवीगरे कुडंबाळा घरमां रहेवुं न कळपे. (जे गृहस्थना

घरमां रखा होय ते ग्रहस्थना घरेणां, धन वीगेरे विखरेकां पडया होय तेवा घरमां रहेतुं कल्पे नहीं, कारण के साधुनी पासे माणस आववा जवाधी कोइ माणम ते धन्नादिक चोरी जाय अथवा रात्रिण चारणुं उयाहुं रोहि जवाधी कोइ चोरादि पेसी धन छइ जाय, सत्तारे धर्णाने साधु उपर पण शंका आवे के साधुए तो नहीं लीतुं होय एम दोपना कारणधी तेतुं स्यानक वर्मेतुं) ॥ २५ ॥

अर्थः ॥ २६ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वनि ॥ वा० कळी ॥ अ० रहित ॥ सा० स्त्री पशु नपुंसक वीगेरे कुडुत्र तथा धन आभरणादि (धन आभरणादि रहित) ॥ उ० धानके ॥ व० रहेतुं (कल्पे) ॥ २६ ॥

मूल पाठः—॥ २६ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा अप्प-सागारिए उवस्सए वत्थए ॥ २६ ॥

भावार्थः ॥ २६ ॥ साधु साध्वनि उपर देखाडिला स्त्री पशु नपुंसक धन्नादिक रहित होय तेवां स्यानकमां रहेतुं कल्पे ॥ २६ ॥

अर्थः ॥ २७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ इ० स्त्री ॥ सा० ग्रहस्थनी रहेती होय तेवां ॥

१. This sutra is wanting in C. L. १. वी, ने टी प्रतीमा एा आखी पाड आच्यो नहीं.

उ० स्यात्कले विषे ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ २७ ॥

मूल पाठः— ॥२७॥ नो कप्पइ निगन्थाणं इत्थिसागारिण् उवस्सए वत्थए ॥२७॥

भावार्थः ॥ २७ ॥ साधुने जे घरमा स्त्री रहेती होय तेतुं स्थानक न कल्पे ॥ २७ ॥

अर्थः ॥ २८ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ सा० रहेवानो होय तेहवां ॥ उ० थानके ॥ व० रहेतुं (बल्ये) (अथवा पुरुष रहेतो होय बीजे घर पण साधुने फोटे जे घर उतरवा आप्युं होय ते घर मध्ये ते पुरुषनो वस्तु लेवा मुकवानो मयोग पडतो होय तो तेहवा पुरुषतुं घर होय त्या पण रहे) ॥ २८ ॥

मूलपाठः— ॥ २८ ॥ कप्पइ निगन्थाणं पुरिससागारिण् उवस्सए वत्थए ॥२८॥

भावार्थः ॥ २८ ॥ साधुने जेनी अंदर पुरुष रहेतो होय तेतुं स्थानक कल्पे ॥ २८ ॥

अर्थः ॥ २९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ सा० रहेतो होय ते ॥ उ० स्यात्कले ॥ व० रहेतुं (न कल्पे) ॥ २९ ॥

मूल पाठः— ॥२९॥ नोः कप्पइ निगन्धीणं पुरिससागारिण् उवस्सए वत्थए ॥२९॥

भावार्थः ॥ २९ ॥ साधुने जे घरती अंदर पुरुष रहेतो होय तेतुं स्थानक न कल्पे ॥ २९ ॥

अर्थः ॥ ३० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ इ० स्त्री ॥ सा० रहेती होय ॥ अथवा एहेतुं घर के जेभा स्त्री

आवती जती होय तेवा ॥ व० स्थानके ॥ व० रहेवुं (कल्पे) ॥ ३० ॥

मूल पाठः—॥ ३० ॥ कप्पइ निगन्धीणं इत्थिसागारिए उवस्सए वत्थए ॥३०॥

भावार्थः ॥ ३० ॥ साध्वीने जे घरनी अंदर स्त्री रहेती होय तेवुं स्थानक कल्पे ॥ ३० ॥

अर्थः ॥ ३१ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ प० प्रतिवद्ध ॥ से० स्थानके ॥ व० रहेवुं (न कल्पे) एटले एहवुं स्थानक के जेनी एक भीतने आंतरे स्त्री पुरुषना शब्दो काने पडता होय तेवा प्रतिवद्ध स्थानके रहेवुं न कल्पे ॥ ३१ ॥

मूल पाठः—॥ ३१ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं पडिवद्धाएं सेज्जाए वत्थए ॥३१॥

भावार्थः ॥ ३१ ॥ साधुने जोडेनी भीतमांथी स्त्री पुरुषना विषयना शब्दो अथवा वियोगना शब्दो काने पडता होय तेवा स्थानके रहेवुं न कल्पे (तेवा स्थानकने प्रतिवद्ध स्थानक कहीए) ॥ ३१ ॥

अर्थः ॥ ३२ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ प० प्रतिवद्ध ॥ से० स्थानके ॥ व० रहेवुं एटले भीतने आंतरे एकली स्त्री रहेती होय ने रात्रीए पुरुष भेग न यता होय तेवे स्थानके रहेवुं (कल्पे) ॥ ३२ ॥

१. पडिवद्ध सेज्जाए C T.

१. वी ने टी प्रतीमा " पडिवद्धाए सेज्जाए " ने बदले " पडिवद्ध सेज्जाए " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ३२ ॥ कप्पइ निगन्थीणं पडिचद्धाएं सेज्जाए वत्थए ॥ ३२ ॥

भावार्थः ॥ ३२ ॥ साध्वीने जोडेना घरमां एकली स्त्री रहेती होय त्यां रहेवुं कल्पे ॥ ३२ ॥

अर्थः ॥ ३३ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरमांदि ॥ म० मध्यो ॥ म० मध्य यइने ॥ ग० जवुं आवुं पडे तेवां रथानकर्मा ॥ व० रहेवुं (न कल्पे) (केपके स्त्री माथुं जोती होय, उघादी वेठी होय अथवा स्नान कारती होय) ॥ ३३ ॥

मूळपाठः—॥ ३३ ॥ नो कप्पइ निगन्थाणं गाहावइकुलस्स मज्झं मज्झेणं गन्तुं वत्थए ॥ ३३ ॥

भावार्थः ॥ ३३ ॥ साधुने ग्रहस्थीना स्त्रीवाळां घरमां यइने पोताना स्यानकर्मां जइशकाय तेवां स्थानकर्मां रहेवुं न कल्पे (कारण के ग्रहस्थनां घरमां यइने जवुं आवुं पडे अने ते घरमां स्त्री उघाडे माथि वेठी होय अथवा स्नान कारती होय ते साधुनीं दृष्टीए पडे जेथी साधुनो आचार सचवाय नही पाटे न रहेवुं) ॥ ३३ ॥

१. पडिचद्धसेज्जाए C T.

१. एी ने टा प्रतोमां " पडिचद्धसेज्जाए " ने बदले " पडिचद्धसेज्जाए " पाठ छे.

अर्थः ॥ ३४ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरमाहि ॥ व० क० गो
॥ म० मध्य यइने ॥ ग० जइने ॥ व० स्थानके रहेतुं (कल्पे) ॥ ३४ ॥

मूलपाठः—॥ ३४ ॥ कप्पइ निगन्थीणं गाहावइकुलस्स मज्झं मज्झेणं गन्तुं
वत्थए ॥ ३४ ॥

भावार्थः ॥ ३४ ॥ साध्वीने ग्रहस्थना स्त्रीवाळा घरमां थइने पोतानां स्थानकर्मां जहुं आवहुं पडे तेवां
स्थानकर्मां रहेतुं कल्पे ॥ ३४ ॥

ए साधु साध्वीने रहेवा आश्री स्थानक देखाइयुं. हवे साधु साध्वीने माहिमाहि कल्पे थयो होय तो शु
करतुं ते कहे छे.

अर्थः ॥ ३५ ॥ भि० (अष्टकर्म भेदकते) भित्तु (साधु) ॥ य० च शब्दथकी साध्वी ॥ अ०
माहिमाहि कपायादिक अधिकर्ण एटले क्रोधादिक ॥ क० करीने ॥ तं० ते ॥ अ० क्रोधादीकने ॥ अ० उप-
समान्या विना ॥ अ० क्लेश उपसमान्या विना (क्लेश उभो राखीने) ॥ वि० विशेषे ॥ पा० काइ पण कार्य
न करबो ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥ आ० आदर दीए ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प०
आगल्यो साधु ॥ नो० न ॥ आ० आदर दीए ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगल्यो साधु ॥ अ० सन्मुख थइने
(उठी) ॥ उ० उभो थाय ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगलो साधु ॥ नो० न ॥ अ० उठी ॥ उ० उभो थाया ॥

इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगळो साधु ॥ वं० वांदि ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगळो साधु ॥ नो० न ॥
 वं० वांदि ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगळो साधु ॥ सं० भेलो ॥ मुं० जमे ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगळो
 साधु ॥ नो० न ॥ सं० भेलो ॥ मुं० जमे ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगळो साधु ॥ सं० भेलो ॥ वं० रहे ॥ इ०
 इच्छा आवे तो ॥ प० आगळो साधु ॥ नो० न ॥ सं० भेलो ॥ वं० रहे ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगळो साधु ॥
 उ० खपावे ॥ इ० इच्छा आवे तो ॥ प० आगळो साधु ॥ नो० न ॥ उ० पपावे ॥ तेने दोयलागे ॥ जे० जे
 कोइ ॥ उ० पपावे ॥ त० तेहने ॥ अ० होय ॥ आ० आराधना ॥ जे० जे कोइ ॥ न० न ॥ उ० खपावे ॥ त०
 तेने ॥ न० नहोय ॥ आ० आराधना ॥ त० ते माटे ॥ अ० आपणे पोते ॥ चे० वळी ॥ उ० उपसम क्षमा
 करवी ॥ से० ते, शिष्य पुछेछे ॥ किं० कैम शा माटे (खपावतुं) ॥ आ० फळुं ॥ भं० हे पूज्य ? गुरु कहे छे ॥
 उ० खपावतुं ए ॥ सा० सार छे ॥ सा० संयमनो ॥ ३५ ॥

मूल पाठः—॥ ३५ ॥ भिक्खू य अहिगरणं कट्टं तं अहिगरणं अविओसवेत्त ।
 अविओसवियपाहुडे-इच्छाए' परो आढाएज्जा, इच्छाए परो नो आढाएज्जा; इ-

1. The mss. have also इच्छा for इच्छाए.

१. यवी प्रतोमां "इच्छाए" ने बदले "इच्छा" पाठ छे.

च्छाए परो अब्मुदृज्जा, इच्छाए परो नो अब्मुदृज्जा; इच्छाए परो वन्देज्जा, इच्छाए परो नो वन्देज्जा; इच्छाए परो संभुअेज्जा, इच्छाए परो नो संभुअेज्जा; इच्छाए परो संवसेज्जा, इच्छाए परो नो संवसेज्जा; इच्छाए परो उवसमेज्जा, इच्छाए परो नो उवसमेज्जा. जे' उवसमइ, तस्स अत्थि आराहणा; जे' न उवसमइ तस्स नत्थि आराहणा. तम्हा अध्पणा चेव उवसमियब्वं. से' किमाहु भन्ते? उवसमसारं सामणं ॥३५॥

१. जो for जे.

२. " जे " बदले " जो " पाठ छे.

३. तम्हा-उवसमियब्वं after उवसमसार सामणं in Bbw.

४. (मोठी) वी. (नानी] वी. ने डवल्लु ए प्रतोमां "उवसमसारं सामणं" पछी " तम्हा-उवसमियब्वं" ए शब्दो मुखेत्था छे.

५. से wanting in Bbw.

६. तेज प्रतोमां " से " शब्द नथी.

भावार्थः—॥ ३५ ॥ साधु अथवा साध्वीने कदाचित् क्रोधेकरी मांहो मांहि क्लेष थयो होय तो तरत
 शत करी देवो ने मांहोमांहि खमत खामणां करया ने ते खमत खामणां कथो विना कांइ पण काप करवुं नही
 तेमां आपणे सामाने खमावुं ने खमायचा जतां सामो आपणने आदरमानं देके न दे तो तेनी मरजी, सामो
 लठीलभो थाय के न पाय तो तेनी मरजी, सामो आपणने वांदि के न वांदि तो तेनी मरजी, सामो आपणां
 भेळो आहार पाणी करे के न करे तो तेनी मरजी, सामो आपणां भेळो रहे के न रहे वो तेनी मरजी,
 सामो आपणने खमाये के न खमाये तो तेनी मरजी, जे खमाये ते धर्मनो आराधक अने न खमाये ते धर्मनो
 विराधक, ते मोटे आपणे तो तेने खमावुं (माफी मागवी); ए सांभळी शिष्य पुछे छे ? हे स्वामी ! आगलो
 न खमाये अने आपणे खमावुं तेनुं शुं कारण ? गुरु कहे छे हे शिष्य ! जे खमावुं-सर्वे जीव साथे माफी
 मांगी एन संजमनो सार छे ॥ ३५ ॥

अर्थः—॥ ३६ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥

वा० वरसाद ॥ वा० वरसते ॥ वा० विहार करवो (न कल्पे) ॥ ३६ ॥

मूल पाठः—॥ ३६ ॥ नो कल्पद् निगन्थाण वा निगन्धीण वा वासावा-

सासु चारणं ॥ ३६ ॥

भावार्थः—॥ ३६ ॥ सासु अथवा साध्वीने वर्षा ऋतु चार महिना चोमासा मध्ये एक गामथी वीजे गाम विहार करवो कल्पे नहीं. (कारण के वरसाद वरसाथी रस्तामां पाणी भरायां होय, रस्तामां कीळोतरी उगी होय, घणा जीवो त्यां फरता हरता होय ते चंपावाथी मरण पावे संयमनी विरायना पावे, माटे चोमासामां विहार न करवो) ॥ ३६ ॥

अर्थः—॥ ३७ ॥ क० कल्पे ॥ नि० सासुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० चळी ॥ हे० शी-
यळे ॥ गि० उमाळे ॥ चा० विहार करवो (कल्पे) ॥ ३७ ॥

मूल पाठः—॥ ३७ ॥ क०पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा हेमन्तगि-
म्हासु चारणं ॥ ३७ ॥

१. चरित्तए. TB.

१. टी ने थी प्रतोमां "चारण" ने बदले "चरित्तए" शब्द छे.

२. चरित्तए TB.

३. टी ने थी प्रतोमां "चारण" ने बदले "चरित्तए" शब्द छे.

मार्वार्थः—॥ ३७ ॥ साधु अथवा साध्वीने शीयाळे उनाळे एक गामथी बीजे गाम विचरवुं कल्पे (कारण के घणा जीवोने धर्म उपदेश मळे तेमज एकज जग्याए न रहेवाथी स्नेहभाव न धाय ते मो विचरवुं) ॥ ३७ ॥

अर्थः ॥ ३८ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा
 वळी ॥ वे० वे ॥ र० राजाने माहोमाहि ॥ वि० वढवाड ॥ र० होय (शुद्ध होय एवा नगरने विपे
 ॥ स० तरत ॥ ग० गमन करवुं (जवुं) ॥ स० तरत ॥ आ० आगमन (आववुं) ॥ स० तरत
 ग० जवुं ॥ आ० आववुं ॥ क० करवुं (न कल्पे) ॥ जे० जे ॥ ख० निश्चै कोई ॥ नि० सा
 ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वी ॥ वा० वळी ॥ वे० वे ॥ र० राज्य ॥ वि० वढवाड ॥ र० करे
 पशवा नगरमा ॥ स० तरत ॥ ग० जवुं ॥ स० तरत ॥ आ० आववुं ॥ स० तरत ॥ ग० जवुं ॥ आ० आववुं
 क० करे ॥ क० करता मत्ये ॥ वा० वळी ॥ सा० प्रसंशे ॥ से० ते ॥ दु० वेहु प्रकारे आज्ञा ॥ वी०
 अतिक्रमतो पको (तिर्यकर अने राजा ए वेहुनी आज्ञा अतिक्रमतोयको) ते ॥ आ० पापे ॥ वा० चोमासिक
 प० प्रायश्चित्तनुं ॥ दा० स्थानरु ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त ॥ ३८ ॥

मूल पाठः—॥ ३८ ॥ नो कल्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा वेरज्जविरुद्ध

ज्जंसि सज्जं गमणं सज्जं आगमणं करेतए. जे' खलु निग्गन्थे
 वा निग्गन्थी वा वेरज्जविरुद्धरज्जंसि सज्जं गमणं सज्जं आगमणं सज्जं गमणागमणं
 करेइ करेन्तं वा साइज्जइ, से दुहओ वीइक्कममाणे आवज्जइ चाउम्मसियं परिहारुड्ढाणं
 अणुग्घइयं ॥ ३८ ॥

भावार्थः—॥ ३८ ॥ (जे नाम्नी राजा मरण पाग्यो छे, हलु बीजो राजा गार्दीए वेओ नथी जेयी)
 वे राजपने (बढ्वाढ) युद्ध चाले छे ते बलते साधु अथवा साध्वीए तेवा गामपार्थी तरत नीकळ्ळुं केते गामपां
 पेसवुं के नीकळ्ळुं ने पेसवुं कल्ले नर्था (कारण के अराज्य पाटे अथवा सीना जीव उदवेगमां होय पाटे अने
 पने राजा माहोपाधी लडता होय (संग्राम यंतो होय) ते बलने साधु अथवा साध्वीने नीकळ्ळनां के पेसनां हाथी
 पोटा सुभदो आपथी तेम दोहादोढ करता होय जेथी साधु साध्वीने दृढफोट वागी जाय अथवा साधु साध्वीने
 सामां आचत्तां देरती कोइ अपशुक्ल गणी साधु साध्वीने मारे पाटे बढ्वाड शंत थता सुथी साधु साध्वीए ते गाममां

१. जो एलु निग्गन्थो Mss.

१. एण प्रतोना " जे एलु निग्गन्थे " ने बदले "जो एलु निग्गन्थो" पाठ छे,

धी नीकळवुं के गाममां पेसवुं नहीं.) उपर देखाहेला कारणोधी नीकळवा पेसवानी मनाइ करी छे छतां जी साधु
 साध्वी पोते ते गाममांथी नीकळे के गाममां पेसे, धीजाने नीकळवा पेसवानो डुकम आपे (अथवा धीजो पोतानी
 मेळे नीकळतो पेसतो होथ तेने सारं जाणे) ते वेहु प्रकारे आज्ञा अतिक्रपतो थको (चिरुथ चालतो थको)
 एटले तिर्यकर अने राजा ए वेहुनी आज्ञा अतिक्रपतो थको) तेने मोडुं चोमासिक पायथित आवि ॥ ३८ ॥

अः ॥ ३९ ॥ नि० साधु ॥ च० णं० वळी ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घेर ॥ पि० आहारना ॥ आ०
 काभने ॥ प० अर्थे ॥ अ० गयेरे छे त्यां ॥ के० कोइं ग्रहस्थ ॥ वा० वल्ल ॥ वा० अथवा ॥ प० पा० ॥ वा०
 अथवा ॥ क० कांवळी ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाथरीने वेसवातुं पुछणुं (तथा रजो हरण) ॥ वा० वळी
 एट्या वानां आपवा माटे ॥ उ० आमंत्रे ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साधुने (आचार्य के ग्रहस्थ थकुं) ॥ सा०
 पाठोयारिं (जागड) ॥ ग० दइने ॥ आ० आचार्यना ॥ पा० पग ॥ मू० आगळ ॥ ठ० सुकीने ॥ दो०
 वीजीवार ॥ पि० वळी ॥ ओ० गुरुनी आज्ञा ॥ अ० प्रमाण करीने ॥ प० ते वल्ल लइने पळी ॥ प० पोतेज
 भोगवे ॥ ३९ ॥

मूळपाठः—॥ ३९ ॥ निगन्थं च णं गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुपविट्टं
 केइ वत्येण वा पडिगहेण वा कंभलेण वा पांयपुञ्जेण वा उवनिमन्तेज्जा, कप्पइ

से सागरकंडं गहाय आयरियपायमूले ठवेत्ता दोच्चं पि ओगगहं अणुन्नवेत्ता परिहारं परिहरित्तिए ॥ ३९ ॥

भाचार्यः ॥ ३९ ॥ साधु (गुरुनी आज्ञा मार्गी) आहारने माटे ग्रहस्थने घेर जाय त्यां कोइ ग्रहस्थ वल्ल, पात्र, कांबळ, वेसबाहुं पयरणुं (रजोहरण) इत्यादिकतुं निमंत्रण करे (एटळे आपवानो आग्रह करे) तो साधु पाढीपारु ले (एटळे के साधुए पोतानो स्वप जाणी व्हेतुं पण केवी रीते व्हेतुं तो के ते ग्रहस्थने कहेके मारा गुरेने आ चीज देखादीश, जो ते मने आपशे अथवा पोते लेशे तो हुं वीजीवार नहीं आहुंअने ना पाडशे तो हुं तमने पाछुं आपी जइश एम कहीं आचार्य के ग्रहस्थना थकुं पाढीपारुं लइ) गुरु पासे बाकी मुके (पछी गुरु ते उपगरण साधुने आपे तो) वीजीवार गुरुनी आज्ञा मेळवी ते उपगरण पोते व्हेने भोगवे (गुरुना थकुं व्हेबाहुं कारण के गुरुनी आज्ञा आहार ल्हेवानी मेळवी गयो हतो ते आहार न मळतां उपगरण मळयां माटे आचार्य थकुं पाढीपारुं (जांगड) व्हेतुं ए परमार्थ) ॥ ३९ ॥

अर्थः ॥ ४० ॥ नि० साधु ॥ च० जं० वळी ॥ व० (स्थानकनी) वाहर ॥ वि० सझाय ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० जयवा ॥ वि० थंडिल ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० वळी ॥ नि० जाता ॥ स० थका (वाटे) ॥

के० कोइ ॥ व० वस्त्र ॥ वा० अथवा ॥ वा० पात्र ॥ वा० अथवा ॥ क० काँचळी ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय
 पुष्टुं ॥ वा० बळी ॥ ए० आमंत्रे ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साधुने ॥ सा० (आचार्य के ग्रहस्थ यकुं) पाढीपारुं
 (जांगड) ॥ ग० लइते ॥ आ० आचार्यना ॥ पा० पग ॥ मू० आगळ ॥ ठ० सुकीने ॥ दो० बीजीवार ॥
 पि० बळी ॥ ओ० गुरुनी आज्ञा ॥ अ० प्रमाण करीने ॥ प० ते वस्त्र लइ पछी ॥ प० पोतेज भोगवे ॥ ४० ॥

मूळ पाठः—॥ ४० ॥ निगगन्थं च णं वहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा नि-
 क्वन्तं समाणं केइ वत्थेण वा पडिगहेण वा कम्बलेण वा पायपुञ्छणेण वा उवनिम-
 न्तेजा, कप्पइ से सागरकडं गहाय आयरियपायमूले ठवेत्ता दोच्चं पि ओगगहं छणुन्न-
 वेत्ता परिहारं परिहरित्तए ॥ ४० ॥

भावार्थः ॥ ४० ॥ साधु वाहर सहाय करवा माटे अथवा थंडील धुमीकाने विषे (गुरुनी आज्ञा मेळवीने)
 जालो यको (रस्तापो) कोइ ग्रहस्थ वस्त्रादिक उपकरणनी आमंत्रणा करे तो उपरना ३९ मां पाठमां फरमाव्या
 मुजय उपकरण (गुरुके ग्रहस्थ यकुं) पाढीपारु (जांगड) लइने गुरुनी आगळ लावी मुके ने बीजीवार गुरुनी
 आज्ञा मेळवीने ते उपकरण भोगवे ॥ ४० ॥

अर्थः ॥ ४१ ॥ नि० साध्वी ॥ च० णं० बली ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घरे ॥ पि० आहारना ॥ आ०
 लाभने ॥ प० अर्थे ॥ अ० गया छे त्वां ॥ के० कोइ ॥ व० वल्ल ॥ वा० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अथवा ॥
 क० कावल ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय पुछणुं ॥ वा० बली ॥ इ० आमंत्रे ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साध्वीने ॥
 सा० गुर्वीणी अथवा ग्रहस्थ थकुं ॥ ग० लईने ॥ प० गुर्वीणीना ॥ पा० पण ॥ मू० आगळ ॥ ठ०
 मुकीने ॥ दो० बीबीवार ॥ पि० बली गुर्वीणीनी ॥ ओ० आज्ञा ॥ अ० प्रमाण करीने ॥ प० ते वल्ल लईने
 पडी ॥ प० पोतेज भोगवे ॥ ४१ ॥

मूळ पाठः—॥ ४१ ॥ निगन्थि च णं गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुध्वविडुं
 केइ वरथेण वा पडिगहेण वा कम्बलेण वा पायपुञ्छेण वा उवनिमन्तेजा, कप्पइ
 से सागारकडं गहाय पंवत्तिणीपायमूले ठ्वेत्ता दोच्चं पि ओगहं अणुन्नवेत्ता परिहारं
 परिहरित्तए ॥ ४१ ॥

भावार्थः ॥ ४१ ॥ साध्वी (गुर्वीणीनी आज्ञा मानी) ग्रहस्थीने घेर आहारने मांटे गया छे त्यां कोई

१. पवित्रिणी Miss. बधी प्रतोमां "पवत्तिणी" ने बदले "पवत्तिणी" पाठ छे.

प्रहस्यी ब्रह्मादिक उपगरणनी उपर प्रमणि आमंत्रण करे तो पोतानी गुर्वाणी के ग्रहस्थ थतुं पाढोयाहं (जांगड)
 लइ गुर्वाणी पासे मुंके, गुर्वाणी (गोरार्णी) आपे तो गुर्वाणीनी आशा मेळवीने ब्रह्मादिक उपगरण भोगवे ॥४१॥

अर्थः—॥४२॥ नि० साध्वी ॥ च० णं वळी ॥ च० स्थानक वाहार ॥ वि० संशाय ॥ भू० भूमिने विषे ॥
 वा० अथवा ॥ वि० थंडील ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा० वळी ॥ नि० जाता ॥ स० यकां (वाटे) ॥ के०
 कोइ ॥ व० वल्ल ॥ वा० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अथवा ॥ क० कांबळी ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय
 पुछणुं ॥ वा० वळी ॥ उ० आमंत्रे ॥ क० कळपे ॥ से० ते साध्वीने ॥ सा० गुर्वाणीके गृहस्थ धकुं पाढीयाहं
 (जांगड) ॥ ग० लेईने ॥ प० गुर्वाणीना ॥ पा० पग ॥ मू० आगळ ॥ ठ० मुकीने ॥ दो० वीजीवार ॥
 पि० वळी गुर्वाणीना ॥ ओ० आद्दा ॥ अ० प्रमाण करीने ॥ प० ते बल लइने पळी ॥ प० पोतेज भोगवे ॥ ४२ ॥

मूळ पाठः—॥ ४२ ॥ निग्गन्धिं च णं बहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा
 निक्खन्तं समाणिं केइ वत्थेण वा पडिग्गहेण वा कम्बलेण वा पायपुच्छेण वा उव-
 निमन्तेजा, कप्पइ से सागाकडं गहाय पवत्तिणीपायमूले ठ्वेत्ता दोच्चं पि ओग्गहं
 अणुन्नवेत्ता परिहारं परिहरित्तए ॥ ४२ ॥

भावाधिः—॥ ४२ ॥ साध्वीजी वहार सक्षाय करवा अथवा यंडीक जनां होय अने रस्तामो कोइ ग्रहस्थी
वखादिक उपकरणनी आमंत्रणा करे तो पूर्ववत् (४१ सा पाठमां कल्या मुजव) गुर्वाणी (गोरानो) नी

आशा मारी भोगधे ॥ ४२ ॥

अर्थः—॥ ४३ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० बळी ॥

रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याए ॥ वा० बळी ॥ अ० असन्न (खोराक) प्रभुख ॥ वा० बळी ॥ ४०
चार बाना ॥ प० बोहोरवा (न कल्पे) ॥ ४३ ॥

मूळ पाठः—॥ ४३ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा राओ वा वि-

याले वा असणं वा ४ पडिग्गोहेत्तए ॥ ४३ ॥

भावाधिः—॥ ४३ ॥ साधु अथवा साध्वीनि रात बखते अथवा संध्या बखते अयनादिक चार प्रकारनो

आहार वनेरे बोहोरको कल्पे नई ॥ ४३ ॥

अर्थः—॥ ४४ ॥ न० एट्ठो विशेष एट्ठो वानो वरजीने ॥ प० एक (ग्रहस्थनी आशा लागेऊ होय)
॥ पु० पुत्रे ॥ प० पडिक्केणां होय ॥ से० स्थानक पाट ॥ सं० संथरानां ठणां ॥ (आ चीजो रात्रे अथवा

સંધ્યા) લેવાં કહ્યે. (આ ચીજો ગ્રહસ્થની હોય ગ્રહસ્થી દીવસે ધોગવે છે તે ચીજો સાધુ દીવસે પઢીલેહી મુકે પછી ગ્રહસ્પ રાત્રિણ વંધ્યા પછી તે ચીજો સાધુ લીણ, પુવે તે ચીજો લેવાની આજ્ઞા મોગલ છે માટે) ॥ ૪૪ ॥

મૂઠ પાઠ:—॥૪૪॥ નન્નત્થ' ઇમેણં પુન્નપાઢિલેહિણં 'સેજ્જાસંથારણં' ॥ ૪૪ ॥

ભાવાર્થ:—॥ ૪૪ ॥ પળ દટલો આગાર કે સ્થાનક, પાટ, પયારી કરવાને ઘાસ દટલો ચીજો દીવસે ન-
જરથી જોઈ રાલેલી હોય તો રાત્રીણ લેવી કહ્યે (મતલબ ઈથી છે કે કોઈ ગામાદિકમાં સાધુ ગયા અને ત્યાં
હતરવાની તથા પાટ ત્રણાની જોગવાઈ ન હોય પણ કોઈ દાતાર કહે કે દીવસે તો મકાન પ્રમુલ અમારા કામમાં
આવે છે જેથી આપો શકીશું નહીં પણ રાત્રિણ તમોને આર્પીશું તે વારે સાધુ અથવા સાધ્વી પોતાને સ્વપતી
ચીજો દીવસે જોઈ રાલે અને રાત્રીણ જાચી છે દટલો આગાર છે) ॥ ૪૪ ॥

અર્થ:—॥ ૪૬ ॥ નોં ન ॥ કં કલ્લે ॥ નિં સાધુને ॥ વાં અથવા ॥ નિં સાધ્વીને ॥ વાં વલ્લી ॥

૧. નન્નયેમેણં સેજ્જાસંથારણં પુન્નપં Bbaw.

(મોટા) ધા, નાની) વો તે હલ્લુ નામની પ્રતોમાં “ નન્નત્થ ઇમેણં પુન્નપઢિલેહિણં સેજ્જાસંથારણં ” ને વલ્લે
“ નન્નયેમેણં સેજ્જાસંથારણ પુન્નપઢિલેહિણ ” દહવો પાઠ છે.

) रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याए ॥ वा० वल्ली ॥ व० वल्ल ॥ वा० अथवा ॥ प० पात्र ॥ वा० अ-
 पवा ॥ क० कांठली ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाय पुच्छणो (रजोहरण) ॥ वा० वल्ली ॥ प० वोहरखुं (न
 कलेपे ॥ ४५ ॥

मूळ पाठः—॥ ४५ ॥ नो कष्यइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा राओ वा वि-
 याले वा वत्थं वा पडिगहं वा कम्बलं वा पायपुच्छणं वा पडिगहत्तए ॥ ४५ ॥

भावार्थः—॥ ४५ साधुनीनि साध्वीनीने रात्रीए अथवा संध्याने विपे वल्ल, पात्र, कांठल, रजोहरणादिक

) वोहरवां कलेपे नहीं ॥ ४५ ॥

अर्थः—॥ ४६ ॥ न० पण एटलो विशेष ॥ ए० एक ॥ इ० चोरे साधु के साध्वीना वल्लादिक चोर्या
 होय ॥ आ० ते पाछो लावी आपे ॥ सा० ते ॥ वि० वल्ली ॥ या० ते वल्लादिक चोरे ॥ प० भोगन्या होय ॥
 वा० अथवा ॥ धो० धोया होय ॥ वा० अथवा ॥ र० रंग्या होय ॥ वा० अथवा ॥ घ० घठार्या होय ॥
 वा० अथवा ॥ म० मठार्या होय (सुहाळा कीथा होय) ॥ वा० अथवा ॥ सं० घुम्प्या होय ॥ वा० अथवा

वनस्पती (लीलोत्री) उपर मुखया होय ते वळी पाछा रात्रे के संख्याए आणी आपे तो लेवां कळपे ॥ ४६ ॥

मूळ पाठः—॥ ४६ ॥ नन्नत्थ' एगाए हरियाहडियाए,^२ सा वि याइं^३ परिभुत्ता
वा धोया वा रत्ता वा घडा वा मडा वा संपधूमिया वा ॥ ४६ ॥

भावर्यः—॥ ४६ ॥ पण पटको आगार छे के ते साधु अथवा साध्वीनां ब्रह्मादिक चोर चोरी गया होय
अने ते पछी पाळां आपवातुं मन थाय तो रात्री वखते पण ते लेवां कळपे.

वळी ते ब्रह्मादिकमां चोरे केवो फेरफार कर्यो होय ते कहे छे, ते ब्रह्मादिक चोरे भोगव्यां होय, घोयां
होय, रंग्यां होय, कुंदी करवी होय, सुवाळां कर्यां होय, धुप दीघो होय के वनस्पती, लीलोत्री उपर मुखयां होय
ते लावी आपे तो पोतानां छे माटे लेवां कळपे ॥ ४६ ॥

१. नन्नत्थेगाए Mss. २. Also हरियाहरियाए C. ३. य for याइं T. B.

१. बधा प्रतोमां " नन्नत्थ एगाए " ने बदले " नन्नत्थेगाए " पाठ छे. २. सी प्रतोमां " हरियाहडियाए " ने बदले
"हरियाहरियाए" पाठ छे. ३. था ने (इटालीक) वी याळी प्रतोमां "सा वि याइं" ने बदले "सा वि यइं" नामे पाठ छे.

अर्थः—॥ ४७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
 रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याए ॥ वा० वळी ॥ अ० पंथे ॥ ग० जवुं ॥ ए० आवतुं (विहार करवो)
 (न कल्पे) ॥ ४७ ॥

मूळ पाठः—॥४७॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा राओ वा वियाले
 वा अच्चाणगमणं एत्तए ॥ ४७ ॥

भावार्थः—॥४७॥ साधु अथवा साध्वीने रात्रीए अथवा संध्यानी वखते विहार करवो कल्पे नहीं ॥४७॥
 अर्थः—॥ ४८ ॥ (नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी)
 ॥ सं० जमणवार मांही ॥ वा० वळी ॥ सं० जमणवार ॥ प० जाणीने ॥ ए० जातुं (न कल्पे) ॥ ४८ ॥

१. ० गमणाए Bbw, without एत्तए. २. एत्तए C B, also T.

१. (मोटा) वी ने (नानी) वी तथा डबल्यु नामनी प्रतोमां “ अच्चाणगमणं एत्तए ” ने बदले “ अच्चाणगमणए ”
 पाठ छे. २. सी, (इटलीक) वी ने टी प्रतोमां “एत्तए” ने बदले “एत्तए” पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ४८ ॥ संखडिं वा संखडिपडियाए एत्तए ॥ ४८ ॥

भावार्थः—॥ ४८ ॥ साधुने अथवा साध्वीने जेने घेर न्यात जमती होय अथवा पंगत वेठी शेष त्यां जवुं न कल्पे; ते रस्ते यइने पण जवुं न कल्पे (कारण के त्यां जवाधी घणा दोप उपजे, लोकोने शंका पडे के साधु न्यातनी अंदर बोहरवा जता हसे विगेरे) ॥ ४८ ॥

अर्थः—॥ ४९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ ए० एकलुं ॥ रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥
वि० संध्या काले (सूर्य अस्त छते) ॥ वा० वळी ॥ व० बोहर ॥ वि० संज्ञाय ॥ भू० भूमिने विषे ॥
वा० अथवा ॥ वि० थंण्डल ॥ मू० मृमिने विषे ॥ वा० वळी ॥ नि० थानकनी बोहर नीकळवो ॥
वा० अथवा ॥ प० थानक माहे पेशवो ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० ते साधुने ॥ अ० पोता
सहित ॥ वि० वे ॥ वा० अथवा ॥ अ० पोतासहित ॥ त० त्रण साधु संघाते ॥ वा० वळी ॥ रा० रात्रे ॥
वा० अथवा ॥ वि० संध्यावेळाने विषे ॥ वा० वळी ॥ व० बोहर ॥ वि० संज्ञाय ॥ भू० भूमिने विषे ॥ वा०

१. एतए C B also T.

१. घी, (इयालीक) घी ने टा प्रतोमां "एतए" ने बदले "एतए" पाठ छे .

अथवा ॥ वि० थंगड्डळ ॥ मू० भूमिने विपे ॥ वा० वळी ॥ नि० स्थानकथी वाहेर नीकळतुं ॥ वा० अथवा ॥
प० यानकमांही वेसतुं ॥ वा० वळी (कळपे) ॥ ४९ ॥

मूळपाठः—॥४९॥ नो कप्पइ निगन्थस्स एगाणियस्स राओ वा वियाले वा बहिया
वियारभूमि वा विहारभूमि वा निक्खमित्तए वा पविसिसए वा. कप्पइ से अप्पविइयस्स
वा अप्तइयस्स वा राओ वा वियाले वा बहिया वियारभूमि वा विहारभूमि वा
निक्खमित्तए वा पविसिसए वा ॥ ४९ ॥

भावार्थः—॥ ४९ ॥ साधुने एकला पोतेज रात्रीने विपे अथवा संध्याने विपे उपाश्रयथी वाहेर (एटळे पोते
रेह्या थानकथी माया मकानमां अथवा गाप वहार) सज्ञाय करवाने माटे अथवा थंडिल जवाने माटे नीकळतुं
कळपे नहीं अथवा पेसतुं कळपे नहीं. जहरीयात पडे तो पोता सहित वे अथवा त्रण साधु साथे जतुं आवतुं
कळपे ॥ ४९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ प० एकली ॥ रा० रात्रीए ॥ वा० अथवा ॥

वि० सूर्योस्त पछी ॥ वा० वळी ॥ व० स्थानकनी बाहेर ॥ वि० सझाय ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० अथवा ॥
 वि० यंण्डिल ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० वळी ॥ नि० स्थानकनी बाहेर नीकळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प०
 थानकनी माहे पेसवुं ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० ते साध्वीने ॥ अ० पोतासहित ॥ वि०
 वे साध्वी संघाते ॥ वा० अथवा ॥ अ० पोतामहित ॥ त० त्रण ॥ वा० अथवा ॥ अ० पोतासहित ॥ च०
 चार जणी यइने ॥ वा० धळी ॥ रा० रात्रे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याकाळे सूर्योस्त पछी ॥ वा० वळी ॥
 व० बाहेर ॥ वि० सझाय ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० थंण्डिल ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० वळी
 ॥ नि० स्थानकनी बाहेर नीकळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० स्थानक मांही पेसवुं (कळपे) ॥ ५० ॥

मूळपाठः—॥ ५० ॥ नो कप्पइ निगन्थीए एगाणियाए राओ वा वियाले वा
 वहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा. कप्पइ से अ-
 प्पविइयाए वा अप्पतइयाए वा अप्पत्तत्थीए वा राओ वा वियाले वा बहिया विया-
 रभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा ॥ ५० ॥

भावार्थः—॥ ५० ॥ साध्वीने एकळा रात्रिने विपे अथवा संध्याने विपे स्थानकनी बाहेर (पटळे पोते रहेळ

स्थानरुधी सामा मकानमो अथवा गाप वहार) सद्भाय भूमिका अथवा पंडीक भूमिकाने विपे जहुं आववुं कळपे
 नहिं, जहरियात पडे तो पोतासहित वे अथवा त्रण अथवा चार साध्वीनी साथे निकळवुं पेसवुं कळपे ॥ ५० ॥
 अर्थः—॥ ५१ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ पु० पुर्वे
 दिसे ॥ जा० ज्यालगे ॥ अं० अंगदेश ते चंपा ॥ प० मगधदेश ते राजग्रह नगरना देश सुधी ॥ ए०
 विहार करवो ॥ द० दक्षिण दिसे ॥ जा० ज्यालगे ॥ को० कोसंबी नगरना देश सुधी ॥ ए० विहार करवो ॥
 ए० पश्चिमे ॥ जा० ज्यालगे ॥ शू० धूणा नगरीना ॥ वि० देश सुधी ॥ ए० विहार करवो ॥ उ० उच्चर दिसे
 ॥ जा० ज्यालगे ॥ कु० कुंणाला ॥ वि० देश सुधी ॥ ए० विहार करवो ॥ ए० एटला सुधी ॥ आ० विहार
 करवो ॥ क० कळपे ॥ ए० एटला सुधी ॥ आ० विहार करवो ॥ आ० आर्य ॥ खि० क्षेत्र छे ते माटे ॥ नो०
 न ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ ए० एटला सुधी ॥ वा० वाहेर केमके ज्ञान, दर्शन, चारित्रितो घटाहो थाय पण ॥
 ते० ते ॥ प० उपरति जो जहुं पडे तो ॥ ज० ज्यां गथां थकां ॥ ना० ज्ञान ॥ दं० दर्शन ॥ व०
 चारितनो ॥ उ० वधारो थाय तेम होय तो जहुं कळपे ॥ ति० एम ॥ वे० कहुं छुं ॥ ५१ ॥

मूळ पाठः—॥ ५१ ॥ कप्पइ निगन्थाणं वा निगन्धीण वा पुरत्थिमेणं जाव

अङ्गमगहाओ 'एत्तए, दक्खिण्णेणं जाव कोसम्बीओ एत्तए, पच्चत्थिमेणं जाव थूणा-
 विसयाओ 'एत्तए, उत्तरेणं जाव कुणालाविसयाओ 'एत्तए. एयावयाव कप्पइ, एया-
 वयाव आरिए खेत्ते; नो से कप्पइ एत्तो बाहिं. तेण परं, जत्थ नाणदंसणच्चरित्ताइं
 उस्सप्पन्ति ॥ ५१ ॥ ति वेमि.

भावार्थः—॥ ११ ॥ साधु अपवा साध्वीनि पूर्व दिशे अंग देश (चंपा), मगधदेश (राजग्रही) सुधी,
 दक्षिण दिशे कोसंबी नगरी सुधी, पश्चिम दिशे श्रूणानगरी सुधी, उत्तर दिशे कुल्लणा नगरी सुधी, त्यां सुधी
 विहार करवो कळपे केमके ते आर्य क्षेत्र छे. ए उपरांत अनार्य देश छे माटे विहार करवो न कळपे केमके
 विहार करे तो ज्ञान, दर्शन, चारित्रनो घटाडो थाय. (अनार्य माणसतो सहवास माटे घणा दोप उपजे माटे
 आर्य देगमांज विहार करवो ते उपरांत जंजुं पडे तो ज्ञान, दर्शन, चारित्रनो वधारो थाय तोज जंजुं कळपे एप

सुधर्मास्वामी जंबुस्वामीने कहेता हवा के हे जंबू ! जेम में श्री महावीर देव समिपे सांभळ्युं तेम हूं तुज प्रत्ये कहुं छुं ॥ ५१ ॥

अर्थः—॥ १ ॥ क० कल्प सूत्रनो ॥ प० प्रथम ॥ उ० उद्देशो ॥ स० पुरो यथो ॥ १ ॥

मूळ पाठः—॥ १ ॥ कर्णे पदमो उद्देशओ समतो ॥ १ ॥

भावार्थः—॥ १ ॥ बृहत् कल्प सूत्रनो पेहेलो उद्देशो पुरो यथो ॥ १ ॥

॥ इति बृहत् कल्पसूत्र पदमो उद्देशओ समतो ॥

॥ अथ बृहत्कल्प सूत्रा विद्मो उद्देशो ॥

(बृहत्कल्प सूत्रनो बीजो उद्देशो.)

अर्थः—॥ १ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादा माहे ॥ व० आगमने विषे ॥ सा० साळि (डांगर) ॥ वा० अथवा ॥ वी० त्रीही (चोखानी जात) ॥ वा० अथवा ॥ सु० मग ॥ वा० अथवा ॥ मा० अडद ॥ वा० अथवा ॥ ति० तळ ॥ वा० अथवा ॥ कु० कुळथि (कळथी) ॥ वा० अथवा ॥ गो० घडं ॥ वा० अथवा ॥ ज० जव ॥ वा० अथवा ॥ ज० जव ॥ ज० जव धान्य विशेष (एटलां धान्य) ॥ वा० वळी ॥ ओ० नारवां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० विपर्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० सघळं पसरलां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० पग मुकवानो ठाम न होय ॥ वा० वळी ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० सांधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वनि ॥ वा० वळी ॥ अ० दायनी रेखा मुके तेटलो जघन्य काळ ॥ अ० पण (एटले लगार मात्र पण) ॥ व० रेंदुं (न कळपे) ॥ १ ॥

मूळ पाठः—॥१॥ उवस्सयस्स अन्तो वंगडाए सालीणि वा बीहीणि वा सुग्गाणि वा मासाणि वा तिलाणि वा कुलत्थाणि वा गोहूमाणि वा जवाणि वा जवजवाणि वा ओखिण्णाणि वा विखिण्णाणि वा विग्गिण्णाणि वा विप्पइण्णाणि वा, नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा, अहालन्दमवि वत्थए ॥ १ ॥

भावार्थः—॥ १ ॥ (प्रथम उद्देशार्था आहार स्थानक आश्री कळुं. बीजे उद्देशे विशेष कहे छे.) उपाश्रय (अपासरानी) अंदर नीचे देखाडेला धान्य विखर्या होय तो शुं कखुं ते कहे छे. उपाश्रयनी अंदर (१) हांगर, (२) व्रीही (चोखानी जात), ३ मग, ४ अडद, ५ तळ, ६ कळथी (कुळथी), ७ घंड, ८ जव, ९ जवजव धान्य नाख्या होय, विखर्या होय, सघळे पसरैलां (छुटा छुटा चेरैलां) होय, पग मुकवाली जग्गा

१. ओक्खिता° and विक्खिता° T.B. विकिण्णा° B B w.

१. टी ने इटालीक वी नामनी प्रतोमां “ओक्खिताणि” ने ‘विकिण्णाणि’ ने बदले “ओक्खिताणि” ने “विकिण्णाणि” एहवी पाठ छे. (इटालीक) बी, (मोटी) वी, (नानी) वी ने डबल्यु नामनी प्रतोमां “ विकिण्णाणि ” ने बदले “ विकिण्णाणि ” पाठ छे.

नेटली-
 न होय तेवा स्थानकर्मां साधु अथवा साध्वीने वळी हाथनी रेखा पाणीए पळेरली होय ते सुकतां नेटली-
 र लागे तेटलो वलत पण तेमां रेहें नही ॥ १ ॥

अर्थ:—॥ २ ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जणें ॥ तो० नहीं ॥ ओ० नाख्यां होय ॥
 नो० नहीं ॥ वि० विपर्यां होय ॥ नो० नहीं ॥ वि० सयळे पसर्यां होय ॥ नो० नहीं ॥ वि० पग सुकवाना
 ठाम (न) होय (पटले पग सुकवानो ठाम होय) ॥ रा० (एक पासे लावो) दगळो ॥ क० कर्यो होय ॥ वा०
 अथवा ॥ पु० उंचो दगळो ॥ क० कर्यो होय ॥ वा० अथवा ॥ मि० भीत (पळीत) लगे दगळो ॥ क०
 कर्यो होय ॥ वा० अथवा ॥ कु० कुंडलीने आकारे दगळो ॥ फ० कर्यो होय ॥ वा० अथवा ॥ क० (उपर)
 राख प्रमुखनी रेखा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ मु० माटी प्रमुखनी मुद्रा छाप रेखा करी होय ॥ वा० अ-
 थवा ॥ पि० लुगडे करी दांकी मुख्यां होय ॥ वा० तो वळी ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥
 नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ हे० शीयाळो ॥ गि० उन्हाळो ॥ व० रेहें (कल्पे) ॥ २ ॥

मूळपाठ:—॥ २ ॥ अह पुण एवं जणेल्ला-नो ओखिण्णाइं नो विस्सिण्णाइं
 नो विइगिण्णाइं नो विप्पइण्णाइं, रासिकडाणि वा पुञ्जकडाणि वा भित्तिकडाणि वा

कुलियकडाणि वा लुट्टियणि वा सुद्धियाणि वा पिहियाणि वा, कप्पइ निगन्थाणवा
निगन्धीण वा हेमन्तगिम्हासु वत्थए ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ पण एप माणे जे उपर देखाडेळा मकानमां उपर चनावेळा धान्य भरेलां छे पण जेप
तेम नारुणां न होय, विखरेलां न होय, सघळे पसरुलां न होय, पण मुक्कवांनी जग्या होय, एक वाजु उपर
लांयो ढगळो कर्यो होय अथवा उंचो ढगळो कर्यो होय, अथवा भीत (साथे) लगतो ढगळो कर्यो होय अथवा
कुंडल (कुंडली) ने आकारे ढगळो कर्यो होय, अथवा उपर राल ममुख नाखेळी होय, माटी ममुखनी
मुद्रा (छाप) करी होय अथवा टुगवयी ढोकिल होय ते स्थानकर्णां साधु अथवा साध्वीने शीयाळे उनाळे
रेछेनु कळेपे ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एप ॥ जा० जाणे जे ॥ नो० नयी ॥ रा० राशी (एक
पासे लांयो ढगळो) ॥ क० कर्यो ॥ नो० नयी ॥ पु० उंचो ढगळो ॥ क० कर्यो ॥ नो० नयी ॥ भि० भीत
(पडीत) लो ढगळो ॥ क० कर्यो ॥ नो० नयी ॥ कु० कुंडलीने आकारे ढगळो ॥ क० कर्यो ॥ को०
कोटापहि ॥ उ० (धान्य) घाल्युं (मरुं) होय ॥ वा० अथवा ॥ प० पाळा मदि ॥ उ० घाल्युं (मरुं)
होय ॥ वा० अथवा ॥ मं० वांसना कडा मदि ॥ उ० घाल्युं (मरुं होय) ॥ वा० अथवा ॥ मा० (उपरने मळे) ॥

उ० भयुं होय ॥ वा० अथवा ॥ ओ० कोठा प्रमुख मांही नाखी (छाण माटीए लीप्युं होय) ॥ वा० अथवा ॥
 वि० चारणामांही घाली (माटीए लीप्युं होय) ॥ वा० अथवा ॥ ल० राख प्रमुखनी रेखा करी होय ॥ वा०
 अथवा ॥ मु० छुप उपरे माटी प्रमुखनी छापरेखा मुद्रा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ पि० लुगडे ढाक्युं होय ॥
 वा० तेव्यां स्थानके वळी ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ वा०
 चोमासु ॥ व० रहेवुं ॥ ३ ॥

मूळपाठः— ॥ ३ ॥ अह पुण एवं जाणेज्जा-नो रासिकडाई नो पुञ्जकडाई नो
 भित्तिरुडाई नो छुलियकडाई, कोट्टाउत्ताणि वा पछाउत्ताणि वा मञ्चाउत्ताणि वा माला-
 उत्ताणि वा ओलित्ताणि वा विलित्ताणि वा लञ्छियाणि वा मुद्दियाणि वा पिहियाणि
 वा. कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा वासावासं वत्थए ॥ ३ ॥

भाचार्यः— ॥ ३ ॥ पण एम जाणे जे उपर देखाहेला मकानमा उपर वतावेना धान्य छे पण लावो दगळो
 नयो नथी, उंचो दगळो कर्या नथी, र्भित लगतो दगळो कर्यो नथी, कुंडलीने आकारे दगळो कर्यो नथी पण
 कोठा मांही भयो होय अथवा पाळा मांहे घालपा होय अथवा वांसना कडा मांहे भयो हाय अथवा उपरने

मळे भर्षा होय अथवा कौठा वीगेरेमां भर्षा छे ते छाण मर्षाए कर्ष्या होय, राख प्रभुखे रेखा करी होय (राखथी दांक्र्या होय) अथवा मोढां उपर माटी प्रमुखनी छाप रेखा मुद्रा करी होय (मोढां माटीए लीषी वंध कर्यां होय) अथवा लुगडे करी दांक्र्या होय एहवां स्थानक होय तो ते ठेकाणे साधु अथवा साध्वीने चोमामुं रेहेतुं वळी कल्पे ॥ ३ ॥

अर्थः—॥ ४ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादा माहे ॥ व० आगमने विषे ॥ सु० मदिरा ॥ वि० आचतना ॥ कुं० कुंभ घडा होय ॥ वा० अथरा ॥ सो० पाटा मदिरा ॥ वि० आचितना ॥ कुं० कुंभ (घडा) होय ॥ वा० वळी ॥ उ० (ग्रहस्थे) मुख्या ॥ सि० होय ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अ-
 र्षवां ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी-॥ अ० क्षण मात्र ॥ अ० पण ॥ व० रेहेतुं (न कल्पे) ॥ कुं० वाहर
 वीजो ॥ य० वळी ॥ उ० उपाश्रय ॥ प० गवेषतां (शोधतां) यर्का ॥ नो० न ॥ क० (वीजुं थानक पासे)
 मळे ॥ ए० एम (होय तो) ॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक माहे) ॥ क० कल्पे ॥ एं० एक ॥ रा० रात्री ॥
 वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० रेहेतुं (कल्पे जहर माटे) ॥ नो० न ॥ से० ते
 (साधु) साध्वीने ॥ क० कल्पे ॥ प० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री
 ॥ वा० वळी ॥ व० रेहेतुं (न कल्पे) ॥ जे० ते ॥ त० त्थां ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥

हु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० बली ॥ प० उपरांत (जेटली अधिक) ॥ व० रहती ॥ से० तेहने ॥ स० तेहका
 दीवसतो ॥ छे. चारित्रनो हेद ॥ वा० अथवा ॥ प० तपतुं मायश्चित आवे ॥ वा० बली ॥ ४ ॥

मूळ पाठः— ॥ ४ ॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए सुरावियडकुम्भे वा सोवीरय-
 वियडकुम्भे वा उवनिखित्ते सिया, नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा अहाल-
 न्दमवि वत्थए. हुत्था य उवस्सयं पडिलेहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ एगरायं
 वा दुरायं वा वत्थए, नो' से कप्पइ परं एगरायाओ वा दुरायाओ वा वत्थए: जे तंत'
 एगरायाओ वा दुरायाओ वा परं 'वसेज्जा, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥ ४ ॥

भावार्थः— ॥ ४ ॥ साधु अथवा साध्वीने रहेवाना उपाश्रयनी अंदर ग्रहस्थे अचित दारुना घटा मुके.
 शेष के अचित ताहीना घटा मुकेला होय तो ते जग्याए साधु अथवा साध्वीए क्षण मात्र पण रहेतुं न

१. नो से कप्पइ परं—वत्थए omitted in T Bbw. २ वसई for वसेज्जा in T Bbw.

१. टी, (भोश) धा, (नानी) धा तथा उवत्थु प्रतोमा " नो से कप्पइ परं एगरायाओ वा दुरायाओ वा वत्थए "
 ए सन्तो नधी. २ टी, (भोश) धा, (नली) धी ने उवत्थुनी प्रतोमा " वसेज्जा " ने बदले " वसई " छे.

) (पण पट्टुं विशेषके गामनी अंदर अथवा गामनी बाहेर वीजुं स्थानक शोधे), जो वहार (शोध करता)
 वीजुं स्थानक न पळे तो साधु अथवा साध्वीने एक रात्री अथवा वे रात्री (ते स्थानकमां जरूर माटे) रवेतुं
 कळपे. ते साधु अथवा साध्वीने एक रात्री अथवा वे रात्री उपरांत ते स्थानकमां रवेतुं कळपे नहीं. जे साधु
 अथवा साध्वी तेवां स्थानकमां एक रात्री अथवा वे रात्री उपरांत (जेटळा दीवस अधिक) रहे तेहने तेजळा
 दीवसतुं छेदतुं अथवा तपनुं प्रायश्चित्त आवे (आ जगाए समजवानुं एमं छे जे साधु गामडा प्रमुखमां जतां
 कोइ अनार्य गामादिकमां जइ चडया होय तो ते जग्या ए वस्ती शोधतां आवुं कारण वने तो एक रात्री, वे
 रात्री रही तरत चाल्या जवुं पण वे रात्री उपरांत रहे तो जेटळा दीवसतुं छेद प्रायश्चित्त आपवामां आवे
 तेजळा दीवस दीक्षामांथी ओछा करे ॥ ४ ॥

अर्थः— ॥ ५ ॥ उ० उपाथयनी ॥ अ० मर्यादा माहे ॥ व० आगमने विपे ॥ सी० सीतळ ॥ उ०
 पाणीना ॥ वि० अचित ॥ कुं० कुंभ (घडा) ॥ वा० अथवा ॥ उ० उन्हा ॥ उ० पाणीना ॥ वि० अचित ॥
 कुं० घडा (नाहवाना) ॥ वा० वळी ॥ उ० (ग्रहस्थे) (थाप्यां) मुक्या ॥ सि० होय ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥
 नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ० क्षण मात्र ॥ अ० पण ॥ व० रवेतुं (न
 कळपे) ॥ दु० वाहर वीजो ॥ य० वळी ॥ उ० उपाथय ॥ प० गवेषतां (शोधतां , थकां) ॥ नो० न ॥ क०

(वीजुं स्थानक पामे) मळे (मळे नरीं) ॥ ए० एम (होय तो) ॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक मदि) ॥
 क० कल्पे ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० र्हेतुं (कल्पे)
 (मरुत पांटे) ॥ नो० न ॥ से० ते (साजु) ने ॥ क० कल्पे ॥ प० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा०
 रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० र्हेतुं (न कल्पे) ॥ जे० जे ॥ त०
 त्पां ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ प० उपरांत (अधिक) ॥
 व० र्हे तो ॥ से० तेने ॥ स० तेठला दीवसुनो ॥ छे, चारित्रनो छेद ॥ वा० अथवा ॥ प० तपनुं मायथित
 आवे ॥ वा० वळी ॥ ५ ॥

मूळपाठः— ॥ ५ ॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए सीओदगवियडकुम्भे वा उसि-
 णोदगवियडकुम्भे वा उवनिक्खित्ते सिग्गा, नो कप्पइ निग्गन्थाए वा निग्गन्धीण वा
 अहलन्दमवि वत्थाए- डुरत्था य उवस्सयं पडिल्लहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ
 एगरायं वा डुरायं वा वत्थए, नो से कप्पइ परं एगरयाओ वा डुरयाओ वा वत्थए.

१. नो से कप्पइ परं-वत्थए omitted in T.

२. टी नामनी प्रतर्मा " नो से कप्पइ परं-वत्थए " आ शब्दो नयी.

जे तत्थ एगुरायाओ वा डुरायाओ वा परं वसेज्जां, से सन्तरा छेए वा परिहारं
वा ॥ ५ ॥

भाचार्यः—॥ ५ ॥ उपाश्रयनी मर्यादा माही ग्रहस्थे टाढा अचित्त प.णीना घडा भर्या होय, उन्हा अचित्त
पाणानी घडा भर्या होय (एटले गृहस्थनुं पाणीयकं समजनुं) ते जग्पाए साधु अथवा साध्वीए लगारमात्र पण
रहेनुं कल्पे नही. जो बहार वीजां स्थानकनी शोध करतां न मळे तो पुर्वोक्त स्थानकर्पा एक रात्री अथवा व
रात्री रहेनुं (कल्पे). एक रात्री के वे रात्री उपरांत ते साधु साध्वीने ते स्थानकर्पा रहेनुं कल्पे नही. जे साधु
अथवा साध्वी तेवा स्थानकर्पा एक रात्री अथवा वे रात्री उपरांत (जेठ्या दीवस अधिक) रहे तेहेने तेठका
दीवसनुं छेदनुं अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे (आ शब्दो सर्वे अपवाद उत्सर्ग समजवा एटके जे वातनी ना पाडी
तेज वस्तुनी कारणथी हा पाडी एम समजनुं) ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादामांहे ॥ व० आगमने विषे ॥ स० आखी ॥ रा० रात्री
॥ जो० अशि ॥ शि० दळतां होय ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने

१. वसह for वसेज्जा in T. १ ही नामनी प्रतमां " वसेज्जा " ने बदले " वसह " शब्द छे.

वा० बळी ॥ अ० क्षणमात्र ॥ अ० पण ॥ व० रेहें (न कळपे) ॥ हु० बाहार बीजो ॥ य० बळी ॥ ल०
 उपाश्रय ॥ प० गवेपता (शोधता) थकी ॥ नो० न ॥ ल० (बीजुं स्थानक पासे) मळेतो ॥ ए० एम होय
 ॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक मदि , ॥ क० कळपे ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥-दु० वे ॥
 ॥ रा० रात्री ॥ वा० बळी ॥ व० रेहें (कळपे) जरुरियात मदि ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने (साधुने) ॥ क०
 कळपे ॥ प० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ हु० वे ॥ रा० रात्री ॥ वा० बळी ॥ व०
 रेहें (न कळपे) ॥ जे० जे ॥ त० त्यां ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ हु० वे ॥ रा० रात्री ॥
 वा० बळी ते ॥ प० उपरांत अधिको ॥ व० रेहें ॥ से० तेने ॥ स० तेटळा दीवसनो ॥ छे० चारित्रनो छेद
 ॥ वा० अथवा ॥ प० तपतुं प्रायश्चित आवे ॥ वा० बळी ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ उवस्सयरस अन्तो वगडाए सवरांडए जेई द्वियाएज्जा,
 नो कप्पइ निरगन्थाण वा निरगन्धीण वा अहालन्दमवि वत्थए. हुत्था य उवस्सयं
 पडिलेहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ एगरायं वा दुगयं वा वत्थए. नो से कप्पइ

१.० राईप C T. १ श्री ने टा नामनी प्रतोमो " राइए " ने बदले " राईए " शब्दो छे.

परं एगरायाओ वा दुरायाओ वा वत्थए. जे तत्थ एगरायाओ वा दुरायाओ वा परं वसेज्जा, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥ ६ ॥

भावार्थः—॥ ६ ॥ उपाश्रयनी मर्यादा मांहि आखी रात्री अग्नि वळती होय तो तेवी जग्याए साधु साध्वीए लगार मात्र पण न रहेवुं. वाहार धीजुं स्थानक शोधवुं. शोधतां न मळे तो पुर्वोक्त स्थानक मांहे एक रात के वे रात जरुयात तरिवे रहेवुं कल्पे. एक रात के वे रात उपरांत साधु साध्वीने ते स्थानकमां रहेवुं कल्पे नहीं, जे साधु साध्वी तेवा स्थानकमां एक रात के वे रात उपरांत (जेटळा दीवस अधिक रहे) तेहने तेटळा दीवसनुं छेद प्रायश्चित अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे ॥ ६ ॥

अर्थः—॥ ७ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० मर्यादामहि ॥ व० आगमने विपे ॥ स० आखी ॥ रा० रात्री ॥ प० दीवी ॥ दि० वळतो होय ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळीं ॥ अ० क्षण मात्र पण ॥ व० रहेवुं (न कल्पे) ॥ दु० वाहर धीजो ॥ य० वळी ॥ उ० उपाश्रय ॥ प० गेवखतां (शोधतां) थकां ॥ नो० न ॥ ल० (धीजुं स्थानक पासे) मळे तो ॥ ए० एम होयतो ॥ से० तेने (पुर्वोक्त स्थानक मांहि) ॥ क० कल्पे ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० वे रात्री

॥ वा० वळी ॥ व० र्हेतुं (कळपे जरूरीयात माटे) ॥ नो० नही ॥ से० तेने (साधुने) ॥ क० कळपे ॥
 प० उपरांत ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० बे ॥ रा० रात्री ॥ वा० वळी ॥ व० र्हेतुं
 (न कळपे) ॥ जे० जे ॥ त० त्यां ॥ ए० एक ॥ रा० रात्री ॥ वा० अथवा ॥ दु० बे ॥ रा० रात्री ॥ वा०
 वळी ते ॥ प० उपरांत अधिक ॥ व० र्हे तो ॥ से० तेने ॥ स० तेटला दीवसनो ॥ छे० चारित्रतो छेद ॥
 वा० अथवा ॥ प० तपतुं प्रायश्चित आये ॥ वा० वळी ॥ ७ ॥

मूळ पाठः—॥७॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए सन्वराइए' पईवे दिप्पेज्जा, नो
 कप्पइ निगगन्थाण वा निगगन्धीण वा अद्दालन्दमवि वत्थए. हुत्था य उवस्सयं पडि-
 लेहमाणे नो लभेज्जा, एवं से कप्पइ एगसायं वा दुसायं वा वत्थए, नो से कप्पइ परं
 षगसायाओ वा दुसायाओ वा वत्थए. जे तत्थ एगसायाओ वा दुसायाओ वा परं व-
 सेज्जा, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥७॥

अ-
 भाः—॥७॥ उपाश्रयनी मर्यादासाहि आसी रात्री दीवो वळतो होय तो तेवा स्थानकर्मा साधु अ-
 यवा साध्वीए लगार मात्र पण न र्हेतुं. वाहार बीजुं स्थानक शोधतुं, शोधता न मळे तो पुर्वोक्त स्थानक मोहे एक
 रात के वे रात जरियात तरिखे र्हेतुं कल्पे. एक रात के वे रात उपरांत साधु साध्वीने ते स्थानकर्मा र्हेतुं
 कल्पे नही, जे साधु साध्वी तेवां स्थानकर्मा एक रात के वे रात उपरांत (जेद्व्या दीशस अधिक) र्हे तेहने
 जेद्व्या दीवसतुं छेद प्रायश्चित अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ उ० उपाश्रयनी ॥ अ० पर्यादासाहि ॥ व० आगमन्ने विषे ॥ पि० लाडुआ प्रमुख ॥
 वा० अथवा ॥ लो० लुवाथी हाथ तरहाय तेवी चीज (चुरमु-लफली शीरो) ॥ वा० अथवा ॥
 खी० दुष ॥ वा० अथवा ॥ द० दही ॥ वा० अथवा ॥ स० घी ॥ वा० अथवा ॥ न० मापण ॥ वा० अथवा
 ॥ ते० तेल ॥ वा० अथवा ॥ फा० गोल ॥ वा० अथवा ॥ पू० पुडला प्रमुख ॥ वा० अथवा ॥ स० तलनी
 साकळी ॥ वा० अथवा ॥ सि० शीखंड ॥ ग० वळी ॥ ओ० माटली भरी मुसयां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि०
 ठाम विलरान्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० (सांकळी जग्योसां) सगळे पसरेला होय ॥ वा० अथवा ॥ वि०
 पण पुकवानो टाम (जग्गा) न होय ॥ वा० वळी एहवी जग्गाए ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधु ॥
 वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ० क्षणमात्र ॥ अ० पण ॥ व० र्हेतुं (न कल्पे) ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥८॥ उवस्सयस्स अन्तो वगडाए पिण्डए वा खीरं वा दीहिं वा
 संधि वा नवणीए वा तेहे वा फाणियं वा पूवे वा सक्कुली वा "सिहिरिणी वा ओ-
 खिण्णाणि वा विक्खिण्णाणि वा विइगिण्णाणि वा विप्पइण्णाणि वा, नो कप्पइ नि-
 ग्गन्थाण वा निगन्थीण वा अट्ठालन्दमवि वरथए ॥ ८ ॥

भाषार्थः—॥ ८ ॥ उपाश्रयनी मर्यादामाहि लाडु मसुल, लुवाथी हाय खरढाय तेवी चीज (चुरमु ला-
 कडी श्रीरो वगेरे, दुध, दर्ही, घी, मालण, तेळ, गोळ, पुडळा, तल सांकळी अथवा शीखंड एटलावानांनी मा-
 टळीयो भरी मुक्की होय, ठाम भरी ठेकाणे विलेयी होय, सांकडी जग्यामां सघळे पसरेलां होय अथवा
 सयळे पसरेलां होइ पण मुकवानो जग्या न होय तेखां स्यानके साधु अथवा साध्वीने क्षण मात्र पण रहेवुं
 न कळये ॥ ८ ॥

१. खीरे TBbw. २. फाणिए TBbw. ३. सीहरणी TB.

१ टा, (मोटी) ची, नानी ची ने इकव्यु प्रतोमा " खीरं " ने बदले " खीरे ". २. टा, (मोटी) ची, नानी
 ची ने इकव्यु प्रतोमा " फाणियं " ने बदले " फाणिए ". ३. टा ने (इटलीक) ची प्रतोमा " सिहिरिणी " ने बदले
 " शीहरणी " पाठ छे.

अर्गः—॥ ९ ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ नो० न ॥ ओ० माटळीयांही नां-
 ख्या होय विगेरे ४ पण ॥ रा० राशी (एक वाजु दगळो) ॥ क० करी मुख्या होय ॥ वा० अथवा ॥ पु० उंचो
 दगळो ॥ क० कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥ भि० भीत लगंतो दगळो ॥ क० कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥
 कु० कुंढल (कुंढली) ना आकारे दगळो ॥ क० कर्षो होय ॥ वा० अथवा ॥ क० राखनी रेखा करी होय
 (राखे करी छांधा होय) ॥ वा० अथवा ॥ मु० मुख उपरे पाटी प्रमुखनी मुद्रा छाप के रेखा करी होय
 ॥ वा० अथवा ॥ पि० लुगडे करी दांय्या होय ॥ वा० वळो तो ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा
 ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ हे० शीयाळो ॥ गि० उनाळो ॥ व० रेह्युं (कळपे) ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥१॥ अह पुण एवं जाणेज्जा--नो ओखिणाई' ४ सासिकडाणि वा
 पुअकडाणि वा भित्तिकडाणि वा छलियकडाणि वा लड्डियाणि वा मुदियाणि वा
 पिहियाणि वा. कणइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा हेमन्तगिग्हासु वरथए ॥१॥

भावार्थ:-॥ ९ ॥ हवे एम वळी जाण जे स्थानकनी अंदर मुकेली उपली वस्तुओ ठेकाणे ठेकाणे माटली
 वेगेरे भरी मुकी नथी, ठाम थरी विलेरेली नथी, सांकडी जग्यामां सघळे पसरेली नथी, पग मुकवानो ठाम
 छे, वळी एक बाजु दगळो करी मुकी छे, उंचो दगळो करी मुकी छे, भीतने लगतो दगळो करी मुकी छे, कुं-
 दळने आकारे दगळो करी मुकी छे, वळी तेना उपर राखनी रेखा करी छे (राखे करी छंदिले छे), माटी
 प्रमुखे मुद्रा रेखा करी छे (छंदिले छे) अथवा लुगडे करी दांकी छे एवी रीते गोठवण करेल होय तो ते
 स्थानकमां साधुने अथवा साध्वीनि शीयाळे उनाळे ररेहुं कल्पे ॥ ९ ॥

अर्थ:-॥१०॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ नो० नथी ॥ रा० रासि ॥ क० कीधी
 विगेरे ४ ॥ को० कोठा मांहे ॥ उ० भर्था होय ॥ वा० अथवा ॥ प० पाळा मांहे ॥ उ० भर्था होय ॥ वा०
 अथवा ॥ म० वांसना कडा मांहे ॥ उ० भर्था होय ॥ वा० अथवा ॥ पा० उपरने माळे ॥ उ० भर्था होय ॥
 वा० अथवा ॥ कुं० कुंभने आकारे भाजन कीठी मांहे ॥ उ० घाल्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ क० घडा मांहे ॥
 उ० मुग्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ ओ० कोठा प्रमुख माटी नांखी छांण माटीए लींण्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ वि०
 वारणां माटीए लींण्यां होय ॥ वा० अथवा ॥ ल० राप प्रमुखनी रेखा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ मु० मुख
 उपर माटी प्रमुखनी मुद्रा रेखा करी होय ॥ वा० अथवा ॥ पि० लुगडे करी दांम्यां होय ॥ वा० वळी ॥

क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वनि ॥ वा० वळी ॥ वा० चोमासुं ॥ व० रहेवुं
(कल्पे) ॥ १० ॥

मूळ पाठः—॥ १० ॥ अह पुण एवं जाणेजा-नो रासिकडाई ४ कोडाउत्तानि
वा पल्लाउत्तानि वा मञ्चाउत्तान वा मालाउत्तानि वा कुम्भित्तानि वा करभित्तानि
वा ओलित्तानि वा विलित्तानि वा लड्डियाणि वा सुदियाणि वा पिहियाणि वा,
कप्पइ निरगन्थाण वा निरगन्थीण वा वासावासं वत्थए ॥ १० ॥

भावार्थः—॥ १० ॥ वळी एम जाने जे ढगळा नथी कर्या विगेरे ४ पण कोठा माहे भर्षा होय, पाला
माहे भर्षा होय, चांसना माचा माहे भर्षा होय, उपळा माळे भर्षा होय, कोठी माहे घाल्या होय अथवा घडा
माही भर्षा होय ते पण छाण पाटीए लीप्या होय के राख प्रमुखे रेखा करी होय के मादी प्रमुखनी मुख
उपर मुद्रा करी होय के वस्त्रादिके ढांभ्यां होय तो साधु अथवा साध्वीने चोमासुं रहेवुं (कल्पे) ॥ १० ॥

(आ उपाश्रय नहीं पण ग्रहस्थानां घर समजवां).

अर्थः—॥ ११ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ अ० हटे ॥ आ० पंथी लोको आर्षीने

रता होय ॥ गि० ते घरने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० चारे दिसाए उघाडुं होय एहवा ॥ गि० घरने विपे ॥
 ० अथवा ॥ वं० वांसडा खपेडाने ॥ मू० मूळे ॥ वा० अथवा ॥ २० आंवादिकने ॥ मू० तळे ॥ वा०
 पवा ॥ अं० कांइक दांकी वाकी उघाडी नीची भोंतवाळी कोइ माहे उतरी आवे एहवे ठामे ॥ वा० वळी ॥
 ० र्हेतुं (न कल्पे) ॥ ११ ॥

मूळ पाठः—॥ ११ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं अहे आगमणगिहंसि वा वियडं
 गिहंसि वा वंसीमूलंसि वा रुखसूलंसि वा अ०भावगासियंसि वा वत्थए ॥ ११ ॥

भावार्थः—॥ ११ ॥ साध्वनि मुसाफर खोको हेठे उतरता होय तेवा घरने विपे, चारे दिसाए उघाडुं
 होय तेवा घरने विपे, वांसना खपेडानी नधि अथवा आंवादिक झाडने तळे अथवा कांइक दांकी कांइक उघाडी
 नीची भोंतवाळी कोइ अंदर उतरी आवे एहवी जग्याए (शियळनी रक्षा माटे) र्हेतुं (न कल्पे) ॥ ११ ॥

अर्थः—॥ १२ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ अ० हेठे ॥ आ० पंथी लोक आधीने उतरता होय ॥
 गि० ते घरने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वं० वांसना खपेडाने ॥ मू० मूळे ॥ वा० अथवा ॥ २० आंवादिकने

॥ मू० तळे ॥ वा० अथवा ॥ अ० कांडक ढाकी वाकी उघाडी नीची भीत कोइ मशि उत्तरी आवे एहवे रामे ॥
वा० वळी ॥ व० र्हेतुं (कळपे) ॥ १२ ॥

मूळ पाठः—॥ १२ ॥ कपड निगगन्थाणं अहि आगमणगिंहंसि वा वंसीमूलंसी
वा रुक्त्वमूलंसि वा अवभावगासियंसि वा वत्थए ॥ १२ ॥

भावायः—॥ १२ ॥ साधुने पंथी मुसाफर लोको हेडे आवी उतरता होय तेहेवा घाले विपे, चारे वाजु
उघाडुं होय तेवा पकानपां, वांसना खेपडा नीचे, शड तळे अपवा कांडक ढाकी कांडक उघाडी नीची भीत-
वाळी जेमा कोइ उत्तरीने आवी दके एहवी जग्याए (निर्भयपणा माटे ने शिषळनी रक्षा माटे) र्हेतुं कळपे.
॥ १२ ॥

अर्थः—॥ १३ ॥ ए० एक ॥ सा० ग्रहस्थतुं स्थानक होय तो ॥ पा० तेहेना घरनी आधार न लेवो ॥
दो० वे ॥ ति० त्रण ॥ च० चार ॥ प० पांच जणातुं ॥ सा० स्थानक होय तो ॥ पा० पांच घर तजवा ॥
(के शुं कर्तुं तेनो उत्तर कहे छे) ॥ ए० एक ॥ त० ते पांच माहिथी ॥ क० सेज्यांतरपणे ॥ ठ० यापवो ॥
(एटले तेने घेर आधार न लेवो) ॥ अ० वीकीना घेर आधारने अर्थे ॥ नि० प्रवेश करवो (आधार लेवो)
॥ १३ ॥

मूळपाठः—॥ १३ ॥ एगे सागरिष पारिहारिण, 'दो तिणिण चत्तारि' पञ्च सा-
 गरिया पारिहारिया; एगं तत्थ कप्पागं ठवइत्ता अवसेसे निविसेज्जा ॥ १३ ॥

भावार्थः—॥ १३ ॥ हरे उपर वतात्रिका स्थानकर्मा उतरवुं वहुं पण कोनी रजाथो उतरवुं ते अधिकार
 कहे छे. मकानना घणीनी आक्षा लइ मकानमां उतरवुं. ते आक्षा आपनारने सेज्यांतर कहीए अथवा स्थानक
 नो दातार कहीए. कारणके अन्नना दातार घणा छे पण स्थानकना दातार बहु थोडा होय छे. आवा एक
 सेज्यांतरना घरनो आहार न लेवो, (आंधी मश्र थाय छे जे शुं तेने नीच पायरीमां गण्यो ! तो कहे, ना, जेणे
 स्थानक आथुं तेनोज आहार लेवानो रीवान होय तो घर्णा जग्याए साधुने स्थानक मळुं दुर्लभ थइ पडे अथवा
 आहार लेतां घर्णा दोष उपने जेथी सेज्यांतरनो आहार न लेवो). वळी शिष्य पृछे छेके हे स्वामी ! आपे वहुं
 के जे घरनो माळेक होय तेनी रजा लेवी, तेने सेज्यांतर गणवो अने तेना घनो आहार पाणी न लेवो एतो
 ठोक पण कोइ स्थानक, वे अथवा त्रण अथवा चार अथवा पांच त्रणानी मालकर्तुं होय एटले के कोइ मकान

१. दोन्नि B. २. पद्य only in T.B. १ वी (इटालीक) नामनी प्रतमां " दो " ने बदले " दोन्नि "
 शब्द छे. २ टी ने (इटालोक) वी नामनी प्रतीमांज " पद्य " शब्द छे.

પંચનું હોય તો સેજ્યાંતર કોને ગણવો? ઉત્તર—તે પાંચ મધ્યેથી એક જળની-આશા લેવી ને તેને સેજ્યાંતર ગણવો અને તેને ઘેર આહાર ન લેવો, વીજા વાકીના રહ્યા તે સર્વે ઘરનો આહાર-લેવો ॥ ૧૩ ॥

અર્થ:— ॥ ૧૪ ॥ નોં ન. ॥ કં કલ્પે ॥ નિં સાથુને ॥ ઘાં અપવા ॥ નિં સાધ્વીને ॥ વાં વલ્લી ॥ સાં સેજ્યાંતરનો ॥ પિં આહાર ॥ વં ઘર વહાર ॥ અં નથી ॥ નીં કાઢયો ॥ સં વીજા ઘરના પિંહ (આહાર) સાથે ખેલ્લ્યો હોય (અથવા વીજાને તે આહાર આપ્યો હોય) ॥ ૫૦-લેવો (ન-કલ્પે કેમકે સેજ્યાંતરના ઘરમાં રહ્યો છે તે માટે) ॥ ૧૪ ॥

મૂળપાઠ:— ॥ ૧૪ ॥ નો કપ્પહ નિગ્ગન્થાણ વા નિગ્ગન્થીણ વા સાગારિયપિપ્પહં વહિયા અનીહંહં. સંસટ્ટં પહિગ્ગાહેત્તણ ॥ ૧૪ ॥

ભાવાર્થ:— ॥ ૧૪ ॥ સાથુને અથવા સાધ્વીને સેજ્યાંતરના ઘરનો આહાર (પાણી ન કલ્પે તેમાં વલ્લી “અનીહંહં: અસંસટ્ટં.” એ શબ્દો ઉપરથી ચૌભંગી યાય છે તે ચાર ભાંગા મધ્યે વીજો ભાંગો નિથયથી દોવિત છે માટે સર્વથા-વર્જવો, પેહેલો ને ત્રીજો ભાંગો એ બે ભાંગા વ્યવહારથી દોવિત છે પણ નિથયથી દોવિત નથી તો પણ ધર્મવા અને ચોથે ભાંગે આહાર લેવો કલ્પે તે દેલાટે છે—પેહેલો ભાંગો કહે છે, તે સેજ્યાંતરનો આહાર:

परनी बाहेर काढ्यो नथी (घरमाज छे) पण ते आहार बीजा कोईना घरना आहार साथे भेळ्यो हे (अथवा बीजा कोइने ते आहार आपी चुक्यो होय) एटळे के ते आहार बीजानो थयो सेज्यांतरनो नही पण साधु के साध्वी, ए न वोहरवो कारण के सेज्यांतरना घरमा छे, घर बहार काढ्यो नथी, तेथी दुनीयाने शं उपजे के साधु सेज्यांतरना घरनो आहार वोहेरे छे ते मांटे ए व्यवहार दोप वर्ज्यो ॥ १४ ॥

अर्थः—॥ १५, ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी सा० सेज्यांतरनो ॥ पि० पिण्ड (आहार) ॥ व० बाहेर ॥ अ० नथी ॥ नी० काढ्यो ॥ अ० नथी ॥ सं० बीजा घरना पिंड (आहार) साथे भेळ्यो (अथवा बीजाने ते आहार आप्यो नथी) ते सेज्यांतर ॥ सर्वथा सेज्यांतरनो अने सेज्यांतरना घर मांहि रह्यो छे ते मांटे ॥ प० केवो (न कळपे) ॥ १५ ॥

मूळ पाठः—॥१५॥ नो कप्पइ निग्गन्थाण वा निग्गन्धीण वा सागारियणि
 वहिया अनीहडं असंसट्टं पडिग्गाहेत्तए ॥१५॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ सेज्यांतरनो आहार तेना घरमाथी बाहेर काढ्यो पण न होय, बीजाना घर आहार साथे भेळ्यो न होय (अथवा ते आहार बीजा कोईने आप्यो पण न होय) एटळे ते आहार सेज-

तरनोज छे ने तेना घरमाही रहो छे माटे साधु अथवा साध्वीने ते आहार लेवो न कळये, ए बीजो भांगो थयो ॥ १५ ॥

अर्थः—॥ १६ ॥ नो० न ॥ क०कळपे ॥ नि० साधु ॥ घा०अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ सा० सेज्यातरनो ॥ पि० पिंड (आहार) ॥ व० वाहेर ॥ नी० काढथो होय ॥ अ० नथी ॥ सं० अनेराना घरना आहार साथे भेळ्यो (अथवा धीजाने ते आहार आप्यो नथी) ॥ प० एह्वो आहार लेवो (न कळये) ॥ १६ ॥

मूळ पाठः—॥१६॥ नो कपड् निगन्थाण वा निगन्धीण वा सागारियपिण्डं बहिया नीदुडं असंसदुं पडिगाहेत्तए ॥१६॥

भावार्थः—॥ १६ ॥ ह्वे श्रीजो भांगो कहे छे. साधुने अथवा साध्वीने सेज्यातरना घरनो आहार सेज्यातरना घरनी बहार वाढयो होय, बीजा कोइने देवा जाय छे पण हलु धीजाना घरना आहार साथे भेळ्यो नथी (अथवा धीजाने ते आहार आप्यो नथी) तेवो आहार वोहरवो कळपे नही (ए श्रीजो भांगो व्यबहार दोप माटे वर्जवो) ॥ १६ ॥

अर्थः—॥१७॥क० कल्पे ॥ नि०साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धनि ॥ वा०वल्ली ॥ सा०सेज्यांतरनो ॥
 पि० आहार ॥ व० बाहेर ॥ नी० काढयो होय ॥ सं० बीजाए पोताना पिंड आहार साथे भेळ्यो होय (अ-
 यवा बीजाने ते आहार आप्यो होय) तेवो आहार ॥ प० लेवो (कल्पे) ॥ १७ ॥

मूळपाठः—॥ १७ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निग्गन्धीण वा सागारियपिण्डं

बहिया नीहडं संसट्टं पडिग्गहित्तए ॥ १७ ॥

भावार्थः—॥ १७ ॥ हवे चोयो भांगो कहे छे. साधुने सार्धनि सेज्यांतरनो आहार सेज्यांतरना घरयो
 बाहेर काढयो होय, अनेराना आहार साथे भेळ्यो होय (अथवा अनेराने ते आहार अपी दीधो होय) ते
 आहार (पाणी बीजा पासेधी निर्दोप माटे) लेवो कल्पे ए चोयो भांगो ययो ॥ १७ ॥

अर्थः—॥ १८ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धनि ॥ वा०
 वल्ली ॥ सा० सेज्यांतरनो ॥ पि० पिंड (आहार) ॥ व० घरयी बाहेर ॥ नी० काढयो होय पण ॥ अ०नधीं
 स० भेळ्यो पट्टे. बीजाना आहार साथे भेज्यो नयी ॥ सं० (साधु सार्धनी नही के माटे अण भेळ्यो तेहवो आ-

हार आपवा माटे) भेळो ॥ क० करे तेवो आहार (न कल्पे) ॥ जे० जे ॥ ख० निशे ॥ नि० साधु ॥ वा०
 अपवा ॥ नि० सार्धा ॥ वा० वळी ॥ सा० सेज्यतरनो ॥ पि० पिंड (आ०र) ॥ व० चोहेर ॥ नी० काढयो
 होय ॥ अ० नथी ॥ सं० वाजाना आहार साथे भेळयो (ते लेवा माटे) ॥ सं० (साधु साध्वी) भेळो ॥ क० करे ॥
 क० करताने ॥ वा० वळी ॥ सा० अनुमोदे ॥ सं० ते ॥ दु० वेहु वाचतो ॥ वी० अतिक्रमता-यका (अपवा
 वेहु एटके तिर्यकर अने षणीनी आग्रा ॥ वी० अतिक्रमता (उलंघन करता) यका ॥ आ० पापे ॥ चा० चउ-
 मासिक ॥ प० प्रायश्चित्तुं ॥ टा० स्थानक ॥ अ० गुरु प्रायश्चित ॥ १८ ॥

मूळ पाठः—॥ १८ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा सागारियिपिण्डं
 वहिया नीद्धं असंसदं संसदं करेत्तए. जे खलु निगन्थे वा निगन्थी वा सागारि-

१. This sutra not in CT. नो कप्पइ-करेत्तए not in Bbw. २. जो खलु निगन्थो Miss.

१. सी ने टा नामनी प्रतोमां था सूत्र पाठ आरो नथी. (मोठी) वी, (नानी) वी ने दबल्यु नामनी प्रतोमां
 " नो कप्पइ " थी " करेत्तए " मुधीनो पाठ नथी. २. वयी प्रतोमां " जे खलु निगन्थे " ने बदले " जो खलु निग-
 न्यो " नो पाठ छे.

यपिण्डं वहिया नीहडं असंसट्टं संसट्टं करेइ करेन्तं वा साइज्जइ, से' दुहओ वीइक्कम-
माणे आवज्जइ चाउम्मसियं परिहाइणं अणुग्घाइयं ॥ १८ ॥

भावार्थः—॥ १८ ॥ साधु अथवा साध्वीने सेज्यांतरनो आहार घरनी बाहेर काढयो होय पण बीजाना आहार साये भेळवेळ न होय पण जे आहार (चोहरवा) लेवा माटे भेळो करे तेवो आहार कल्पे नहीं. जे साधु अथवा साध्वी सेज्यांतरनो आहार बाहार काढयो होय पण बीजाना आहार साये अणभेळेल होय (पटले बीजाना आहार साये भेळो करेळ न होय) ते आहार भेळो करे, भेळो करताने साहज (मदद) करे ते वेहु वाधत अतिक्रमतो यको पटले वेहु वाधतपां गुन्हो करतो यको (अथवा वेहु पटले तिर्थकर ने धणी (दा- तार) नी आशानुं उचंघन करतो यको तेने मोडुं बोमासिक प्रापश्चित आवे ॥ १८ ॥

अर्थः—॥ १९ ॥ सा० सेज्यांतरने ॥ आ० (कोइ अनेरा ग्रहस्ये सुपडी प्रमुप) आणीने आपी ॥ सा० सेज्यांतरे पोते ॥ प० कीपी ॥ त० तेपांशी तेने ॥ दा० आपे तो ॥ नो० न ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ प०

१. से Wanting in Bbbw. १. (मोटा) वा, (नानी) यी ने उबल्यु प्रतोमां “ से ” शब्द नहीं.

ते सुखदी लेवी (न कल्पे) सेज्यांतरनी यइ मटे ॥ १९ ॥

मूळपाठः—॥ १९ ॥ सागासिस्स आहडिया सागारिणं पडिग्गहिता, तम्हा दावए, नो से कप्पइ पडिग्गहेत्तए ॥ १९ ॥

भावार्थः—॥ १९ ॥ वळी सेज्यांतर आश्री चौभंगी कहे छे, कोइ ग्रहस्थे सेज्यांतरने सुखदी प्रमुख बाहेरथी आणीने आपी ते सेज्यांतरे लीधी तेमाथी साधुने बोहराने तो कल्पे नहीं केमके ते सुखदी सेज्यांतरनी यइ मटे ए प्रथम भांगो ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ सा० सेज्यांतरने ॥ आ० (अनेरा कोइए आहार सुखदी प्रमुख) आणी आपी ॥ सा० सेज्यांतरे पोते ॥ अ० नथी ॥ प० लीधी ॥ त० तेमाथी तेने (सुखदीनो धनी) ॥ दा० आपे तो ॥

१. The Sutras 19 to 22. have in Bbw there place after 24.

१. (मोदी) धी, (नार्नी) बीने इबल्यु नामनी प्रतोमो २४ मा पाठ पछी १९ धी २२ मा सूनोना पाठ आवे छे.

२. ँगाहिया for ँगाहिता in TB.

२. टी ने (द्वालीक) धीमो “ पडिग्गहिता ” ने बदले “ पडिग्गहिया ” पाठ छे.

ए० एम ॥ से० तेने (ते सुखडी) ॥ क० कल्पे ॥ प० लेवी (अनेरानी छे ने सेज्यांतरे ६,५५ तथा ...
लेवी कल्पे) ॥ २० ॥

मूळ पाठः—॥ २० ॥ सागारियस्स आंहडिया सागारिएणं अपडिग्गाहिता,
तम्हा दावए, एवं से कप्पइ पडिग्गाहितए ॥ २० ॥

भावार्थः—॥ २० ॥ कोइ पुरूपे वादेरथी सुखडी मसुख सेज्यांतरे आणी आपीने सेज्यांतरे ते क्कीधी;
नथी ते सुखडीमाथी ते सुखडीनो घणी साधुने बोहारावे तो ते सुखडी लेवी (बोहरवी) कल्पे केपके सेज्यांतरे
लीधी नथी ए चीजो भागो ॥ २० ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ सा० सेज्यांतरे ॥ नी० (आहार सुखडी मसुप) वीजाने घेर आणी आपी ॥ प० ते बीजा
घरवाळाप ॥ अ० पोते न ॥ प० लीधी ॥ त० तेमाथी (ते सुखडी मसुख) साधुने ॥ दा० आपे तो ॥ नो० न ॥
से० साधुने (ते सुखडी) ॥ क० कळपे ॥ प० लेवी (न कळपे) ॥ २१ ॥

१. ंगाहिया for ंगाहिता in T.B.

१. टी अने (इयालीक) बीमा " अपडिग्गाहिता " ने बदले " अपडिग्गाहिया " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ २१ ॥ सागारियस्स नीहडिया परेण अपडिग्गाहिता, तम्हा दावए,
नो से कप्पइ पडिग्गाहित्तए ॥ २१ ॥

भावार्थः—॥ २१ ॥ सेज्यांतर सुखडी प्रमुख लइ कोइ बीजाने आपवा गयो ते बीजा घरवाळाए लीधी
नथी तेमांथी ते सुखडी साधुने (ते बीजो पुरुष) आपे तो पण केवी कळपे नहो केपके ते सुखडी सेज्यांतरनी
छे माटे ए श्रीजो भांगो ॥ २१ ॥

अर्थः—॥ २२ ॥ सा० सेज्यांतरे ॥ नी० सुखडी प्रमुख बीजाने घेर आणी आपी ॥ ५० ते बीजा घर-
वाळाए ॥ ५० पोते लीधी ॥ त० चेमांथी (ते सुखडी प्रमुख) साधुने ॥ दा० आपे तो ॥ ५० एम ॥
से० साधुने (ते सुखडी) ॥ क० कळपे ॥ ५० केवी (बीजानी यद् माटे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥ २२ ॥ सागारियस्स नीहडिया परेण पडिग्गाहिता, तम्हा दावए,
एवं से कप्पइ पडिग्गाहित्तए २२ ॥

१. टी ने (इटालीक) या प्रतोमा “ अपडिग्गाहिता ” ने बदले “ अपडिग्गाहिद्या ” पाठ छे. २. “ पडिग्गाहिता ”
ने बदले “ पडिग्गाहिद्या ” पाठ छे.

भावार्यः—॥ २२ ॥ सेज्यांतरं सुखडी प्रमुष बीजानि घेर आणी आपी, बीजा घरवाळाए ते सुखडी लीधी भाथी ते बीजो घरवाळो जेणे सुखडी लीधी ते केनार बोहरावे तो साधुने लेवी कळपे, बीजानी थइ ते माटे ए चोयो भांगो ॥ २२ ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ सा० सेज्यांतरना आहारनो ॥ अ० अंस (भाग) होय (एटके के सेज्यांतर ने बीजा चार ग्रहस्य एकठा जमवाना होय ने वधाना भागनी भेळी रसोइ करी होय . ते वासणमां सेज्यांतरनो भाग होय) ते भाग ॥ अ० नथी ॥ विभ० वेंहेचपो ॥ अ० नथी ॥ वो० ते भाग (छिदयो) जुदो कर्यो नथी ॥ अ० नथी ॥ वो० जुदो कर्यो एटके ते आहार मध्ये भेगो रळो छे ॥ अ० नथी ॥ नि० सहनुो आहार वेंहेचण करी जुदो नथी ॥ त० तेमाथी (ते समुदायमाथी) ॥ दा० कोइ साधुने आपे तो ॥ नो० न ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ प० आहार केवो (न कळपे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥ २३ ॥ सागरियस अंसियाओ ' अविभत्ताओ अन्वोच्छिन्नाओ अन्वोगडाओ अनिज्जूदाओ, तम्हा' दावए, नो से कप्पइ पडिगहितए ॥ २३ ॥

(१ .

१. अविभत्ताओ not in Bbbw. २. एवं से instead of तम्हा Bbbw.

१. (मोटी) शी, (नानी) शी ने दबल्यु प्रतोमो " अविभत्ताओ " पाठ नथी. २. (मोटी) शी, (नानी) शी ने दबल्यु प्रतोमो " तम्हा " ने बदले " एवं से " पाठ छे.

भावार्यः—॥ २३ ॥ वळी सेज्यांतर विशे विशेष कहे छे, एक सेज्यांतर अने बीजा चार ग्रहस्थ एम पांचे एकठा मळी एकठा जमवाना होय ने पांचेतुं एकठुं राधुं होय तेमां सेज्यांतरनो आहार पण भेगो छे, ते सेज्यांतरनो भाग व्हेच्यो नथी, जुदो कर्पो नथी, ते आहार मध्ये भेगो रहयो छे, सहुनो आहार' व्हेचण करी जुदो जुदो कर्पो नथी, एक भाणायां सर्वे आहार काढी सर्वे भेगा जमवा वेठा तेमांथी ते समुदाय माहिळो सेज्यांतर सिवायना बीजो कोई ग्रहस्थ साधुने आहार आपे तो साधुने ते आहार लेवो कळपे नही, सौना भेळो सेज्यांतरनो अंश पाटे ॥ २३ ॥

अर्थः—॥ २४ ॥ सा० सेज्यांतरनो आहारनो ॥ अ० अंश (भाग) होय पटळे बीजाना आहारमां तेना आहारनो भाग होय पण ते सेज्यांतरनो आहार ॥ विष० व्हेच्यो होय ॥ वो० जुदो कर्पो होय ॥ वो० ते आहार बीजाना आहार भेळो न रहयो होय ॥ नि० व्हेचण करी सहुनो आहार जुदो जुदो कर्पो होय ॥ त० तेमांथी (ते समुदायमांथी) ॥ दा० कोइ (वाकी रहेला आहारमांथी) साधुने आपे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ प० लेवो (कळपे) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ सागारियस्स अंसियाओ 'विभत्ताओ वोच्छिन्नाओ वोग-

१. विमत्ताओ pob in Bbw. १. धी, नानी धी ने डबल्यु प्रतोमा "विमत्ताओ" शब्द नथी.

डाओ निज्जूदाओ, तम्हा' दावण, एवं से कण्पइ पडिगगाहेत्तए ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥ २४ ॥ सेज्यांतरना आहारनो अंश (भाग) वीजानी रसोइ करी होय तैमां होय पण ते से-
 ज्यंतरनो भाग वेंदच्यो होय, जुदो कर्यो होय, वीजाना आहार भेगो सेज्यांतरनो आहार न रलो होय, वेंदचण-
 करी सहुनो आहार जुदो कर्यो होय, (एटले के ते सेज्यांतरनो भाग जुदो पाडी आप्यो होय, ते सेज्यां-
 तरे पोतानो करी लीषो होय, जे सेज्यांतरनो ते आहारमां अंश (भाग) वाकी न रलो होय) ते वाकीना आ-
 हारमाथी ते समुदायमाथी सेज्यांतर विनानो बीजो कोइ साधुने आहार बोहरावे तो साधुने ते आहार केवो।
 फलवे (केमके-सेज्यांतरनो भाग ते आहारमां नथीः पाटे।) ॥ २४ ॥

अर्थः—॥ २५ ॥ सा० सेज्यांतरने घरे ॥ पू० प्राहुणाने (मेमानने) ॥ भ० भोजन ॥ उ० निमित्ते ॥
 चे० (सेज्यांतर अन्न) आपे ॥ पा० जपथानी वेळाए ॥ सा० सेज्यांतरनुं ॥ उ० उषगरण (हांडलीः) ॥
 जा० मांदि ॥ नि० निपजाब्धुं (रांथुं) ॥ नि० जपता वधुं ॥ पा० सेज्यांतरने पाढीयारो ते आहार आप्यो
 होय ॥ तं० ते वधेनुं अन्न ॥ सा० सेज्यांतर ॥ दे० आपे ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ प० सगा संवधी ॥ दे०
 आपे ॥ त० तेमाथी ॥ दा० देता पत्ते ॥ जो० न ॥ से० ते ॥ फ० फल्ये ॥ प० साधुनेः केतुं (कल्पे नही) ॥ २५ ॥

१. एवं से instead of तम्हा Bbb. २. ची, नाती ची ने इचल्यु प्रतोमां "तम्हा" ने बदले "एवं से" पाठ छे

मूळपाठः—॥ २५ ॥ सागारियस्स पूयाभत्ते उद्धेसिए चेइए पाहुडियाए, सागारियस्स उवगरणजाए निट्टिए निसट्टे पडिहारिए, तं सागारिओ देइ, सागारियस्स परिज्जणो देइ, तम्हा दावए, नो से कप्पइ पडिग्गाहेत्तए ॥ २५ ॥

भावार्थः ॥ २५ ॥ सेज्यातरने घेर वोइ मेमान आब्यो होय ते मेमानने सेज्यातरनुं रांधेलुं अन्न खपतुं नथी तेथी सेज्यातरने वोरुं अन्न ते मेमानने रांधवा आपुं. सेज्यातरना वासणमां ते मेमाने रांधुं पछी ते मेमान जम्मां तेमांथी वरुं अन्न सेज्यातरने पाढीयाहं आपुं होय तेमांथी सेज्यांतर आपे के सेज्यांतरना सगावहालां आपे तो पण ते अन्न जेवुं नथी कारण के ते अन्नामां सेज्यातरनो अंश (भाग) छे ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ सा० सेज्यातरने घेर ॥ पू० मेमानने ॥ उ० निमित्ते ॥ वे० (सेज्यांतर अन्न) आपे ॥ पा० जमत्तानी वेळाप ॥ सा० सेज्यातरनुं ॥ उ० उपरण (हांडली) वासण ॥ आ० मांहे ॥ नि० निपज्जाव्युं (रांधुं) ॥ नि० जमत्ता वंधुं ॥, प० पाढियाहं ते वरुं अन्न सेज्यातरने आपुं होय ॥ त०

१. In 25 to 28 Suttas in PT also वेज्जा for देइ.

२. २५ थी २८ सुत्तोमां पी ने थ प्रतीमां “ देइ ” ने बदले “ देज्जा ” पाठ छे.

ते वधेऽन्न ॥ नो० न ॥ सा०० सेज्यांतर ॥ दे० आपे ॥ नो० न ॥ सा०० सेज्यांतरना ॥ प० सगासंबधी ॥
 दे० दीप ॥ सा० सेज्यांतरनो ॥ पू० मेमान ॥ दे० दीप ॥ त० तेमांथी ॥ दा० देता प्रत्ये ॥ नो० न ॥
 से० ते साधुने ॥ क० कल्पे ॥ प० लेखु ॥ २६ ॥

मूळपाठः—॥ २६ ॥ सागारियस्स पूयाभत्ते उदेसिए चेइए पाहुडियाए, सागा-
 रियस्स उवगरणजाए निट्टिए निसट्ठे पडिहारिए, तं नो सागारिओ देइ, नो सागारि-
 यस्स परिजणो देइ, सागारियस्स पूया देइ, तम्हां दावए, नो से कप्पइ पडिग्गाहेत्तए ॥ २६ ॥

भावार्थः—॥ २६ ॥ सेज्यांतरने घेर कोइ मेमान आव्यो होय ते मेमानने सेज्यांतरनुं राधिलुं अन्न खपतुं
 नथी तेथी सेज्यांतरे कोहं अन्न तेने रांधवनि आप्युं. सेज्यांतरना वासणमां ते मेमाने ते अन्न रांधुं, पछी ते
 मेमान जम्यो तेमांथी जमतां वधेऽन्न अन्न सेज्यांतरने पादीयाहं आप्युं होय ते वधेऽन्न अन्न साधुने ते सेज्यांतर

१. पाहुडिए Bbww. २. निसिट्ठे Bbbw.

१. बी, नानी यी ने इबल्यु प्रतोमां " पाहुडियाए " ने बदले " पाहुडिए " पाठ छे. २. बी, नानी यी ने इबल्यु
 नामनी प्रतोमां " निट्ठे " ने बदले " निधिटे " पाठ छे.

आपे नहीं, सेज्यांतरना सगासंवधी दीए नही एण मेमान पोते साधुने बोहरावे तो पण साधुने ते अन्न लेवुं न कळपे केमके सेज्यांतरनो अंग छे ते माटे ॥ २६ ॥

अर्थः—॥ २७ ॥ सा० सेज्यांतरने घेर ॥ घू० मेमानने ॥ भ० भोजनने ॥ उ० निमित्ते ॥ चे० (से-ज्यांतर अन्न) आपे ॥ पा० जमवानी वेळाए ॥ सा० सेज्यांतरनुं ॥ उ० उयररण (वासण) ॥ जा० माहि ॥ नि० निपत्राळुं रांथुं ॥ नि० जमता वधुं ॥ अ० नयी ॥ प० पाढीयारं (तेवथेळुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयारं आपुं न होय) ॥ तं० ते ॥ सा० सेज्यांतर ॥ दे० आपे ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ प० सगासंवधी ॥ दे० आपे ॥ त० तेमाधी साधुने ॥ दा० देता प्रत्ये ॥ नो० न ॥ से० ते ॥ क० कळपे ॥ प० लेवुं (कळपे नही) अद-तबागे ते माटे ॥ २७ ॥

मूळपाठः—॥ २७ ॥ सागारियस्स पूयाभत्ते उद्धेसिए चेइए पाहुंडियाए, सागा-रियस्स उवगरणजाए निट्टिए निसंठे अपडिहारिए, तं सागारिओ देइ, सागारियस्स परिजणो देइ, तम्हा दावए, नो से कप्पइ पडिग्गाहित्तए ॥ २७ ॥

१. २. पाठांतर २६ वा पाठ मुज्जय जाणयो.

भावार्थः—॥ २७ ॥ सेज्यांतरने घेर मेमान आव्यो होय ते मेमानने सेज्यांतरनुं राधेलुं अन्न खपतुं नथी
 हेथी सेज्यांतरं कोरु अन्न तेने रांधवानि आप्युं, सेज्यांतरना वासणमां ते मेमाने ते अन्न रांध्युं, पछी ते मेमान
 जम्यो तेमाथी जमतां वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयारुं आप्युं न होय ते वधेलुं अन्न साधुने सेज्यांतर आपे
 के सेज्यांतरना समासंबधी आपे तो ते अन्नमाथी बोहरावतां साधुने ते अन्न बोहरतुं कळपे नहीं केमके अद-
 चनो दोष लागे ॥ २७ ॥

अर्थः—॥ २८ ॥ सा० सेज्यांतरने घेर ॥ पू० मेमानने ॥ भ० भोजनने ॥ उ० निमत्ते ॥ वे० (से-
 ज्यांतर अन्न) आपे ॥ पा० जमवानी वेळाए ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ उ० उपगरण वासण ॥ जा० माहि ॥
 नि० निपज्जाव्युं रांध्युं ॥ नि० जमतां वध्युं ॥ अ० ते वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाढीयारुं आप्युं न होय ॥ तं०
 ते ॥ नो० न ॥ सा० सेज्यांतर ॥ दे० दीए ॥ नो० न ॥ सा० सेज्यांतरना ॥ प० सगा संबधी ॥ दे०
 दीए ॥ सा० सेज्यांतरनो ॥ पू० मेमान ॥ दे० दीए ॥ त० तेमाथी ॥ दा० साधुने मेमान देतो थकी ॥
 ए० धम ॥ से० ते ॥ क० वल्पे ॥ प० साधुने लेवुं केमके मेमान बोहरावे तेमां अदत्त न लागे केमके ते अन्न
 मेमान पकुं छे ॥ २८ ॥

मूळ पाठः—॥ २८ ॥ सागारियस्स पूयाभत्ते उद्वेसिए चेइए 'पाहुडिथाए, सागा-
रियस्स उवगरणजाए निट्टिए निसद्वे' अपडिहारिए, तं नो सागारिओ देइ, नो
सागारियस्स परिजणो देइ, सागारियस्स पूया देइ, तम्हा दावए, एवं से कप्पइ
पडिग्गोहेत्तए ॥ २८ ॥

भावार्थः—॥ २८ ॥ सेज्यांतरने घेर मेमान आव्या होय ते मेमानने सेज्यांतरनुं राधेलुं अन्न खपतुं नथी
तेथी सेज्यांतरे कोरु अन्न तेने रांधवाने आप्युं, सेज्यांतरना वासणमां ते अन्न मेमाने रांध्युं पछी ते मेमान जम्भो
तेमांथी जमता वधेलुं अन्न सेज्यांतरने पाडीयाहं आप्युं न होय ते वधेलुं अन्न साधुने सेज्यांतर न आपे, से-
ज्यांतरना सगा वहाळा न आपे पण सेज्यांतरनो मेमान दीए (वोहरावे), ते वधेळां अन्नमांथी साधुने मेमान
देतो थको साधुने ते अन्न लेवुं कल्पे केमके तेमां अदत्तनो दोष न लागे कारण के ते अन्न मेमान थकुं छे ॥२८॥

अर्थः—॥ २९ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वर्ळा ॥ इ० ए-
हवां ॥ प० पांच जातना ॥ व० वस्त्र ॥ धा० रापवां पेहरवां ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवचां ॥

१. २. पादात्तर २६ ने २७ मा पाठ मुजव जाणवो.

वा० बळी ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ ज० (वंटादिक) लवतुं ॥ भं० ॥ अतसीना एटले अळसीना) : दृक्षतुं सा० सणतुं ॥ पो० कपासतुं ॥ ति० आकतुळतुं अथवा(दृक्षनी छालतुं) ॥ ना० ए नामे ॥ पं० पांचपुं ॥ २९ ॥

मूळ पाठः-॥ २९ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा इमाइं पञ्च वत्थाइं धारेत्तए वा परिहरित्तए वा, तंजहाज्जिइए भद्दिए साणए पोत्तए तिरीडपट्टे नाम पञ्चमे ॥ २९ ॥

भावार्थः-॥ २९ ॥ साधु अथवा साध्वीने वस्त्र श्रेयां आश्री कहे छे. साधु अथवा साध्वीने नीचे वतावे- लीं पांच जातिनां वस्त्र पहरेवा अथवा भोगववा कल्पे तेनां नाम १ लज्जनां, २ अळसीनां, ३ सणनां, ४ कपा- सनां, ५ भाकडाना तुरनां अथवा दृक्षनी छालना ॥ २९ ॥

अर्थः-॥ ३० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ इ० एइवा ॥

१. इमाइं only in T.B. २. पञ्चिमाणि कप्पाणि Bbww.

१. टा ने इटालीक वी वाथी प्रतोमात्र " इमाइं " छे. २. वी, नानी वी ने टवल्यु नामनी प्रतोमां " पञ्चवत्थाइं " ने बट्टे " पञ्चिमाणि पत्थाणि " पाठ छे. ३. वा वावत टाणांग सूत्रना पांचमे टाणे प्रीजे उईसे ने धाचारंग सूत्रनी धृत स्कंध बीजो अप्यपन चीदमे छे. कट्टेलाक भद्रिए चन्दनो अर्थ रेसमी काडुं एम कहे छे.

पं० पांच जातना ॥ २० रजोहरण ॥ धा० राखवा ॥ चा० अथवा ॥ प० भोगववा ॥ वा० वळी ॥ तं० ते ॥
 ज० कहे छे ॥ ओ० उन्नतो ॥ ओ० उंटनी उन्नतो ॥ सा० सणनो ॥ व० तृणानी ॥ पि० छालनो ॥ मु०
 मुंजनी ॥ पि० छालनो ॥ ना० ए नामे ॥ पं० पांच जातना ॥ ३० ॥ ति० एम ॥ वे० हुं कहुंछुं ॥

मूल पाठः—॥ ३० ॥ कप्पइ निग्गन्थाण वा निग्गन्धीण वा इमाइ पच्च रय-
 हरणाइ धरिस्तए वा परिहरिस्तए वा , तंजहा-ओणिए ओट्टिए साणए वैव्वापिच्चिए
 सुअपिच्चिए नाम पच्चमे ॥ ३० ॥--त्ति वेमि.

१०. इमाइ only in CT B. २. पच्चव Bhw. ३. For धव्वा (SKt वल्ज): वच्चा T, पप्प B, पप्पए b,
 वप्पए w, पच्चा Th. ४ विप्पए TBhw, पिच्चियए Th. ५. विप्पए TB, विपिए b, विप्पे w.

१. सी, टी ने (इटालीक) वी नामनी प्रतोमांज था पाठ छे. २. वी, नानी वी, ने डबल्यु प्रतोमां "पच्च" ने बदले "पच्चेन्न"
 पाठ छे. ३. टी प्रतमा "वच्चाने" बदले "वच्चा," वीमा "पप्प," नानी वीमा "पप्पए," डबलयुमां वप्पए, टोएव (टाणांगसूत्र)
 मां "पच्चो" पाठ छे ४. टी, वी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमां " विच्चिए " ने बदले " विप्पए " ने टोएव (टाणांग) मां
 "विच्चियए " पाठ छे. ५ टी ने (इटालीक) वी मा " विच्चिए " ने बदले "विप्पए," नानी वीमां " विपिए"ने डबलयुमां
 " विप्पे " ए पाठो छे.

भावार्थः—॥ ३० ॥ साधु अथवा साध्वीने पांचजातनां रजोहरण राखवा भोगववा कल्पे, १ घेठानी उन्नतो, २ उंटनी उन्नतो, ३ सणतो, ४ ढाभना ठणानो, ५ मुंजनो ए पांच, इहां परमार्थ एवो समजवानो के साधुने उत्सर्ग मार्गे उन्नतो रजोहरण राखवो पण ते नहीं मळ्वाथी अथवा चोरादिक चोरिजवाथी अपवादमार्गे ढाभनो तथा मुंजनो राखी संजमनो निर्वाह करे तेमज वखनुं पण उपर प्रमाणे समजनुं, कारणके साधुने उत्सर्ग मार्गे उन्नता तथा कपासना कल्पे पण उपळा कारणथी सणना, वृक्षनी छाहजा, अपवाद मार्गे कल्पे ए परमार्थ समजवो ॥ ३० ॥ एम सुधर्मास्वामी जंबू स्वामीने केहताहवाके हे जंबू ? जेम में श्री महावीर देवसमिपे सांभयुं तेम हुं तुजमत्ये कहुंछुं ॥

अर्थः— क० कल्पसूत्रनो ॥ वि० बीजो ॥ उ० उदेशो ॥ स० पुरो थयो ॥ २ ॥

मूळ पाठः—कल्पे विद्मो उद्देशो समतो ॥ २ ॥

भावार्थः—इति बृहत्कल्पसूत्रनो बीजो उद्देशो संपूर्ण ॥ २ ॥

॥ अथ बृहत् कल्पसूत्र तद्वा उद्देश्या. ॥

(बृहत् कल्पसूत्रनो त्रीजो उद्देश्यो.)

अर्थः— ॥ १ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ नि० साधीना ॥ उ० उपाश्रयने विषे ॥
आ० जर्तुं ॥ वा० अथवा ॥ चि० उभुं र्हेतुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० वेसतुं ॥ वा० अथवा ॥ तु० छतुं ॥ वा०
अथवा ॥ नि० निद्राकरवी ॥ वा० अथवा ॥ प० विशेषे उंघतुं ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्न ॥ वा० वळी ॥
४ प्रकारनो ॥ आ० आहार ॥ आ० करवो ॥ उ० वहीनीत (झडेजतुं) ॥ वा० अथवा ॥ पा० लघुनीत (पे-
शाच करवो) ॥ वा० अथवा ॥ खे० घटखो ॥ वा० अथवा ॥ सि० नाकनी कीट प्रमुख ॥ वा० वळी ॥ प०
परठवती ॥ स० सज्ञाय ॥ वा० वळी ॥ क० करवी ॥ ज्ञा० ध्यान ॥ वा० वळी ॥ ज्ञा० ध्यातुं ॥ का० काउ-
सग ॥ वा० अथवा ॥ ठा० पडिमनो काउसग ॥ वा० वळी ॥ ठा० करवो (नकलेपे) ॥ १ ॥

मूळ पाठः— ॥ १ ॥ नो कल्पइ निगन्थार्णं निगन्थीणं उवस्सए आसइत्तए व
चिद्धित्तए वा निसीइत्तए वा तुयद्धित्तए वा निवाइत्तए वा पयलाइत्तए वा, असणं वा ४

आहारमाहारेत्तए, उच्चारं वा पासवणं वा खेलं वा सिङ्घानं वा परिद्वेत्तए, सज्झायं वा करेत्तए, ज्ञाणं वा ज्ञाहत्तए, काउस्सगं वा ठाणं वा ठाइत्तए ॥ १ ॥

भावार्थः—॥ १ ॥ चीजा उद्देशार्थं स्थानकनो तथा स्थानकना दातारनो अधिकार कल्लो. हवे आ त्रीजा उद्देशार्थं साधुसाध्वीने जवा आववा आश्री मर्यादा देखाडे छे. साधुने जे उपाश्रयमां साध्वीओ रहेती होय ते उपाश्रयमां जहुं, उमा रहेहुं, बेसहुं, सुहुं, निद्रा चेवी, विशेषे उंघहुं, चार प्रकारना आहार मांहिलो कोइपण आहार करवो, दियाए जहुं, पेशाव करवो, बळ्ळा अथवा नाकनुं लीट त्यां परठवहुं, सज्ञाय करवी, ध्यान करवा बेसहुं, काउस्सग करवो, अथवा पडिपानो काउस्सग करवो कळपे नहीं ॥ ? ॥

अर्थः—॥ २ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ नि० साधुने ॥ उ० उपाश्रये ॥ आ० जहुं ॥ जा० ज्यां छेमे ॥ ठा० काउस्सग करवो (न कळपे) ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥ २ ॥ नो कप्पइ निगगन्धीणं निगगन्थाणं उवस्सए आसइत्तए जाव ठाइत्तए ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ साध्वीने जे उपाश्रयमां साधु रहेता होय त्यां जइने उमा रहेहुं, बेसहुं, सुहुं, काउसग

करवो विगेरे उपरनी कळम ? ना वोल करवा कळपे नहीं (पण श्री व्यवहार सूत्रमां एटलो आगार आप्यो छे के सार्धनीने सूत्र अर्थ भणवा जनुं होय तो साधुने उपार्थये जाय अथवा व्याख्यान सांभळवा जाय एटलो आगार छे ते सिवाय न कळपे) ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० सार्धनीने ॥ स० सहिता ॥ छो० रोमंवाडा ॥ च० चापडुं ॥ वा० राखनुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवनुं ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं सलोमाइं चग्माइं धोरितए वा परिहरितए वा ॥ ३ ॥

भावार्थः—॥ ३ ॥ सार्धनीने रुवाडां (मोवाळा) सहित चापडुं राखनुं अगर भोगवनुं कळपे नहीं ॥ ३ ॥

अर्थः—॥ २ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ स० सहिता ॥ छो० रोमंवाडा सहित ॥ च० चापडुं ॥ वा० राखनुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवनुं ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ वि० वळी ॥ वा० चर्म ॥ प० ग्रहस्थ यहुं होय ॥

१. आहोदृत्तए C B for धारे० वा प० वा.

१. धीने (इटालीक) भी यतीमां “ धोरितए वा परिहरितए वा ” ने बदले “ आहोदृत्तए ” पाठ छे.

आहारमाहारेत्तए, उच्चरिं वा पासवणं वा खेलं वा सिद्धाणं वा परिद्वेत्तए, सज्झायं वा करेत्तए, ज्ञाणं वा ज्ञाइत्तए, काउस्सगं वा ठाणं वा ठाइत्तए ॥ १ ॥

भावार्थः—॥ १ ॥ वीजा उद्देश्यामां स्थानकनो तथा स्थानकना दातारनो अधिकार क्वो, हवे आ वीजा उद्देश्यामां साधुसाध्वीनि जवा आववा आशी मर्यादा देखाडे छे. साधुने जे उपाश्रयमां साध्वीओ रहेती होय ते उपाश्रयमां जंहुं, उभा रहेहुं, बेसहुं, सुहुं, निद्रा लेवी, विशेषे उंघवुं, चार प्रकारना आहार माहेलो कोइपण आहार करवो, दियाए जंहुं, पेशाव करवो, बळवा अथवा नाकनुं लीट त्यां परठवुं, सज्ञाय करवी, ध्यान करवा बेसहुं, काउस्सग करवो, अपवा पढिमानो काउस्सग करवो कळपे नहीं ॥ ? ॥

अर्थः—॥ २ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीनि ॥ नि० साधुने ॥ उ० उपाश्रये ॥ आ० जंहुं ॥ जा० ज्यां छेने ॥ ठा० काउस्सग करवो (न कळपे) ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥ २ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं निगन्धाणं उवस्सए आसइत्तए जाव ठाइत्तए ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ साध्वीनि जे उपाश्रयमां साधु रहेता होय त्यां जइने उभा रहेहुं, बेसहुं, सुहुं, काउसग

करवो विगरे उपरनी ककम ? ना बोक करवा कळपे नहीं (पण श्री व्यवहार सूत्रमां एटलो आगार आप्यो छे के साध्वीने सूत्र अर्थ भणवा जंहुं होय तो साधुने उपाश्रये जाय अथवा व्याख्यान सांभळवा जाय एटलो आगार छे ते सिवाय न कळपे) ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ स० सहिता ॥ को० रोमरूवाडा ॥ च० चामडुं ॥ वा० राखुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवहुं ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं सलोमाइं चम्माइं धोरित्तए वा परिह-

रित्तए वा ॥ ३ ॥

भावार्थः—॥ ३ ॥ साध्वीने रुवाडां (मोवाळा) सहित चामडुं राखवुं अगर भोगवहुं कळपे नहीं ॥ ३ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ स० सहिता ॥ को० रोमरूवाडा सहित ॥ च० चामडुं ॥ वा० राखवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवहुं ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ वि० वळी ॥ या० चर्म ॥ प० ग्रहस्थ यकुं होय ॥

१. आहिट्टिए C B for धोरे० वा प० वा.

१. धीने (इटालीक) वा प्रतोमां “ धोरित्तए वा परिहरित्तए वा ” ने बदळे “ अहिट्टिए ” पाठ छे.

नो० नहीं ॥ चे० निश्चे ॥ णं० बळी ॥ अ० अपडिहारीयु (ग्रहस्थ यक्षुं न होय तेवुं न होय ॥ से० ते ॥ वि० बळी ॥
या० चर्म ॥ प० पूर्वे ग्रहस्थे भोगव्युं होय ॥ नो० न ॥ चे० निश्चे ॥ णं० बळी ॥ अ० अणभोगव्युं होय ॥
से० ते ॥ वि० बळी ॥ या० चर्म ॥ प० एक ॥ रा० रात्रि भोगव्युं कल्पे ॥ नो० न ॥ चे० निश्चे ॥ णं०
बळी ॥ अ० घणी ॥ रा० रात्री (भोगव्युं न कल्पे) ॥ ४ ॥

मूळ पाठः— ॥ ४ ॥ कप्पइ निगन्थाणं सलोमाइं चम्माइं धरिस्तए' वा परिहरि-
त्तए वा, से वि याइं पडिहारि, नो चैव णं अपडिहारि, से वि याइं परिभुत्ते, नो
चैव णं अपरिभुत्ते, से वि याइं एगराइए, नो चैव णं अणेगराइए ॥ ४ ॥

भावार्थः— ॥ ४ ॥ साधुने रूवाडा सहित चामडुं राखवुं अथवा भोगव्युं कल्पे, ते पण चामडुं ग्रहस्थना
यक्षुं लेवुं के जेथी पाछुं आपी सकाय, ग्रहस्थ यक्षुं न होय तेवुं न लेवुं, ते चामडुं ग्रहस्थिए भो'बिलुं होय
ता लेवुं पण ग्रहस्थ भोगव्युं न होय तो न लेवुं, ते पण (चामडुं) एक रात्रीज भोगव्युं कल्पे पण घणी रात्रि

१- आदिट्टित्तए CB for धारे० वा प. वा. २. एगराइए Bbw.

१. वी ने (इयाडीक) भी प्रतोमा " धारेत्तए वा परिहरित्तए वा " ने बदले " आदिट्टित्तए पाठ छे. २. धा. नानी
धा ने इव स्यु प्रतोमा " एगराइए " ने बदले " एगराइए " पाठ छे.

सुधी राखी सुक्नुं न कळपे (अहियां शिष्य शंका करे छे के हे स्वामी ? चामडुं श्या काममा आवतुं ह्ये !
उत्तर-साधुने पुंठे कोइ रोग थयो होय ते रोगादिकना कारणथी कोहि अथवा परं चारंवार नीकळे छे जेथी
दुगडां वगडे, वळी साधु पासं एटलां वधां वस्त्र न होय के चारंवार कोरां वस्त्र पाथरे अने जो चामडुं होय तो
घोइ तरत पाथरवानां काममां आवे एटला कारण माटे साधु अथवा साध्वीने चामडुं लेवुं कळपे कळुं) ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ क०
(सुंदर वर्णादिके करी संपुर्ण) आखा ॥ च० चामडां ॥ धा० रापवां ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववां ॥
वा० वळी ॥ (न कळपे) ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा कसिणाइं चम्माइं
धोरत्तए वा परिहस्सिए वा ॥ ५ ॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ साधु अथवा साध्वीने आखां चामडां (रंगेलां अने सुंदर आकार वनावेको होय तेवां)
लेवां न कळपे ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ०

(सुंदर वर्णादिक रहित) आर्खां नहीं ॥ च० चामड़ां ॥ धा० राखर्वां ॥ वा० अथवा ॥ वा० भोगवर्वां ॥ वा० वळी (कळपे) ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा अकसिणाइं चम्माइं घोरिस्सए वा परिहरित्तए वा ॥ ६ ॥

भावार्थः—॥ ६ ॥ साधुने साध्वीने विधिपूर्वक फाडेलं होय अनेक प्रकारना रंग रोगानादिक करेळा होय नहीं तेवां (आर्खां नहीं) चामड़ां खपे (आहुं कारण प्हुं छे के जो ते चामडुं आहुं ने रंगादिके करी सहित होय ते चामडुं साधु ग्रहस्थी थकुं वापरवाने क्वावे अने वापर्या पछी तेने केटळीक वखत घोवुं पडे जेथी रंग उतरी जाय ते ग्रहस्थीने आपवा जता तेतुं मन दुखाय अथवा फरी रंग करावे तेमज आहुं वेचवुं होय तो ग्राहक वापरेलुं मोटे लेपण नहीं. आटळा कारण मोटे साधुने चामडुं, वापरेलुं, फाडेलुं, सुंदर आकार कर्या वगरनुं होय ते केवुं ए परमार्थ) ॥ ६ ॥

अर्थः—॥ ७ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ क० (सुंदर वर्णादिके करी सहित) आर्खां ॥ व० वस्त्र ॥ धा० धारवां ॥ वा० वळी ॥ वा० भोगवर्वां ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ ७ ॥

मूळपाठः—॥ ७ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा कसिणाइं वत्थाइं
धोरेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ७ ॥

भावार्थः—॥ ७ ॥ साधु अथवा साध्वीने (रुपंगे करी सहित (घणां किमति) एहवां) आखां वत्त ल्हेवां
कळपे नही ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ क० कळपे ॥ मि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ०
(सुंदर वर्णादिक रहित) आखां नही एहवां ॥ व० वत्त ॥ धा० राखवां ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववां ॥
वा० वळी (कळपे) ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥ ८ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा अकसिणाइं वत्थाइं
धोरेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ साधु अथवा साध्वीने (सुंदर रुप तथा वर्णादिक रहित) आखां नही एहवां वत्त
राखवां अथवा भोगववां कळपे ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
अ० आखां ॥ व० यान ॥ घा० रापवां ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववां ॥ वा० वळी (न कल्पे ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥ ९ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा अभिन्नाइं वत्थाइं
धरेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ९ ॥

भावावर्षः—॥ ९ ॥ साधु अथवा साध्वीने वगर फाहेळां (आखां धान वन्न तरिपे राखवां के भोगववां
कल्पे नहीं (केमके तेहुं पडिक्केहण थाय नहीं) ॥ ९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ भि०
आखां पानना जुदा जुदा ॥ व० उपगण करीने ॥ घा० धारवां (राखवां) ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववां ॥
वा० वळी (कल्पे) ॥ १० ॥

मूळपाठः—॥ १० ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा भिन्नाइं वत्थाइं धरे-
त्तए वा परिहरित्तए वा ॥ १० ॥

भावावर्षः—॥ १० ॥ साधु अथवा साध्वीने महस्ये आखुं यान वत्त तरीखे आप्युं होय तो ते थानना नाना

मोटा साधुने ओइए तेवा कडका करीने साधुओने व्यापवां ने ते कडका साधु अथवा साध्वीए राखवा अथवा भोगववां कळपे ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ नो० न ॥ फ० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ ओ० (हरशादिक कारण विना) कळोवो बाळी गुह्य प्रदेश टांकवो ॥ वा० अथवा ॥ ओ० उपलो ॥ प० पटो (कच्छ) ॥ वा० वळी ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ ११ ॥

मूळपाठः—॥ ११ ॥ नो कप्पइ निग्गन्थाणं ओग्गहणन्तंगं वा ओग्गहणंपट्ठंगं वा धारेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ११ ॥

भावार्थः—॥ ११ ॥ साधुने (कारण विना) चलोठा नीचे कच्छ राखवो अथवा कपटानो पटो राखवो अथवा भोगववो कळपे नर्हो ॥ ११ ॥

अर्थः ॥ १२ ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ ओ० कळोवो ॥ वा० अथवा ॥ ओ० उपलो ॥ प० पटो (कच्छ) ॥ वा० वळी ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी ॥ १२ ॥

१. भोगहप० C. B. १. सी ने (इटालीक) धा प्रतीमां “ भोगहण पट्टण ” ने बदले “ भोगहपट्टण ” पाठ छे.

मूळ पाठः—॥ १२ ॥ कप्पइ निगन्धीणं ओग्गहणन्तगं वा ओग्गहणंपह्मं वा धारेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ १२ ॥

भावार्थः ॥ १२ ॥ साध्वी ने (ज) चणोठा नीचे कच्छ राखवो अथवा कपडानो पटो राखवो अथवा भोगबवो कल्पे (शीयलनी रक्षा मोट) ॥ १२ ॥

अर्थः ॥ १३ ॥ नि० साध्वी ॥ य० वळी ॥ गा० ग्रहस्यने ॥ कु० घेर ॥ पि० आहारने ॥ प० अर्थे ॥ अ० गपुछते ॥ चे० वस्त्रो ॥ अ० अर्थे ॥ स० उपजे ॥ नो० न ॥ से० ते साध्वीने ॥ क० कळपे ॥ अ० पोतानी ॥ नी० नेथाए ॥ चे० वस्त्र ॥ प० राखवुं (नकळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० ते साध्वीने ॥ प० गुर्वीणि (गोराणी, नी ॥ नी० नेथाए ॥ चे० वस्त्र ॥ प० खेहुं (कल्पे) ॥ १३ ॥

मूळ पाठः—॥ १३ ॥ निगन्धीए य गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्प-
विट्ठाए चेल्लेइ ससुप्पजेजा, नो से कप्पइ अप्पणो नीसाए चेल्लं पडिग्गाहित्तए; कप्पइ

१. ओग्गह प० OB. २. चेल्लेइ for चेल्लं Bbww.

१. यी ने (इत्यलीक) धी प्रलोमा " ओग्गहण प्हमं " ने बदले " खोगए प्हमं " पाठ छे. २. धी, नानी धी ने इवसुं प्रलोमा " चेल्लं " ने बदले " चेल्लेइ " पाठ छे.

से पवत्तिणीनीसाए चेलं पडिग्गाहेत्तए ॥ १३ ॥

भावार्थः ॥ १३ ॥ साध्वी ग्रहस्थने घेर आहारादिक लेवाने अर्थे गया छे त्यां वस्त्रनो अर्थे उपजे एटले कोइ ग्रहस्थ वस्त्रादिकनुं आमंत्रणकरे) तो ते वस्त्र साध्वीने पोतानी नेत्राए (एटले पोता थकुं) केवुं न कल्पे, पोतानी गुर्वीणी (गोराणी) थकुं केवुं कल्पे ॥ १३ ॥

अर्थः ॥ १४ ॥ नो० नर्ही ॥ ज० ज्यां ॥ प० गुर्वीणि(गोराणी) ॥ स० दुकडी ॥ सि० होय ॥ जे० जे ॥ त० त्यां ॥ स० दुकडा होय ॥ आ० आचार्य ॥ वा० अथवा ॥ व० लपाध्याय ॥ वा० अथवा ॥ प० प्रवर्तक ॥ वा० अथवा ॥ ये० स्थिर ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणनाधरणहार ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणघर ॥ वा० अथवा ॥ ग० गच्छना थंभ ॥ वा० वळी ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ तं० तेमनी ॥ नी० नेत्राए (तेमना थकुं) ॥ चे० वस्त्र ॥ प० केवुं (कल्पे) ॥ १४ ॥

मूळ पाठः—॥१४॥ नो जत्थ पवत्तिणी समाणी सिया, जे तत्थ समाणे आयरिए वा उवज्झाए वा पवत्ती वा थेरे वा गणी वा गणहरे वा गणावच्छेइए वा, कप्पइ से तं

१. After गणाव० वा adds B जं चत्तं पुराओ कट्टु विहरई.

१. इटालीक बी प्रतमा " गणावच्छेइएवा " पद्यी " जं चत्तं पुराओ कट्टु विहरई " पाठ कपारे छे.

नीसाएँ चेलं पडिगोहेत्तए ॥ १४॥

भाचार्यः ॥ १४ ॥ इयां पोतानी गोराणी न होय तो पोताना आचार्य, उपाध्याय, प्रवर्तक, स्थिवर, गणी, लणथर, गणावच्छेदक वगैरे गुरुवादि क तेज गाममां होय तो तेमनी नेश्राए वस्त्र लेवुं कल्पे (पछी ते गुरुवादि क बस्त्र आपे ते लइ भोगवे) ॥ १४ ॥

अर्थः ॥ १५ ॥ नि० साधुने ॥ णं० बळी ॥ त० ते ॥ प्प० प्रथम ॥ सं० प्रवर्ज्या ॥ आ० अंगीकार करतनि ॥ क० कल्पे ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छे ॥ आ० बइने ॥ ति० त्रण ॥ य० बळी ॥ क० आखां ॥ व० बस्त्र ॥ आ० ग्रहीने ॥ सं० दिशाळीये ॥ से० से ॥ य० बळी ॥ पु० पुर्वोक्त चारित्रीयो जेवारे ॥ उ० छेदो-पस्थानीय तथा दोपलागतां फरी दिसा ॥ सि० ढीए तेवारे ॥ ए० एम ॥ से० ते उपगण (साधुने) ॥ नो० न ॥ क० कल्पे वीजीवार ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छे ॥ आ० केवा ॥ ति० त्रण ॥ य० बळी ॥ क० आयां ॥ व० बस्त्र ॥ आ० बइने ॥ सं० प्रवर्जां ढीए ॥ क० कल्पे ॥ से० ते उपगण ॥ अ० पूर्व ॥ प० ग्रहयां छे ॥ व० बस्त्र ॥ ग० ग्रहीने ॥ आ० ढीए ॥ सं० प्रवर्जा (बीजावारे दिसा लेवी कल्पे) ॥ १५ ॥

१. तेसिं नी० for तंनी० Bbw. निस्साए C. २. चेलटं for चेलं Bbw.

१. बी, नानी बी ने इवल्लु प्रतोमा "तंनीसाए" ने बदले "तेखिनीसाए" पाठ छे. सीमा "नीसाए" ने बदले "निस्साए" पाठ छे. २. बी, नानी बी ने इवल्लु प्रतोमा "चेलं" ने बदले "चेलटं" पाठ छे.

मूळपाठः—॥ १५ ॥ निग्गन्धस्स णं^१ तप्पट्ठमायाए संपव्वयमाणस्स कप्पइ रयहर-
णपडिग्गहगोच्छमायाए तिहि य कसिणेहि वत्येहिं आयाए संपव्वइत्तए. से य पुब्बो-
वट्ठविए सिया, एवं से नो कप्पइ रयहरणपडिग्गहगोच्छमायाए तिहि य कसिणेहिं
वत्थेहिं आयाए संपव्वइत्तए; कप्पइ से अहापरिग्गहियाइं वत्थाइं गहाय आयाए
संपव्वइत्तए ॥ १५ ॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ साधुने प्रथम दिक्षा केतौ व्रतते नीचिनी चीजो राखती कल्पे ते कहे छे. रजोहरण
(व्रण) पात्र, गोच्छो, व्रण आखी थान (जेना साधुना सर्व उपकरण यइ शुकै) ते छइ दिक्षा ग्रहण करे,
ते पछी (जयन्त्य सात दिवसे, मध्यम चार मासे; उत्कृष्टी छ मासे) ते चारिरीया साधुने छेदोपस्थानिक
चारित्र (मोडी दिक्षा) आपे ते व्रतते ते उपरना उपकरण—रजोहरण, पात्र, गोच्छो ने उण आखा बखना या

१. य for ण Bbbw. २. हरणगोच्छणपडिग्गहमायाए B.

१. षा (इतालिक), बी, नाना बी ने इवल्लु प्रतीमा "ण" ने बदले "य" पाठ छे. २. (इतालिक) केमा " रयह-
रणपडिग्गहगोच्छमायाए " ने बदले " रयहरणगोच्छणपडिग्गहमायाए " पाठ छे.

नीसाएँ चेलं पडिगगोहेत्तए ॥ १४ ॥

भावार्थः ॥ १४ ॥ ज्यां पोतानी गोरणी न होय तो पोताना आचार्य, उपाध्याय, प्रवर्तक, स्थिवर, गणी, गणधर, गणाबच्छेदक वगैरे गुरुवादिंक तेज गायमां होय तो तेमनी नेत्राए वस्त्र लेवुं कल्पे (पछी ते गुरुवादिंक वस्त्र आपे ते छद् भोगेबे) ॥ १४ ॥

अर्थः ॥ १५ ॥ नि० साधुने ॥ गं० वळी ॥ त० ते ॥ प्य० प्रथम ॥ सं० प्रवर्तर्था ॥ आ० अंगीकार करतनि ॥ क० कल्पे ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छो ॥ आ० कइने ॥ ति० त्रण ॥ य० वळी ॥ क० आर्वा ॥ ब० वस्त्र ॥ आ० ग्रहीने ॥ सं० दिक्षाक्षीये ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ पु० पुर्वोक्त चारित्रीयो लेवारे ॥ उ० छेदो-पस्थानीय तथा दोपलागतां फरी दिसा ॥ सि० क्षीए तेवारे ॥ ए० एम ॥ से० ते उपगरण (साधुने) ॥ नो० न ॥ क० कल्पे वीजीवार ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छो ॥ आ० केवा ॥ ति० त्रण ॥ य० वळी ॥ क० आपा ॥ व० वस्त्र ॥ आ० कइने ॥ सं० प्रज्जां लीए ॥ क० कल्पे ॥ से० ते उपगरण ॥ अ० पुर्वे ॥ प० ग्रहयां छे ॥ व० वस्त्र ॥ ग० ग्रहीने ॥ आ० क्षीए ॥ सं० प्रवर्ता (वीजाचारे दिक्षा लेवी कल्पे) ॥ १५ ॥

१. तेसिं नी० for तंती० Bbbw. निस्ताए C. २. चेलटं for चेलं Bbbw.

१ क्षी, नानी क्षी ने इबल्यु प्रतोमा " तनीसाए " ने बदले " तेखिनीसाए " पाठ छे. सीमा " नीसाए " ने बदले " निरसाए " पाठ छे. २. क्षी, नानी क्षी ने इबल्युं पत्रोमा " वंठ " ने बदले " वेलट्ट " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ १५ ॥ निगन्थस्स णं' तप्पढमयाए संपव्वयमाणस्स कप्पइ रयहर-
णपडिग्गहगोच्छगमायाए तिहि य कसिणेहिं वत्थेहिं आयाए संपव्वइत्तए. से य पुब्बो-
वट्ठविए सिया, एवं से नो कप्पइ रयहरणपडिग्गहगोच्छगमायाए तिहि य कसिणेहिं
वत्थेहिं आयाए संपव्वइत्तए; कप्पइ से अहापरिग्गहियाइं वत्थाइं गहाय आयाए
संपव्वइत्तए ॥ १५ ॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ साधुने प्रथम दिक्षा लेतीं वखते नीचेनी चीजो राखवी कल्पे ते कहे छे. रजोहरण
(व्रण) पात्रा, गोच्छो, व्रण आखां थान (जेना साधुना सर्व उपगरण थइ शक्के) ते लइ दिक्षा ग्रहण करे,
ते पछी (जघन्य सात दिवसे, पथ्यम चार मासे; उत्कृष्टी छ मासे) ते चारित्रीया साधुने छेदोपस्थानिक
चारित्र (मोठी दिक्षा) आपे ते वखते ते उपरना उपगरण—रजोहरण, पात्र, गोच्छो ने व्रण आखा वखना था

१. य for णं B Bb. २. हरणगोच्छगपडिग्गहमायाए B.

१. बी (इयालीक), बी, नानी बी ने डवल्यु प्रतीमा “ण” ने बदले “य” पाठ छे. २. (इयालीक) बीया “ रयद-
रणपडिग्गहगोच्छगमायाए ” ने बदले “ रयहरणगोच्छगपडिग्गहमायाए ” पाठ छे.

न मयप स्त्रीषा छे तेथीअ चळावतुं पण नवा धीजा लेवा न कळपे, अथवा दिक्षानि केटळाक वर्षे थयां छे अने ते पछी कोइ फरी दिक्षा लेवा जोग दोप खागे तो ते फरी दिक्षा ले पण फरी नयां उपगरण भंगावे नही, जुना होय ते वापरे (फाट्यां तुट्यां जाची खेवानो आगार) ॥ १५ ॥

अर्थः—॥ १६ ॥ नि० साध्वीनि ॥ णं० वळी ॥ तं० ते ॥ ए० प्रथम ॥ सं० प्रवर्ज्यां ॥ आ० अंगीकार करती होय तेने ॥ क० कळपे ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा (त्रण) ॥ गो० गोच्छो ॥ आ० लइने ॥ ष० चार ॥ य० वळी ॥ क० आखां ॥ व० वस्त्र ॥ आ० ग्रहीने (लइने) ॥ सं० प्रवर्जो (दिक्षा) कीए ॥ सा० ते साध्वी ॥ य० वळी ॥ पु० पुर्वोक्त फरी ॥ उ० चास्त्रि ॥ सि० के तेवारे ॥ ए० एम ॥ से० ते उपगरण ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ र० रजोहरण ॥ प० पात्रा ॥ गो० गोच्छो ॥ आ० लेवा ॥ च० चार ॥ य० वळी ॥ क० आखां ॥ व० वस्त्र ॥ आ० लइने ॥ सं० प्रवर्जो (दिक्षा) लेवी (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० ते उपगरण ॥ अ० पूर्वे ॥ प० गद्यां छे ॥ व० वस्त्राग० ते ग्रहीने ॥ आ० कीए ॥ सं० प्रवर्जो (दिक्षा लेवी कळपे) ॥ १६ ॥

मूळ पाठः—॥ १६ ॥ निगन्थीए णं तप्पटमयाए संपव्वयमाणीए कप्पइ रय-

१. य for णं B Bbw. २. हरणगोच्छगपडिगहमायाए B.

१. क्ष (इटालीक), वी, नानी की ने टवत्यु प्रतोमां “ ण ” ने बदले “ य ” पाठ छे, २. (इटालीक) बी मां “रयह-रत्नपडिगगोच्छगमायाए ” ने बदले “ रयहरणगोच्छगपडिगहमायाए ” पाठ छे.

हरणपडिगहगोच्छगमायाए चउहि य कसिणेहिं वत्थेहिं आयाए संपव्वइत्तए. सा य पुव्वोवडुविया सिया, एवं से नो कप्पइ रयहरणपडिगहगोच्छगमायाए चउहि य कसिणेहिं वत्थेहिं आयाए संपव्वइत्तए, कप्पइ से अहापरिगहियाइं वत्थाइं गहाय आयाए संपव्वइत्तए ॥ १६ ॥

भावार्थः—॥ १६ ॥ साध्वीने प्रथम दिक्षा लेती वरते नीचिनी चीजो लेवी कल्पे ते कहे छे, रजोहरण, पात्र, गोच्छो, चार कपडाना आखांथान (जेयांथी साध्वीना तमाम उपगरण थइ शके) ते ग्रहणकरी दिक्षा छे. त्यार पछी वडी दिक्षा आपे त्यारे उपलां उपगरणथी चाले पण ते उपगरण फरी लेवां न कल्पे. कदाच फरी दिक्षा केची पडे तो पण तेज उपगरण जे प्रथम लेयां छे तेथीज चलावे पण नवां ग्रहण न करे ॥ १६ ॥

अर्थः—॥ १७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ प० प्रथम ॥ स० वर्षाकाल (एटले असाठ सुद १५ नो दिवस वेग पछी) ॥ उ० उदय ॥ प० पाम्या पछी ॥ वे० वस्त्र ॥ प० वोइवां (कल्पे नही) ॥ १७ ॥

मूळ पाठः—॥१७॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा पढमसमोसरणुद्दे-
सपत्ताइं चैलाइं पडिग्गहित्तए ॥ १७ ॥

भावार्थ—॥ १७ ॥ साधु अथवा साध्वीनि (पढम समोसरण) एट्ठे चार महिना चोमासुं अपाढ सुद
१५ र्थी कारत्तक सुद १९ सुधी वत्त वोहोस्वां कल्पे नहीं ॥ १७ ॥

अर्थः ॥ १८ ॥ क० वल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० वळो ॥ दो० बीजो
॥ स० शीयाळो उनाळो ॥ उ० उदय ॥ प० पाम्यो ॥ चे० वत्त ॥ प० वोहस्वां (कळपे) ॥ १८ ॥

मूळपाठः—॥ १८ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा दोच्चसमोसरणुद्देसपत्ताइं
'चैलाइं पडिग्गहित्तए ॥ १८ ॥

भावार्थः—॥ १८ ॥ साधुने साध्वीनि बीजा समोसरणे एट्ठे आठ मास उनाळो शीयाळो वत्त वोइस्वां
१८ ॥ १८ ॥

१ चीयरार for वेगद Bbb १. री, नानी री ने दपल्यु प्रतीमा " चैलाइ " ने बदळ " चीयरार " पाट ऐ

अर्थः—॥ १९ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ आ०
लघुवडेरानीमर्यादा प्रमाणे ॥ चे० वस्त्र ॥ प० लेखां (कल्पे) ॥ १९ ॥

मूळपाठः—॥ १९ ॥ कप्पइ निगगन्थाण वा आहाराइणियाए
चेलाइं पडिगोहत्तए ॥ १९ ॥

भावार्थः—॥ १९ ॥ साधुने साध्वीने नाना मोटांनी मर्यादा प्रमाणे वस्त्र लेखां कल्पे (आचार्य, उपा-
ध्याय, गणधर आदिक तेनां वस्त्र ने आहारादिक जुदाज होय छे ॥ (सात सूत्र ठाणं) ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ व० वळी ॥ आ०
लघु वडेरानी मर्यादा मुजव ॥ से० सेजा ॥ सं० संथारो ॥ प० लेखो (कल्पे) ॥ २० ॥

मूळपाठः—॥ २० ॥ कप्पइ निगगन्थाण वा आहाराइणियाए
सेज्जासंथारयं पडिगोहत्तए ॥ २० ॥

भावार्थः—॥ २० ॥ साधुसाध्वीने नाना मोटांनी घरतादा प्रमाणे सेजा संथारो लेखो कल्पे (एटके के

ज्ञानमोटांनी मरजादा प्रमाणे आसन उपर बेपतुं कल्पे एनोपरमार्थ एहतो छे के गुरु पाटे बेठा होयतो शिष्य
 ज्ञाठ उपर बेसे, गुरु वाजोठ उपर बेठा होयतो शिष्य पाटला उपर बेसे, गुरु पाटला उपर बेसेतो शिष्य
 पयरणा उपर बेसे, गुरु पयरणा उपर बेसेतो शिष्य जमीन उपर बेसे, गुरु जमीन उपर बेठेला होयतो शिष्य
 उभारेह, गुरु उभा होयतो शिष्य हाय जोडी उभो रहे) ॥ २० ॥

अर्थः ॥ २१ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धने ॥ वा० बळी ॥ आ० कधुए
 बंदेरोने ॥ कि० वंदना ॥ क० करवी (कल्पे) ॥ २१ ॥

मूळपाठः—॥ २१ ॥ कथ्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा आहाराइणियाए
 किइकम्मं करेत्तए ॥ २१ ॥

भाषार्थः—॥ २१ ॥ साधुने सार्धने नाना मोटानी रीत प्रमाणे एक वीजाने वंदना करवी कल्पे (पण
 एम न होतुं जोइए के पेहेला नानाने वंदना करे ने पछी मोटाने वंदना करे ॥ २१ ॥

अर्थः—॥ २२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धने ॥ वा० बळी ॥
 अ० अंदर ॥ गि० ग्रहयना परने विये ॥ आ० नतुं ॥ वा० अथवा ॥ चि० उतुं रहेतुं ॥ वा० अथवा ॥

नि० धेसुं ॥ वा० अथवा ॥ तु० सुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० निद्रा करवी ॥ वा० अथवा ॥ प०
 विशेष निद्रा करवी ॥ वा० अथवा ॥ अ० अन्न ॥ वा० अथवा ॥ ४० चार प्रकारनां ॥ आ० आहार ॥
 आ० करवो ॥ ६० बहिनीत ॥ वा० अथवा ॥ ४० चार (लघुनीत पातुं वगरे) ॥ प० परठववी ॥
 स० सहाय ॥ वा० वळी ॥ क० करवी ॥ ज्ञा० ध्यान ॥ वा० वळी ॥ ज्ञा० ध्यातुं ॥ का० काउ-
 स्सग ॥ वा० अथवा ॥ टा० पडिमानो काउस्सग ॥ वा० वळी ॥ ठा० करवो (न कल्पे) ॥ अ० हवे ॥ पु०
 वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ ज० जराए ॥ जु० जुनो ॥ वा० रोगी ॥ त० तपस्वी ॥ दु० दुर्बळ ॥ कि०
 क्लिप्तयना पापतो ॥ मु० मुर्च्छं पापे ॥ वा० अथवा ॥ प० पडतो होय ॥ वा० वळी ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥
 क० कल्पे ॥ अ० ग्रहस्थना ॥ गि० घरने विपे ॥ आ० जंतुं ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्योत्सो ॥ टा० पडिमानो
 काउसग ॥ वा० वळी ॥ टा० करवो (कल्पे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥२२॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीणवा 'अन्तरगिंहंसि आस-
 इत्तए वा चिट्ठित्तए वा निषीइत्तए वा तुयट्ठित्तए वा निदाइत्तए वा पयलाइत्तए वा, असणं

१. अन्तरागिंहंसि CTB. १. सी, दोने (इटालीक) योना " अन्तरागिंहसि " ने बदले " अन्तरागिंहसि " पाठ छे.

વા ઠ આહારમાહરિત્તણ, ઉદ્ધારં વા ઠ પરિવેત્તણ, સજ્ઞાયં વા કેરત્તણ જ્ઞાણં વા જ્ઞાંદ્
 ત્તણ, કાઉસ્સગં વા ઠાણં વા ઠાઇત્તણ. અહ પુણ એવં જાણેજ્ઞા-જરાજુણેવાહિણ
 તવસ્સી દુઙ્ગલે કિલ્લત્તેં સુચ્છેજ્જ વા પવહેજ્જ વા, એવં સે કપ્પહ અન્તરગિહંસિ આ-
 સહત્તણ વા જાવ ઠાણં વા ઠાઇત્તણ ॥ ૨૨ ॥

માર્થાર્થ:—॥ ૨૨ ॥ સાકુને સાધ્વીને પ્રહસ્યના ઘરની અંદર જતું, ઉભા રહેતું, બેસતું, ઊંચું, નિંદ્રા કરવી,
 વિશ્વે નિંદ્રા કરવી, વાર પ્રવાસનો કોઈ પણ આશર કરવો, દિશાએ જતું, પેશાચ કરવો, ગઝાનો બઢલો,
 તથા નારતું છીટ ત્યાં પરતવતું, સમ્પાપ કરવી, ધ્યાન કરતું, કાઉસગ વરવો, પઢિમાનો કાઉસગ કરવો

૧. જરા-જુણે વાહિણ. nct in Bbbw. ૨ જરા૦ જજનરિણ after કિલ્લત્તે B. where ધેરે addod after
 ગારિણ. ૧ ૫૧૦૬ for એવં તે T.

૧. ધી, નાની ધી ને દવતુ નામની પ્રતોમા "જરા-જુણે વાહિણ" ૫ પાઠ નથી. ૨. ફટાલીક ધી નામની પ્રતમા
 "કિલ્લત્તે" ૫થી "જરાતુએજજરિણ" પાઠ છે ને "વાહિણ" ૫થી "ધેરે" ૩મેયા છે. ૩. ઠી પ્રતમા "ણ ધે" ને વદલે
 "ણવદ" પાઠ છે.

कल्पे नहीं, पण एम जाणे जे कोइ सावु के साध्वी स्थिर होय, रोगी होय, तपस्वी होय, दुर्वल होय, शरीरमा व्याधी होय (तेथी किलामना पामतो होय), मुच्छी एटले चकरी आवती होय, वृद्धावस्थाने लीधे पही जनो होय एम होय तो तेने ग्रहस्थ (संसारी)ना घरने विपे (घरनी अंदर) जसुं-वेसवुं वगेरे वोळ करवा कल्पे॥२२॥

अर्थ—॥२३॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० सावुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ अ० अंदर ॥ गि० ग्रहस्थना घरने विपे ॥ जा० ज्यां लगे ॥ च० चार ॥ गा० गाथा ॥ वा० अथवा ॥ पं० पांच ॥ गा० गाथा ॥ वा० वळी ॥ आ० कहेवी (पांच वृत्तनी २५ भावना) ॥ वा० अथवा ॥ वि० अर्थ जुदा जुदा कहेवा ॥ वा० अथवा ॥ कि० विस्तारीने अर्थ कहेवा ॥ वा० अथवा ॥ प० विशेष कहेवा ॥ वा० वळी ॥ न० पण नही ॥ ए० एक ॥ ना० हेतुथी अधिको कहेवो ॥ वा० वळी ॥ ए० एक ॥ वा० प्रश्नोत्तरथी अधिको कहेवो ॥ वा० वळी ॥ ए० एक ॥ गा० गाथाथी ॥ वा० वळी ॥ ए० एक ॥ सि० श्लोकथी अधिको न कहेवो ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ वि० वळी ॥ य० पण ॥ ठि० उभो रहीने ॥ नो० न ॥ च० णं० वळी ॥ अ० वेसीने (न कहेवुं कल्पे) ॥ २३ ॥

भूळपाठः—॥ २३ ॥ नो कणइ निगगन्थाण वा निगगन्धीण वा 'अन्तरगिहंसि

१ अन्तरागिहंसि O T B. १. ही, टा ने (पटलीक) चीमां " अन्तरगिहंसि " ने बदले "अन्तरागिहंसि" पाठ छे.

जाव चउगाहं वा पञ्चगाहं वा आइखित्तए वा विभवेत्तए वा किट्टित्तए वा पवेइत्तए वा, नन्नत्थ एगनाएण वा एगवागरेण वा एगगाहाए वा एगसिलोएण वा, से वि य ठिच्चा, नो चैव णं अट्टिच्चा ॥ २३ ॥

भावार्थः—॥ २३ ॥ साधुने साध्वीने ग्रहस्थने घेर वेसीने चार गाथा अथवा पांच गाथा तेना जुदा जुदा अर्थ करी समजाववानुं कळपे नहीं, पण कदाच जहरीयात कारण पडे तो एकाद प्रश्ननो उत्तर करी शके अथवा एकाद गाथानो अर्थ करी शके ते पण उभा रहीने वेसीने नहीं ॥ २३ ॥

अर्थः—॥ २४ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ अं० अंदर ॥ गि० ग्रहस्थना घरनी अंदर वेसीने ॥ इ० ए ॥ पं० पांच ॥ म० महा ॥ व्व० वृता ॥ स० २५ भावना सहित ॥ आ० कहेवी ॥ वा० अथवा ॥ जा० बळी ॥ प० विशेष कहेवी (न कळपे) ॥ वा० बळी ॥ न० पण नहीं ॥ ए० एक ॥ ना० हेतुथी अधिक कहेवुं ॥ वा० बळी ॥ जा० ज्या लगे ॥ ए० एका ॥ सि० श्लोकथी ॥ वा० बळी अधिक न कहेवुं ॥ से० ते ॥ वि० य० बळी ॥ डि० उभा रहीने ॥ नो० नहीं ॥ चे० णं० बळी ॥ अ० वेसीने (न कळपे) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा 'अन्तरगिहंसि
इमाइं पञ्च महब्बयाइं सभावणाइं आइत्तिवत्तए वा जाव पवेइत्तए वा, नन्नत्थ एगना-
एण वा जाव-एगसिलोएण वा, से वि य ठिच्चा, नो च्चेव णं अट्टिच्चा ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥ २४ ॥ सायु अथवा साध्वीने ग्रहस्थना घरनी वचोच्च (अंदर बेसीने) पांच महादृत पच-
बीश भावना सहित एटलुं अथवा एयी वधारे कहेतुं कळपे नही पण जरुरीयात पडे तो एकाद प्रश्ननो उत्तर
करी शके अथवा एकाद गायानो अर्थ कही शके ते पण उभा उभा कहेतुं कळपे बेसीने कहेतुं कळपे नहीं ॥ २४ ॥
अर्थः—॥ २५ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० सायुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी
॥ प० ग्रहस्थनो यको ॥ से० सेजा पाटा ॥ सं० तूणा प्रमुख ॥ आ० लइने ॥ अ० पाछा आप्यां विना ॥ सं० बिहार
करवो (न कळपे) ॥ २५ ॥

मूळपाठः—॥ २५ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा पडिहारियं

- १ अन्तरगिहंसि CTB. १. सी, टी ने (स्टाडीक) था प्रतोमा "अन्तरगिहंसि" ने बदले "अन्तरगिहंसि" पाठ छे.
२. "हारियं वा सागारियसत्तियं से" BbW. २. बी, नानी ची ने इबल्यु प्रतोमा " पडिहारियं सेजासंपारयं " ने बदले " पडिहारियं वा सागारियसत्तियं सेजासंपारय " पाठ छे.

सेज्जासंथारयं आयाए अपडिहट्टुं संपवइत्तए ॥ २५ ॥

भावार्थः—॥ २५ ॥ साधु अथवा साध्वीने गृहस्थना चैरथी पाटपाटला तृणादिक ग्रहस्य यकां जार्च
काव्या होय ते ग्रहस्थने पाछां आप्या विना विहार करवो कल्पे नहीं ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ च० वली ॥
सा० ग्रहस्थ सेज्जांतर ॥ सं० संबधी ॥ से० पाट ॥ सं० तृणा प्रमुख ॥ अ० लइने ॥ अ० अधिकरण (माकड
प्रमुख सहित) ॥ व० करी (जीव सहित आपीने) ॥ सं० विहार करवो (न कल्पे) ॥ २६ ॥

मूळपाठः—॥ २६ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा^२ सागारियस-
न्तियं सेज्जासंथारयं आयाए अहिगणं कट्टुं संपवइत्तए ॥ २६ ॥

१ आयाए after °ट्टु Bbww. २ °हारियं वा सागारिय सन्तियं से० Bbww. ३. आयाए after °ट्टु Bbww.
१. बी, नानी वा ने डबल्यु प्रतोमां “ अपडिहट्टु ” पछी “ आयाए ” पाठ छे.
२. बी, नानी वा ने डबल्यु प्रतोमां “सागारिय सन्तियं” ने बदले “पडिहारियं वा सागारिय सन्तियं सेज्जासंथारयं”
पाठ छे. ३. बी, नानी वा ने डबल्यु प्रतोमां “ कट्टु ” शब्द पछी “ आयाए ” पाठ छे.

भावार्थः—॥ २६ ॥ साधु अथवा साध्वीने सेज्यांतरने घेरथी पाट पाटला वृणादिक (पाटीयारा) ला-
व्या छे अने ते वापरतां माकडादिक जीव उत्पन्न थया होय ते जीवादिक सहित पाट पाटला पाछा आपी वि-
हार करवो कल्पे नर्ही ॥ २६ ॥

अर्थः—॥ २७ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ प० पा-
टीयारु ॥ वा० अथवा ॥ सा० सेज्यांतर ग्रहस्थ ॥ सं० संवंधी ॥ वा० वळी ॥ से० पाट ॥ सं० संयारो ॥
आ० व्हइने ॥ वि० अधिकरण (माकण रहित) ॥ क० करीने ॥ सं० विहार करवो (कल्पे) ॥ २७ ॥

मूळपाठः—॥ २७ ॥ कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा पडिहारियं वा सा-
गारियसन्तियं वा सेज्जासंधारयं आयाए विगरणं कट्टुं संपवइत्तए ॥ २७ ॥

भावार्थः—॥ २७ ॥ साधु अथवा साध्वीए ग्रहस्थना घर यका अथवा सेज्यांतर थकां पाट पाटला वृणा
प्रमुख व्हइने विगरणं एटके माकड प्रमुख जीव रहित आपीने विहार करवो कल्पे ॥ २७ ॥

अर्थः—॥ २८ ॥ इ० आ जिन सासनने विपे ॥ ख० निश्चे ॥ नि० साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० सा-
ध्वीने ॥ वा० वळी ॥ प० पाटीयारो ॥ वा० अथवा ॥ सा० सेज्यांतर ग्रहस्थ ॥ सं० संवंधी ॥ वा० वळी ॥

१. आयाए After °ट्टु Bbw. १. वा, नानी ची ने डवल्लु प्रतोमा “ कट्टु ” पछी “ आयाए ” पाट छे

से० पाठ ॥ सं० संथारो ॥ प० कोइ (चोरि करी) लइ ॥ सि० जाय ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ अ० गने-
 लहुं ॥ सि० करे ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ अ० गवेखतां थकां ॥ ल० काभे ॥ त० तेहने एटले जेहने
 सागारि छे तेहने ॥ अ० पाछो ॥ दा० आपवो ॥ सि० होय ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ अ० गवेखता यरां
 ॥ नो० न ॥ क० काभे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ दो० धीजीवार ॥ पि० वळी ॥ ओ०
 बीजी पाठ आदिकनी आसा ॥ ओ० वइने ॥ प० भोगववा योग्य सेजा प्रमुख ॥ प० योगवे ॥ २८ ॥

मूळपाठः-॥२८॥इह खलु निगन्थाण वा निगन्धीण वा पडिहारिए वा सागारिय-
 सन्तिए वा सेज्जासंथारए 'परिभट्टे सिया से य अणुगवेसियव्वे सिया. से य अणुग-
 वेसमाणे लभेज्जा, तस्सेव 'अणुपदायव्वे सिया; से य अणुगवेसमाणे नो लभेज्जा,
 एवं से कप्पइ दोच्चं पि ओगगहं 'ओगिण्हिता परिहारं परिहरित्तए ॥ २८ ॥

१. विष्णु सेज्जा for परि सिया B. २. पडिदायव्वे for अणुप° B. ३. अणुगवेसिता for ओगि० B.
१. (इटालीक) वा मा " परिभट्टे सिया " ने बदले " विष्णु सेज्जा " पाठ छे २. (इटालीक) वा मा
 " अणुपदायव्वे " ने बदले " पडिदायव्वे " पाठ छे. २. (इटालीक) वा मा " ओगिण्हिता " ने बदले " अणुग-
 वेसिता " पाठ छे.

भावार्यः—॥ २८ ॥ आ जीन शासनने विपे रहेला साधु अथवा साध्वीने पाणीयारो अथवा सेज्यांतर
 ग्रहस्थ संबंधी सेजा संथारो (पाट पाटला वगेरे) कोइ चौरी जाय तो ते गबेखुं (तेनी शोध करवी) तेनी
 शोध करतां जो मळे तो ते जेना छे तेहने पाळा आपवा अने जो शोधतां थकां न मळे तो ने साधुने ते चीजो
 जोइती होय तो बीजी चार आज्ञा लइने जाचीने भोगवे (जे चीजो चोराइ गइ होय ने शोधता मळे नहीं ते
 उपकरणनां धणीने साधुण खवर आपवी के तमाहं उपकरण चोराइ गयुं छे तपास करी पण मळ्युं नथी) ॥२८॥

अर्थः—' १. २९ ॥ ज० जे ॥ दि० दिवसने ॥ च० विपे ॥ णं० वळी ॥ स० श्रमण साधु ॥ नि०
 निग्रन्थ ॥ से० सेजा ॥ सं० सथारो ॥ वि० मुकीने जाय ॥ त० ते ॥ दि० दिवसने ॥ च० विपे ॥ णं० वळी ॥
 अ० अनेरा ॥ स० श्रमण साधु ॥ नि० निग्रन्थ ॥ इ० ते वेळा शिघ्र ॥ आ० आवेतो ॥ स० ते साधु ॥ धे०
 निधे ॥ ओ० आज्ञा लइने ॥ पु० पुर्वे साधु रहयो होय तेनीज ॥ अ० आज्ञा लइने ॥ चि० रहे ॥ अ० तेहना
 पास वदपादिक मर्यादा मांही जेटला दिवस ओछा होय तेटला दिवस सुधी ॥ ओ० ते मर्यादाने विपे रहे ॥ २९ ॥

मूळपाठः—॥ २९ ॥ ज दिवसं च णं समणा निगन्था सेज्जासंथारयं विष्प-

१. जं दि० B. २. च णं not in Cw.

१. (इटालीक) वा प्रतमा "ज दिवस" ने बदले " ज दिवस " पाठ छे. ३. छीने इवत्यु प्रतोमा "च ण" नथी.

जहन्ति, तं द्विवसं च णं अचरे समणा निगन्था हवमागच्छेज्ज; स च्चेव ओग्गहस्स
 पुब्बाणुन्नवणा चिट्ठइ अहालन्दमवि ओग्गहे ॥ २९ ॥

भावार्थः—॥ २९ ॥ इत्थे विशेष स्थानक आर्थी कहे छे. कोइ सावु घरधणीनी आझा मागी एक यास मां
 रखा छे अने ते सावुने बीस दीवस यया छे एवामां बीजा सावु अचानक आव्या ने मथप रहेला सावु सेजा
 संयारा मुकीने विहार करे तो नवा अनिला सावु पुर्वे जे सावु रखा हता तेनीज आशा कइ बाकीना दिवस ते
 स्यानकर्मा रहे ॥ २९ ॥

अर्थः—॥ ३० ॥ अ० छे ॥ या० इहाँ ॥ य० सावुना मांडलामां ॥ कि० कोइ वस्तु ॥ उ० उपाश्रय मांहे ॥ प० बीमरी
 होय (ने सावु संबंधी) ॥ अ० अचित्त वस्तु ॥ प० भोगववा योग्य होय ते सावु भोगवे ॥ स० ते सावु ॥ चि० निश्चि ॥
 ओ० अवग्रहनी ॥ पु० पुर्वे ॥ अ० आज्ञा छे ते आह्वाए ॥ चि० रहे ॥ अ० मर्यादा बळ सुधी ॥ ओ० आज्ञाप रहे

१. तं दिं B. २. च णं not in Cw. ३. पुब्बाणुन्ना and 'ज्ञारणा Bbw.

1. (इटालीक) बी प्रतमा "त दिवस" ने बदले "त दिवस" पाठ छे २. सीने डबल्यु प्रतोमा "व णं" नधी.
३. नी, नाती बी ने डबल्यु प्रतोमा "पुब्बाणुन्नवणा" ने बदले "पुब्बाणुन्ना" ने "पुब्बाणुन्नावणा" पाठ छे.

॥ ३० ॥

भूळपाठः—॥ ३० ॥ अस्थि याइं थ केइ उवस्सगपरियावन्ने' अचित्ते परिहरणारिहे,
स च्चेव ओग्गहस्स पुष्पाणुन्नवणा चिट्ठइ अहालन्दमवि ओग्गहे ॥ ३० ॥

भावार्थः—॥ ३० ॥ बळी जे साधु विहार करी गया तेमना वीसरी गएळां अचित उपगरण भोगवत्तां
योग्य होय ते जे साधु पाळळथी आव्या होय ते भोगवें केपके अवग्रहनी पुर्वे आज्ञा लीधी छे ते आज्ञाप
मर्यादाकाल सुधी रहे ने उपळी चीजो भोगवें (मासकल्प पुरोधया पछी ते स्थानकर्यां न रहेवाय, रहेवुं होय तो
ग्रहस्थनी करी आज्ञा मेळवची जोइए) ॥ ३० ॥

अर्थः—॥ ३१ ॥ से० ते साधु ॥ व० घरने विपे ॥ अ० कोइ खवर केतुं नथी ॥ अ० धणी कोइ यातो
नथी ॥ अ० बीजो कोइ भिक्खाचर रांक ॥ प० रळो छे तथा ॥ अ० व्यंतर देवता ॥ प० रळो छे ॥ स०
तेहन्न घरे ॥ च्चि० निश्चे ॥ ओ० अवग्रहमा ॥ पु० पुर्वे रहयो छे तेहनी ॥ अ० आज्ञाप ॥ चि० रहे ॥ अ०
मर्यादाकाल सुधी ॥ ओ० बीजो कोइ रहयो होय तेनी आज्ञाप रहे ॥ ३१ ॥

१. 'परियावन्नाए C. १ सी प्रतमा " परियावन्ने " ने बदले " परियावन्नाए " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ३१ ॥ से वरथूसु अवावडेसु अघोगडेसु अपरपरिगहिपसु अमर-
परिगहिपसु स च्चेव ओगहस्स पुञ्जाणुन्नवणा चिट्ठइ अहालन्दमवि ओगहहे ॥ ३१ ॥

भावार्थः—॥ ३१ ॥ कोइ गृहस्थनुं घर छे अने ते घरमां भूतादिकना वेधेमथी खाकी करी चालया गया छे तेनी कोइ सारसंभाळ लेतुं नथी अने ते घर माहं छे एम कोइ कधेतुं पण नथी तेमां बळी कोइ भीखारं अथवा व्यंवरदेव रहे छे तो ते रहनार धणीनी आज्ञा मागी मर्यादाकाळ सुधीं ते घरमां रहेतुं कळये ॥ ३१ ॥

अर्थः—॥ ३२ ॥ से० ते ॥ वा० कोइ खयर कीए ॥ वो० कोइ धणी घाय ॥ प० अनेरे ॥ प० भाडे कीधुं होय ॥ भि० साधु ॥ भा० व्रीजुं वृत राखवाने ॥ अट्टा० अर्ये ॥ दो० बीजी वार ॥ पि० वळी ॥ ओ० घणीनी आज्ञा ॥ अ० मागवी ॥ सि० होय ॥ ३२ ॥

मूळपाठः—॥ ३२ ॥ से वरथूसु वावडेसु वोगडेसु परपरिगहिपसु भिक्खुभावस्सट्ठाए
दोच्चं पि ओगहहे अणुन्नवेयवे सिया ॥ ३२ ॥

भावार्थः—॥ ३२ ॥ ते घरनी कोइ खयर कीए, कोइ धणी घाय, कोइ भाडे कीए तो साधुने व्रीजुं वृत राखवा अर्ये बीजी वार वळी धणीनी आज्ञा मागीं ते घरमां रहेतुं कळये ॥ ३२ ॥

अर्थः—॥ ३३ ॥ से० ते साधुने ॥ अ० कोट समिपे रहेवानी जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० भौत समिपे
 रहेवानी जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० वाट समिपे रहेवानी जग्या ॥ वा० खाइ पासे रहेवानी
 जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० राजपंथ समीपे रहेवानी जग्या ॥ वा० अथवा ॥ अ० घरादिकनी समिपे
 रहेवानी जग्या ॥ वा० वळी ॥ स० तेहज ॥ से० निश्चे ॥ ओ० धानकनो अन्नग्रह ॥ पु० पुर्वे आज्ञा मागी छे
 तेनी ॥ अ० आक्षाए ॥ चि० रहे ॥ अ० मर्यादाकाळ सुधी ॥ ओ० आक्षाए रहे ॥ ३३ ॥

मूळपाठः—॥ ३३ ॥ से अणुकुट्टेसु वा अणुभितीसु वा अणुचरियासु वा अणुफ-
 रिहासु वा अणुपन्थेसु वा अणुमेरासु वा स च्चेव ओगहस्स पुव्वाणुन्नवणा चिट्ठइ
 अहालन्दमवि ओगगेहे ॥ ३३ ॥

भावार्थः—॥ ३३ ॥ साधुने रहेवानी जग्या कोटनी समीपे होय, भौतनी समीपे होय, वाट (रस्तानी)
 नजीकपा होय, खाइनी पासे होय, राजपंथ समीपे होय, घरादिक समीपे रहेवानी जग्या होय तो जे घणीनी
 ते जग्या के घर होय ते घणीनी आज्ञा मागी रहेवानी मरजादा प्रमाणे साधुए रहेवुं ॥ ३३ ॥

अर्थः—॥ ३४ ॥ से० ते ॥ गा० गापने विपे ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ सं० संनिधेयने विपे ॥

१० वळी ॥ व० घाहेर ॥ से० सेना (सार्थवाह, सथारो) ॥ सं० उत्तरी होय ॥ पे० देखीनि ॥ क० कळपे ॥
 ने० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धनि ॥ वा० वळी ॥ त० ते ॥ दि० दिवसे ॥ भि० गोचरी जाय ॥
 गं० जइने ॥ प० पाछा वळे ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कळपे । तं० ते ॥ र० राते ॥ त० त्या ॥ उ०
 रेहेंतुं (न कळपे) ॥ जे० जे कदाचित् ॥ ख० निश्चे ॥ नि० साधु ॥ वा० अथवा ॥ नि० साधवी ॥ वा०
 वळी ॥ तं० ते ॥ र० रात्रि ॥ त० त्या ॥ उ० रेहे ॥ उ० र्हेताने ॥ वा० वळी ॥ सा० अनुमोदे ॥ से० ते
 ॥ दु० वे प्रकारे (सेनापतिनी तथा तिर्थकरनी) ॥ वी० आज्ञा अतिक्रमतो ॥ आ० पामे ॥ चा० चौमा-
 सिक तप विशेष ॥ प० प्रायश्चित्तो ॥ द्वा० ठाम ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त ॥ ३४ ॥

मूळपाठः—॥३४॥ से गामंसि वा जाव 'संनिवेशंसि वा बहिया' सेणं संनिविदुं
 पेहाए क'पइ निगगन्थाण वा 'तद्विवसं भिषसायरियाए गन्तूणं' पडि-

१. रायहाणीए for संनि B. २. पहिया Bb. ३. तांइ B. ४. पडिएत्तए Bb.

१. (इटालोक) बी प्रतमा "संनिवेशंसि" ने बदले "रायहाणीए" पाठ छे. २. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोम "बहिया"
 ने बदले "पहिया" पाठ छे. ३. (इटालोक) बी प्रतमा "तद्विवसं" ने बदले "तद्विवसं पाठ छे. ४. बी ने नानी बी प्रतोमा
 "पडियिएत्तए" ने बदले " पडिएत्तए " पाठ छे.

नियत्तए, नो से कप्पइ तं र्यणि तर्थेव उवाइणवित्तए. 'जे खलु निगन्थे वा निगन्थी वा तं र्यणि तर्थेव उवाइणवेइ उवाइणवित्तं वा साइज्जइ, से' दुइओवीइकममाणे आ-
 वज्जइ चाटम्मासियं परिहारट्ठाणं अणुग्घाइयं ॥ ३४ ॥

भावार्थः—॥ ३४ ॥ गामने विपे ज्यां लगे राज्यधानीने विपे अथवा संनिवपने विपे गामथी वाहेर राजा-
 नी सेन्था उतारो करी रही छे तो साधु अथवा साध्वीने ते दिवसे गोचरी करी पाछा वळ्ळुं कळपे पण साधु
 अपवा साध्वीने ते रात्रीए त्यां रहेलुं न कळपे. जो साधु अथवा साध्वी ते रात्री त्यां रहे अथवा बीजाने रखावे
 (जो कोइ साधु रहेतो होय तेने धलुं जाणे) तो ते साधु ते येहु वायत (अथवा तिर्थकरने सेनाधिपति ए
 धन्नेना आत्तानो भंगं करतो) अतिक्रपनो थको मोडुं चौमासिक प्रायश्चित पाये (आ जग्याए एम समज्जुं
 नहीं के छद्यकर ज्यां पइयुं होय त्यां रहेवानी भगवाननी आत्ता छे, पण द्रव्य, सेत्रकाळ भाव देखीते जाय

१. सा र्यणी तं Bbw. २. उवापणां B Bbw. ३. जो खलु निगन्थो B Bbw. ४. से not in Bbw.

१. वा, नानी वा ने डबल्यु प्रतीमा 'त र्यणि' ने बदले "सा र्यणि" पाठ छे. २. (इटाळीक) भी, वा, नानी वा ने डबल्यु प्रतीमा "उवाइणवित्तए" ने बदले "उवायणावित्तए" पाठ छे ३ (इटाळीक) वा, वा, नानी वा ने डबल्यु प्रतीमा "जे खलु निगन्थे" ने बदले "जो खलु निगन्थो" पाठ छे ४. ची, नानी वा ने डबल्यु प्रतीमा "से" नथी.

कैमके ते लक्ष्मी कायदो जुदीज जातनो होय छे जेथी साधुना उपर शंका लाबी बांधी मारे माटे अबसर देखी काम करे) ॥ ३४ ॥

अर्थः—॥३५॥ से० ते ॥ गा० गामने विषे ॥ वा० वळी ॥ जा० ड्यां लगे ॥ सं० संनिवेपादिकने चिपो ॥ बा० वळी ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ स० चौफेर ॥ स० (पांच गाऊ) नी मर्यादा ॥ स० एक कोस उपरांत (ड्यां रेहे त्यांथी वे कोस गोचरीए जाय त्यांथी अर्थ कोस ठंडिल जाय एम अढीकोस जाताने अढी कोस पाछां आवता एम पांच कोसनो) ॥ जो० एक जोजन मर्यादा पटले चार गाड उपर एक कोस एम पांच गाड ॥ ओ० जइने पाछुं आवतुं ॥ ओ० ए अवग्रह ग्रहीने ॥ प० भोगववा योग्य ॥ प० भोगवे ॥ चि० एम ॥ वे० हुं कहं छुं ॥ ३५ ॥

मूळपाठः—॥ ३५ ॥ से गामंसि वा जाव संनिवेसंसि वा कप्पइ निगगन्थाण वा निगगन्थीण वा सन्वओ समन्ता सकोसं जोयणं ओगगहं ओगिण्हिताणं परिहारं परिहरित्तए ॥३५॥ त्ति बेमि.

भावार्थः—॥ ३५ ॥ गाम नगर वगेरेमां रेहळां पटले साधु अथवा साध्वीने एक जोजन (चार गाड)

उपर एक कोस एटले पांच गाउनो मर्षादामा हरवुं करवुं ने भोगववा योग्य वस्तु बोहरी भोगववी कल्पे ते एवी
 रीते के पोताना स्थानकथी वे गाउ सुधी गौचरी जइ शके अने उपरांत अर्धो गाउ दिशाए जाय ए अदी गाउ
 ययुं अने पाछां वळतां अदी गाउ एम पांच गाउ समजवुं) एम सुधर्मा स्वामी जंबू स्वामीने कहेता हवा के
 हे जंबू ! जेम में भी महावीर देव समिपे सांभळ्युं तेम हुं तुज प्रत्ये कहुंछुं ॥ ३५ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ क० कल्प सूत्रने ॥ त० त्रीजो ॥ उ० उदेसो ॥ स० पुरो ययो ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ कल्पे तइओ उदेसओ समत्तो ॥ ३ ॥

भावार्थः—॥ ३ ॥ इति श्री बृहत् कल्प सूत्रने त्रीजो उदेसो संपुर्ण ॥ ३ ॥

॥ अथ बृहत् कल्प सूत्र चउत्थो उद्देसओ. ॥

(बृहत् कल्प सूत्रनो चोथो उद्देसो.)

अर्थः—॥ १ ॥ त० त्रण प्रकारि ॥ अ० (संयमनो धात करी) गुरुपायश्चित पापे ॥ पं० कला ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ ह० हस्त कर्म ॥ क० करवो ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेवतो थको ॥ रा० रात्री ॥ भो० भोजन ॥ भु० कस्तो थको ॥ ? ॥

मूठपाठः—॥ १ ॥ तओ अणुग्घाईया पन्नत्ता, तंजहा—हंत्यकम्मं करेमाणे, मेहुणं पडिसेवमाणे, राईभोयणं भुञ्जमाणे ॥ १ ॥

१. अणुग्घाइमा Th. २. हंत्यकं कं, after मेहुणं सेवमाणे Th. & Bbww.

१. ट्टाणंगमां “ अणुग्घाइयाने ” वदले “ अणुग्घाइमा ” पाठ छे. २. ट्टाणंग ने बी, नानी बी ने डयत्तु प्रतीमां “ पडिसेवमाणे ” पछी “हृत्य कम्मं करेमाणे” आवे छे.

भावर्यः—॥ १ ॥ त्रींजा उदेश्यामां स्यानक वस्त्रदिकनी शुद्धि देखाडी, हवे आ वीया उदेश्यामां प्राप-
 थित तथा आचार विधि देखाडे छे. त्रण प्रकारे संजमनों नाश थाय तंने मोडं प्रायश्चित आत्रे ते त्रणना नाम
 कहे छे, १ हस्त कर्म करे पटले कुचेष्टा करी विर्ये खलित करे, २ देव, मनुष्य, तिर्येच संबंधी मैथुन सेवे तो,
 ३ रात्री भोजन करे तो ए त्रणे काम करनारने गुरु (मोडं) प्रायश्चित आत्रे ॥ १ ॥

अर्थः—॥ २ ॥ तं० त्रण भेदे ॥ पा० दससुं प्रायश्चित आत्रे (लिंग फेर पालटवो) ॥ पं० कलो ॥
 तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ दु० दुष्ट ॥ पा० कर्तव्यसुं प्रायश्चित ने (कपाय दुष्ट तथा विषय दुष्ट, कपाय दुष्ट ते
 स्वपक्ष पटले गुरुना दांत पाडे ने परपक्ष ते राजानीघात करे, विषय दुष्ट ते पण स्वपक्ष विषय दुष्ट ते साध्वंति
 सीपळ खंडावे ने परपक्ष विषय दुष्ट ते राजानी राणीना भोग सेवे ए चार भेद दुष्टना) ॥ प० महा प्रमाद
 (ते मदिरा पीवाथी तथा निद्रावान) ॥ पा० प्रायश्चित ॥ अ० अन्योअन्य पुरुष ॥ म० मांहोपांही ॥ क० अ-
 ब्रह्म सेवे ॥ पा० पारंक्षिया प्रायश्चित ते पांसे ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥२॥ तओ पारश्चिया पन्नत्ता, तंजहा-हुट्टे पारश्चिए, पमत्ते पारश्चिए,
 अनमन्नं करेमाणे पारश्चिए ॥ २ ॥

भावार्थ:—॥ २ ॥ त्रण जणाने दशमुं प्रायश्चित (पारंचित) आवे एटले दशमां ठाणागे दस प्रकारनां प्रायश्चित देखाडयां छे तेमां दसमुं प्रायश्चित पहवी रीतनुं छे के नीचे बतावेला त्रण दोष माहिलो एक पण दोष सेव्यो होय तो ते साधुने साधुपणाथी दूर करवो, छतां साधुपणुं लेवा इच्छे तो तेने कपाळे चार आंग-ळ्ळो लुगटानो पटो बार महिना सुधी बांधी राखी गामादिक विहार करतां लोक दुछे के आ शुं करवा बांधुं छे तेवारे बीजा साधुओए तेनो दोष प्रगट करी देखाडवो अने कोकनो तिरस्कार सहन करे तो बार महीना पछी तेने फरी दिसा देवी. वळी आ संबधमां केटळाक आचार्यो कहे छे के आ दशमुं प्रायश्चित पूर्व धरना बखतमां होय छे. हाल तो देश काळने अनुसरी प्रायश्चित देवाय छे. हवे ते त्रण दोषतां नाम देखाटे छे.

१ दुष्ट, २ प्रमादी, ३ मांहोमांहि पुरूप भोगवे. हवे एतो अर्थ कहे छे.

१ दुष्ट-दुष्टना वे भेद, एक कपाय दुष्ट, बीजो विषय दुष्ट. कपाय दुष्टना वे भेद-? स्वपक्ष कपाय दुष्ट ने बीजो परपक्ष कपाय दुष्ट, स्वपक्ष कपाय दुष्ट ते मरी गएला गुरुना पत्थर बटे दांत भांगतो हाय आवी जाय, बीजो परपक्ष कपाय दुष्ट ते राजानी घात करे.

२) विषय दुष्ट तेना वे भेद, १ स्वपक्ष विषय दुष्ट अने परपक्ष विषय दुष्ट, स्वपक्ष विषय दुष्ट ते शु साध्वीनुं शियळ भंग करे अथवा तेनी साथे भोगनी इच्छा राखे, परपक्ष विषय दुष्ट ते राजानी राणी सां भोग करे, ए रीते दुष्टना चार भेद जाणवा.

इवे वीजो प्रमादिनो अर्थ कहे छे, प्रमादिना वे भेद, १ एक दारु पीवाथी महा प्रमादि थाय, बीजो पांचमी " यीणाद्धि " निद्रा, ते दिवससुं चित्तवेळुं काम रात्रीए उंघपां ने उंघपां करे एण तेनी निद्रा उठे नहीं ते महा प्रमादि.

इवे वीजो दोष कहे छे-पुरुष साथे पुरुषनो भोग करे एटले माहोपाही पुरुष भोगवे ए त्रणे जणाने उपर जणवेळुं दसमुं पारंचित प्रापश्चित आवे ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ त० त्रण भेदे ॥ अ० नवमुं प्रायश्चित आवे ते ॥ प० परळ्युं ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ सा० साधर्मीनी ॥ ते० चोरी ॥ क० वस्तो ॥ अ० अन्य ॥ घ० धर्मीनी ॥ ते० चोरी ॥ क० करतो ॥ ह० सुष्टी प्रहार ॥ द० देतो यको ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ तओ अणवदृप्पा पन्नता, तंजहा-साहम्मियाणं तेन्न करे-माणे, अन्नधम्मियाणं तेन्न करेमाणे, इत्थयायालं वलमाणे ॥ ३ ॥

१. साहम्मियतेणियं क० परहम्मियतेणियं क० Bb.w. २. हायतालं, पाठान्तराणि अत्थादाणं, हत्थालंबं T.L.

१. बी, नानी बी ने दबल्यु प्रतोमां "साहम्मियाण" ने बदले "साहम्मियतेणियं करेमाणे परहम्मियतेणियं करेमाणे" एवो पाठ छे. २. द्दाणाणमां " इत्थायाल " ने बदले " हत्थतालं, अत्थादाणं, इत्थालंबं " पाठ छे.

भावार्थः—॥ ३ ॥ त्रणने नवमुं “ अनवस्थाप्य ” प्रायश्चित्त एटके संधाढाधी वेगळो करी तप करावी छी भेळोले ए त्रण कारणो देखाडे छे, १ साधर्मिनी चोरी करे तेने, २ पर धर्मिनी चोरी करे तेने, ३ माहो-माही मारामार लडे तेने (अथवा अष्टांग निमित्त भांखि एटके अमुक दिवस अमुक वस्तु यशे) ए त्रण जणाने त्वमुं प्रायश्चित्त आवे ॥ ३ ॥

अर्थः—॥ ४ ॥ तं त्रणने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ प० सर्वजा (दिक्षा) देवी ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ प० नपुंसक (स्त्री दिडे वीर्ये खलिन थाय) ॥ की० रांक दरिद्री ॥ वा० (स्त्रीना शब्द संधिळी खलित थाय) रोगी ॥ ए० एम ॥ मु० लोच करावा आश्री ॥ सि० सामाचारि शिखत्रवा आश्री ॥ उ० छेदोप-स्थानिक चारित्रने त्रिपे स्थापवा आश्री ॥ सं० भेगुं जमवा आश्री । सं० भेळुं रेहता आश्री (नकल्पे ए त्रण) ॥ ४ ॥

मूळपाठः—॥ ४ ॥ तओ नो कल्पन्ति पत्रात्रेत्तए, तंजहा-पण्डए, कीवेर वाइए.
एवं सुण्डावेत्तए सिक्खवेत्तए उवट्टावेत्तए संमुच्चित्तए संवसित्तए ॥ ४ ॥

१. पण्डए वाहिए (४० पाठा० in Th) २. पण्डए वाहिए कीवे B Th. ३. वाईए Bbw.

१. दृष्टाणाममां “ पण्डए कीवे वाइए ” ने बदले “पण्डए वाहिए” पाठ छे. २. (इटालीक) वी, ने दृष्टाणाममां “पण्डए कीवे वाइए” ने बदले “पण्डए वाहिए कीवे” पाठ छे. ३. वी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमां “वाइए”ने बदले “वाईए” पाठ छे.

भावर्यः—॥ ४ ॥ त्रण जणने दिक्षा आपर्वा नहीं ते कहे छे, १ नपुंसकने, २ राक्त दरीद्री (घणा र्थाइकणने, ३ रोगीयाने, ए त्रण जणने दिक्षा देवी नहीं, जो वदाचित सुलथी देवाइ गइ अने पाछळथी खवर पहेतो तेने (१) लोच करवो नहीं, (२) सावु धर्म शीखववो नहीं, ३ मोटी दिक्षा देवी नहीं, ४ तेना भेलो आहार करवो नहीं, (५) तेना भेगुं रहेवुं नहीं, अत्रोग मोटे दूर करवो ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ तं त्रणने ॥ नो० न ॥ व० कल्पे ॥ वा० चांचना आपर्वा (भणाववा) ॥ तं० ते ॥ ज० वहे छे ॥ अ० अविनित ॥ वि० विगय पांचने विपे ॥ प० शृद्ध ॥ अ० उपशमाचे नहीं ॥ पा० त्रोगने ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ तओ नो कप्पन्ति वाएत्तए, तंजहा-अविणीए विगईप-
डिवद्धे अविओसवियपाहुडे ॥ ५ ॥

भावर्यः—॥ ५ ॥ त्रण जणने सूत्र भणाववुं नहीं तेनां नाम कहे छे, १ अविनितने, २ विगयना

१. वीइ पडिबन्ग Th 'वन्ध B. १ ट्टाणागमां विगई पडिबन्धे" ने वदले " वीइ पडिबन्धे " पाठ छे. (इटालीक) वा प्रतमां "विगई पडिबन्धे" ने वदले विगई पडिबन्धे" पाठ छे.

कोटुपीनि एटले दहिं, दुध, घी, तेळ, गळपण ए पांच विगप वीनां ह्रमेश चाले नहीं, ३ क्रोधी जरापण टपको सहन करी शके नहीं, ए त्रणने सिद्धांतनी वांचणी आपची नहीं ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ त० त्रणने ॥ क० कळपे ॥ वा० वांचणी देवी ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ वि० विनयःतने ॥ नो० नही ॥ वि० विगयने विपे ॥ प० गृद्ध ॥ वि० उपशमाव्यो छे ॥ पा० क्रोध जणे ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ तथो कथन्ति वाएत्तए, तंजहा-विणीए नो विगईपंडिवद्धे
विओसवियपाहुडे ॥ ६ ॥

भा०वार्थः—॥ ६ ॥ त्रण जणाने सिद्धांतनी वांचणी देवी तेना नाम कहे छे, १ विनितने, = विगयनो प्रतिबंध नही एटले विगयने विपे गृद्ध नही एटले अंधुं मळधुं तेवा निर्दोष भोजनथी संतोष माने ३ शांत स्वभाव वाळाने ए त्रण जणने भणाववा ॥ ६ ॥

१. वीइ पडिवन्धे T।। "बन्धे B. १. दृणांगमां " विगई पडिवद्धे " ने बदले " वीइ पडिवन्धे " पाठ छे.
(इयालीक) बी त्रतमां " विगई पडिवद्धे " ने बदले " विगई पडिवन्धे " पाठ छे.

अर्थः—॥ ७ ॥ त० त्रण ॥ दु० दुखे ॥ स्त० मतिवोधाय (समजाववा दोहिला) ॥ पं० कहया ॥ तं० ते ॥
ज० कहे छे ॥ दु० हृदयनो दुष्ट ॥ मू० मूढ गुण अवगुणनो अजाण ॥ वु० बाळ्या वीज सरखो (कुमतग्राही) ॥ ७ ॥

मूळपाठः—॥ ७ ॥ तओ दुस्सन्नप्पा पन्नत्ता, तंजहा-दुट्टे मूढे वुग्गाहिए ॥ ७ ॥

भावार्थः—॥ ७ ॥ त्रण जणाने समजाववा दोहिला एटके बहु मुशिवत वेटतां पण समजे नहीं, एना नाम
कहे छे, १ दुष्ट (खोटा मन वालो), २ मूढ एटके गुण अवगुणने जाणे नहीं, ३ दाधारंगो एटके पोतानी लंघिली
वात मेले नहीं, ए त्रणने समजाववा दोहिला ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ त० त्रण ॥ सु० सुपे ॥ स्त० समजावाय ॥ पं० कहया ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥
अ० दुष्ट नहीं ॥ अ० मूढ नहीं ॥ अ० दाधारंगो नहीं ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥ ८ ॥ तओ सुस्सन्नप्पा पन्नत्ता, तंजहा-अट्टे अमूढे अबुग्गाहिए ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ त्रण जणाने धर्म सिद्धांत सुखेथी समजावी शक्तिए तेना नाम कहे छे, १ दुष्ट
नही ते सारा मनवाळो, २ अमूढ ते करेळा गुणने जाणवावाळो, ३ दाधारंगो नहीं ते सत्यवातने ग्रहण
करवा
वाळो, ए त्रणने सुखे समजावी शकीए ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ नि० साध्वीने ॥ च० निश्चि ॥ णं० वळी ॥ गि० ग्लानता पावतीने (पढी जती होय तेवीने) ॥ मा० तेनी पाता ॥ वा० अथवा ॥ भ० बहेन ॥ वा० अथवा ॥ घू० घेटी ॥ वा० वळी ॥ प० (पढी जती साध्वीने) ह्यपे झाली राखे ॥ तं० ते साध्वी ॥ च० वळी ॥ नि० साधुनी ॥ सा० साहाज (फरस) ने वांच्छे (अनुमोदे) ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेवना ॥ प० पाग्यानुं ॥ आ० पापे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तुं । द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरुपापाश्रित ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥ ९ ॥ निरगन्धि च णं गिलायमाणं माया वा भगिणी वा द्यूया वा पलिस्सएज्जा, तं च निरगन्थे साइड्जेड्जा मेदुणपडिसेवणपसे आवज्जइ चाउग्मासियं परिहारट्टाणं अणुग्घाइयं ॥ ९ ॥

१. पिया वा माया वा पुत्तो वा पलि० तं च निरगन्धी सा० B. २. साइजइ Bbbw. ३. °पत्ता B.

१. (इटारीक) वीमां “ माया वा भगिणी वा धूया वा पलिस्सएज्जा त च निरगन्थे ” ने बदले, “ पिया वा माया वा पुत्तो वा पलिस्सएज्जा तं च निरगन्धी ” पाठ छे, २. वी, नानो वी ने उक्कयु प्रतोमां “साइजेज्जा” ने बदले “ साइजइ ” पाठ छे. ३. (इटारीक) वीमां “ पसे ” ने बदले “ पत्ता ” पाठ छे.

भावार्थः—॥ ९ ॥ साध्वीनुं शरीर रोगादि कारणથી तदन अशक्त निर्बल थइ गयुं होय एवी साध्वी
 उठता अथवा दादरणी चढतां उतरतां अथवा ओटगदिवधी चढतां उतरता रीर्णा कोई साध्वी नहीं होवायी ते
 साध्वी उंचेर्था पढती होय अने त दखते ते साध्वीनी माता अथवा बेटेन अथवा बेट्री ते वखते त्यांन होय तो
 ते पढती साध्वीने काहुं झाली पक्की राखे अथवा पहेळीने उठाडी वेठी करे छता ते साध्वी सायुनी साहाज
 (मदद) ने फरसने अनुमोदे तो ते साध्वीने भैथुन सेववानुं पाप लागे ने तेने चौमासिक पायश्चित्त* गुरु
 प्रायश्चित्त आवे ॥ ९ ॥

*चौमासिक प्रायश्चित्त एटले शु तेने खुलागो (अणुग्रहं) ते गुरु चौमासिक प्रायश्चित्तमां जग्रन्य एक उपवास,
 मध्यम वार उपवास, उतकृष्टा एकसोबीस उपवास अथवा जटला द्विधसनु छेद एटला द्विस दिक्षामार्थी ओछा करवा ए
 चौमासिक प्रायश्चित्त जेनु पाप तेवु पायश्चित्त गुरु आपे तेना उपर द्रष्टा वहे छे—जेम कीइ शाहुकारने घेर पाच जणाए
 चार महिनानी मुदते रुपीया व्याजे मुक्या पण तेमा एक जणना पचीस छे, बीजाना पचास छ, बीजाना सो छे, चौथाना
 बसे छे, पाचमाना पाचसो छे हवे चार मास पुरा थए पाचे जण शेतनी पासे चार मासनु व्याज मागना गया, पछी
 शेंठे हिसाब जोइ जेटला रुपीया हता तेटरानु चार मासनु व्याज गणी रुपीया प्रमाणे वधतु ओछु व्याज आप्यु,
 जेटलु जेनु थयुं तेटलु, एज प्रमाणे गुरु रुपी शेंठ जेणे जेटलु पाप कर्मु होय तेने तेटलु प्रायश्चित्त आपे, ए चौमासिक
 प्रायश्चित्त समजवु. आ बाबत वृत्तिमा छे. निरिथ, बदकल्प सूत्रां जग्रन्य~मध्यम~उत्कृष्ट छे.

अर्थः—॥ १० ॥ नि० साधुने ॥ च० निश्चे ॥ णं० वळी ॥ गि० ग्लान पामताने (पही जतो होय
) ॥ पि० पिता ॥ वा० अथवा ॥ भा० भाइ ॥ वा० अथवा ॥ पु० पुत्र ॥ वा० वळी ॥ प० (पढता साधु
) हाथे ग्रही राखे ॥ तं० ते साधु ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वीनी ॥ सा० साहज (मदद) फरसने वांछे
 ते साधु ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेवना ॥ आ० पापे ॥ चा० चौपासिक ॥ प० प्रायश्चित्तं ॥
 द्वा० ताम ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त ॥ १० ॥

मूळपाठः—॥ १० ॥ निगन्थं च णं गिलायमाणं पियां वा भाया वा पुत्ते वा
 पलिस्सएज्जा, तं च निगन्थी साहजेज्जा,^१ मेहुणपडिसेवणपत्ता^२ आवज्जइ चाउम्मसियं
 परिहारद्धानं अणुघाइयं ॥ १० ॥

१. माया वा मगिणी वा धुया वा पलि^३, तं च निगन्थे सां B. २. ^३सइज्जइ Bb.w. ३. ^४पत्ते B.

१. (इटालीक) ची प्रतमा " पिया वा भाया वा पुत्ते वा पलिस्सएज्जा तं च निगन्थी " ने बदले "माया वा मगिणी
 वा धुया वा पलिस्सएज्जा तं च निगन्थे" एहवो पाठ छे. २. बी, नानी यो ने इक्क्यु प्रतोमा "साहजेज्जा" ने बदले "सइज्जइ"
 पाठ छे. ३. (इटालीक) ची प्रतमां " पत्ता " ने बदले " पत्ते " पाठ छे.

भावार्थः—॥ १० ॥ इवे साधु आश्री कहे छे, साधु रोगादिक कारणथी शरीरे अद्रक्त होय अने भोगा
 साधु पासे न होय अने ते साधु दादर आदिक डंचा स्थानकथी पढतो होय अने तेवामा ते साधुना वित्तं, भाइ,
 पुत्र पढता साधुने पक्की राखे छता ते साधु साध्वीनी साहाज (मदद) ने फरस अनुमोदे तो ते साधुने
 मैथुन सेववातुं पाप खागे ने तेने चौपासिक प्रायश्चित गुरु प्रायश्चित अत्रि ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
 अ० अन्न ॥ वा० वळी ४ चारे आहार ॥ पो० पोहली ॥ पो० पोरसीए ॥ प० ग्रहीने ॥ प० पाछळी चौथी ॥
 पो० पोरसीए ॥ उ० राखवो (न कल्पे) ॥ से० ते ॥ य० वळी ॥ आ० कदाचित (अजाण्या) ॥ उ०
 रखाइ ॥ सि० गयो ॥ तं० ते आहार ॥ नो० नहीं ॥ अ० पेंते ॥ भु० भोगवे (नहीं) ॥ नो० नहीं ॥ अ०
 अनेरा साधुने ॥ अ० दीए (नहीं) ॥ ए० एकांति ॥ व० घणु ॥ फा० प्रासुक अचेत ॥ यं० थंडिल भुमि ॥
 प० प्रतिलेखनि (जोइने) ॥ प० पुंजीने ॥ प० परववो ॥ सि० होय ॥ तं० ते ॥ अ० पेंते ॥ भु० भोगवतो
 यको ॥ अ० अनेराने ॥ वा० वळी ॥ अ० आपतो यको ॥ आ० पापे ॥ चा० चौपासिक ॥ प० प्रायश्चित्तनुं ॥
 टा० ठाम ॥ उ० लघु प्रायश्चित ॥ ११ ॥

મૂળપાઠઃ—॥ ૧૧ ॥ નો કપ્પહ નિગન્થાણ વા નિગન્થીણ વા અસર્ણ વા ડ
 પટમાણ પોરુસીણ પલિગગોહિત્તા પંચ્છમં પોરુસિં ઉવાહણવેત્તણ. સે ય આહચ્ચ ઉવાહ-
 ણાવિણ સિયા, તં નો અપ્પણા મુહ્ણેજ્ઞા નો અન્નેસિં અણુપ્પદેજ્ઞા; ણગન્તે^૩ ત્રહુ ફાણુણ
 થપ્પિહલે પલિલેહિત્તોં પમ્મજ્જિત્તા પરિહુવેયલ્લે સિયા. તં અપ્પણા મુહ્ણમાણે અન્નેસિં વા
 અણુપ્પદેમાણે આવજ્ઞહ ચાલમ્મસિયં પરિહારહ્વાણં ઉગ્ધાદ્દયં ॥ ૧૧ ॥

૧. પોરિં T. પોરં Bbw. ૨. વહિત્થિ Bbw. ૩. °ણન્તમન્તે Bbw. ૪. પલિલે° પમ° not in Bbw.

૬. અણુગ્ધાદ્દયં Bbw.

૧. ટા પ્રતમાં “પોરુસીણ” ને વદલે “પોરુસીણ” એમ પાઠ છે. ધી, નાની ધી ને હવલ્યુ પ્રતોમાં “પોરુસીણ” ને વદલે
 “પોરુસીણ” પાઠ છે. ૨. ધી, નાની ધી ને હવલ્યુ પ્રતોમાં “વહિત્થિ” ને વદલે “વહિત્થિ” પાઠ છે. ૩. ધી, નાની ધી ને હવલ્યુ
 પ્રતોમાં ‘ણગન્તે’ ને વદલે “ણગન્તમન્તે” પાઠ છે. ૪. ધી, નાની ધી ને હવલ્યુ પ્રતોમાં “પલિલેહિત્તા પમ્મજ્જિત્તા” પાઠ નથી.
 ૫. ધી, નાની ધી ને હવલ્યુ પ્રતોમાં “ઉગ્ધાદ્દયં” વદલે “અણુગ્ધાદ્દયં” પાઠ છે.

मायार्थः—॥ ११ ॥ साधु अथवा साध्वीने पेहेळी पोरसीनो कावेलो चार प्रकारनो आहार चोर्था पोर-
 सी मुर्था राखवो कल्पे नही (तेम भोगवचो पण नही) तेम छतां अजाणतायी ते आहार छेला पोहार सुधी
 रही गयो होय तो ते आहार पोते न भोगचे, वीजा साधुने पण न आपे तो शुं करे ! तो कोइ एकत सारी जग्या
 जोइ पुंजीने तेने परठवे पण आहार करे नही तेम छतां जो पोते आहार करे, वीजाने आहार करवा आपे तो
 ते साधु साध्वीने चौमासीक लघु प्रायश्चित आवे ॥ ११ ॥

अर्थः—॥ १२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० वळी ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
 अ० अन्न ॥ वा० ४ चारे आहार ॥ प० उपरांत ॥ अ० अर्थ ॥ जो० जोजननी ॥ मे० मर्यादा उपरांत ॥
 उ० राखवो (न कल्पे) ॥ से० तेनायी ॥ य० वळी ॥ आ० कदाचित (अजाणता) ॥ उ० रखायो ॥ सि०
 होय तो ॥ तं० ते आहार ॥ नो० न ॥ अ० पोते ॥ मुं० भोगचे ॥ नो० न ॥ अ० अंतरा साधुने ॥ अ०
 दीए ॥ प० एकाते ॥ घ० घणा ॥ फा० अचेत ॥ थं० थंडिलनी (परठवानी) भूमि ॥ प० ओइने ॥ प०
 पुंजीने ॥ प० परठवानुं ॥ सि० करे ॥ तं० ते ॥ अ० पोते ॥ मु० भोगवतो यको ॥ अ० प्रनेाने ॥ वा० वळी
 ॥ अ० आपतो यकां ॥ आ० पांमे ॥ घा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तुं ॥ द्वा० पानक ॥ उ०
 लघु प्रायश्चित ॥ १२ ॥

मूळपाठः—॥ १२ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा असणं वा ४ परं
 अद्धजोयणमेराए उवाइणावेत्तए. से य आइच्च उवाइणाविए सिया, तं नो अप्पणा
 भुञ्जेजा नो अन्नोसिं अणुप्पदेजा; एगन्ते बहुफासुए थण्डिले पडिलेहिंत्ता पमज्जित्ता
 परिदूवेयव्वे सिया. तं अप्पणा भुञ्जमाणे अन्नोसिं वा अणुप्पदेमाणे आवज्जइ चाउ-
 म्मासियं परिहारदूणं उग्घाईयं ॥ १२ ॥

भावार्थः—॥ १२ ॥ साधु अथवा साध्वीने चार प्रकारनो आहार (गाम बहार) बे गाउ उपरांत लइ
 जइ राखवो (तेमज आहार करवो) कल्पे नहीं. जो कदाचित भूखी बे गाऊ उपरांत रही गयो होय तो
 ते आहार पोते भोगवे नहीं तेम अनेरा साधुने भोगववा दीए नहीं पण सारा जीवजंतु रहित अचित जग्गा

१. °मेरं Bbbw. २. एगन्तमन्ते Bbbw. ३. पडिले° पम° not in Bbbw. ४. अणुग्घाइयं Bbbw.

१. धी, नानी धी ने डबल्यु प्रतोमा "मेराए" ने बदले "मेरं" पाठ छे. २. धी, नानी धी ने डबल्यु प्रतोमा "एगन्ते"
 ने बदले "एगन्तमन्ते" पाठ छे. ३. धी, नानी धी ने डबल्यु प्रतोमा "पडिलेहिंत्ता पमज्जित्ता" पाठ नथी. ४. धी, नानी धी
 ने डबल्यु प्रतोमा " उग्घाईयं " ने बदले " अणुग्घाइय " पाठ छे.

कोइ पुंजीने ते आंहार परठवे से छत्ता जो ते आहार पोते करे अथवा वीजा साधुने करवा आपे तो ते साधुने
 वीपासिक बधु प्रायश्चित्त आवे ॥ १२ ॥

अर्थः—॥ १३ ॥ नि० साधु ॥ य० बळी ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घनने विषे ॥ पि० आहारना ॥
 आ० लामने अर्थे ॥ प० गये छते ॥ अ० पेसतां ॥ अ० अनेरी ॥ अ० अचित्त (आधा कर्मादिक दोष
 रहित) ॥ अ० संकीर्तादिक दोष सहित ॥ पा० पाणी ॥ भो० भोजन ॥ प० लीघो ॥ सि० होय ॥ अ० छे ॥
 या० इहां ॥ य० साधुना पांडक्या मांही ॥ के० कोइ ॥ से० नवो दिक्षित ॥ अ० छेदोपस्थानीक चारित्र
 ह्यु याप्युं नर्था (एहवा शिष्यने) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ त० ते ॥ दा० देवो ॥ वा० अथवा ॥ अ०
 आपवो ॥ वा० बळी ॥ न० नयी ॥ या० इहां ॥ थ० साधुना मांडळा मांही ॥ के० कोइ ॥ से० नव दिक्षित
 शिष्य ॥ अ० छेदोपस्थानीक विना ॥ तं० ते ॥ नो० न ॥ अ० पोते ॥ मु० भोगवे (नर्हा) ॥ नो० न ॥
 अ० पीजाने ॥ अ० दीप (नर्हा) ॥ प० एकांत ॥ व० यणी ॥ फा० अचेत ॥ थं० परवचवानी जग्याए ॥
 प० जोइने ॥ प० पुंजीने ॥ प० परवचतो ॥ सि० होय ॥ १३ ॥

मूळपाठः—॥ १३ ॥ निगान्थेण य गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्यवि-
 ट्ठुणं अन्नपरं अचित्ते अणंसणिल्लजे पाणभोयणे पडिगाहिए सिया, अत्थि याइं य

કેદ્દ સેહતરાણઃ અણુવદ્વાવિયણ, કપ્પદ્દ સે તસ્સ વાહં વા અણુપ્પદ્દાહં વા. નત્થિ યાહં
 થ કેદ્દ સેહતરાણઃ અણુવદ્વાવિયણ, તં નો અપ્પણા મુચ્છેહ્જા નો અન્નેસિં અણુપ્પ-
 દેહ્જા; ઇગન્તે વહુફાસુણ થણ્ણિહલે પહિલેહિત્તા પમજ્જિત્તા પરિદ્ધવેયન્ને સિયા ॥ ૧૩ ॥

યાવાર્થઃ—॥ ૧૩ ॥ સાલુ ગ્રહસ્થાને ઘેર આહારને અર્થે ગયા છે અને ગ્રહસ્થાના ઘરમા નિર્દોષ આહાર
 છે છતા તે ગ્રહસ્થાને તે આહાર ઉપર શકા છે કે આ આહાર સાલુને સ્વપ્ને કે નહીં અને તે શંકા સહિત માલુને
 વહોરાવ્યો અથવા કોઈ સચેત ચીજને અંદરે એવો આહાર સાલુને વોહોરાવ્યો અથવા સેહ્યાંતરના ઘરનો હોય
 અને પટ્ટી સાલુને સ્વપ્ન પડી તો તે આહારત્રુ શુ વરવું તો કે જો તે સાલુનો પાસે કોઈ નવા દિક્ષીતે દિક્ષ
 સ્વીધા હોય ને તેને ડેહાપમ્યાનીક ચારિય આણું નથી તેવા સાલુને આપે તે સાલુ આહાર કરી જાય કેમકે પહ્
 તેને ફરી દિસા દેવાની છે જો તે સાલુની પાસે તેવો નવો દિક્ષીત ન હોય તો તે આહાર તે સાલુ પોતે ન ખો
 ગવે અને વીજાને ન આપે, એકાંતે જદ્દ શુદ્ધ જમીન જોઈ પુઝી પ્રમાર્જન કરી તે આહાર પરઠવે ॥ ૧૩ ॥

૧. સેહતરાણ B ૨. After અણુમટ્ટા add સિયા in Bbb.

૧ (દ્વાન્નીક) થી પ્રતમા “ સેહતરાણ ને વદલ ‘ સેહતરાણ ’ પાઠ છે ૨ થી, નાની વી ને હવત્યુ પ્રતોમા
 ‘ અણુવદ્વાવિયણ પઠી ‘ સિયા ’ ઇત્યે પાઠ વધાર છે

૩ થી, નાની વી ને હવત્યુ પ્રતોમા

मर्यः—॥ १४ ॥ जे० जे आहार ॥ क० किधो ॥ क० पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने काने ॥
 नो० नही ॥ से० ते ॥ क० कल्पे ॥ क० पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने ॥ जे० जे आहार ॥ क० कीयो ॥
 क० पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने काने ॥ से० ते आहार ॥ अ० २२ तिर्यकरना साधुने ॥
 जे० जे आहार ॥ क० कीधो ॥ अ० २२ तिर्यकरना साधुने काने ॥ नो० नही ॥ से० ते आहार ॥ क० कल्पे ॥
 क० पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधुने ॥ जे० जे आहार ॥ क० कीधो ॥ अ० २२ तिर्यकरना साधुने काने ॥
 क० कल्पे ॥ से० ते आहार ॥ अ० वाकीना २२ तिर्यकरना साधुने ॥ क० पेहेला ने छेहेला तिर्यकरना साधु ॥
 वि० नित्य लभयकाबला आवश्यक ठि० ॥ क० क० कल्पिया ॥ अ० अतिचारादिकं ज्ञाने तो
 आवश्यक ॥ वि० कल्पो ते ॥ अ० अकल्पिया ॥ १४ ॥

मूळपाठः—॥ १४ ॥ जे कडे कल्पट्रियाणं नो से कल्पइ कल्पट्रियाणं; जे कडे
 कल्पट्रियाणं कल्पइ से अकल्पट्रियाणं. जे कडे अकल्पट्रियाणं नो से कल्पइ कल्पट्रियाणं;
 जे कडे अकल्पट्रियाणं कल्पइ से अकल्पट्रियाणं. कल्पट्रिया विकल्पे हिया कल्पट्रिया,
 अकल्पे हिया अकल्पट्रिया ॥ १४ ॥

भावार्थः—१० १४ ॥ साधुने आहार केवानी चौभगी कहे छे ते एवी रीते के पेहेला तिर्थकरने छेहेला
 तिर्थकरना साधुने. माटे कोइ ग्रहस्थे रांधु होय तो वे आहार पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने न खये १,
 जे आहार कीधो छे पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने माटे ते आहार कल्पे २२ तिर्थकरना साधुने २, जे
 आहार कीधो छे २२ तिर्थकरना साधुने माटे ते आहार न कल्पे पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने ३, जे
 आहार कीधो छे २२ तिर्थकरना साधुने माटे ते आहार कल्पे २२ तिर्थकरना साधुने एटके जे २२ तिर्थकरना
 साधुबोपाना साधुनुं नाम कइने रांधो होय ते नाम लीधेला साधुने न कल्पे ते सिवायना २२ तिर्थकरना
 साधुने कल्पे, पेहेला ने छेहेला तिर्थकरना साधुने निय वने काळनो आवश्यक करवो ते कल्पिया अने २२
 तिर्थकरना साधुने अतिचार लागे तो आवश्यक करवो ते अकल्पिया ॥ १४ ॥

अर्थः—॥ १५ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ य० चळी ॥ ग० (पोताना) गण एटके संघाडाथो ॥
 अ० नीकळीने ॥ इ० वछि ॥ अ० बीजा ॥ ग० गण संघाडा प्रमुखने ॥ उ० अंगीकार करवाने (ज्ञानादिक
 निमित्ते) ॥ वि० विचखुं ॥ नो० नहीं ॥ से० ते साधु अथवा साध्वीने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पुछया विना ॥
 आ० पोताना आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ उ० उपाध्यायने ॥ वा० अथवा ॥ पे० प्रवर्तकने ॥ वा० अथवा ॥
 ये० स्थिवरने ॥ बा० अथवा ॥ ग० गणनायकने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणधरने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणा-
 बच्छेद्रक (गणनी आदेशनानो धणी) ने पुछया विना ॥ वा० चळी ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गण (संघाडा)

ने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचा-
 र्यने ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ वा० वळी ॥ अ० अनेरा ॥ ग० संघाडा प्रत्ये ॥
 उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा दीए ॥ ए० एम ॥
 से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० धीजा ॥ ग० संघाडामां ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ ते० ते ॥
 य० वळी ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥ वि० आज्ञादिए (नही) तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥
 क० कल्पे ॥ अ० धीजो ॥ ग० संघाडो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न कल्पे) ॥ १५ ॥

मूळपाठः—॥ १५ ॥ भिक्खू य गणायक्कम्म' इच्छेज्जा अन्नं' गणं उवसंपज्जि-
 ताणं विहरित्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा उवज्झायं वा पवत्तिं वा
 थेरं वा गणिं वा गणहरं वा गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए;

१. Always गणाओ B, The first time Bbw. २. Always अन्नगणं Bbw.

१. (इयालीक) धी प्रतमा हमेशा " गणाय " ने बदले " गणाओ " शब्द छे. धी, नानी धी ने इबल्यु प्रतोमा पेदेली पपतज १५ मां ओक्कमा उपलो शब्द छे. २. धी, नानी धी ने इबल्यु प्रतोमा " अन्नगणं " ने बदले "असगणं" शब्द छे.

कप्पइ से आपुच्छिता आयसियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥ १५ ॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ सावु अथवा साध्वी पोताना गण एट्ठे संघाढामांधी नीकळीने बीजा संघाढामांधी उपाध्याय, प्रवर्तक, स्थितक, गणनायक, गणधर, गणावच्छेदक एट्ठाने पुछपा विना अनेरो, गच्छमांधी आचार्य, करी विचारवुं कळये नहीं. केवी रीते कळये ते कवे छे. पोताना आचार्यादिकने वंदणा नमस्कार करी पुछे के हे स्वाभि ! आपनी इच्छा होय तो हुं अमुक कार्य माटे अनेरो गच्छ अंगीकार करी विचरुं. जो ते आचार्यादिक गच्छ अंगीकार करी विचारवुं कळये नहीं. (इहां कोइ संका करेशे के अनेरा गच्छमां अचाहुं शुं कारण? तेने उत्तर छे: कोइ गच्छ मध्ये साधुओ बहु सुपात्र छे अने गुरु पण उत्तम छे पण सूत्रज्ञान थोहुं भण्पा छे तो तेने सुत्र ज्ञान देवाने माटे एकानि नीनेराने माटे जाय पण नोय करीने न जाय अथवा सामागच्छमां जइश तो मारी पूज्जु ववु यइ अथवा तेनी गादी मने पळने एइवा कारणथी न जाय इत्थादिक ठाणांग सूत्रनी चौभंगीथी जानी हेतुं, आ सु.

साधु सार्धं आश्री कथं छे ॥ १५ ॥

अर्थः—॥ १६ ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ य० वळी ॥ ग० गणयी ॥ अ० नीकळीने ॥ इ० बाछे ॥ अ०
अनेरो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ ग० गणावच्छेद-
कने ॥ ग० गणावच्छेदकपणुं ॥ अ० मुख्याविना ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥
वि० विचखुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ ग० गणावच्छेदकणुं ॥ नि० मुकीने ॥
अ० बीजो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (कळपे) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥
क० कळपे ॥ अ० पुछ्या विना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्याळो ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥
वा० वळी ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥
से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्याळो ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा०
वळी ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने
॥ वि० आश्रादीण ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० बीजो ॥ अ० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥
वि० विचखुं ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ नो० नहीं ॥ वि० आश्रा दीण (नहीं तो) ॥ ए० एम ॥
से० तेने ॥ नो० नहीं ॥ क० कळपे ॥ अ० बीजो ॥ ग० संघादो ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं
(न कळपे) ॥ १६ ॥

मूळपाठः—॥ १६ ॥ गणावच्छेद ए य गणार्यवक्रम इच्छेजा अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो कप्पइ गणावच्छेदइयस्स गणावच्छेदइयत्तं अनिक्खि/वित्ता अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ गणावच्छेदइयस्स गणावच्छेदइयत्तं निक्खवित्ता अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयसियं वा जाव गणावच्छेदइयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आयसियं वा जावं गणावच्छेदइयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. ते य से वियसन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; ते य से नो वियसन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥ १६ ॥

१. गणाओ B. २. अन्नगणं* Bbbw.

१. (दृढलीक) दोमा "गणाय" ने बदले "गणाओ" पाठ छे. आ पाठ १७ थी २० मा पाठ सुधी जाणवो. २. ओ, नानी से ने दबव्यु प्रतोमा " अन्नगणं " ने बदले " अपगणं " पाठ छे. आ पाठ १७ थी २० मा पाठ सुधी जाणवो.

भावार्थः-॥ १६ ॥ गणाविच्छेदक पध्वीनो धरनार साधुने पोताना गच्छमाथी नीकळी अन्य गच्छमां
 जवुं होय तो गणाविच्छेदकपणुं मुखया विना अन्य गच्छमां जवुं न कळये. जो तेने अन्य संघाडामां जवुं होय तो
 गणाविच्छेदकनी पध्वी मुक्तीने तेमज आचार्य उपाध्यायादिकने पुछे, जो तेने आचार्य उपाध्यायादिक खुशीयी
 आज्ञा आपे तो अन्य गच्छमां जवुं कळये, जो तेने आचार्य उपाध्यायादिक आज्ञा न आपे तो जवुं कळये नहीं.
 (आज्ञा न आपवानुं कारण एम समयाय छे जे अन्य गच्छमां जवायी आगळ उपर परिणाम सक न देखता
 होय तो आज्ञा न पण आपे. जवानुं कारण उपरना सूत्रमां देखावडुं छे.) ॥ १६ ॥

अर्थः-॥ १७ ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ य० वळी ॥ ग० गणथी ॥ अ० नीकळीने ॥ ०३ वांछे ॥
 अ० अन्य ॥ ग० गणने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं ॥ नो० न ॥ क० कळये ॥ आ० आचा-
 र्यने ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ० आचार्यपणुं ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ अ० अणसुके ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गणने ॥ उ०
 अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कळये) ॥ क० कळये ॥ आ० आचार्यने ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ०
 आचार्य ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ नि० मुक्तीने ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गणने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि०
 विचरवुं (कळये) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कळये ॥ अ० पुछया विना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अ-
 यथा ॥ जा० ज्यां कगे ॥ ग० (गच्छना कार्यं चिंतये ते) गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अनेरा ॥ ग०

गच्छने ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ०
 आचार्येने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यालगे ॥ ग० गणाविच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गणने ॥
 उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कळपे) ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ वि० आहा दीए तो ॥
 प० एम ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गच्छ ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (कळपे) ॥
 ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ नो० नही ॥ वि० आहा दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क०
 कळपे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण (गच्छ) ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरवुं (न कळपे) ॥ १७ ॥

मूळपाठः—॥ १७ ॥ आयरियउवज्जाए य गणावयकम्म इच्छेज्जा अन्नं गणं उ-
 वसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; नो कप्पइ आयरिय उवज्जायस्स आयरियउवज्जायस्स अ-
 निखिलित्ता अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ आयरियउवज्जायस्स आय-
 रियउवज्जायस्सं निखिलित्ता अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. नो से कप्पइ अ-
 णापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए;
 कप्पइ से आपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेयं वा अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं

विहरित्त्वे, ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्त्वा;
 ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्त्वा ॥१७॥

भार्यार्थः—॥ १७ ॥ आचार्य उपाध्यायने पोतानो गच्छ मुक्तीने अन्य गच्छ अंगीकार करी विचरुं
 दोष तो तेने आचार्य उपाध्यायनी पध्धी मुखया विना अन्य गच्छ अंगीकार करी विचरुं न कल्पे. आचार्य
 उपाध्यायनी पदवी मुक्तीने पोतानी पाटे वीजा आचार्य उपाध्याय याय पछी ते नवा आचार्य उपाध्यायने
 पुछे के अर्पे अन्य गच्छ अंगीकार करी विचरीए ते वारे ते नवा आचार्य उपाध्याय खुशीयी आत्ता आपे तो
 तेने अन्य गच्छ अंगीकार करी विचरुं कल्पे, जो ते आत्ता न आपे तो विचरुं न कल्पे, ॥ १७ ॥
 (उपरान्न त्रण सूत्र कर्ता ते एक संघाढार्माधी वीजा संघाढार्मां जवा आत्ती छे पण ते अर्थीक गुणवान थवा
 अथवा वेपायच करवा जाय ते माटे छे. हवे त्रण सूत्र आहार पाणी भेळो करवा जाय ते आत्ती कहे छे.)

अर्थः—॥ १८ ॥ भि० साधु (साधु) ॥ य० बळी ॥ ग० गच्छधी ॥ अ० नीकळीने ॥ ३० इच्छे ॥
 अ० वीजा ॥ ग० दोळामा ॥ सं० संभोगने (पटले देवा छेवाने सेवा करवा) ॥ प० अर्पे ॥ उ० अंगीकार
 करीने ॥ वि० विचरुं ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पुछया विना ॥ आ० आचार्योदिकने ॥

वा० अथवा ॥ उ० उपाध्यायने ॥ वा० अथवा ॥ प० प्रवर्तकने (साधुने वैयावचने विषे प्रवर्तविते) ॥ वा०
 अथवा ॥ ये० स्थिवरने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गच्छना अधिपतिने ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणधर ते गच्छ लडने
 प्रवर्ते ॥ वा० अथवा ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गच्छते ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥
 उ० अंगीकार करिना ॥ वि० विचरुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥
 वा० अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गणने ॥ सं०
 संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करिने ॥ वि० विचरुं (कळपे) ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥
 वि० आज्ञा दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ अ० अन्य ॥ ग० गच्छ ॥ सं० संभोगने ॥
 प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करिने ॥ वि० विचरुं (कळपे) ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ वि०
 आज्ञा दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ अ० धीजो ॥ ग० गच्छ ॥ सं० संभो-
 गने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करिने ॥ वि० विचरुं (न कळपे) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम प्रधान ॥ ध०
 धर्म ॥ वि० विनयादिक गुण विशेष ॥ ङ० पापे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० बीजा ॥ ग०
 गच्छर्मा ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करिने ॥ वि० विचरुं (कळपे) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम
 प्रधान ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनय ॥ नो० न ॥ ङ० पापे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ अ०

अप्य ॥ ग० गच्छ ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न करुपे) ॥१८॥

मूढपाठः—॥ १८ ॥ भिखू य गणायक्कम्म इच्छेज्जा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा उवज्जायं वा पवत्ति वा थेरं वा गणिं वा गणहरं वा गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. जत्थुत्तरियं धम्मविणयं लभेज्जा, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; जत्थुत्तरियं धम्मविणयं नो लभेज्जा, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥ १८ ॥

भावार्थः—॥ १८ ॥ साधु अथवा साध्वीने पोताना गच्छमांथी नीकळीने अन्य गच्छमां संभोगने पटले आहार पाणी भोग करवाने) माटे जडुं होय तो जाय पण शुं करवाने जाय तो कहे अन्य गच्छमां याथी साधु धर्म सामाचारी तथा विनयादिकं गुणनो लाभ वधु थाय तेम होय तो जाय पण ते जनार साधु-साध्वी पोताना आचार्य उपाध्याय वगैरेन पुछे एनी आज्ञा मागे, जो ते आज्ञा आपेतो अन्य गच्छमां जइ संभोग पटले (आहार पाणी) भेळा करे अने जो ते आचार्य उपाध्याय आज्ञा न आपे तो ते साधु साध्वीने जडुं कळपे नही (केलश करी जडुं नही) ॥ १८ ॥

अर्थः—॥ १९ ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ य० वंकी ॥ ग० गच्छथी ॥ अ० नीकळीने ॥ इ० इच्छे ॥ अ० बीजी ॥ ग० टोळीमां (गच्छमां) ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ ग० गणावच्छेदकपणुं ॥ अ० मुक्या विना ॥ अ० बीजा ॥ ग० गच्छमां ॥ सं० संभोग (आहार पाणी भोग करवाने) ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ ग० गणावच्छेदकपणुं ॥ नि० मुकीने ॥ अ० बीजा ॥ ग० गच्छमां ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचखुं (कळपे) ॥ नो० नही ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० पुछपाविना ॥ अ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० यावत जयां कगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥

वा० वळी ॥ अ० वीजा ॥ ग० गणमां ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारुं (न कळपे) ॥
 क० कल्पे ॥ सं० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्या लगे ॥ ग० गणावच्छे-
 दकने ॥ वा० वळीं ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोग ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारुं
 (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा आपे तो ॥ ए० एम ॥ सं० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥
 ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥
 से० तेने ॥ नो० नही ॥ वि० आज्ञा आपे तो ॥ ए० एम ॥ सं० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ०
 वीजा ॥ ग० गणने ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारुं (न कळपे) ॥ अ०
 ज्या ॥ उ० उत्तम प्रधान ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनयादिक गुण विशेष ॥ ल० पामे ॥ ए० एम ॥ सं० तेने ॥ क०
 कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारुं (कल्पे) ॥
 ज० ज्या ॥ उ० उत्तम ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनय गुण विशेष ॥ नो० न ॥ ल० पामे ॥ ए० एम ॥ सं० तेने ॥
 नो० न ॥ क० कळपे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि०
 विचारुं ॥ (न कळपे) ॥ १९ ॥

मूळपाठः— ॥ १९ ॥ गणावच्छेद ए य गणायवक्रम इच्छेज्जा अन्नं गणं संभोग-

पडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो कप्पइ गणावच्छेइयस्स गणावच्छेइयत्तं
 अनिक्खवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ
 गणावच्छेइयस्स गणावच्छेइयत्तं निक्खवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए उव-
 संपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं
 वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. कप्पइ से आपुच्छित्ता
 आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं
 विहरित्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जि-
 त्ताणं विहरित्तए; ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए
 उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. जत्थुत्तरियं धम्मविणयं लभेज्जा, एवं से कप्पइ अन्नं
 गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; जत्थुत्तरियं धम्मविणयं नो लभेज्जा
 एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥ १९ ॥

भाचार्यः—॥ १९ ॥ गणविच्छेदक पोताना गच्छमाथी नीकळीने अन्य गच्छमां संभोग (एटके आधार पाणी एवढो करवाने) माटे जबा इच्छा करता होय तो जाय पण शुं करवाने जाय तो कहेके अन्य गच्छमां गयाथी साबुधर्म समाचारी तथा विनयादिक गुणनो लाभ बहु थाय तेम होय तो जाय पण ते जनार गणाच्छेदक पोताना आचार्य उपाध्यायने पुछे, एमनी आज्ञा मागे, जो ते आज्ञा आपेतो ते गणाविच्छेदक पोतानी गणाविच्छेदकनी पदवी घीजा कोई साधुने आपे पछी अन्यगच्छमां जाय ने संभोग (आधार पाणी करे) भेळो करे, जो तेने आज्ञा न आपेतो जवुं कळपे नहीं ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ य० वळी ॥ ग० गच्छथी ॥ अ० नीकळीने ॥ ३० इच्छे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारवुं ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ० आचार्यपणुं ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ अ० मुक्तयाविना ॥ अ० घीजा ॥ ग० गणमां । सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचारवुं (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ आ० आचार्यने ॥ उ० उपाध्यायने ॥ आ० आचार्यपणुं ॥ उ० उपाध्यायपणुं ॥ नि० मुक्तने ॥ अ० घीजो ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने । वि० विचारवुं (कल्पे) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ फ० कळपे ॥ अ० पुछया विना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यां

ह्ये ॥ ग० गणादच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगी-
 कार करीने ॥ वि० विचरतुं (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुढीने ॥ आ० आचार्येने ॥ वा०
 अथवा ॥ जा० ज्यां लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥
 प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरतुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा अपे
 तो ॥ प० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगी-
 कार करीने ॥ वि० विचरतुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ नो० नदी ॥ वि० आज्ञा अपे तो ॥ ए०
 एम ॥ से० तेने ॥ नो० नहीं ॥ व० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ०
 अंगीकार करीने ॥ वि० विचरतुं (न कल्पे) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनयादिक गुण
 विशेष ॥ ल० पापे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं० संभोगने ॥ प० अर्थे ॥
 उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरतुं (कल्पे) ॥ ज० ज्यां ॥ उ० उत्तम ॥ ध० धर्म ॥ वि० विनयादि गुण
 विशेष ॥ नो० न ॥ ल० पापे ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ ग० गण ॥ सं०
 संभोगने ॥ प० अर्थे ॥ उ० अंगीकार करीने ॥ वि० विचरतुं ॥ (न कल्पे) ॥ २० ॥

मूढपाठः—॥ २० ॥ आयरियउवञ्जाए य गणायवक्कम्म इच्छेजा अन्नं गणं सं-
 भोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, नो कप्पइ आयरियउवञ्जायस्स आयरियउ-
 वञ्जायत्तं अनिक्खिवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ
 आयरियउवञ्जायस्स आयरियउवञ्जायत्तं निक्खिवित्ता अन्नं गणं संभोगपडियाए
 उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. नो से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छे-
 इयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता
 आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए.
 ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए;
 ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं

१. आयरिउव० and आयरिओव० Bbww.

१. धी, नानी धी ते इययु प्रतोमा "आयरियउवञ्जाए" ने बदले "आयरिउवञ्जाए" अने आयरिओवञ्जाए" पाठ छे.

विहरित्तए. जत्थुत्तरियं धम्मविणयं लभेज्जा, एवं से कप्पइ अन्नं गणं संभोगपडियाए
 उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए; जत्थुत्तरियं धम्मविणयं नो लभेज्जा, एवं से नो कप्पइ
 अन्नं गणं संभोगपडियाए उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥ २० ॥

भावार्थः—॥ २० ॥ आचार्य उपाध्यायेन पोताना गच्छमांथी नीकलीने अन्य गच्छमां संभोग (आहार
 पाणी भेडा करवाने) अर्थे जवा इच्छा होय के जेथी साधुधर्म सामाचारो तथा विनयादिक गुणनो काभ वलु
 थाय तो आचार्य उपाध्याय पोतानी पदवी मुकी बीजाने पोतानी पाटे स्यापी तेओनी आज्ञा मागी संभोगने अर्थे
 जाय पण जो ते आचार्य उपाध्याय आज्ञा न आपे तो संभोगने अर्थे (आहारपाणी भेगो करवा) जतुं कळपे
 नही ॥ २० ॥

अर्थः—॥२१॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ ५० वळी ॥ इ० वांच्छे ॥ अ० अन्य गणना ॥ आ० आचार्य ॥
 उ० उपाध्यायने ॥ उ० सूत्रार्थनुं पणावतुं ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ अ० पुछ्या विना ॥ आ०
 आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यालगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य
 ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (न कळपे) ॥ क० कळपे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा०

अथवा ॥ जा० उपालो ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वली ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥
 उ० भणाववो (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आशा आपे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क०
 कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥
 से० तेने ॥ नो० न ॥ वि० आशा दीए तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥
 आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (न कल्पे) ॥ नो० नही ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ ते०
 ते आचार्यादिकने ॥ का० कारण ॥ अ० अणजणाधीने ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥
 उ० भणाववो (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ ते० आचार्यादिकने ॥ का० कारण ॥ शी० जणाधीने
 ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (कल्पे) ॥ २१ ॥

मूळपाठः—॥ २१ ॥ भिक्खू य इच्छेज्जा अन्नं आयरियउवज्झायं उद्विसवेत्तए, नो
 से कप्पइ अणापुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं आयरियउवज्झायं
 उद्विसवेत्तए; कप्पइ से आपुच्छित्ता आयरियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं आयरि-

१. उद्वेत्ता" B. १. (इटालीक) धी प्रथमा "उद्विसवेत्तए" ने बदले " उद्विसवेत्तए " पाठ छे. आ पाठ २२-२३
 प्रथमा एण एतजयो.

યત્વજ્ઞાથં ઉદ્દિસવેત્તણ. તે ય સે વિયરન્તિ, एवं से कप्पइ अन्नं आयरियउवज्झायं उद्वि-
 सवेत्ताण; ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं आयरियउवज्झायं उद्विसवि-
 त्तण. नो से कप्पइ तेसिं कारणं अदीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्झायं उद्विसवेत्ताण; कप्पइ
 से तेसिं कारणं दीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्झायं उद्विसवेत्ताण ॥ २१ ॥

भाष્યार्થ:- ॥ २१ ॥ હવે ત્રણ પ્રકારે સૂત્ર મળાવવા આશ્રી જાય તેનું કારણ દેખાડે છે. કોઈ ગચ્છમાં
 આચાર્ય કાલ કરીગયા છે અને કોઈ ઉત્તમ વંશમાં હત્યન્ન થપ્પે તેને દિક્ષા લીધી છે પણ હજી નંબો દિક્ષીત
 છે. વહી તેને આચાર્ય પદવીને લાયક જાણીને તે નાના અને નવા દિક્ષિતને આચાર્ય પદવી આપી હોય
 (વહેવાર સૂત્રની સાથે) પછી તે તરતના આચાર્યને કોઈ સ્થિતિર સાધુ મળાવે છે (જેમ ઘાલરાજાને પ્રધાન
 ન્યાય શીલ્લે તેવીરિતે), પૂવામાં તે સ્થિતિર સાધુ મળાવનાર પણ કાલ કરીગયા તો અન્ય ગચ્છના પર્વત્ર સાધુ
 યદુ સૂત્રી હોય તે અન્ય ગચ્છના ઉપલા આચાર્યને મળાવવા માટે જાય કારણકે તેમાં સાધુનો સંપ્રદાય સારો છે
 ! તેમને જ્ઞાન દેવાથી જૈન ધર્મની સ્થિતિ ડમી રહે પટ્ટાપોટ સામુજ્ઞ મળાવવું વહું છે (૫ પરમાર્થ જળાય છે
 ! ધણીતો વદુ સૂત્રી જાણે). ઉપરમુજ્ઞ સાધુ સાધવી અન્ય ગચ્છના આચાર્ય-ઉપાધ્યાયને સુત્રાર્થ મળાવવા જવાની

इच्छा करता होय तेने पोताना गच्छना आचार्य उपाध्यायदिकने पुछयाविना जंतुं न करुपे, पोताना गच्छना आचार्य उपाध्याय जो आज्ञा आपे तो अन्यगच्छमां अन्यगच्छना आचार्य उपाध्यायने सूत्र भणववा जाय (पटले के भणावा जता पहेंछा भणावा जचानुं कारण जणावे कारण जणाव्याविनां भणावा जायनहीं) ॥२१॥

अर्थ:-॥ २२ ॥ ग० गणावच्छेदक ॥ य० वळी ॥ इ० इच्छे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पुछयाविना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यांलगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो ॥ (नकल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछेने ॥ आ० आचार्य ॥ वा० उपाध्यायने ॥ जा० ज्यांलगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं ॥ (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा आपेतो ॥ ए० एय ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ नो० नहीं ॥ वि० आज्ञा आपेतो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (न कल्पे) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ ते० ते आचार्यने ॥ का० कारण ॥ अ० अणकरहे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणा-

ववो (न कल्पे) ॥ क० कल्पे ॥ से० तेने ॥ ते० ते आचार्येने ॥ का० कारण ॥ दी० जणावीने ॥ अ०
अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणाववो (कल्पे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥ २२ ॥ गणावच्छेद ए इच्छेज्जा अन्नं आयरियउवज्झायं उद्विसा-
वेत्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छिता आयरियं वा जाव गणावच्छेदइयं वा अन्नं आयरि-
यउवज्झायं उद्विसवेत्तए; कप्पइ से आपुच्छिता आयरियं वा जाव गणावच्छेदइयं वा
अन्नं आयरियउवज्झायं उद्विसवेत्तए, ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं आय-
रियउवज्झायं उद्विसवेत्तए, ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं आयरियउ-
वज्झायं उद्विसवेत्तए. नो से कप्पइ तेसिं कारणं अदीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्झायं
उद्विसवेत्तए; कप्पइ से तेसिं कारणं दीवेत्ता अन्नं आयरियउवज्झायं उद्विसवेत्तए ॥ २२ ॥

भावार्थः—॥ २२ ॥ गणाविच्छेदक पोताना गच्छमाथी नीकळी अन्य गच्छना आचार्य उपाध्यायने सू-
त्रार्थे भणाववा जवा इच्छा करता होय तो तेमने पोताना आचार्य उपाध्याय विगेरेने पुछया विना जंतु कल्पे

नहीं, जो ते आचार्य उपाध्याय रना आपे तो जतुं कल्पे (घटले के भणावा जता पेहेळां भणावा जवातुं कारण जणावे कारणं जणाव्या विना भणावा जाय नहीं) ॥ २२ ॥

अर्थः—॥ २३ ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्याय ॥ प० वळी ॥ इ० इच्छे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं ॥ नो० न ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० पुछया विना ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यार् लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं (न कल्पे) ॥ फ० कल्पे ॥ से० तेने ॥ आ० पुछीने ॥ आ० आचार्यने ॥ वा० अथवा ॥ जा० ज्यार् लगे ॥ ग० गणावच्छेदकने ॥ वा० वळी ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० जो ॥ से० तेने ॥ वि० आज्ञा आपे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतुं (कल्पे) ॥ ते० ते ॥ य० वळी ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ वि० आज्ञा आपे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (न कल्पे) ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ ते० ते आचार्यने ॥ आ० कारण ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० भणावतो (न कल्पे) ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (न कल्पे) ॥ का० कारण ॥ उ० उपाध्यायने ॥ अ० अन्य ॥ आ० आचार्य ॥ उ० उपाध्यायने ॥ उ० भणावतो (कल्पे) ॥ २३ ॥

मळपठः—॥ २३ ॥ आयसियउवज्झाए य इच्छेजा अन्नं आयसियउवज्झायं उद्विसवेत्तए, नो से कप्पइ अणापुच्छिता आयसियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं आयसियउवज्झायं उद्विसवेत्तए; कप्पइ से आपुच्छिता आयसियं वा जाव गणावच्छेइयं वा अन्नं आयसियउवज्झायं उद्विसवेत्तए. ते य से वियरन्ति, एवं से कप्पइ अन्नं आयसियउवज्झायं उद्विसवेत्तए, ते य से नो वियरन्ति, एवं से नो कप्पइ अन्नं आयसियउवज्झायं उद्विसवेत्तए. नो से कप्पइ तेसि कारणं अदीवेत्ता अन्नं आयसियउवज्झायं उद्विसवेत्तए; कप्पइ से तेसि कारणं दीवेत्ता अन्नं आयसियउवज्झायं उद्विसवेत्तए ॥ २३ ॥

भावार्थः—॥ २३ ॥ आचार्य उपाध्याय अन्य मच्छना आचार्य उपाध्यायने सूत्रार्थ भणाववा इच्छे तो पीताना आचार्य उपाध्याय वगरेने पुछया विना महुं न करये. आचार्य उपाध्याय जो आह्वा अपि तो जहुं करये, एटके के भणावा जता पेहेटां भणवा जवानुं कारण जणाने, कारण जणाव्या विना भणावा जाय नहीं ॥ २३ ॥

अर्थ.—॥ २४ ॥ भि० कोइ सावु ॥ य० वळी ॥ रा० रात्रीनि विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० संध्याने वेळाए ॥
 वा० वळी ॥ आ० कदाचित् ॥ वी० काळ करे ॥ त० तेना ॥ च० वळी ॥ स० शरीरने ॥ वे० वैयावचने ॥
 क० करणहारो ॥ इ० इच्छे ॥ प० एकते ॥ व० घणुं ॥ फा० प्रदेस (जंगलने विपे) ॥
 प० परतववो दोय ते स्थानके ॥ अ० छे ॥ या० इहां ॥ य० सावुना मांडला माहि ॥ के० कोइ ॥ सा० ग्रहस्थ ॥
 स० सवन्धी ॥ उ० उपगर्ण ॥ आ० जाती (वांस प्रमुख) ॥ अ० अचित् ॥ प० भोग आवि तेहवो ॥ क०
 कळपे ॥ से० तेने ॥ सा० ग्रहस्थनो ॥ क० पाठीयारो ॥ ग० ग्रहीने ॥ तं० ते ॥ स० शरीरने ॥ ए० एकते ॥
 ब० घणा ॥ फा० निर्दोष ॥ यं० प्रदेशे ॥ प० परतवनि ॥ त० ते उपगर्ण (ते यानकने विशेष धर्णीने जणा-
 वीने) ॥ उ० पाळुं मुक्तुं ॥ सि० होय (कल्प) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ भिक्खू य राओ वा वियाले वा आहच्च वीसुम्भेजा, तं च
 सरीरं वेयावचका इच्छेज्जा एगन्ते बहुफासुए थण्डले परिट्टवेत्तए, अत्थि याइं थकेइ

१. च not in B २. केइ वेयावचसरो भिक्खू इं B. ३. एगन्तमन्ते Bbb.

१. (इटालीक) वी प्रथमा " च " मर्धा २ (इटालीक) दो- प्रथमा " वेयावचका इच्छेज्जा " ने बदले " केइ
 वेयावचकरो भिक्खू इच्छेज्जा " पाठ छे. ३. वी, मानी वी ने उबत्तु प्रतीमा " एगन्ते " ने बदले " एगन्तमन्ते " पाठ छे.

सागारियसन्ति ए उवगरणजाए अचित्ते परिहरणारिहे, कप्पइ से सागारकडं गहाय तं
सरीरं एगन्ते बहुफासुए थण्डिले परिठ्वेत्ता तत्थेव उवनिकखेवियवे सिया ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥ २४ ॥ साधु (अथवा साध्वी) कोइ गामादिकमां (ज्यां कोइ श्रावक नथो) त्यां संघ्या
बखते अथवा रात्रे कोइ साधु (साध्वीए) काल कयों होय तो कोइ हुशीयार साधु (साध्वी) ते मृतक साधु
(साध्वी) नी वैयावच करे पटले के ते मृतक शरीरने आखी रात साचवे पछी प्रभाते गृहस्थीने घेरथी वां.
अथवा बळी पाढीयारा मागी काबिने ते मृतकने बांधी जंगलमां चोखी जमीन जोइने त्यां परठवे अने कावेक
वास ममुख ते ग्रहस्थने आपे (पछी चार लोगसनों काउत्साग करे) ॥ २४ ॥

अर्थः—॥ २५ ॥ धि० साधु ॥ य० के साध्वी ॥ अ० (क्लेशादिक) अधिकरण ॥ क० करीने ॥ तं
ते ॥ अ० क्लेशादिक कीधो ते ॥ अ० उपसमाव्या विना (स्वभाव्या टाळ्या विना) ॥ नो० नहीं ॥ से
तेहने ॥ क० कल्पे ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरने विपे ॥ भ० भात ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाणीने अर्थे

१. तं एगं तुच्छसरीरं एगं B.

१. (इटावीक) की मतमां “ तं सरीरं एगन्ते ” अे बदले “ त एगम तुच्छसरीर एगन्ते ” पाठ छे.

वा० वळी ॥ नि० गोचरीए नीकळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसवुं (न कळपे) ॥ वा० वळी ॥ नो० न ॥
 से० तेने ॥ क० कळपे ॥ व० वाहार ॥ वि० सझाय ॥ भू० भूमिने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० यंष्टिक
 ॥ भू० भूमिकाने विपे ॥ वा० वळी ॥ नि० नीकळवुं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसवुं (न कळपे) ॥ वा० अथवा
 ॥ नो० नही ॥ से० तेने ॥ क० कळपे ॥ गा० ग्रामातुं गामने विपे ॥ दू० विषवुं (न कळपे) ॥ ज० ज्यां ॥
 ए० वळी ॥ अ० पोताना ॥ आ० आचार्य ॥ उ० लयाध्याय ॥ पा० देखे ॥ व० बहु ॥ स्पु० युत ॥ व० घणा ॥
 आ० आगम भण्या छे ॥ क० कळपे ॥ से० तेने ॥ त० तेमनी ॥ अ० पासे ॥ आ० पोतानो अपराय कहे ॥
 प० दिथ्यादकृत दीए ॥ नि० निन्दे आत्मा सापे ॥ ग० गुरुनीसापे ग्रहे ॥ वि० बीजी वार न करे (निवर्ते)
 ॥ वि० आत्मा विशुद्ध करे ॥ अ० आज पछी हवे नही कं एम कहे ॥ अ० लठी सावधान थाय (प्रायश्चित
 लेया) ॥ अ० यथापेग ॥ पा० प्रायश्चित ॥ प० अंगीकार करवो कळपे ॥ से० ते आचार्य ॥ य० वळी ॥
 सु० सुत्रने अनुसार ॥ प० प्रायश्चित दीए तो ॥ आ० अंगीकार करवो ॥ सि० होय ॥ से० ते आचार्य ॥
 य० जो ॥ सु० सुत्रने अनुसार ॥ नो० नही ॥ प० प्रायश्चित दीए तो (एटले ओछो अर्धाको दीए तो) ॥ नो०
 नही ॥ आ० अंगीकार करवो ॥ सि० होय ॥ से० ते आचार्य ॥ य० वळी ॥ सु० सुत्रने अनुसार ॥ प० प्राय-
 श्चित देता थका ॥ नो० न ॥ आ० अंगीकार करे ते ॥ से० तेने ॥ नि० गणथी दुर ॥ सि० करवो ॥ २५ ॥

मूळपाठः—॥ २५ ॥ भिक्खू य अहिगणं कटु तं अहिगणं अविओसवेत्ता-
नो से कप्पइ गाहावइकुलं' भत्ताए वा पाणाए वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा,
नो से कप्पइ वहिया वियारभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा,
नो से कप्पइ गामाणुगामं दूइजित्तए. जत्थेव अप्पणो आयरियेउवज्जायं पासेज्जा
वट्टरसुयं वडभागमं, कप्पइ से तरसन्तिए' आलोएत्तए पडिक्कमित्तए निन्दित्तए गर-
हित्तए विउट्टित्तए विसोहित्तए अकरणाए अम्भुट्टित्तए अहारिहं पायच्छित्तं" पडिवज्जि-

१. °कुलं पिण्डवाय पडियाए षं B. २. दूइजित्तए षा गणाओ वा गणं संकमित्तए वासावासं वा वत्थए B.
३. आयरिओव. Bbbw. ४. अन्तियं Bbbw. ५. °च्छित्तं तवोक्कमं पडिं B.

१. (इटालीक) बी प्रतमा "गाहावइकुल" ने बदले "गाहावइकुल पिण्डवाय पडिभाए" पाठ छे. २ (इटालीक) बी प्रतमा "दूइजित्तए" पछी " वा गणाओ वा गण एकमित्तए वासायास वा वत्थए" पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतमा " आयरियेउवज्जायं " ने बदले "आयरिओवज्जायं" पाठ छे ४. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतमा " अन्तिए " ने बदले "अन्तियं" पाठ छे. ५. (इटालीक) बी प्रतमा "पायच्छित्तं पडिवज्जित्तए" ने बदले " पायच्छित्तं तवोक्कम्म पडिवज्जित्तए" पाठ छे.

तए. से य सुएणं पडुविए आइयवे सिया, से य सुएणं नो पडुविए नो आइयवे सिया.
 से य सुएणं पडुविल्लमाणे नो आइयइ, से' निज्जुहियवे सिया ॥ २५ ॥

भावार्थः—॥ २५ ॥ साधुसाध्वीने माहेमाही कळेप कर्जियो थयो होय तो ते स्वभाव्या विना शांत थया
 विना ते साधुसाध्वीए गृहस्थने घेर आहारपाणीने अर्थे जंतुं कळपे नहीं, सझाय करवी तथा ठंडीक जंतुं पण
 कळपे नहीं. एक गायथी बीजे गाम विहार करवो कळपे नहीं (चोपासुं रहेतुं कळपे नहीं). शुं करतुं कळपे
 तो कडे ज्या पोताना आचार्य उपाध्याय होय तेनी पासे जइ पोतानो अपराध प्रगट करी आचार्य उपाध्याय
 जे प्रायश्चित (सूत्रने अनुसारे) आपे ते अंगीकार करे. जो सूत्रने अनुसारे प्रायश्चित न आपे तो अंगीकार न
 करतुं. सूत्रने अनुसारे प्रायश्चित देतो अंगीकार न करे तो ते साधुने संघाडाथी दूर करवो ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ प० परिहार ॥ क० विशुद्ध चारित्रना धर्णीने ॥ गं० वळी ॥ भि० साधुने ॥ क०
 कल्पे ॥ त० ते ॥ दि० दिवसे ॥ ए० एक ॥ गि० धरने विपे ॥ पि० आहारने ॥ द० देवराववो कल्पे ॥
 ते० ते दीवस ॥ प० उपरांत ॥ नो० नहीं ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्न ॥ वा० अथवा ॥ ४० चार
 आहार ॥ दा० देवराववो ॥ वा० अथवा ॥ अ० घणीवार ॥ दा० देवराववो ॥ वा० वळी न कल्पे ॥ क० कल्पे ॥

१. से not in Bbw. १. धी, नानी धा ने इवल्यु प्रतोमा "से" नहीं.

से० तेने ॥ अ० अनेरी ॥ वे० वैयावच ॥ क० कारवी (कल्पे) ॥ तं० ते ॥ अ० जेम छे तेम कहे छे ॥ उ०
 उपा रधी काउस्सग करवो ॥ बा० अयंत्रा ॥ अ० क्रीया करवी ॥ वा० अथवा ॥ नि० वेसारयो ॥ वा०
 अथवा ॥ तु० सुआस्वो ॥ वा० अथवा ॥ उ० वडिनीत ॥ पा० लघुनीत ॥ खे० बळखो ॥ ज० मळ ॥
 सि० नाकनो मेल ॥ वि० निवर्ताववो ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध उचारादिके शरीर खरडयुं होय ते असज्ञाई
 टालवा ॥ वा० वळी ॥ क० करावतुं ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाणे ॥ छि० कोइ आवतो
 जतो नथी प्दहवा ॥ प० पंथने विपे ॥ त० तपस्वी ॥ दु० शरीरे दुर्बळ ॥ कि० किलामना पामे ॥ मु० मुच्छी
 पामे ॥ वा० अथवा ॥ प० निर्वल पणे पडे ॥ वा० वळी ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० अन्न
 ॥ वा० वळी ॥ ४० चार आहार ॥ दा० एकवार आणी देवुं ॥ वा० अथवा ॥ अ० घर्णावार ॥ दा० अपावतुं ॥
 वा० वळी ॥ २६ ॥

मूळपाठः—॥ २६ ॥ परिहारकपट्टियस्स णं भिक्खुरस्स कप्पइ तद्विवसं एग-

१. आयरियउवज्झाएणं after कप्पइ B. २. तं दि० एगंसि नि० B.

१. (इटालीक) वी प्रतमा " कप्पइ " पछी " आय,रेय उवज्झाएणं " पाठ छे. २. (इटालीक) वी प्रतमा
 " त रिचयं एगगिद्वि " ते बदले " त दिवसं एगंसि भिंसि " एहवो पाठ छे.

गिहंसि पिण्डवायं दवावेत्तए' तेण परं नो से कप्पइ असणं वा ४ दाउं वा अणुप्प-
दाउं वा. कप्पइ से अन्नयरं वेयावाडियं करेत्तए, तंजहा-उट्ठावणं वा अणुट्ठावणं वा
निर्सायवणं वा लुयट्ठावणं वा, उच्चारं पासवणखेलजलसिद्धाणविगिञ्चणं वा विसोहणं
वा करेत्तए. अह पुण एवं जाणेजा-छिन्नावाएसु पन्थेसु तवस्सी दुब्बले किलन्ते सु-
च्छेज्ज वा पवेडेज्ज वा, एवं से कप्पइ असणं वा ४ दाउं वा अणुप्पदाउं वा ॥ २६॥

भाचार्यः-॥ २६ ॥ परिहार विशुद्ध चरित्र सेवनार साधुने विधि देखाढवाने माटे पारणाने दिवसे एक
दिवस ग्रहस्यने घेर जइ आचार्य लपाध्याय तेने आहार क्खेवानी विधि देखाडे ते फक्त एकज दिवसने माटे

१. पडिग्गाहेत्तए for दया० Bbw. २. उच्चारं-करेत्तए only in B. ३. छि० प० after किलन्ते Bbw.

४. आउरे जज्जरिए पिवासिए before तवस्सी B.

१. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतमा " दवावेत्तए " ने बदले " पडिग्गाहेत्तए " पाठ छे. २. (इटालीक) बी
प्रतमा " उच्चार " ने बदले "उच्चार" पाठ छे. ३. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतीमा " किलन्ते " पछी " छिन्नावाएसु
पन्थेसु " पाठ छे. ४. (इटालीक) बी प्रतमा " तवस्सी " नां पहेल " आउरे जज्जरिए पिवासिए " पाठ छे.

आहार देवरात्रि तेमज वळी तेने स्थानके जइ परिहार विशुद्ध चारित्र केम सेवयुं तेनी विधि देखाडे तेमज वळी कोइ वखत ए परिहार विशुद्ध चारित्रयो कियामना दुख पामतो होय तो तेने एक दिवस आचार्य उपाध्याय आहार पाणी पण आणी आपे ॥ २६ ॥

अर्थः—॥ २७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० सायुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ १० ए ॥ पं० पांच ॥ म० मोटी ॥ न० नदीयो ॥ उ० कही ॥ ग० गणी (संख्यामां) ॥ व० नामे करी मगट करी छे ॥ अ० एक ॥ मा० मासमांही ॥ दु० वे वार ॥ वा० अथवा ॥ ति० त्रण वार ॥ वा० वळी ॥ उ० उत्तरी ॥ वा० अथवा ॥ सं० नावाए करी उत्तरी ॥ वा० वळी न कल्पे ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ ग० गंगा ॥ ज० जमना ॥ स० सरयु ॥ को० कोसीया ॥ म० मही ॥ अ० हवे ॥ पु० वळी ॥ ए० एम ॥ जा० जाने ॥ ए० एरावती ॥ तु० कुणक नगर पासे वहे छे (आ अर्ध जंघा प्रमाणे लंडी छे) ॥ ज० ज्यां ॥ च० एम ॥ कि० करी शकीए ॥ ए० एक ॥ पा० पग ॥ ज० जळने विपे ॥ कि० करीने ॥ ए० एक ॥ पा० पग ॥ थ० थळे ॥ वि० लचो राखीने चाळे (पटळे पाणी डोळाय नही) ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ अ० एक ॥ मा० मास माहे ॥ दु० वे वार ॥ वा० अथवा ॥ ति० त्रणवार ॥ वा० वळी ॥ उ० उत्तरवु ॥ वा० अथवा ॥ सं० नावाए वरी उत्तरवुं ॥ वा० वळी ॥ ज० ज्यां ॥ नो० न ॥ ए० एम ॥ च० वळी ॥ कि० करी शकीए ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ अ० एक ॥ मा० मास माहे ॥

दु० बे वार ॥ वा० अथवा ॥ ति० त्रणवार ॥ वा० वळी ॥ उ० उत्तरी ॥ वा० अथवा ॥ सं० नावाए करी
(वारंवार) उत्तरी ॥ वा० वळी (न वल्पे) ॥ २७ ॥

मूळपाठः-॥ २७ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा इमाओ पञ्च
महानईओ उद्धिद्धाओ गणियाओ वज्जियाओ अन्तो मासस्स दुक्खुत्तो वा तिक्खु-
त्तो वा उत्तरिस्सए वा, तंजहा-गङ्गा जउणा सरयू कोसिया^३ मही.^४ अह
पुण एवं जाणेज्जा-एरवई^५ कुणालाए^६-जत्थ चकिया एगं पायं जले किच्चा एगं पायं थले

१. महण्णवाओ महा० CB. २. विवेजियाओ for वञ्चि० Bbw. ३. एरवई Th. instead of कोसिया.
४. महाणई w. १. एरा० B. एरवई-कु० C Bbw. ६. कुणालासु Bbw

१. ची ने (इटालीक) बी प्रतोमा " महा नईओ " ने बदले " महण्णवाओ महानईओ " पाठ छे.
२. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा " वज्जियाओ " ने बदले " विवेजियाओ " पाठ छे, ३. ट्टाणागमा " कोसिया"
ने बदले " एरवई " पाठ छे. ४. डबल्यु प्रतमा " मही " ने बदले " महाणई " पाठ छे. ५. (इटालीक) बी प्रत-
मा " एरवई " ने बदले " एरवई " पाठ छे, सी. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा " एरवई " ने बदले " एरवई " पाठ छे,
६. बी, नानी बी ने डबल्यु प्रतोमा " कुणालाए " ने बदले " कुणालासु " पाठ छे.

किम्बा, एवं से कप्पइ अन्तो मासस्स दुक्खुत्तो वा उत्तरिस्सि ए वा संतरिस्सि ए वा. जत्थ नो एवं चक्किया, एवं से नो कप्पइ अन्तो मासस्स दुक्खुत्तो वा तिक्खुत्तो वा उत्तरिस्सि ए वा ॥ २७ ॥

भावार्थः—॥ २७ ॥ साधुने साध्वनि पांच नदी मोटी देखाडे छे तेमांथी कोइ पण नदी एक महिनानी अंदर वे वार अथवा त्रणवार पणे अथवा नावाए (वहाणे) उतरवी कल्पे नही. ए पांच नदीयोना नाम देखाडे छे, १ गंगा, २ जमना, ३ सरलु, ४ कोपीया, ५ मही ए पांच नदीमां पाणी घणु होय तथा विधि पुर्वक उतरी सकाय नही. नदीमां केवी रीते उतरवुं ते देखाडे छे. जेमके परावती नदी कुणाळानी पासि बहे छे तेनुं पाणी अर्थ जंधा ममाणे छे तो ते नदीमां उतरता एक पण जळमां मुके अने बीजो पण स्यळ्यां मुके (एट्ठे उंचो करी पाणी नीतरवा दइ फरी जळमां मुके जेथी पाणी ढीळाय नही तेवी रीते मुके) जो तेम होय तो एइवी नदी एक महिना मांदि वे वार त्रण वार पणे अथवा नावाए उतरवी कल्पे पण उपली मोटी नदीओ ज्यां

१. जत्थ नो not in Bbbw. १. थ, तानी थ ते उवल्लु प्रतोमां “ जत्थ नो ” पाठ नथी.

एक पग जळर्मा मुकी बीजो पग उंचो करी न शकाय त्यां वे वार त्रण वार पग अथवा नावाए करी उतरवी न कल्ये ॥ २७ ॥

अर्थः—॥ २८ ॥ से० (हवे) ते ॥ त० तरणाने विषे ॥ वा० अथवा ॥ त० तरणाना ॥ पु० दृगळाने विषे ॥ वा० अथवा ॥ प० पराळने विषे ॥ वा० अथवा ॥ प० पराळना ॥ पु० दृगळाने विषे ॥ वा० अथवा ० अ० इडादिक रहित ॥ अ० वैश्वानरादिक रहित ॥ अ० नयी सचित वीज ॥ अ० नयी ॥ ह० हरिकाय ॥ अ० नयी ॥ ओ० ठार ॥ अ० नयी ॥ उ० कीर्तीना नगरादिक ॥ प० पांचवर्णी कौल कुळ ॥ द० पाणी (सजेत) ॥ प० दात्री ॥ म० करोळीयानां पद ॥ सं० करोळीयानी जाळ ॥ अ० नीचो ॥ स० कानथी (पटले उपायइ आवश्यकने सचवाय ते माटे) ॥ नो० नाहि ॥ क० कळये ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ त० एहवा प्रकारना ॥ उ० उपाथयने विषे ॥ हे० शीयाळे ॥ गि० उनाळे ॥ व० रवेतुं (नकळये) ॥ २८ ॥

मूळपाठः—॥ २८ ॥ से तणेसु वा तणपुअेसु वा पलालेसु वा पलालपुअेसु वा

अपण्डेसु, अप्पपाणेसु, अपवीएसु, अप्पहरिएसु अप्पोस्सेसु, अप्पुत्तिङ्गपणगदगंमाट्टि
यामकडासंताणएसु अहेसवणमायाए नो कप्पइ निगगन्थाण वा निगगन्धीण वा
तहपगारे उवस्सए हेमन्तनिग्हांसु वत्थए ॥ २८ ॥

भावार्थः—॥२८॥ साधुने तरणानाधरं रहवा आश्री कहेछे. घासहुं बनावेलुं घरं अप्पवा घासना दगलानुं
घर, अप्पर पण घासत्र द्रिकेलुं छे पण ते स्थानक केवुं छे तो के निर्दोष, ज्यां इडां नथी, वे इन्द्रीजीवो नथी,
वनस्पती नथी, पांचवरणी लीक कुल नथी, काची मादी पण नथी, करीळियानो जाळ नथी पण
माणसने पुरुं उभा रहीथकाय तेम नथी एटले उभारहेतां कान सुधी उचुं छे, त्यां साधु ने साध्वीने उनाळे
शीयाळे मास कळप करवो कस्ये नही ॥ २८ ॥

१. अप्पण्डेसु not in Bbw. In १९ अप्पण्डे. २. अप्पोस्सेसु B, अप्पोस्से Bbw. ३. दगमट्टि० B.
४. संताणए Bbw.

१. धी, नानी धी ने कवल्लु प्रतोमा " अप्पण्डेसु " शब्द नथी २९ पाग्मा "अप्पण्डे" पाठ छे २. (इटालीक)
धी प्रतमा " अप्पोस्सेसु " ने बदले " अप्पोस्सेसु " शब्द छ अने धी, नानी धी ने उवस्सु प्रतोमा " अप्पोस्से " शब्द
छे. ३ (इटालीक) धी प्रतमा " दगमट्टिया " पाठ देमसा छे. ४. धी, नानी धी ने कवल्लु प्रतोमा " संताणएसु " ने
बदले " संताणए " पाठ छे.

अर्थः—॥ २९ ॥ से० हवे ते ॥ त० तरणाने विषे ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यालगे ॥ सं० करोळीयानी
 जाळ नथी ने ॥ उ० उंचो ॥ सं० कानथी कांइक ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि०
 साध्वीने ॥ वा० वळी ॥ त० तथा प्रकारना ॥ उ० उपाश्रये ॥ हे० शीयाळे ॥ गि० उनाळे ॥ व० रेहें
 (कळपे) ॥ २९ ॥

मूळपाठः—॥ २९ ॥ से तणेसु वा जाव संताणएसु उर्षिसवणमायाए कप्पइ
 निगगन्थाण वा निगगन्थीण वा तहप्पगारे उवस्सए हेमन्तगिम्हासु वत्थए ॥ २९ ॥

भावार्थः—॥ २९ ॥ हवे उपर वताव्याज प्रमाणे घासतुं घर, उपर वताव्या प्रमाणे जीवादिक रहित,
 कानथी कांइक उंचुं छे तो साधु ने साध्वीने ते मकानमा शीयाळे उनाळे एक महीनो रेहें कळपे ॥ २९ ॥

अर्थः—॥ ३० ॥ से० हवे ते ॥ त० तरणाने विषे ॥ वा० वळी ॥ जा० ज्यां लगे ॥ सं० करोळीयानी
 जाळ नथी पण ॥ अ० हेठो ॥ १० हाथ ॥ मु० एटळे वे हाथ जोडी उंचा करी ॥ म० उभा रहे ते "मुकुट मउड"
 कहीए तेथी नीचो ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० वळी ॥
 त० तथा प्रकारना ॥ उ० उपाश्रये ॥ वा० घोमासुं ॥ व० रेहें (न कळपे) ॥ ३० ॥

मूळपाठः—॥३०॥ से तणेसु वा जाव संताणएसु अहेरयणिमुक्कमउडे नो कप्पइ
नगगन्थाण वा निगगन्धीण वा तहप्पगारे उवस्सए वासवासं वत्थए ॥ ३० ॥

भावार्यः—॥ ३० ॥ पूर्वे देखाडेकां तेषां मकान छे, जीवादिक रहित छे पण ते मकान माणसथी एक
ए उंतु नथी तो साधु ने साध्वीने ते मकानमां चोमासुं रेहेरुं कल्पे नहीं ॥ ३० ॥

अर्थः—॥ ३१ ॥ से० ते ॥ त० तरणाने विपे ॥ वा० बळी ॥ जा० ड्यां लगे ॥ सं० करोळीयानी
जाळ नथी पण ॥ उ० उपर ॥ र० हाथ ॥ म० मुकुट ॥ म० उंचो ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥
नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ त० तथा मकारना ॥ उ० उपाश्रये ॥ वा० चोमासुं ॥ व० रेहेरुं (कल्पे)
॥ ३१ ॥ ति० एम ॥ बे० हुं कहुं छुं.

मूळपाठः—॥३१॥ से तणेसु वा जाव संताणएसु उप्पिसयणिमुक्कमउडे कप्पइ नि-
गगन्थाण वा निगगन्धीण वा तहप्पगारे उवस्सए वासावासं वत्थए ॥३१॥—त्तिबेमि.

१. 'मउडेसु Mss. १. वधी त्तोमां " मउडे " ने बदले " मउडेसु " शब्द छे.

भाषार्यः—॥ ३१ ॥ पुत्रे देखाड्युं तेवुंज मकान निर्दोष छे तेमज माणसथी एक हाथ उंचुं छे तेवा
मकानमां साधु साध्वीए चोपासुं रवेहुं कल्पे ॥ ३१ ॥ एम सुधर्मा स्वामी जंचू स्वामीने कहेता हवा के हे जंचू !
जेम मे श्री महावीर देव सभीपे साधव्युं तेम हुं तुज मत्तये कहुं छुं.

अर्थः—॥ ४ ॥ क० कल्प सूत्रनो ॥ च० चौथो ॥ उ० उदेसो ॥ स० पुरो थयो ॥ ४ ॥

मूळपाठः—॥ ४ ॥ कल्पे चउत्थो उद्देसओ समत्तो ॥ ४ ॥

भाषार्यः—॥ ४ ॥ इति बृहत् कल्प सूत्रनो चौथो उदेसो संपूर्ण ॥ ४ ॥

अथ बृहत् कल्प सूत्र पञ्चमो उद्देशो. ॥

(बृहत् कल्प सूत्रनो पांचमो उद्देशो.)

अर्थ—॥ १ ॥ दे० देवता ॥ प० बळी ॥ इ० स्त्रीनुं ॥ रु० रूप ॥ वि० विक्रय करीने ॥ नि० सायुने ॥
प० ग्रहे (स्पर्शे) ॥ तं० ते ॥ च० बळी ॥ नि० सायु ॥ सा० सारज्ज (स्पर्श) वच्छे तो ॥ मे० मैथुन । प०
सेवानी ॥ प० मासि ॥ आ० पामे ॥ चा० चौमासीक ॥ प० पायथितनो ॥ ट्टा० ठाप (स्यानक) ॥ अ०
गुरुपायथित (केटलाक उपवास पामे) ॥ १ ॥

मूळपाठः—॥ १ ॥ देवे य इत्थिरूवं विउधित्ता निगन्थं पडिगाद्देजा, तं च निगन्थे
साइजेजा, मेडुणपडिसेवणपत्ते आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारुणं अणुग्धाइयं ॥ १ ॥

१. गेण्हेजा for पडिगा O. २. सारज्जइ Bbww.

१. यीमा " पडिगाद्देजा " ने बदले " पडिगेण्हेजा " पाठ छे २. यी, नानी यी ने डकल्यु प्रतोमा " साइजेजा " ने
बदले " साइजर " पाठ छे. नोवेना ३. यी ४. पाठमा उपर मुजव पाठ छे

भावार्थः—॥ १ ॥ कोई एक देव स्वीतुं रूप विकुर्वीने साधुनो हाय पकडे पछी ते साधु ते देवांगनाना हाथनो स्पर्श जो भडो जाणे तो ते साधुने अवहसनी पासी थाय ने ते साधु चौमासिक प्रायश्चित्त गुरुप्रा-
यश्चित्त पापे ॥ १ ॥

अर्थः—॥ २ ॥ दे० देवता ॥ य० बली ॥ पु० पुरुषतुं ॥ इ० रूप ॥ वि० विक्रय करीने ॥ नि० सा-
धुनि ॥ प० ग्रहे फरये ॥ तं० ते ॥ च० बली ॥ नि० साधु ॥ सा० साहज्ज वंछि ॥ मे० मैथुन ॥ प०
सेववानी ॥ प० मासी ॥ आ० पापे ॥ चा० चौमासीक ॥ प० प्रायश्चित्तुं ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरुपायश्चित्त
(पटले केटकाक उपवास पापे) ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥ २ ॥ देवे य पुरिसखुवं विउवित्ता निग्गन्थि पडिग्गाहेजा, तं च
निग्गन्थी साइल्लेजा, मेहुणपडिसेवणपत्ता आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारड्डाणं
अणुग्घाइयं ॥ २ ॥

1. Sutras 2 & 3 have changed their places in B. 1. (इटालीक) धा प्रतमा धीजा ने श्रीजा
सुत्तना अनुक्रममा देरफेर छे.

भावार्थः—॥ २ ॥ देवपुरुषतुं रूप विकुर्वन्ने साध्वीने ग्रहे अने ते साध्वी जो ते पुरुषना दायतो स्पर्श भळो जे तो अब्रह्मनी मात्नीथी उपर प्रमाणे चौमासिक प्रायश्चित पामे ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ दे० देवी ॥ य० वळी ॥ इ० स्त्रीतुं ॥ रु० रूप ॥ वि० विकुर्वन्ने ॥ नि० साधुने ॥ प० फरसे ॥ तं० ते ॥ च० वळी ॥ नि० साधु ॥ सा० साहज्य वळि तो ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेववानी ॥ प० प्राप्ती ॥ आ० पामे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तुं ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त (उपवासादिक) ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ देवी य इत्थिरूपं विउच्चिता निगन्थं पडिगगाहेजा, तं च निगन्थे साइजेजा, मेहुणपडिसेवणपत्ते आवज्जइ चाउम्मसियं परिहारदुणं अणुग्घाइयं ॥ ३ ॥

भावार्थः—॥ ३ ॥ कोइ देवी सीतुं रूप विकुर्वन्ने साधुने ग्रहे अने साधु तेने भलुं जणे तो अब्रह्मनी मात्नीथी चौमासिक प्रायश्चित्त गुरुमायश्चित्त पामे ॥ ३ ॥

अर्थः—॥४॥ दे० देवी ॥ य० वळी ॥ पु० पुरुषतुं ॥ रु० रूप ॥ वि० विकुर्वन्ने ॥ नि० साध्वीने ॥ प० फरसे ॥ तं० ते ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वी ॥ सा० साहज्य वळि तो ॥ मे० मैथुन ॥ प० सेववानी ॥ प० प्राप्ती ॥ आ०

पामे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तो ॥ द्वा० ठाम (स्थानक) ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त (उपवासादिक) ॥ ४ ॥
 मूढपाठः—॥ ४ ॥ देवी य पुरिसरूवं विउवित्ता निगन्थि पडिगाहिजा, तं च
 निगन्थी साइज्जेजा, मेहुणपडिसेवणपत्ता आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारुणं
 अणुग्घाइयं ॥ ४ ॥

भावार्थः—॥ ४ ॥ देवी पुरुषतुं रूप विकुथीने साध्वीने ग्रहे (फरसे), साध्वी तेने भलुजाणे तो अब-
 हानी प्राप्तीथी चौमासिक प्रायश्चित्त गुरु प्रायश्चित्त पामे ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ य० बळी ॥ अ० केळश ॥ क० करीने ॥ तं० ते ॥ अ०
 केळश ॥ अ० उपशमाव्याविना ॥ इ० इच्छे ॥ अ० अनेरा ॥ ग० गच्छने ॥ ए० अंगीकार करीने ॥ वि०
 विचरुं ॥ क० फळपे ॥ त० तेने ॥ पं० पांच ॥ रा० रात्रीनो ॥ छे० छेद (गुरुमायश्चित्त) ॥ क० दर्शने ॥ प०
 कोमळ वचने सीखावण दीए दर्शने (शीतळ करीने) ॥ ता० ज्याथी आव्यो ॥ ए० तेज ॥ ग० गच्छमां ॥ प०
 पाछोवाळे ॥ सि० ए रीत छे ॥ ज० जेम ॥ वा० बळी ॥ त० ते ॥ ग० गच्छने ॥ प० प्रतीत ॥ सि० उपजे
 (साधु धर्म ते एहज कहेवाय) ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ भिक्खू य अहिगरणं कट्टु तं अहिगरणं अविओसवेत्ता इच्छे-
जा अन्नं 'गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, कप्पइ तरस पञ्च राइंदियाइं छेयं कट्टु-प-
रिणिवविय २ तामेव गणं पडिनिजाएयवे सिया, जहावा तस्स गणस्स पत्तियं सिया ॥५॥

भावार्थः—॥ ५ ॥ साधु साधुने माहिमाहि कलेश थयो होय तो तरत तेने उपसमाक्वो, शांतयइज्जुं अने
तेम थयारिना कलेश सहित अनेरा (चीजा) संघाढाने अंगीकार करीने साधु साधुी विचरे अने ते संघा-
ढाना मोटा साधुना जाणवामां आवुं के आ साधु कळेश करीने आवेळा छे तो तेने पांच रात्रीनुं छेद प्राय-
श्चित दइने पीतानी पास राखवो कळये. पछी तेमने कोमळ वचने करी शीतळ करे ते शांत थया पछी बीजीवार
उपर्याही आवयो होय ते संघाढामां पाछो मोकले जेप्र वीजा मच्छने अपतीत नथाय ए सिद्धांतनो न्याय छे ॥५॥

अर्थः—॥ ६ ॥ भि० साधु ॥ ५० (साधुी) जेनी ॥ ६० सूर्य उग्या पछी ॥ वि० बहोरवानी वृती
छे ॥ अ० सूर्य आयमो नथी त्यासुधी आहार करवानी ॥ सं० मर्यादा छे ॥ सं० निरोगी (शरीरे समर्थ छे) ॥
नि० संदेहराहत ॥ अ० अन्न ॥ वा० बली ॥ ४० चार आहार ॥ आ० आहार ॥ आ० करतो
यको ॥ अ० हवे ॥ ५० पछी ॥ जा० जाणे जे ॥ अ० नथी ॥ ६० उगयो ॥ सूर्य ॥ अ० आयम्यो दीसे

छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० सुप माहे होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥
 पा० हायमां होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ प० पात्रामाहि होय ॥ तं० ते सर्व ॥ वि० परवतो यको ॥
 वि० (मोडूं लुंछीनाखी) शुद्ध करतो यको ॥ न० न ॥ अ० तिर्यकरनी आशा अतिक्रमे नहीं ॥ तं० ते आ
 हार ॥ अ० पोते ॥ मु० भोगवतो यको ॥ अ० अनेरा साधुने ॥ वा० वळी ॥ अ० देतो यको ॥ आ०
 पापे ॥ वा० चौपासिक ॥ प० प्रायश्चित्तं ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरु प्रायश्चित्त ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ भिक्खू य उग्गयवित्तीए अणत्थमियसंस्कप्पे संथडिए
 निविइगिच्छे असणं वा ४ पडिग्गोहत्ता आहारमाहारेमाणे अह पच्छा जाणेजा-
 अणुग्गए सूरिए अत्थमिए वा, से जं च मुहे^३ जं च पाणिंसि जं च पडिग्गहे^३ तं

१. विशिछा (or 'सिच्छा)—समावन्ने for निव्विइगिच्छे in Bbw २, आसयंसि for मुहे in Bbww.
 ३. पडिग्गहयंसि (also 'हि') Bbww.

१. धी, नानी धी ने इवल्लु प्रतोमा " निव्विइगिच्छे " ने बदले " विशिछा (अथवा निव्विइगिच्छा) समावन्ने" पाठछे.
 २ धी, नानी धी ने इवल्लु प्रतोमा " मुहे " ने बदले " आसयंसि " पाठ छे ३. धी, नानी धी ने इवल्लु प्रतोमा " पडिग्गहे"
 ने बदले " पडिग्गहयंसि " (तथा पडिग्गहयंसि) पाठ छे.

વિગિજ્ઞમાણે 'વિસોહેમાણે નાફકમફ; તં અપ્પણા મુહ્મમાણે અન્નેસિં વા અણુપ્પદેમાણે^૨
 આવજ્ઞદ વાહમ્માસિયં પરિહારદ્વાણં અણુગ્ધાઇયં ॥ ૬ ॥

માર્વાયઃ ॥ ૬ ॥—સાહુ સાધ્વીને દિવસ લગ્યા પછી અને આથમતાં પહેલાં આહારાદિક લેવા આશ્રી
 વૌખંબી કહે છે. પ્રથમ ભાગે સાહુ અથવા સાધ્વીને કોઈ રોગાદિક કારણ રહિત શરીરે સમર્થ છે તેવા સાહુ
 સાધ્વીને દિવસ લગ્યા પછી અને દિવસ આયમ્યા પહેલાં આહાર કરવો (વિહાર કરવો અને દિશાપ જવું
 પ ઘણવાનાં શક્તિવાન સાહુ સાધ્વી આશ્રી જાણવા.) અર્થે કોઈ શંકા કરશે કે સાહુ સાધ્વીને દિવસ લગ્યા
 પછી તરત આહાર કરવાનું શું કારણ હશે—તરત—કારણ પહલું છે કે કોઈ સાહુ સાધ્વી ઘણા દૂર દેશથી વિહાર
 કરી ચાલ્યા આવેછે, રસ્તામાં ઘણા દિવસ સુધી આહાર પાળી નથી મળ્યા અને મળ્યા હશે તો બહુજ થોઠા
 પ્રમાણમાં મળ્યા હશે જેથી હુધાપ તે સાહુ સાધ્વી ઘણાં આતુર થઈ ગયા છે, પવામાં કોઈ ગામને વિષે વજારમાં
 દુકાનની અંદર સાહુ સાધ્વી વતર્યા છે અને જોડે કોઈ કંદોઈની દુકાન છે અને તે કંદોઈપ સાંજ વલેતે અથવ

૧. વિગિં વા વિસોં વા B. ૨. દલમાણે (added after અણુપ્પદેમાણે) રાહ્મોયણ પહિસેવણપતેઆવં B

૧. (ટટાલક) સીમાં "વિગિજ્ઞમાણે વા વિસોહેમાણે વા" પાટછે. ૨. (ટટાલક) ધા માં " અણુપ્પદેમાણે દલમાણે
 રાહ્મોયણ પહિસેવણપતે આવન્દ " પાટ છે.

दिवस लगतां बखते मीठाइ प्रमुखनुं निर्मत्रण कर्युं पछी ते शुधाए व्यपेला पण समर्थ साधु—साध्वीए विचार्युं के सुर्य लग्यो छे आथम्यो नथी एवा संदेह रहित सुखही प्रमुख लइ आहार करवा धेठा. योडा आधार कर्यो पछी सुर्य लग्यो अथवा आथम्यो एम जाणवामां आब्युं तो पछी ते आहार न करे, जे मोढामां होय ते गळे न उतारतां बाहार काढी नाख, हायमां होय ते भोय मुकी दे तेमज पात्रामां होय ते सर्वे आहार एकति जंगलमां जने परवती देतो तिर्यकरनी आज्ञा छे ने ते आहार पोते खाय, वीजा साधुने खावा अपेतो रात्री भोजनना दोप कोणे अने तेने एकसो वीस उपवासनुं चौमासिक प्रायश्चित लागे ए पहेलो भांगो ॥ ६ ॥

अर्थः ॥ ७ ॥—भि० साधु ॥ य० (साध्वी) जने ॥ उ० सुर्य लग्या पछी ॥ वि० बोहरवानी वृती छे ॥ अ० सुर्य आयपतो नथी त्यां सुधी आहार करवानी ॥ सं० मर्यादा छे ॥ सं० शरीरे समर्थ छे ॥ वि० संदेह ॥ सं० सहित ॥ अ० अन्नादिक ॥ वा० वळी ॥ ४० चारे आहार ॥ प० लइने ॥ आ० आहार ॥ आ० करतो थको ॥ अ० हवे ॥ प० ५छी ॥ जा० जाणजे ॥ अ० नथी ॥ उ० लग्यो ॥ सू० सुर्य ॥ अ० आथम्यो दीसे छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० मुप माहे ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ पा० हायमां होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ प० पात्रामाहे होय ॥ तं० ते सर्व ॥ वि० परठवतो थको ॥ वि० (मोडुं लुछी नाखी) विशुद्ध करतो थको ॥ न० न ॥ अ० तिर्यकरनी आज्ञा अतिक्रमे (नशी) ॥ तं० ते

आहार ॥ अ० पोले ॥ भ्रं० भोगवतो यको ॥ अ० अनेरा सावुने ॥ वा० वळी ॥ अ० देतो यको ॥
 १० पोमे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित्तुं ॥ दृ० स्थानक ॥ अ० गुरुप्रायश्चित्त ॥ ७ ॥

मूत्रपाठः—॥ ७ ॥ भिवरू य उर्गयवितीए अणत्थमियसंकप्पे संथडिए विइगि-
 च्छासमावन्ने असणं वा ४ पडिगगहिता आहारमाहारेमाणे अह पच्छा जाणेज्जा-अ-
 णुगए सूरिए अत्थमिए वा, से जं च मुहे जं च पाणिंसि जं च पडिगगहे तं विगि-
 त्तमाणे विसोहेमाणे नाइक्कमइ; तं अप्पणा भुञ्जमाणे अन्नेसिं वा अणुप्पदेमाणे
 आवज्जइ चाउम्मसियं परिहारट्ठाणं अणुग्घाइयं ॥ ७ ॥

भावार्थः ॥ ७ ॥ सावु साध्वी शरीरे समर्थ छे, पोताने दिवस उग्यानी अथवा आयम्यानी शंका छे जेथी
 कोइ ग्रहस्थने अथवा दाताने पुछे के दिवस उग्यो इत्थे अथवा आयपी गयो नही होय एम पुछयायी दातार
 के ग्रहस्थ कहे के दिवस उग्यो छे अथवा आयम्यो नथी एम सांभली सावु साध्वीए आहार बोहोयो अने आ-

? निधिविगिछा (or ° गिच्छा) for विइगिच्छा in Bbw.

१. वी, नानी की ने इंबल्लु प्रतोमा " विइगिच्छा " ने बदले निधिविगिछा (अथवा निधिविगिच्छा) पाठ छे.

हार करवा माहयो अने वादळ वेराइ गयुं. पछीं सुर्य उग्यो अथवा आयमी गयो छो एम जाणवोमां आब्युं तो पठीं ते आहार पात्रामांहीचीं, हाथमांहीचीं. मुख मांहीचीं दुर करीं मां (लुछीं नाखीं) शुद्ध करीं ते आहार एवांत जंगळमां जइ परठेवे तो तिर्थकरनीं आज्ञा छे, ते आहार पोते करे, बीजाने खावा आपे तो रोजि भोजन प्रतिसेवणा दोप कागे तेने एकसो वीस उपवासतुं चौमासिक प्रायश्चित आबे, ए बीजो भांगो जाणवो ॥७॥

अर्थ—॥ ८ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ य० जेने वळी ॥ उ० सुर्य उग्या पछी ॥ वि० बोहरवानी वृती छे ॥ अ० सुर्य आयम्यो नथी त्यां सुधी आहार करवानी ॥ सं० मर्यादा छे ॥ अ० असमर्थ रोगी ॥ नि० सदेह रहित ॥ अ० अस्नादिक ॥ वा० वळी ॥ ४० चार प्रकारनो आहार ॥ ५० लईने ॥ आ० आहार ॥ आ० करतो थको ॥ अ० हवे ॥ ५० पछी ॥ जा० जाणे जे ॥ अ० नथी ॥ उ० उग्यो ॥ सू० सुर्य ॥ अ० आयम्यो दीसे छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० सुपसहि ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ पा० हाथमांही होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ ५० पात्रा मांही होय ॥ तं० ते सर्व ॥ वि० परठवतो थको ॥ वि० विशुद्ध करतो थको ॥ न० न ॥ अ० निर्थकरनीं आज्ञा अतिक्रम न्हो ॥ तं० ते आहार ॥ अ० पोते ॥ भुं० भोगवनो थको ॥ अ० अनेरा साधुने ॥ वा० वळी ॥ अ० देतो थको ॥ आ० पांमे ॥ चा० चौमासिक ॥ ५० प्रायश्चित ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरुप्रायश्चित ॥ ८ ॥

मूत्रपाठः—॥ ८ ॥ भिक्षुं यं उगंगंयवितीए अणत्थमियसंकप्पे असंथडिए निवि-
इगिच्छे उंसणं वा ४ पडिग्गहेत्ता आहारमाहारमाणे अह पच्छा जाणेज्जा-अणुग्गए
सूरिए अरंथमिए वा, से जं च मुहे जं च पाणिंसि जं च पडिग्गहे तं विगिञ्चमाणे
विसोहेमाणे नाइक्कमइ; तं अप्पणा भुञ्जमाणे अन्नंसि वा अणुप्पदेमाणे आवज्जइ
चाउम्मसियं परिहारट्ठणं अणुग्घाइयं ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ इव त्रीजो भांगो कहे छे. साधु (साध्वी) रोगादिके करी अथवा तपश्चर्याए करी शरीरे
अशक्त यइ गया छे तेना कारणथी दिवस उग्या आयम्यानी शंका नथी अने आहार पाणी लाव्या. आहार
करवा भंडयो अने सूर्य उग्यो अथवा आयम्यो तो ते आहार पोते नकरे बीना ने न आपे, एकांत जग्या जोइ
परवेव. जो पोते आहार करे तो उपर प्रमाणे चीमासिक प्रायश्चित आवे ॥ ८ ॥

अर्थः—॥ ९ ॥ भि० साधु (साध्वी) ॥ य० जेने ॥ उ० सूर्य उग्या पछी ॥ वि० बहोरवानी वृती छे
अ० सूर्य आयम्यो नथी त्यां मुधी आहार करवानी ॥ सं० मर्यादा छे ॥ अ० असमर्थ रोगी ॥ वि० संदेह ।
स० सहित ॥ अ० अस्तादिक ॥ वा० वळी ॥ ४० चार प्रकारनो आहार ॥ ५० कइने ॥ आ० आहार

आ० करतो यको ॥ अ० हवे ॥ प० पछी ॥ जा० जाणेजे ॥ अ० नथी ॥ उ० उग्यो ॥ सु० सूर्य ॥ अ०
 आयम्यो दीसे छे ॥ वा० वळी ॥ से० ते ॥ जं० जे आहार ॥ च० वळी ॥ मु० मुखमाहे ॥ जं० जे ॥
 च० वळी ॥ पा० हाथमां होय ॥ जं० जे ॥ च० वळी ॥ प० पात्रामां होय ॥ तं० ते सवें ॥
 वि० परठवतो यको ॥ वि० विशुद्ध करतो यको ॥ न० न ॥ अ० तिर्यकरनी आज्ञा अतिक्रमे (नही) ॥ तं०
 ते आहार ॥ अ० पोते ॥ मुं० भोगवतो यको ॥ अ० अनेरा साधुने ॥ वा० वळी ॥ अ० देतो यको ॥ आ०
 पापे ॥ चा० चौमासिक ॥ प० पायश्चित्त ॥ द्वा० यानक ॥ अ० गुरुभ्रायाश्रित ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥ ९ ॥ भिखू य उग्यवितीए अणर्थमियसंकप्पे असंथडिए विइगि-
 न्छासमावन्ने असणं वा ४ पडिग्गहेत्ता आहारमाहारेमाणे अह पच्छा जणंजा-अ-
 णुग्गए सूरिए अर्थमिए वा, से जं च मुहे जं च पाणिंसि जं च पडिग्गहे तं विगि-
 अमाणे विसोहेमाणे नाइक्कमइ; तं अप्पणा सुअमाणे अन्नोसिं वा अणुप्पदेमाणे
 आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारुणं अणुग्गइयं ॥ ९ ॥

भावार्थः—॥ ९ ॥ हवे चायो भांगो कहे छे. साधु-साध्वी रोगादिके करी शरीरे अनक्त छे अने दिवस

उग्या आथम्यानी शंका पण छे अने रोगादिकना प्रभावथी आहार पाणी लइ आव्या अने आहार करवा मोढयो अने ते पछी सूर्य उग्यो अथवा आथमी गयो एम ज्ञाणवामो आवे अने जो ते आहार पोते करेतो उपर प्रमाणे चैमासिक मायश्चित आवे ॥ ९ ॥

अर्थः—॥ १० ॥ इ० एजिन मतने विषे ॥ ख० निश्चे ॥ नि० साधुने ॥ वा० बळी ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ रा० रात्रीने विषे ॥ वा० अथवा ॥ वि० विकाल वेळा (संज्ञे) ॥ चा० बळी ॥ स० सहित ॥ पा० पाणी (पाणी सहित) ॥ स० सहित ॥ भो० भोजन (भोजन सहित) ॥ उ० डकार ॥ आ० पाछो आवे मोढा माहे ॥ तं० ते (पुष माहेथी) ॥ वि० वाहार परठवतो घको ॥ वि० विशुद्ध करतो यको । न० न ॥ अ० (आत्मा) अतिक्रमे (आत्मा अतिक्रमे नही) ॥ तं० ते ॥ उ० डकार ॥ प० पाछो ॥ गि० गळे उत्तारे ती ॥ रा० रात्री ॥ भो० भोजन ॥ प० सेवतो ॥ प० यको ॥ आ० पांमे ॥ चा० चैमासिक । प० पायश्चित ॥ टा० यानक ॥ अ० गुरु पायश्चित ॥ १० ॥

मूळपाठः—॥ १० ॥ इह खलु निगन्थस्स वा निगन्थीए वा राओ वा वियाले वां सपाणे सभोयणे उग्गाले आगच्छेज्जा; तं विगिच्चमाणे विसोहेमाणे नाइकमइ; तं

उग्लित्ता पच्चोगिलमाणे राइभोयणपडिसेवणपत्ते आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारद्वाणं
अणुगघाइयं ॥ १० ॥

भावार्थः—॥ १० ॥ साधु अथवा सार्धाने रात्रीने विषे अथवा संध्याने विषे पाणी सहित भोजननो
ओगाळो (घचरको) ढकार पाछो मुख मांहे आवे ते मुखपांथी तरत वहार परठवी देवो एम आझा छे अने
जो ते ओगाळो (ढकार) पाछो गळामां उत्तारे तो रात्रि भोजन मत्तिसेवना दोप चौमासिक प्रायश्चित्त,
आवे ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ नि० साधु (सार्धान्) ने ॥ य० वळी ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घरे ॥ पि० आहा-
रने ॥ प० अर्थे ॥ अ० पेठेठा (एहवा साधुना) ॥ अ० मांहे ॥ प० पात्रा मांहे वोहरतो यको ॥ पा०
वेइन्दीयादिक प्राणी ॥ वा० अथवा ॥ वी० (संवत्) वीज ॥ वा० अथवा ॥ र० (सवत्) रज ॥ वा० वळी ॥
प० आवीने पडे ॥ तं० ते (प्राणीनि) ॥ च० वळी ॥ सं० समर्थ होय ॥ वि० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥
वि० (बीव काढी) शुद्ध करवा समर्थ होय ॥ वा० वळी ॥ तं० तेवार पळी ॥ सं० संजयवंत यको ॥
प० पूर्णा रीते ॥ भुं० (आधार) ने भोगवे ॥ वा० अथवा ॥ पि० पाणी पीण ॥ वा० वळी ॥ तं० ते मा-
णीने ॥ च० वळी ॥ नो० नही ॥ सं० समर्थ ॥ वि० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥ वि० शुद्ध करवाने (सम-
र्थ न होय) ॥ वा० तो ॥ तं० ते आहारने ॥ नो० न ॥ अ० पोते ॥ भुं० भोगवे ॥ नो० नही ॥ अ०

ज्ञाने ॥ अ० दीर्घ ॥ ए० एकांत ॥ व० घणुं ॥ फा० प्रासुक (अचेत) ॥ थं० थडिके ॥ प० पाडिकेहिनि
 १ प० पुंजीने ॥ प० परठत्रे ॥ सि० एम होय (करे) ॥ ११ ॥

मूळपाठः—॥११॥ निगन्थस्स य गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्पविट्टस्स
 अन्तो पडिग्गहंसि पाणे वा वीए वा एए वा परियावजेज्जा तं च संचाएइ विगिञ्चि-
 त्तए वा विसोहित्तए वा, 'तओ संजयामेव भुञ्जेज्जा वा पिएज्जा वा; तं च नो संचाएइ
 विगिञ्चित्तए वा विसोहित्तए वा, तं नो अप्पणा मुञ्जेज्जा नो अन्नेसिं अणुप्पदेजा; ए-
 गन्ते' बहुफासुए थण्डले पडिलेहिता पमज्जिता परिट्टवेयध्वे सिया ॥ ११ ॥

१. तं पुत्रामेव लोएया विसोहिया before तओ B. २. भोक्खामो वा पाहामो वा Bbw for मु० वा
 पि० वा. ३. तं नो-अणु० only in B. ४. एगन्तमन्ते वं थण्डिले Bbw.

१. (इटालीक) वीमा " तओ " वेहेला " त पुत्रामेव लोएया विसोहिया " पाठ छे. २. थो, नानी थी ने डव-
 रयु प्रतोमा " भुजेज्ज वा पिएज्ज वा " ने वदले ' भोक्खामो थो पाहामो वा " पाठ छे. ३. (इटालीक) बी प्रतोमा " तं-
 नो " थी " अणुप्पदेजा " मुधी पाठ छे. ४. वी, नानी थी ने डवरयु प्रतोमा " एगन्ते बहु फासुए थण्डिले " ने
 वदले " एगन्तमन्ते बहु थण्डिले " पाठ छे.

भावार्थः—॥ ११ ॥ साधु अथवा साध्वीने ग्रहस्थना घर आहारने अर्थे जवुं यधुं, आहार बोधोयो अने पन्नामहि वे इन्द्रीयादिक जीव आधीने पडे अथवा सचेत रज माहे पडे तो शुं फरवुं तो के वे इन्द्रीयादिक जीव तथा सचेत रजने यतना पूर्वक दूर करे अने शुद्ध करिनि पछी ते आहारने जमे अने जो ते वे इन्द्रीयादिक जीव तथा सचेत रज दूर थइ शके तेम न होय तो ते आहार पोते न जमे, वीजा साधुने जमवा न आपे परंतु एकांत जग्या जोइ परठवे ॥ ११ ॥

अर्थः—॥ १२ ॥ नि० साधु (साध्वीने) ॥ य० बळी ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० धरे ॥ पि० आहारने ॥ य० अर्थे ॥ अ० पंठा (एहवा साधुना) ॥ अ० माहे ॥ प० पात्रा (माहि) बोहरतो यको ॥ द० पाणी ॥ वा० अथवा ॥ द० पाणीनी ॥ र० रज (विटु) ॥ वा० अथवा ॥ द० पाणीनी ॥ कु० नानी रज ॥ वा० बळी ॥ य० आधीने पडे ॥ से० ते ॥ य० जो ॥ उ० उन्हो छे ॥ मो० आहार ॥ जा० (ते मध्ये पढयो होय) तो ॥ य० ते भोगववो ॥ सि० होय (केमके ते विन्दु अचित थाय) ॥ से० ते ॥ य० जो ॥ सी० शीतल (टाहुं) ॥ थो० भोजन ॥ जा० होय ॥ तं० ते ॥ नो० नहीं ॥ अ० पोते ॥ भुं० जमे ॥ नो० नहीं ॥ अ० वीजाने ॥ अ० दीए ॥ ए० एकांत ॥ व० घणी ॥ फा० प्रासुक (निर्दोष, ॥ य० थण्डिक ॥ प० पडिछेहिने ॥ प० पुंजीने ॥ प० परठववो ॥ सि० एम होय (करे) ॥ १२ ॥

मूळपाठः—॥ १२ ॥ निगन्थस्स य गाहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्प-
 विट्टस्स अन्तो पडिग्गहंसि दए वा दगरए वा दगफुसिए वा परियावज्जेजा, से' य
 उसिणभोयणजाए, परिभोत्तवे सिया, से य सीयभोयणजाए, तं नो अप्पणा भुञ्जेजा
 नो अन्नेसिं अणुप्पदेजा; एगन्ते' बहुफासुए थण्डले पडिलेहिता पमज्जिता परिट्ठेवे-
 येवे सिया ॥ १२ ॥

भावार्थः—॥ १२ ॥ साधु अथवा साध्वी ग्रहस्थना घर आहार ने अर्थे गया छे, आहार पाणी बोहार्यु
 छे अथवा बोहारि छे एवामा सचेत पाणी आहार मांशि पडे. इवे जो ते आहार उन्हो होय तो ते सुक्ष्म पाणीनां

१. से य उसिणे आईयल्लं सिया, से य नो उसिणे आईयल्ले सिया Bbww. से य उसिणे आईयल्ले सिया, से य नो
 उसिणे नो आईयल्ले सिया Miss. २. एगन्तमन्ते व^० थण्डिल्ले Bbww.

१ बी, नानी बी ने डवल्लु प्रतोमा "से य उसिणभोयण जाए" ने बदले "सेय उसिणे आईयल्ले सिया से य नो उसिणे
 आईयल्ले सिया" पाठ छे. बीजी प्रतोमा नीचे मुजब पाठ छे 'से य उसिणे आईयल्ले सिया, से य नो उसिणे नो आईयल्ले
 सिया' पाठ छे. २. बी, नानी बी ने डवल्लु प्रतोमा "एगन्ते बहु फासुए थण्डिल्ले" ने बदले "एगन्तमन्ते बहु थण्डिल्ले" पाठ छे.

विदु अचेत यई जाय तो ते आहार भोगववो अने जो ते आहार ठंडो होय तो ते आहार पोते न भोगवे, बीजने पण न ओपे परंतु एकत जग्या जोइ तेने परठवे ॥ १२ ॥

(अर्थः—॥ १३ ॥ नि० साध्वीने ॥ य० वळी ॥ रा० रात्रिने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० विकाल
 वेळा (सांजने विपे) ॥ वा० वळी ॥ उ० वडिनीत (जाजरु जतां) ॥ वा० अथवा ॥ पा० मातुं (पेशाव)
 करवा वेढी ॥ वा० वळी ॥ वि० निवर्तान्तो होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० शरीर शुद्ध करती होय ते वेळ्याए ॥
 चा० वळी ॥ अ० अनेरो कोइ ॥ प० पशुनी ॥ जा० जाती ॥ वा० अथवा ॥ प० पंखीनी ॥ जा० जाती ॥
 वा० वळी ॥ अ० (साध्वीने पांचे इन्दी मांहे) अनेरी ॥ इ० इन्दी ॥ जा० (जाती) ने ॥ तं० ते ॥ प०
 फारसे ॥ तं० ते (फारसीने) ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वी ॥ सा० वांछती ॥ ह० हस्ताक्र० कर्म ॥ प० पडिसेव-
 यन्त्रे ॥ प० दोप लागे यके ॥ आ० पांमे ॥ घा० चौमासिक ॥ प० प्रायश्चित ॥ द्वा० स्थानक ॥ अ० गुरु

अर्थः—१३ ॥

मूलपाठः—॥ १३ ॥ निगन्धीए य राओ वा वियाले वा उच्चारं वा पासवणं
 वा विम्विमाणीए वा विसोहेमाणीए वा अन्नपरे पशुजाईए वां पखिखजाईए वा

अन्नयेरइन्द्रियेजाए तं परामुसेज्जा, तं च निरगन्थी साइजेज्जा, हथकम्मपडिसेवणपत्ता
 आवज्जइ, चालम्मासियं परिहारट्टाणं अणुग्घाइयं ॥ १३ ॥

भावार्थः—॥ १३ ॥ साध्वी रात्रीए अथवा संध्याए बडिनीती (जाजरु), लघुनीती (पेशाव) करती
 होय एवामां कोइ पशुनी जाती अथवा पंखीनी जाति ते साध्वीनी पांच इद्रिमहि अनेरी कोइ इन्द्रने विपे ते
 पशु पंखी पोतानो फरस फरसे, हवे जो ते साध्वी विषय बुद्धिए ते फरसने भलो जाणे तो हस्त कर्म करवानुं
 बीमासिक प्रायश्चित्त पामे ॥ १३ ॥

अर्थः—॥ १४ ॥ नि० साध्वीने ॥ य० वळी ॥ रा० रात्रीने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० सार्जने
 विपे ॥ वा० वळी ॥ उ० बडिनीती (जाजरुजनुं) ॥ वा० अथवा ॥ पा० माटु (पेशाय) करवा वेठी ॥
 वा० वळी ॥ वि० निवर्तावती होय ॥ वा० अथवा ॥ वि० शरीर शुद्ध करती होय ते वेळाए ॥ वा० वळी ॥
 अ० अनेरो कोइ ॥ प० पशुनी ॥ जा० जातीनो ॥ वा० अथवा ॥ प० पंखीनी ॥ जा० जातीनो ॥ वा०

१. इन्द्रियजात परां Bw. २. परमासेजा C. ३. साइज्जइ Bbw.

१. धा ने डवल्लु प्रतोमा " इन्द्रियजाए " ने बदले " इन्द्रिय जात परामुसेजा " पाठ छे. २. सी प्रतमा " परामुसेजा " ने बदले " परमासेजा " पाठ छे. ३. बी, नावी बी ने डवल्लु प्रतोमा " साइजेज्जा " ने बदले " साइज्जइ " पाठ छे.

वर्त्ता ॥ अ० साध्वीना अनंदा ॥ सो० अधो श्रोत (स्त्रीना अवयव) तेहने विषे ॥ ओ० फरस लाग्यो ॥
 तं० ते फरसने ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वी ॥ सा० वाछि तो ॥ मे० मैद्युन ॥ प० प्रति सेवनातो ॥ प०
 दोप आग्ने यके ॥ आ० पापे ॥ वा० चौमासिक ॥ प० एयश्चित्तो ॥ द्वा० थानक ॥ अ० गुरुपायश्चित्त ॥ १४ ॥

मूळपाठः— ॥ १४ ॥ निगन्थीए य राओ वा वियाले वा उच्चारं वा पासवर्णं
 वा विगिन्थमाणीए वा विसोहेमाणीए वा अन्नयरे पसुजाईए वा पक्खिजाईए वा
 अन्नयरीसि सोयंसि ओगाहेजा, तं च निगन्थी साइजेजा, मेहुणपडिसेवणपत्ता

आवज्जइ चाउम्मासियं परिहारुणाणं अणुग्घाइयं ॥ १४ ॥

भावार्थः— ॥ १४ ॥ साध्वीने रात्रिने विषे बढिनीती, लघुनीती विगुद्ध करती होय एवाभां कोइ पशुनी
 जाती अपवा वंस्वीनी जाती आधीने ते साध्वीने अघोश्रोतने विषे ते पशु पोतानो स्पर्श लगाडे अने ते विषय

बुद्धिए भए जाणे तो मैद्युन प्रति सेवना दीप लागे ने चौमासिक प्रायश्चित्त पापे ॥ १४ ॥

अर्थः— ॥ १५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ प० एवाकीपणे ॥ हो० रेवतुं(न कल्पे) ॥ १५ ॥

१०. साइजइ Bbप. १. वा, गभा या ने उवत्यु प्रतोमो " साइजेजा " ने बदले " साइजइ " पाठ छे.

मूठपाठः—॥ १५ ॥ नो कष्यइ निगन्थीए एगाणियाए होत्तए ॥ १५ ॥

भावार्थः—॥ १५ ॥ साध्वीनि एककां र्हेतुं कल्पे नहीं ॥ १५ ॥

अर्थः—॥ १६ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एकलीने ॥ गा० ग्रहस्थना ॥ कु० घरने विपे ॥ भ० भात ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाणीनि अर्थे ॥ वा० बळी ॥ नि० नीकळ्वं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसतुं ॥ वा० बळी (न कल्पे) ॥ १६ ॥

मूठपाठः—॥ १६ ॥ नो कष्यइ निगन्थीए एगाणियाए गाहावइकुलं भत्ताए वा पाणाए वा निकल्वमित्तए वा पविसित्तए वा ॥ १६ ॥

भावार्थः—॥ १६ ॥ साध्वीनि एककां ग्रहस्थने धेर आहार पाणीने अर्थे गोचरीए जतुं कल्पे नहीं ॥ १६ ॥

अर्थः—॥ १७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एकलीने ॥ व० वहार ॥ वि० सज्ञाय ॥ भू० भुमीने विपे ॥ वा० अथवा ॥ वि० धण्डल ॥ भू० भुमीने विपे ॥ वा० बळी ॥ नि० नीकळ्वं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसतुं ॥ वा० बळी (न कल्पे) ॥ १७ ॥

मूठपाठः—॥ १७ ॥ नो कप्पइ निगन्थिए एगाणियाए वहिया विचारभूमिं
वा विहारभूमिं वा निक्खमित्तए वा पविसित्तए वा ॥ १७ ॥

भावार्थः—॥ १७ ॥ साध्वी एकलीने वाहार सज्ञाय भूमिं विषे अथवा ठंडिक भूमिकाने विषे जतुं
अने त्यांथी पाठुं आवतुं कल्पे नहीं ॥ १७ ॥

अर्थः—॥ १८ ॥ नो न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ ए० एकलीने ॥ गा० ग्रामांतुं ॥ गा० ग्राम ॥
दू० विहार करवो (न कल्पे) ॥ १८ ॥

मूठपाठः—॥ १८ ॥ नो कप्पइ निगन्थिए एगाणियाए गामाणुगामं'दुइज्जित्तए ॥ १८ ॥
भावार्थः—॥ १८ ॥ साध्वीने एकलीने गामांतुं गाम विहार करवो अथवा चोपासुं रेवुं (कल्पे नहीं) ॥ १८ ॥
अर्थः—॥ १९ ॥ नो न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ अ० वस्त्रादिक रहित ॥ हो० रेवुं
(न कल्पे) ॥ १९ ॥

१०. दूरं वासावासं (वा) वत्थए B. १. इटालीक बीमा " दूइज्जित्तए " ने बदले " दूइज्जित्तए वासावास
(वा) वत्थए " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ १९ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए अचेलियाए होत्तए ॥ १९ ॥

भावार्थः—॥ १९ ॥ साध्वीने वस्त्र रहित (नग्न) रहेवुं कल्पे नहीं ॥ १९ ॥

अर्थः—॥ २० ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ अ० कर पात्री ॥ हो० होवुं (न कल्पे)
त्रा रहित शैवानी आज्ञा नहीं ॥ २० ॥

मूळपाठः—॥ २० ॥ नो कप्पइ निगन्थीए अपाइयाए होत्तए ॥ २० ॥

भावार्थः—॥ २० ॥ साध्वीने पात्ररहित करपात्र करवा कल्पे नहीं ॥ २० ॥

अर्थः—॥ २१ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ चो० लयाही ॥ का० कायाए ॥ (डीले) ॥
हो० बैसवुं (रहेवुं न कल्पे) ॥ २१ ॥

मूळपाठः—॥ २१ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए वोसट्टुकाइयाए होत्तए ॥ २१ ॥

भावार्थः—॥ २१ ॥ साध्वीने लयाही कायाए (डिके) बैसवुं रहेवुं कल्पे नहीं ॥ २१ ॥

अर्थः—॥ २२ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ व० बहार ॥ गा० गापने विषे ॥ वा०
अपवा ॥ जा० ज्यां लो ॥ सं० संनिषेप बाहर जइने ॥ वा० बळी ॥ उ० लची ॥ वा० वाह ॥ प० करीने

२॥ सू० सूर्य सामे ॥ सु० रहीने ॥ ए० एक ॥ पा० पग परतीए ॥ डि० राखी (बीजो उंचो राखी) ॥ आ०
आतापनानी भूमिने विपे ॥ आ० आतापना केवी (न कळपे) ॥ २२ ॥

मूळपाठः—॥ २२ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए वहिया गामस्स वा जाव संनिवे -
सस्स वा उडुं वाहाओ पगिञ्जिय २ सूराभिमुहाए एगपाइयाए ठिच्चा आयावणाए
आयावेत्तए ॥ २२ ॥

भाषार्थः—॥ २२ ॥ साध्वीने गामादिकनी बाहेर जइ वे हाथ उंचा करी सूर्य सामी द्रष्टि राखी सूर्यनी
आतापनानी तपश्चर्या करवी कळपे चहीं ॥ २२ ॥

अर्थः—॥ २३ ॥ क० कळपे ॥ से० ते साध्वीने ॥ उ० उपाथपने ॥ अ० मांहे ॥ व० वरडीमांही ॥
सं० (वारणा आदी) पछेडी ॥ प० बांधीने ॥ स० धरतीए ॥ त० तळां ॥ पा० वे पगना ॥ डि० ळगाडीने ॥
आ० आतापनानी भूमिने विपे ॥ आ० आतापना लेवी (कळपे) ॥ २३ ॥

? रायहाणीए for सनि° B. १. (इयालीक) की प्रतया "सनिवेसस्स" ने बदले " रायहाणीए " पाठ छे.

मूळपाठः—॥ २३ ॥ कप्पइ से उवस्सयस्स अन्तो वगडाए संघाडिपडिवद्धाए
समतलपाइयाए' ठिच्चा आयावणाए आयवेत्तए ॥ २३ ॥

भावार्थः—॥ २३ ॥ साध्वीने तपश्चर्या करवी होय तो उपाश्रय मांही बंडीके बाडो चोतरफ बांधेडो होय,
बळी तेने फरती एक पळेडी पडदा तरिखेबांधीचे हाय नीचा राखी जमीन उपर उभा रही सूर्यनी आतापना
लेवी कळपे ॥ २३ ॥

अर्थः—॥२४॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ दा० ठाणाइयार्थी मांडीने एक पासे १० बोळ
अभिग्रह आश्रीना करण ॥ हो० जाणवा (न कळपे) ॥ २४ ॥

मूळपाठः—॥ २४ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए ठाणाइयाए' होत्तए ॥ २४ ॥

भावार्थः—॥२४॥ साध्वीने अभिग्रह धारी दस बोळ आश्री करवा कळपे नहीं ते अगाडी जणावशे॥२४॥

१. पळम्बिय वाहियाए after समतल° B. २. पडिच्चइ य पाणार्इयाए C.

१. (इटाळीक) यी प्रतमा " समतलपाइयाए " पछी " पळम्बिय वाहियाए " पाठ छे. २. यी प्रतमा " ठाणाइयाए " ने बदले " पडिच्चइ य पाणार्इयाए " पाठ छे.

अर्थः—॥ २६ ॥ नो० न ॥ फ० कल्पे ॥ नि० साधीने ॥ प० १२ मी पहिमा वहेवी ॥ द्वा० अभिग्रह
मुळपी ॥ हो० करवो (न कल्पे) ॥ २६ ॥

मूळपाठः—॥ २५ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए पडिमडावियाए होत्तए ॥ २५ ॥

भावार्थः—॥ २५ ॥ साधीने वार भीक्षुनी पहिमा आदरवी कल्पे नहीं ॥ २५ ॥

अर्थः—॥ २६ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधीने ॥ ठा० एक स्थानके ॥ उ० उकडुं ॥ आ०
आसन्ने ॥ हो० वेसवुं (न कल्पे) ॥ २६ ॥

मूळपाठः—॥ २६ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए ठाणुक्कडियासणियाए होत्तए ॥ २६ ॥

भावार्थः—॥ २६ ॥ साधीने उकडां आसने बेसीने कायोंत्सर्ग करवो कल्पे नहीं ॥ २६ ॥

अर्थः—॥ २७ ॥ नो० न ॥ फ० कल्पे ॥ त्रि० साधीने ॥ ने० पलांडी उपर पलांडी वाळी
धारीने ॥ हो० वेसवुं (न कल्पे) ॥ २७ ॥

1. This sutra not in Bbw. १. वा सूत्र धी, नानी धी ने डबल्यु प्रतीमां नथी.

२. This Sutra not in C. २. ही प्रतमां वा सूत्र नथी.

मूळपाठः—॥ २७ ॥ नो कप्पइ निग्गन्धीए नेसल्लियाए होत्तए ॥ २७ ॥

भावार्थः—॥२७॥ साध्वीने पलाठी उपर पलाठी वाळी अभिग्रहधारी कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥२७॥
अर्थः—॥२८॥ नो० न॥ क० कळपे॥ नि० साध्वीने ॥ वी० वीरासणे ॥ हो० वेसहुं (कळपे नहीं)॥२८॥

मूळपाठः—॥ २८ ॥ नो कप्पइ निग्गन्धीए वीरासणियाए होत्तए ॥ २८ ॥

भावार्थः—॥ २८ ॥ साध्वीने वीरासने (एटले खुरशी उपर घेडा हए अने नीचधी खुरशी खेची ले
अने तेमज रेहुं तेलुं नाम वीर आसन) कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥ २८ ॥

अर्थः—॥ २९ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ दं० दंडासणे काउसणे ॥ हो० रेहुं
(न कळपे) ॥ २९ ॥

मूळपाठः—॥ २९ ॥ नो कप्पइ निग्गन्धीए दण्डासणियाए होत्तए ॥ २९ ॥

१. दण्डार्थियाए Bb. १. वी, गानो वी ने डवपु प्रतोमो “ दण्डासणियाए ” ने बदले “ दण्डार्थियाए ” पाठ छे.
These mss add पळट्ठियवार्थियाए as a special sutra, the words नो क० नि० and हो० being
dropped for abbreviation. आ प्रतोमो “ पळट्ठिय वार्थियाए ” एटले पाठ वधारे छे अने “ नो कप्पइ निग्गन्धीए ”
अने “ होत्तए ” पाठ दृक्काने माटे २९ थी ३४ पाठ सुधी सुकेल नथी.

भावार्यः—॥२९॥ साध्वीने दंडा आसन एटले थांमळानी पेरे उधा रही अभिग्रह धारवो कळपे नही॥२९॥
अर्थः—॥ ३० ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ ल० लग्नासणे ॥ हो० रहेवुं

(न कळपे) ॥ ३० ॥

मूळपाठः—॥ ३० ॥ नो कप्पइ निगन्थीए लगण्डसाइयाए होत्तए ॥ ३० ॥

भावार्थः—॥ ३० ॥ साध्वीने लग्ना आसन एटके चता सुइ माथुं अने पगनो पानी जमीन उपर लग्ना-
दवी सिचाप वीजुं शरीर अधर राखवुं अने कार्योत्सर्ग करवो कळपे नही ॥ ३० ॥

अर्थः—॥३१॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ ओ० उंधे मुखे ॥ हो० सुहुं (न कळपे) ॥३१॥

मूळपाठः—॥ ३१ ॥ नो कप्पइ निगन्थीए ओमंथियाए होत्तए ॥ ३१ ॥

भावार्थः—॥ ३१ ॥ साध्वीने उंधा सुइ कार्योत्सर्ग करवो कळपे नही ॥ ३१ ॥

अर्थः—॥ ३२ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ उ० चीती ॥ हो० सुहुं ॥ ३२ ॥

1. This sutra is not in C. 1. सी प्रतमां था हुन नथो. It is after ३४ in Bbww. वा, नानी वा ने
दबल्यु प्रतोमां ३४ मा पाठ पली था पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ३२ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए उत्ताणियाए होत्तए ॥ ३२ ॥

भावार्थः—॥ ३२ ॥ साधीने चत्ता सुइ कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥ ३२ ॥

अर्थः—॥ ३३ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधीने ॥ अ० दुंटीयावाळी ॥ हो० सुवुं (न कळपे) ॥ ३३ ॥

मूळपाठः—॥ ३३ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए अम्बखुजियाए होत्तए ॥ ३३ ॥

भावार्थः—॥ ३३ ॥ साधीने दुंटीयावाळी सुइ कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥ ३३ ॥

अर्थः—॥ ३४ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधीने ॥ ए० एग ॥ पा० पासे ॥ हो० सुवुं (न

कळपे) ॥ ३४ ॥

मूळपाठः—॥ ३४ ॥ नो कप्पइ निगन्धीए एगपासियाए होत्तए ॥ ३४ ॥

भावार्थः—॥ ३४ ॥ साधीने एकपासापर सुइ कार्योत्सर्ग करवो कळपे नहीं ॥ ३४ ॥

आ दसे वोळ व्रत्तचर्चयेनी रसाने माटे छे.

१. उत्ताणसाइयाए C. १. ही प्रतमा " उत्ताणियाए " ने बदले " उत्ताणसाइयाए " पाठ छे.

२. This sutra is wanting in C. १. ही प्रतमा वा सूत्र नहीं.

अर्थः—॥ ३५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ आ० वस्त्रादिके ॥ प० पलाठीवाळी ॥
घा० रापरी ॥ वा० अयवा ॥ प० भोगवची ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ ३५ ॥

मूळपाठः—॥ ३५ ॥ नो कप्पइ निगन्थीणं आउच्चणपट्टगं धोरत्तए वा परिह-
रित्तए वा ॥ ३५ ॥

भावार्यः—॥ ३५ ॥ साध्वीने वस्त्रादिकनी पळाशिवाळी वेसवुं कल्पे नहीं ॥ ३५ ॥

अर्थः—॥ ३६ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ आ० वस्त्रादिके ॥ प० पलाठीवाळी ॥ घा० राखची ॥
घा० अयवा ॥ प० भोगवची ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥ ३६ ॥

मूळपाठः—॥ ३६ ॥ कप्पइ निगन्थ्याणं आउच्चणपट्टगं 'धोरत्तए वा परिह-
रित्तए वा ॥ ३६ ॥

भावार्यः—॥ ३६ ॥ साध्वीने वस्त्रादिकनी पळाठी वाळी राखची कल्पे ॥ ३६ ॥

१. वहित्तए for धा °या परि° या Bbw.

२. वा, गागा थो ने टव्वल्लु प्रतोना "धोरत्तए वा परिहरित्तएवा" ने वदत्ते "वहित्तए" पाठ छे.

अर्थः—॥ ३७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० सार्ध्वनि ॥ सा० ओर्ध्वगण सहित ॥ आ० आसने ॥
० वेसवुं॥ वा० अथवा ॥ तु० सुवुं ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ ३७ ॥

मूळपाठः—॥ ३७ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं सावस्संयसि आसंणसि ३ आसइत्तए
वा तुयट्ठित्तए वा ॥ ३७ ॥

भावार्थः—॥ ३७ ॥ सार्ध्वनि ओर्ध्वगण सहित आसने वेसवुं तथा सुवुं कल्पे नदीं ॥ ३७ ॥

अर्थः—॥ ३८ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ सा० ओर्ध्वगण सहित ॥ आ० आसने ॥ आ० वेसवुं ॥
वा० अथवा ॥ तु० सुवुं ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥ ३८ ॥

१. सविसाणंसि B. २. सावासंयसि Bbw. ३. आसणयंसि Bbw. ४. चिट्ठित्तए and निसिइत्तए for
आस० and तुय० Bbw.

१. (इटाळीक) धीमां “ सावस्सययि ” ने वदळे “ सविसाणसि ” पाठ छे. २. धी, नानी धी ने डबल्यु प्रतोमां
“ सावस्सययि ” ने वदळे “ सावसययि ” पाठ छे. ३. धी नानी धी ने डबल्यु प्रतोमां “ सावसांसि ” ने वदळे “ आ-
सणययि ” पाठ छे. ४. धी, नानी धी ने डबल्यु प्रतोमां “ आसइत्तए ” ने “ तुयट्ठित्तए ” ने वदळे “ चिट्ठित्तए ”
अने “ निसिइत्तए ” पाठ छे.

मूळपाठः—॥ ३८ ॥ कष्यइ निगन्थाणं सावस्सयंसि आसणंसि आसइत्तए वा
तुयट्ठित्तए वा ॥ ३८ ॥

भावार्थः—॥ ३८ ॥ साधुने ओर्ध्वगण सहित आसने वेसवुं (एट्ठे पाछळ पाठीयुं मुक्कीने वेसवुं),
सुवुं कळपे ॥ ३८ ॥

अर्थः— ॥ ३९ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने स० हेटे जेम चार पाया छे तेम उपर
पण पाया होय तेवी ॥ फ० पाट उपर ॥ वा० अथवा ॥ पी० (पाट उपरे) बाजोठ उपर ॥ वा० वळी ॥
धि० उयुं रेवुं ॥ वा० अथवा ॥ नि० वेसवुं ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ ३९ ॥

मूळपाठः—॥ ३९ ॥ नो कष्यइ निगन्थाणं 'सविसाणंसि' फलगंसि वा पीठं-
सि वा चिट्ठित्तए वा निसीइत्तए वा ॥ ३९ ॥

१. सविसाणयंसि Bb. २. पीठगंसि वा फलगंसि वा B. ३. आसइत्तए वा तुयट्ठित्तए वा added after
नि० वा० in B.

१. पी, नावी की ने डबल्यु प्रतीमा " सविसाणंसि " ने बदले " सविसाणयंसि " पाठ छे. २. (इटालीक) की
प्रतीमा " फलगंसि वा पीठंसि वा " ने बदले " पीठयंसि वा फलगंसि वा " पाठ छे. ३. (इटालीक) थीमा " निसीइ-
त्तए वा " नी पठी " आसइत्तए वा तुयट्ठित्तए वा " उमेरेला छे.

भावार्थः—॥ ३९ ॥ साध्वीने हेटे चार पाया छे तेमज उपर पण चार पाया सहित एत्री पाट तथा बाजोट उपर उभे रहेतुं अथवा बेसतुं कळपे नही ॥ ३९ ॥

अर्थः—॥४०॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ जा० ज्यां लगे ॥ नि० बेसतुं ॥ वा० वळी (कळपे) ॥४०॥

मूळपाठः—॥ ४० ॥ कप्पइ निरगन्थाणं 'जाव' निसीइत्तए' वा ॥ ४० ॥

भावार्थः—॥ ४० ॥ साधुने उपर प्रमाणे हेठळ उपर पायावाळी पाट के वाजोट उपर उभे रहेतुं अथवा बेसतुं कळपे ॥ ४० ॥

अर्थः—॥ ४१ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ स० सहित ॥ वे० नाळ (सहित) ॥ ला० तुंयडुं ॥ था० रापतुं ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवतुं ॥ वा० वळी (न कळपे) ॥ ४१ ॥

मूळपाठः—॥ ४१ ॥ नो कप्पइ निरगन्धीणं सवेपथ्यं लाउयं धरित्तए वा परि-
हरित्तए वां ॥ ४१ ॥

१. मूळ पाठ ३९ नी माफक पाठोतर जाणवो. १. This sutra runs in BbW as follows. नो कप्पइ निरगन्धीणं सनाउयाइं (सनालाइं b) पागाइं अहिट्ठित्तए.

२. वी, नानी वी ने इवस्यु प्रतोमो "नो कप्पइ निरगन्धीणं यनाउयाइं (व. प्रतोमो सनालाइं) पायाइ अहिट्ठित्तए" पाठ छे.

भार्यः—॥ ४१ ॥ साध्वीने दीटा (नाळ) सहित तुंबडं राखतुं कळपे नही ॥ ४१ ॥

अर्यः—॥ ४२ ॥ फ० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ स० नाळ सहित ॥ का० तुंबडं ॥ घा० राखतुं ॥
घा० अथवा ॥ प० भोगवतुं ॥ वा० बळी (कळपे) ॥ ४२ ॥

मूळपाठः—॥ ४२ ॥ कप्पइ निगन्थाणं सेवण्टयं लाउयं धरित्तए वा परि-
हरित्तए वा ॥ ४२ ॥

भार्यः—॥ ४२ ॥ साधुने दीटा (नाळ) सहित तुंबडं राखतुं कळपे ॥ ४२ ॥

अर्यः—॥ ४३ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साध्वीने ॥ स० डांडी सहित ॥ पा० पुंजणी ॥ घा०
रापती ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगवती ॥ घा० बळी (न कळपे) ॥ ४३ ॥

1. This sutra runs as follows in BbW कप्पइ निगन्थाणं सेनालयाइं (सेनालाइं b) पायाइं
अहिट्टित्तए.

1. बी, नानी या ने दससु प्रतोमा नीरे मुजव पाठ छे. " कप्पइ निगन्थाणं सेनालयाइं (सेनालाइं
नानी (बी) प्रतोमा) पायाइं अहिट्टित्तए "

मूळपाठः—॥ ४३ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं सवेण्टयं पायकेसरियं धारेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ४३ ॥

भावार्थः—॥ ४३ ॥ साध्वीने दांडी सहित पुंजणी राखवी अथवा भोगववा कळपे नहीं ॥ ४३ ॥

अर्थः—॥ ४४ ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ स० दांडी सहित ॥ पा० पुंजणी ॥ धा० राखवी ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववी ॥ वा० वळी (कळपे) ॥ ४४ ॥

मूळपाठः—॥ ४४ ॥ कप्पइ निगन्धीणं सवेण्टयं पायकेसरियं धारेत्तए वा परिहरित्तए वा ॥ ४४ ॥

भावार्थः—॥ ४४ ॥ साधुने दांडी सहित पुंजणी राखवी अथवा भोगववी कळपे ॥ ४४ ॥

१. This sutra in Bbbw after ४६. २. सविष्टयं B

१. धी, नानी धी ने दबल्यु प्रतोमा धा सूत्र ४६मा पाठ पछी छे. २. (इटालीक) धी प्रतोमा "सवेण्टयं" ने बदले " सविष्टयं " पाठ छे. "सवेण्टियाओ पायकेसरियाओ" Bbbw, धी, नानी धी ने दबल्यु प्रतोमा "सवेण्टयं पायकेसरियं" ने बदले " सवेण्टियाओ पायकेसरियाओ " पाठ छे.

अर्थः—॥ ४५ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साध्वीने ॥ दा० लाकडानो ॥ द० डाडीनो ॥
पा० रजोहरण ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी (न कल्पे) ॥ ४५ ॥

पायपुच्छणं धारिणं दारुदण्ड्यं पायपुच्छणं धारिणं
मूळपाठः—॥ ४५ ॥ नो कण्ड निगन्थीणं दारुदण्ड्यं पायपुच्छणं धारिणं

वा परिहरित्वा वा ॥ ४५ ॥
भाषार्थः—॥ ४५ ॥ साध्वीने लाकडानी डाडीनी रजोहरण रापवो अथवा भोगववो कल्पे नहीं (एटके लघाटि

डाडीनो कल्पे नहीं पण आचारंग मश्र व्याकरण वगरे बीजा सूत्रनी साखे निसिथियो वांधेयी कल्पे) ॥ ४५ ॥
अर्थः—॥ ४६ ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ दा० लाकडानो ॥ द० डाडीनो ॥ पा० रजो

हरण ॥ धा० राखवो ॥ वा० अथवा ॥ प० भोगववो ॥ वा० वळी (कल्पे) ॥ ४६ ॥

मूळपाठः—॥ ४६ ॥ कण्ड निगन्थीणं दारुदण्ड्यं पायपुच्छणं धारिणं वा
परिहरित्वा वा ॥ ४६ ॥

भाषार्थः—॥ ४६ ॥ साधुने लाकडानी डाडीनो रजोहरण राखवो अथवा भोगववो कल्पे (पण आचारंग

मश्र व्याकरण वगरे बीजा सूत्रना आधारे निसिथियो वांधवो कल्पे) ॥ ४६ ॥

अर्थः—॥ ४७ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० वळी ॥
 अ० मधिमोहि (पटके साधुने साध्वीनुं ने साध्वीनि साधुनुं ॥ मो० मातुं ॥ आ० लेवुं (न कल्पे) ॥ न०
 पटलो विशेष ॥ आ० गाढागाढ कारणे ॥ रो० रोगना कारणे (कल्पे) ॥ ४७ ॥

मूळपाठः—॥ ४७' ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्थीण वा अन्नमन्नस्स
 'मोएणं आयमित्तए, 'नन्नत्थ आगाढेहिं रोगायङ्केहिं ॥ ४७ ॥

१. The sutras 47 and 48 form one in C. B. २. " नन्नत्थ आगाढेहिं रोगायङ्केहिं " not in C.
 १. सी ने (इयालीक) वी प्रतोमां '४७ तथा '४८ सूत्रो एकज छे ने ते नीचे मुजव छे. " नो कप्पइ नि-
 गन्थाण वा निगन्थीण वा अन्नमन्नस्स मोयं आदिइत्तए वा." २. सी मतमां "नन्नत्थआगाढे-
 हिं रोगायङ्केहिं" शब्दो नयी.

१. (१) मोय (मोक) शब्दनो अर्थ 'मातुं' (पेशाव) थाय छे, बहुदकल्प सूत्रना अंग्रेजी तरजुमामां
 " मोय " शब्दनो अर्थ " शुक्र " करेक छे अने आ सूत्रनी दृष्टिमां " मोय " शब्दनो अर्थ " मातुं " करेक
 छे ने ते रोगादिक सर्पादिक कारणे पीवाना काममां वपराय छे एम लखेल छे.

(२) आचारंग, उववाइ, टाणांग (वीजे टाणे) ने व्यवहार (नवमे उद्देशे) वगेरे सूत्रोमां "मोयपट्टिमा"

भावार्थः—॥ ४७ ॥ साधु साध्वीने माहोमदि मातुं छेवुं कल्पे नहीं पण कोइ गढागाढ कारणे रोगादिक कारणे एटके सर्पादिक करडयो होय अने झेर उतारवाना कारण माटे छेवुं पढे तो आगार छे ॥ ४७ ॥

चाकी छे त्वां “ मोय ” नो अर्थे “ मातुं ” (पेशाव) थाय छे, ते सूत्रोना पाठ नीचे मुजब छे.

उबबद्, टाणांगमां “खुडिया मोय पढिमा, महलिया मोय पढिमा” एहवो पाठ छे.

व्यवहारसूत्रमां “ दो पढिमाओ पन्नवाओ तंजहा खुडिया चेष मोय पढिमा महलिया चेष मोय पढिमा ” एहवो पाठ छे.

अत्रे जिनकल्पिं साधु आश्री वात छे ने छतिमां कल्या मुजब मातु पीवानी वात व्यवहार सूत्रमां पण छे. (३) हवे मतुप्यनुं मातुं (पेशाव)ना गुण वैदक विगेरे ग्रंथोने आधारे कहे छे.

१ शाल्मिश्रम निघण्ट भूषण भाग ७ मो पातुं ९९५ सं. १९५३ खेमराज श्री कृष्णदास कृत.

मानुपमूत्र गुणाः

श्लोकः—मानुपं क्षार कटकं मधुरं लघु चोच्यते ।

चक्षू रोगहरं बल्यं दीपनं कफ नाशनम् ॥

अर्थः—॥ ४८ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥

भावार्थः—मनुष्यनुं मुत्र खारुं, कडवुं, मधुर, हलकुं, नेत्ररोग नाशक; बलकारक, दीपन, भ्रूख उघाढनार, कफ नाशक छे.

२ हरित संहिता—जयराम रघुनाथनुं सं. १९४८ पा. ९६. आ ग्रंथमां उपळा निघण्ट ग्रंथना जेवोज श्लोक छे.
३ भावमकाश पूर्वखंड संवत १९६२ पा. ४८२ जयराम रघुनाथकृत. आ ग्रंथमां माणसना मूत्रना गुण संबंधी नीचे मुजब श्लोक छे.

श्लोकः—नर मूत्रं गरं हन्ति सेवितं तद्र सायनम् ।

रक्त पामाहरं तीक्ष्णं सप्सार क्वणं स्पृतम् ॥

भावार्थः—माणसनुं मूत्र खारवाळुं, खारुं, तीक्ष्ण, राती खसने मटाडनार, झेरेने हणनार अने सेवन करवायी रसायण जेवा गुण करे छे.

४ निघंट संग्रह ग्रंथमां “ मानुषं विपजिन मूत्रं विशुच्यापहरं च तत् ” एटले माणसनुं मूत्र विष जीतनार छे तेमज विशुवी तथा आम एटले कोळेरु अने अर्नीर्णने पण मटाढे छे.

५ चरकमां नीचे मुजब पाठ छे.

અં મદિમાહી (પટલે સાચુને સાધ્વીતું સાધ્વીને સાચુનું) ॥ મોં માટું ॥ આં આપતું (ન કલ્પે) ॥

શ્લોક:-શોફ કુષોદરોન્માદ મારતં કૃપ નાચનં ।

અર્થોઽનં કારમં મૂઠં માનુપં તુ વિપાપહમ્ ॥

માર્વાર્થ:-અંટું મૂત્ર (કારમં) સોજા, કોટ, ઉદરરોગ, હન્માદરોગ, વાયુ, ક્રમિ તથા હરસને દૂર કરે છે અને માણસનું (મૂત્ર) વિપને હજનાહં છે, પટલે મૂત્ર પાવાથી વિપ (ફેર) નો નાશ થાય છે.

ઉપર મુજબ પેચાન રોગાદિક કારણે વપરાય છે અને વાહ્ય ઉપચાર તરિલિ કેટલાક દેશોમાં “વાટી આંગલી” પટલે યા ઉપર પેચાનનો પાટો બંધાય છે ને તેથી યા રહ્યાય છે.

૬ ઉપરના વૈદક ગ્રંથો સિવાય શ્રાવક ખીખસિંહ માણેકનું વનાવેલ મતિક્રમણ સૂત્ર સને ૧૮૮૮ હું પાને ૪૭૯-૪૮૦ માં “મોપ” શબ્દ આવે છે તે નીચે મુજબ.

મૂલપાઠ:-સ્વાસ્મે ખેતોસ ફલાઈ, સાઈમે ઇંટિ બીર અગમાઈ ।

મદુ ગુહ તંવોલાઈ, અનાહારે મોય નિર્વાઈ ॥ ૧૫ ॥ દારં ॥ ૩ ॥

માર્વાર્થ:-ફે વે વ્રીજો ત્વાદિમ આહાર કહે છે. “સ્વાસ્મે” કેહેતાં અન્ન સમાન, “ખેતોસ” કેહેતાં શ્રેકેલા

न० एटलो विशेष ॥ आ० गाढा गाढ कारणे (सर्प विपादिक) ॥ रो० रोगना कारणे (कल्पे) ॥ ४८ ॥

मूळपाठः—॥ ४८ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा अन्नमन्नस्स

धान्य, चणा प्रमुख, “ फळाइ ” केहेतां आंब, केळां प्रमुख सर्व फळ, “ साइमे ” केहेतां आस्वादकारी चीज ते “ घुंठि ” केहेतां सूठ, “ जीर ” केहेतां जीरं, “ अजमाइ ” केहेता अजमादिक “महु” केहेता मध, “गुढ” केहेतां गोळ, खांड, “ तंबोळाइ ” केहेतां तंबोळादिक ते पण स्वादिम जाणवा.

ह्ने “ अणाहार ” वस्तु कहे छे. ते पूर्वे कहेला चारे आहार माहेका कोइपण आहारमां न आवे परंतु चउविहार उपवासे तथा रात्रिने चउविहारे वावरवी कल्पे ते “अणाहार” वस्तु जाणवी तेना नाम कहे छे.

“ अणाहारि ” केहेता अणाहारने विपे कल्पे ते वस्तु कहे छे. “ मोय ” वेहेता लघुनीति जाणवी अने “ निचार्इ ” केहेतां निवंनी सळी जाणवी. ए सर्व अनाहार वस्तुमां गोमूत्र आदे दइने “सर्व जातिना” अनिष्ट मूत्र पण आवे छे. ए उपवासमां पण केंपी सुजे अने आयंविळ मध्ये पाणहार पचख्खाण कर्पा पछी सुजे ए आहारलुं त्रीलुं द्वार यलुं.

उपर मुजव “ मोय ” शब्दे माहुं (लघुनीति-येनाच) जाणहुं पण तेनो अर्थ “शुक्र” जाणवो नहीं.

मोए आइइत्सए, 'नत्रत्थ आगादेहिं रोगायङ्केहिं ॥ ४८ ॥

भावर्यः--॥ ४८ ॥ साधुने साध्वीने मांदिमाहे मांहुं (पेशव) आपहुं कल्पे नई, गाढागाढ कारणे के रोगना कारणे आगार ॥ ४८ ॥

अर्थः--॥ ४९ ॥ ने० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥ पा० पेहेळा पेहोरतो बोहोरको पाछळा पोहेरे ॥ आ० आहार ॥ ज्ञ० ज्यां लीं ॥ त० त्वचा ॥ ५० प्रमाण ॥ ए० एटत्रो मात्र ॥ अ० बळी ॥ मू० सुमि प्रमाण चोपडे वळगी अने ॥ ए० एटलो मात्र ॥ अ० बळी ॥ नि० वि० ए० एटत्रो मात्र ॥ अ० बळी ॥ आ० आहार ॥ आ० करवो (न कल्पे) ॥ पाणी विन्दुआ ॥ ५० प्रमाण ॥ ए० एटलो मात्र ॥ अ० बळी ॥ आ० रोगना कारणे (कल्पे) ॥ ४९ ॥

न० एटको विशेष ॥ आ० गाढागाढ कारणे ॥ रो० रोगना कारणे (कल्पे) ॥ ४९ ॥
मूळपाठः--॥ ४९ ॥ तो कप्पइ निगन्थाण वा तिगन्धीण वा पारियासियस्स^२

१. नत्रत्थ आगादेहिं रोगायङ्केहिं pob in Bbww. १. धी, नानी धी ने इबल्लु प्रतोमां भा पाठ नथी.

२. पारियासिए भौयणजाए जा० Bbww.

३. धी, नानी धी ने इबल्लु प्रतोमां "पारियासिए भौयणजाए जाव" पाठ छे.

।हारस्स जाव 'तयध्पमाणमेत्तमवि' भूइप्पमाणमेत्तमवि' बिन्दुप्पमाणमेत्तमवि आहा-
 ाहारिस्सए, 'नन्नत्थ' आगाडेहिं रोगायडेहिं ।' ४९ ॥

भावार्थः—॥ ४९ ॥ साधु अथवा साध्वीनि पेहेका पोहोरनो वोहोरलो आहार लगार मात्र पण चोये
 पोहोरे भोगवचो कळपे नहीं पण पट्यो आगार छे के गाढागाढ कारणे कोई रोगादिक कारणयी चोया पोहोर
 सुधी राखवो पडे तो राखी शके (पण रात्रीए राखी न शके) ॥ ४९ ॥

अर्थः—॥ ५० ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा०
 बली ॥ पा० पेहेका पोहरनो लीधेल पाछला पोहोर सुधी राखीनि ॥ आ० लेप मात्र ओषधनी ॥ जा० जाती

१. तट्टय for तय B. २. वा for अवि Bbw. ३. नन्नत्थ आ० रो० not in Bbw. ४. गाढागाढेहिं
 रो० B.

१. (इटालीक) की मां " तय " ने बदले " तट्टय " पाठ छे. २. वी, नानी वी ने इवल्लु प्रतोमा "अवि"
 ने बदले " वा " छे, ३. वी, नानी वी ने टयल्लु प्रतोमा "नन्नत्थ आगाडेहिं रोगायडेहिं" पाठ नथी. ४. (इटालीक) वी
 प्रतोमा " आगाडेहिं रोगायडेहिं " ने बदले " गाढागाढेहिं रोगायडेहिं " पाठ छे.

कानि ॥ गा० शरस्त्रिने ॥ आ० एक बार चोपडुं ॥ वा० अथवा ॥ वि० वारंवार चोपडुं (न कल्पे) ॥
वा० बंली ॥ न० एटळो विघ्नेष ॥ आ० गाढागाढ कारणे ॥ रो० रोगने कारणे (कळपे) ॥ ५० ॥

मूळपाठः—॥ ५० ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वां निगन्धीण वा पारियासिएणं
आल्लंघणजाएणं गायइं आलिप्पिए वा विलिप्पिए वा, नन्नत्थ आगा-
देहि रोगायइहि ॥ ५० ॥

मावार्थः—॥ ५० ॥ साधुने अथवा साध्वीने पेहेळा पोहोरनुं वोहोरनुं ओषध लेपादिक चोये पोहारे
एकवार वापरे नहीं, वारंवार वापरे नहीं, पण एटळो आगार के कोइ रोगादिक कारणधी अने चोपे पहेरे
मळी शके तेम न शेय तो चोया पोहोर सुधी राखी शके (रात्रे न राखे) ॥ ५० ॥

अर्थः—॥ ५१ ॥ नो० न ॥ फ० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीने ॥ वा० बळी ॥
पा० पेहेळा पोहोरनो पाछळा पहेर सुंधी राखीने ॥ ते० तेले करी ॥ वा० अथवा ॥ घ० घीए करी ॥
वा० अथवा ॥ न० मापणे करी ॥ वा० अथवा ॥ व० सुगंध कारी चीजोए करी ॥ वा० बळी ॥

1. not in Bbb. १ आ पाठ वा, नानी वा ने डबल्लु प्रलोमां नधी.

गा० शरीरने विषे ॥ अ० एक वार मर्दन करवो ॥ वा० अथवा ॥ प० घणी वार मर्दन करवो ॥ वा०
वळी (न कळपे) ॥ न० एटलो विघ्नेष ॥ आ० गाढागाढ कारणे ॥ रो० रोगने कारणे (कळपे) ॥ ५१ ॥

मूळपाठः—॥ ५१ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा पारियासिएणं
तेल्लेण वा घएण वा नवणीएण वा वसाए वा गायइ अ० भङ्गेत्तए वा मक्खेत्तए वा,
नन्नत्थ आगाढेहिं रोगायङ्केहिं ॥ ५१ ॥

भावार्थः—॥ ५१ ॥ साधुने अथवा सार्धानि पेहेळा पोहारुं बोहारुं तेळ-धी-माखण-सुगंध
कारी चीज इत्यादिक वस्तुए करी शरीरने विषे एकवार अथवा वारंवार बोधे पोहारे चोपडुं नहीं पण जे
ते वस्तु बोधे पोहारे मळी शके तेम न होय तो अने शरीरे रोगादिकरुं कारण होय तो बोधे पोहारे
पण स्वये ॥ ५१ ॥

अर्थः—॥ ५२ ॥ नो० न ॥ क० कळपे ॥ नि० साधुने ॥ वा० अथवा ॥ नि० सार्धानि ॥ वा० वळी
क० कोइएक सुगंधी द्रव्य ॥ वा० अथवा ॥ छो० छोद्र सुगंधे करी द्रव्य ॥ वा० अथवा ॥ प० घूप सुगंध-
जाती ॥ वा० वळी ॥ अ० अनैरो कोइ सुगंध ॥ बा० वळी ॥ आ० चोपडवानी ॥ जा० जातीए करी ॥ गा

शरीरे ॥ उ० चोपह्वो ॥ वा० अथवा ॥ उ० मर्दन करवो ॥ वा० वळी ॥ (न कल्पे) ॥ न० एटलो विशेष ॥ आ०
गाढागाढ कारणे ॥ रो० रोगने कारण (कल्पे) ॥ १२ ॥

मूळपाठः—॥ ५२ ॥ नो कप्पइ निरगन्थाण वा निरगन्धीण वा ककेण वा
लोच्छेण वा पध्वणेण वा अन्नयरेण वा अलेवणजाएणं गायइ उव्वलेत्तए वा उव्व-
ट्टित्तए वा, नन्नत्थ आगाढेहिं रोगायङ्केहिं ॥ ५३ ॥

भावार्थः—॥ ५२ ॥ साधुने अथवा साध्वीने कोइ एक सुगंधी द्रव्य, लोद्र, धूप, सुगंधनी जाती इत्या-
दिक वस्तु शरीरे चोपडवी नहीं पण रोग विगरे कारणथी खपे ॥ ५२ ॥

अर्थः—॥ ५३ ॥ प० परिहार विशुद्ध चारोत्राओ ॥ क० तपने विपे ॥ ट्टि० प्रविष्ट(करणहार) ३ ॥ पं०
वळी ॥ भि० साधु ॥ व० वोहर ॥ थे० स्थिवरनी ॥ वे० वैयावचने ॥ वि० अर्थे ॥ ग० जाय ॥ से० ते ॥ य०
वळी ॥ आ० कदाचित ॥ अ० अतिक्रमतो ॥ तं० ते ॥ च० वळी ॥ थे० स्थिवर ॥ जा० जाणे ॥ अ० पोताना ॥

1. not in C. १. आ पाठ ही प्रतमां नथी. In the latter sutra the word "परियासिण्ण" has
perhaps been wrongly supplied in the english translation. आ सूत्रमां "परियासिण्ण" शब्द ए-
दत्ते "पेट्वा पोद्धोन्नो पाछला पोहोर सुधानो" एहवो पाठ नथी ने ते इमेनी तरुणामां खोटी रीते सुकथो छे.

आ० आगम ज्ञाने करी ॥ अ० अनेरा साधुनी ॥ वा० वळी ॥ अ० समीपे ॥ सो० साभळीने ॥ त० त्वेवार ॥ प० पछी ॥ त० ते साधु आवे ते वारे तेने ॥ अ० थोडुं एक प्रायश्चित्तरूप ॥ ना० नाम मात्र रू ॥ व० व्यवहारुं ॥ प० प्रायश्चित ॥ सि० दीए (थोडुं प्रायश्चित्त आपे) ॥ १३ ॥

मूळपाठः—॥ ५३ ॥ परिहारकप्पट्टिए 'णं भिक्खु बहिया थेराणं वेयावडियाए गच्छेज्जां; से य आहच्च अइक्केमज्जा, तं च थेरा जाणेज्ज अप्पणो आगमेणं अन्नेसिं व अन्तिए सोच्चा, तओ पच्छा तस्स अहल्लहुसए नाम ववहारे पट्टवियवे सिया ॥५३॥

भावार्थः—॥ १३ ॥ परिहार विशुद्ध चारीत्रीओ परिहार विशुद्ध चारित्र सेवे छे अने बीजे गाम स्थिवर ते परिहार-विशुद्ध चारित्रीया साधुनी जरूर पडी अने ते साधुने स्थिवर बोलावे तो तुरत स्थिवर पासे आं

१. णं not in Bbw. २. After गच्छेज्जा w adds वीसुम्मंज्ज. ३. अन्तिए only in B. ४. आहां
 १. बी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमा " णं " नयी. २. डबल्यु प्रतमा " गच्छेज्जा " पछी " वीसुम्मंज्ज " पाठ छे,
 ३. (इटालीक) वां प्रतमाज " अन्तिए " दान्द छे. ४. (इटालीक) वी प्रतमा " आहा " ने बदले " आहा " दान्द छे.

स्थिवरतुं जे काम होय ते करे. पछी स्थिवर आगम ज्ञाने अथवा वीजा साधुधी जाने जे परिहार विशुद्ध
 चारित्रिण कांइ दोष सेव्यो छे तो ते परिहार विशुद्ध चारित्र मुकीने आव्या ने चहवार साचववा
 मोटे नामतुं प्रायश्चित तेमने दइ परिहार विशुद्ध चारित्र सेववा पाछा मोकले. (कोइ शंका करे के एट्टुं
 बंधुं स्थिवरने शुं काम हंशे के परिहार विशुद्ध चारित्र सेवतां बोलाववा पढया ? उत्तर—कोइ राजा चक्रवर्त्यो-
 दिक स्थिवरने प्रश्न पुछवा आव्या छे ने ते प्रश्नतो जवाव देवानो परिहार विशुद्ध चारित्रियोज समर्थ छे
 एट्टया मोटे बोलावे ए परमार्थ) ॥ ५३ ॥

अर्थः—॥ ५४ ॥ नि० साध्वीने ॥ य० बळी ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घरे ॥ पि० आहारने ॥ प० अर्थे
 ॥ अ० पेढी त्यां ॥ अ० अनेरी कोइ ॥ पु० सरस ॥ भ० वस्तु नीपजाधी छे ॥ प० बोहोगी ॥ सि० होय ॥
 सा० ते साध्वी ॥ य० बळी ॥ सं० ते आहारे संतोष पावे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ ते०
 तेज ॥ ए० बळी ॥ य० पुलाक भक्ते (भोजने) ॥ प० तेपज रहेतुं (कल्पे) ॥ सा० ते साध्वी ॥ य० बळी
 ॥ नो० न ॥ सं० ते आहारे संतोष (न) पावे तो ॥ ए० एम ॥ से० तेने ॥ क० कल्पे ॥ दो० वीजीवार ॥
 पि० पण ॥ गा० ग्रहस्थने ॥ कु० घरे ॥ भ० भातेने अर्थे ॥ वा० अथवा ॥ पा० पाणीने अर्थे ॥ वा० बळी ॥
 नि० निमज्जतुं ॥ वा० अथवा ॥ प० पेसतुं ॥ वा० बळी (कल्पे) ॥ ५४ ॥ चि० एम ॥ वे० हुं कहुं छे ॥

मूळपाठः—॥ ५४ ॥ निरगन्धीए य माहावइकुलं पिण्डवायपडियाए अणुप्पवि-
 ट्ठाए अन्नयरे पुळागभत्ते पडिग्गाहिए सिया, सा य संथरेजा, एवं से कप्पइ तेणेव
 भत्तट्टेणं पज्जोसवेत्तए; सा य नो संथरे, एवं से कप्पइ दोच्चं पि गाहावइकुलं भत्ताए
 वा पाणाए वा निम्बखमित्तए वा पविसित्तए वं ॥ ५४ ॥ ति वेमि.

भावार्थः—॥ ५४ ॥ साध्वी गृहस्थने घेर आहारने अर्थ गया छे अने त्या ते गृहस्थे पोताने अर्थे कांडे
 सरस आहार निपन्नाथ्यो छे अने ते साध्वीनि बोद्धाराव्यो तो ते दिवस ते आहारथो संतोप पापी वीजे घेर
 गोचरी न जाय कारण के ते सरस आहार पाचन करवो घणो बठण छे तेमज खीनुं शरीर छे पटला मोटे

१. कप्पइ से without एवं Bbbw. २. तं दिवसं before तेणेव B. ३. कुलं पिण्डवायपडियाए अं B.

४. वा Bbbw.

१. धी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमा " कप्पइ तेणेव " ने बदले " कप्पइ से तेण " पाठ छे. २. (इटालीक) धी
 प्रतोमा " तेणेव " नी वेहेला " त दिवसं " पाठ छे. ३. (इटालीक) धी प्रतोमा " गाहावइकुल " ने बदले " गाहावइ
 कुलं पिण्डवाय पडियाए अणुप्पविट्ठाए " पाठ छे. ४. धी, नानी वी ने डबल्यु प्रतोमा " व " ने बदले " वा " छे.

घोडा आशरथी संतोप माने अने जो ते आशरथी पुरण उदर न भराय तो वीजी वखत भात पाणीनी गो-
चरी करे ॥ ५४ ॥

एम सुथर्मा स्वामी जंत्रू स्वार्थीने वहेता हवा के दे जंत्रू ! जेम मे श्री महावीर देव समिये सांभळ्युं हतुं
तेम तुम मरये कळुं.

अर्थ — ॥ ५ ॥ क० कल्प सूत्रनो ॥ पं० पांचमो ॥ उ० उद्देशो ॥ स० पुरो ययो ॥ १ ॥

मूळपाठः— ॥ ५ ॥ कर्णे पथमो उद्देशो समतो ॥ ५ ॥

भाषार्थः— ॥ ५ ॥ इति श्री बृहत्कल्प सूत्रनो पांचमो उद्देशो संपूर्ण ॥ ५ ॥

॥ अथ बृहत् कप्प सूत्र छद्मो उद्देशो ॥

(बृहत् कल्प सूत्रनो छद्मो उद्देशो)

अर्थः—॥ १ ॥ नो० न ॥ क० कल्पे ॥ नि० साधुनि ॥ वा० अथवा ॥ नि० साध्वीनि ॥ वा० बली ॥ इ० प आगळ कादिशुं ते ॥ छ० छ ॥ अ० अवर्णवाद ॥ व० बोलवा ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ अ० अनाहुत ॥ य० वचन ॥ ही० आगळानी हीळना थाय तेवा ॥ व० वचन ॥ खि० आगळो खिसाय (खिष्ट पडे) तेवा ॥ व० वचन ॥ फ० कठोर ॥ व० वचन ॥ गा० ग्रहस्थ बोल्ले तेवां निर्लज ॥ व० वचन ॥ वि० उपनम्या कल्पने ॥ वा० बली ॥ पु० फरी ॥ उ० उदेशो प्हावा वचन बोलवा (न कल्पे) ॥ १ ॥

मूळपाठः—॥ १ ॥ नो कप्पइ निगन्थाण वा निगन्धीण वा इमाइं छ अवत्ते-
घां वइत्तए, तंजहा-अलियवयणे हीलियवयणे खिसियवयणे फरुसवयणे गारथियव-
यणे, विओसवियं वा पुणो उदीरेत्तए ॥ १ ॥

१. अवयणार्इं B.P. १. (इटालीक) वी प्रत ने दार्णाग सूत्रमा “ अवत्तत्वाइं ” ने बदले “अवयणाइं” घाठ छे.

भावार्थः—॥ १ ॥ साधुने साध्वीने छ प्रकारनो अवर्णवाद (खोटा वचन) बोळवा नही तेना नाम कोहे छे, (१) अनाहुत खोडुं वचन, २ आगळा माणसनी हीलणा थाय तेवुं वचन, ३ सामो माणस खीस्ट पडे नीधुं थाली फी बोले नहीं तेवुं वचन, ४ कठोर वचन (मुरल गधेडा वगेरे), ५ ग्रहस्थीनुं निर्लज वचन, ६ कजीयो थइ श्रात थएल तेने फी उभो करे तेवुं वचन ॥ ? ॥

अर्थः—॥ २ ॥ छ० छ ॥ क० साधुना भला आचारने ॥ प० प्रायश्चित दइने शुद्ध करवानी रचना ॥ प० कही ॥ तं० ते ॥ ज० कहे छे ॥ पा० प्राणातिपात ए भाइए कीधो छे एहवो अछतो ॥ वा० वचन ॥ व० वोळतो यको ॥ सु० ए भाई मुपा वचन वोख्यो छे एहवो अछतो ॥ वा० वचन ॥ व० वोळता यको ॥ अ० ए भाइए अदत्तादान कीधो छे एहवो अछतो ॥ वा० वचन ॥ व० वोळतो यको ॥ अ० एभाइए अदृत सेव्यो छे एम अछतो ॥ वा०वचन ॥ व० वोळतो यको ॥ अ०नपुंसक छे एहवुं ॥ वा०वचन ॥ व० वोळतो यको ॥ दा० ए भाइ (मुळगो) दास हतो एहवुं ॥ वा०वचन ॥ व०वोळतो यको ॥ इ०ए पुर्वे कथा ॥ ए० ते ॥ क० आचारना ॥ छ० छ ॥ प० पथारा एटके प्रायश्चित लेवाना ठाम(जो ए छ माहिको कोइ वोल साचो होय तो साधु प्रायश्चित लइ शुद्ध थाय) अने जो ॥ (छ० छ ॥ प० प्रायश्चितना ठाम) ॥ प० कहीने केहे नारो ॥ स० समो (सावेती) ॥ अ० न ॥ प्य० पुरी पाडे तो (जे प्रायश्चित सेवनारने आवनुं होय) ॥ त० ते ॥ टा० ठाम ॥ प० प्रायश्चितनुं (ठाम) ॥ सि० (खोडुं थोळनारने) आवे ॥ २ ॥

मूळपाठः—॥ २ ॥ छ कप्पस्स पत्थारां पन्नता, तंजहा-पाणाइवायस्स वायं वयभाणे,
सुसावायस्स वायं वयमाणे, अदिन्नादाणस्स वायं वयमाणे, अविइयावायं वयमाणे,
अपुरिसवायं वयमाणे, दासवायं वयमाणे. इच्चए कप्पस्स छप्पत्थारे पत्थरेत्ता सम्मं
अप्पडिपूरमाणे तट्टाणपत्ते सिया ॥ २ ॥

भावार्थः—॥ २ ॥ कळपे भळा आचारवाळा साधुने छ प्रकारतुं मायश्चित लेतुं ते कहे छे, (१) कोइने
माये खोटा तोहमत मुखवा निमित्ते एम कहे छे, आ माणसे अमुक ठेफाणे जीव मारी नारुणो छे (जेमके गुरु
बेला गोचरी जता गुरुना पगतळे सुकी देडकीतुं कलेवर आव्युं, बेलाए गुरुना माथे आळ मुकयुं के तपारा
पण नीचे जीवतुं देडकुं कचराइ मरी गयुं एम स्थानके आधी आचार्यने कइयुं एवीज रीते अनाहुतआळनुं प्रा-
यश्चित तेने देवुं जेके ते नीचने तेणे मार्यो नथी एण जीव मार्यो जेटलुं मायश्चित खोटुं बोलनारने आपवुं, (२)

१. कप्पस्स छप्पत्थारा प० B.Bbw. २. छ कप्पस्स प० Bbb. Th.

१. (इटालोक) वी, वी, नानी वीने डबल्लु प्रतोमां " छ कप्पस्सपत्थारा " ने बदले "कप्पस्स छप्पत्थारा" पाठ छे.
२. वी, नानी वी ने डबल्लु प्रतो ने टुण्णोणमुप्रमां "छप्पत्थारे" ने बदले " छ कप्पस्स पत्थारे " पाठ छे.

मृपावाद एटले जुहुं कोइ बोल्या नयीं अने आळ मुकवा माटे करेके आ साधु जुहुं जोळेलो छे तो ते जुहुं
 बोलवाना जेठलुं मायथित आळ मुकनारने देवुं, (३) एमज अदत्तादान एटले चोरी नथी करी पण आळ देवा
 मांटे कोइ तोहमत मुक्तेतो तेठलुं पायथित तेने आवे, (४) एमज अटुत्त (अत्रह्य) सेववानुं आळ मुक्तेतो ते
 मायथित आळ मुकनारने माथे आवे, (५) कोइने माये आळ मुकवा मांटे एम करेके ए साधु थयो छे पण
 नपुंमक छे, एना वापे मने छानुंमानुं वहुं हतुं इरयादिक एवुं आळ मुके तो तेने पण तेनुं प्रायथित लेवुं, (६)
 ए साधु थयो छे, आळ निमिचे एम करे के आ साधु थएल छे पण दास छे एटले के अमुकने घेर वेचाएलो
 हतो तो तेनुं पायथित तेने (खोटुं आळ मुकनारने) शीर आवे, ए छयानानुं पायथित जाणतुं (अथवा गुरु
 देश काळने अनुसरीने प्रायथित दीए) एटले ए खोटुं बोलनारने (माथे) ए प्रायथित आवे, ओ ए साधुं होयतो
 जे धणी ए गुन्हो कर्यो छे ते धणीने पायथित दीए ए परपार्थ ॥ २ ॥

अर्थः—॥ ३ ॥ नि० साधुने ॥ य० वळी ॥ अ० हेठे तळाने चिये ॥ पा० पगमां ॥ स्वा० पीळो ॥
 वा० अथवा ॥ क० वंटी ॥ वा० अथवा ॥ ही० फांस ॥ वा० वळी ॥ प० भांगयो प्रवेश कीथो छे ॥ तं०
 ते ॥ च० वळी ॥ नि० साधु ॥ नो० नही ॥ सं० समर्थ ॥ नी० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशेष
 शुद्ध करवा ॥ वा० वळी ॥ तं० तेने ॥ नि० साधरी ॥ नी० काढती थकी ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध
 करती थकी ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ अ० (तिर्थकारनी आज्ञा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ३ ॥

मूळपाठः—॥ ३ ॥ निगन्थस्स य अहे पायंसि खाणूए वा कण्टए वा हारे
 वा परियावजेजा, तं च निगन्थे नो संचाएइ नीहरिसिए वा विसोहेत्तए वा, तं
 निगन्थो नीहरमाणी वा विसोहेमाणी वा नाइक्कमइ ॥ ३ ॥

भाष्यार्थः—॥ ३ ॥ साधुने पगना तळाने विपे खीळो, कांटो, फास, (कांफरो) प्रमुख अंदर भांगी गयो
 रिए अने ते साधु पोते काढवा समर्थ न होय तो ते साधुनो कांटो प्रमुख साधी काढे तो तिर्थकरनी आज्ञा
 छे (आठेकोण मतळव पृथ्वी समजवानी छे के जो ते साधु महा धैरवंत होय, महा तपस्वी होय अने शरीर
 मांथी कामविकार तदन वाळी मुखपा छे, वळी कांटो काढनार धीजो साधु अथवा प्रदस्थी नथी तो वाप दी
 करीनी बुद्धीए साधु ते साधीने अडवा देतो आज्ञा अतिक्रमे नहीं अने जो उपर कहा मुजव शक्तिवंत नहोय
 अने जुवान अवस्था काम विकारे करी सहित होय तो साधु ने साधीने अडवानी आज्ञा तिर्थकरे आपी नथी) ॥३॥

१. खाणुं. B, also साण Bbb. २. कणूए for कण्टए in Bbb. ३. सक्करे वा परि° adds B.

१. (इटालीक) ये प्रतमां “ खाणू ” ने बदले “ साणु ” पाठ छे. वी, नानी धी ने इबल्यु प्रतोमां
 “ साणू ” पाठ छे. २. धी, नानी धी ने इबल्यु प्रतोमां “ कण्टए ” ने बदले “ कणूए ” पाठ छे. ३. (इटालीक)
 वी प्रतमां “ वा परियावजेज्जा ” ने बदले “ सक्करे वा परियावजेज्जा ” पाठ छे,

नांचे आठ सुत्रो देखावले ते सर्वे साधु साध्वी आश्री समजवां नही पण उपर देखावेल्या मद्यार्थीर्यवत तप-
स्वीने कोइ गाढागाढ कारणे समजवुं, वाकी नांचे वतावेळां सुत्र वहेवारिक समजवां ए परमार्थ.

अर्थः—॥ ४ ॥ नि० साधुने ॥ य० वळी ॥ अ० आप्ते विपे ॥ पा० जीव ॥ वा० अयवा ॥ वी०
वीज ॥ वा० अथवा ॥ र० रज ॥ वा० वळी ॥ प० आर्वाने पडे ॥ तं० ते ॥ व० वळी ॥ नि० साधु ॥
नो० नदो ॥ सं० समर्थ ॥ नी० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करवाने ॥ वा० वळी ॥ तं० तेने ॥
नि० साध्वी ॥ नो० काढती यकी ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करती यकी ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥
'अ० (त्रिथंकरनी आज्ञा) अतिक्रमे (नदी) ॥ ४ ॥

मूळपाठः—॥ ४ ॥ निगन्थस्स य अच्छिसि पाणे वा वीए वा ए वा ए वा
परियावजेजा, तं च निगन्थे नो संवाणइ नीहरित्ते वा विसोहेत्तए वा, तं निगन्थी
नीहरमाणी वा विसोहेमाणी वा नाइकमइ ॥ ४ ॥

माचार्थः—॥४॥ साधुनी आंखने विपे कोइ उढतो जीव, वीज, कांकारी आवीने पही होय अने कांकारी
ममुप साधु पेतें (अथवा वीजो साधुके गदस्थ) काढवा समर्थ न होय तो तेने साध्वी (वाप वेदीनी बुद्धीए)

काढनी थकी आझा अतिक्रमे नहीं (परमार्थ उपर प्रपणे सपजवो) ॥ ४ ॥

अर्थः—॥ ५ ॥ नि० साध्वीने ॥ य० बळी ॥ अ० हेठे (तळीए) ॥ पा० पगने ॥ खा० धीळो ॥ वा०
अथवा ॥ क० कटिो ॥ वा० अथवा ॥ ही० फास ॥ वा० बळी ॥ प० त्हांग्यो प्रवेश कीधो छे ॥ तं० ते ॥
च० बळी ॥ नि० साध्वी ॥ नो० नहीं ॥ सं० सपर्य ॥ नी० काढना ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करवा ॥
वा० बळी ॥ तं० तेने ॥ नि० साधु ॥ नी० काढतो थमो ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करतो थको
वा० बळी ॥ न० न ॥ अ० (तिर्यकरनी आझा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ५ ॥

मूळपाठः—॥ ५ ॥ निगन्धीए य अहे पायंसि खाणूए वा कण्टए वा हीरे वा
परियावज्जेज्जि, तं च निगन्धी नो संचाएइ नीहरित्तए वा विसोहेत्तए वा, तं निग-
न्धे नीहरमाणे वा विसोहेमाणे वा नाइकमइ ॥ ५ ॥

१. साणुं B. २. कणू for कण्टए in BbW.

३. (इटालीक) वा प्रतथा " साणू " ने बदले (साणु) पाठ छे. २. धा, नानी बी ने डबल्यू प्रतोमा " कण्टए "
ने बदले " कणू " पाठ छे,

भावार्य—॥ ५ ॥ साध्वीना पग तळे खीळो, काटो, फास, काकरी प्रमुख वागी अंदर यांगी गइ होय ने ते साध्वी (अथवा वीजी साध्वी के वीजी स्त्री) ते फास प्रमुखने काढवा समर्थ न होय तो तेने साधु (बेटीनी बुद्धि) काढतो यको आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ ५ ॥

अर्थः—॥ ६ ॥ नि० साध्वीनी ॥ य० वळी ॥ अ० आप माहे ॥ पा० जीव ॥ वा० अथवा ॥ बी० वीज ॥ वा० अथवा ॥ र० रज ॥ वा० वळी ॥ प० आधीने पडे ॥ तं० तेने ॥ च० वळी ॥ नि० साध्वी ॥ नो० नहीं ॥ सं० समर्थ ॥ नी० काढवाने ॥ वा० अथवा ॥ वि० विशुद्ध करवाने ॥ बा० वळी ॥ तं० तेने ॥ नि० साधु ॥ नी० काढतो यको ॥ वा० वळी ॥ वि० विशुद्ध करतो यको ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ अ० (तिर्यकरनी आज्ञा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ निगन्थीए य अर्च्छिसि पाणे वा वीए वा ए वा परिया-
वजेज्जा, तं च निगन्थी नो संचाएइ नीहरत्तिए वा विसोहेत्तए वा, तं निगन्थे
नीहरमाणे वा विसोहेमाणे वा नाइकमइ ॥ ६ ॥

भावार्थः—॥१॥ सांघीनीं आंखं महिं केई जीव, बीजं, रज पडी होय तेने साध्वी (अथवा बीजी साध्वी के स्त्री) काढवा समर्थ न होय तो तेने साधु (दीकरीनी बुद्धिए) काढतो यको आशां अतिक्रमे नर्ही ॥ ६ ॥

अर्थः—॥७॥ नि० साधु ॥ नि० साध्वीने ॥ दु० मतिकुळ अथवा दुःखे जवाय तेवा मार्गने विषे ॥ वा० अथवा-॥ वि० वांकी चुकी धरतीने विषे ॥ वा० अथवा ॥ ५० पर्वतने विषे ॥ वा० वळी ॥ ५० लफसती यकी ॥ वा० अथवा ॥ ५० धरतीए पडती यकी ॥ वा० वळी ॥ मे० (इस्तादीके) ग्रहतो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० सर्वथा आधार देतो यको ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ अ० आशां अतिक्रमे (नर्ही) ॥ ७ ॥

मूळपाठः—॥ ७ ॥ निगन्थे निगन्थि दुर्गंसि वा विसमंसि वा पवयंसि वा पक्खलमार्णि वा पवडमार्णि वा गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे वा नाइक्कमइ ॥ ७ ॥

भावार्थः—॥७॥साधु अने साध्वीने भेळा र्हेवानो तथा विद्धार करवानो आचार नथी पण रस्तामां भेळ कदी थइ जाय अने ते जग्याए बायादिकनो उपसर्ग साध्वी उपर थयो होय ने आमतेम दोडादोड करतां पर्वता दिक विखम मार्गथी साध्वी पडती होय, धरतीए आक्ती होय अने त्यां (बीजी साध्वीके स्त्री न होय तो) सा साध्वीने पकडी लइ पडतां बचावी (शुद्ध बुद्धीए) हायनो टेको देतो यको आशा अतिक्रमे नर्ही ॥ ७ ॥

अर्थः—॥ ८ ॥ नि० साधु ॥ नि० साध्वीने ॥ से० जळ (पाणी) सहित कादव ॥ वा० अथवा ॥ पं० पाणी रहित कादवने विषे ॥ वा० अथवा ॥ प० लपट पटके दीला कादवने विषे ॥ वा० अथवा ॥ उ० जळ नदी प्रसूतने सिंसे ॥ वा० कळी ॥ ओ० पुती यकी ॥ वा० अथवा ॥ ओ० बुडी यकी ॥ वा० कळी ॥ मे० प्रसूतो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो यको ॥ वा० कळी ॥ न० न ॥ अ० (आज्ञा) अतिक्रमे (नहीं) ॥ ८ ॥

मूळपाठः—॥ ८ ॥ निगन्थे निगन्थि सेयंसि वा पङ्कंसि वा पणगंसि वा उदयंसि वा 'ओकसमार्णिं वा 'ओबुम्भमार्णिं वा गेपहमाणे वा अवलम्बमाणे वा नड्कमइ ॥ ८ ॥

भावार्थः—॥ ८ ॥ साधु साध्वी श्रेये जळ सहित कादव, जळ रहित कादवने विषे, दीला कादवने विषे, पाणी ने विषे, ते कादव प्रसूतने विषे साध्वी बुडती यकी (बीजी साध्वी के स्त्री न होय तो) ने साधुना जाणनामां आये तो पोतानी शुद्ध बुद्धीय तेने पकडी राखे तो आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ ८ ॥

१. उक्तसिं D BbW. २. ओयुत्तं D BbW. १. (इयालीक) वा, (मोटी) वा, तानी की ने इषल्यु प्रतोमां "ओकसमार्णिं" ने बदले "उत्तसमार्णिं" पाठ छे. २. (इयालीक) वा, (मोटी) वा, तानी की ने इषल्यु प्रतोमां "ओयुम्भमार्णिं" ने बदले "ओयुत्तसमार्णिं" पाठ छे.

अर्थः—॥ ९ ॥ नि० साधु ॥ नि० साध्वीने ॥ ना० नावाने विषे ॥ आ० चढती यकी ॥ वा० अयवा ॥ ओ० उतरता पडती यकीने ॥ वा० वळी ॥ गे० ग्रहतो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो यको ॥ वा० वळी ॥ न० नही ॥ अ० आज्ञा अतिक्रमे (नही) ॥ ९ ॥

मूळपाठः—॥ ९ ॥ निगन्थे निगन्थि नावं श्यारुभमाणिं वा ओरुभमाणिं वा
गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे वा नाइकमइ ॥ ९ ॥

भावार्थः—॥ ९ ॥ साधु, साध्वीने नाबाण, चढतां उतरतां पडतो होय तेने (बीजी साध्वी के स्त्रीना अपात्रे) पकडी राखी आळंबन (टेकी) देतो आज्ञा अतिक्रमे नही ॥९॥

अर्थः—॥१०॥ लि० शुन्यकार ॥ चि० चित्त रोमादिक ययो छे ॥ नि० एहवा साध्वीने ॥ नि० साधु ॥ गे० ग्रहतो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो यको ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ अ० आज्ञा अतिक्रमे (नही) ॥ १० ॥

१. ओरोहं अपठ ओरोह० B. १. (श्याळीक) धी प्रतमा " ओरुभमाणि " ने बदले " आरोहमानि छने ओरोह-
पाणि " पाठ छे.

सूळपाठः—॥१०॥ खित्तचित्तं निगन्थि निगन्थे गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे
वा नाइकमइ ॥ १० ॥

भावार्थः—॥ १० ॥ साध्वीदुं रोपादिके करीने शुन्य चित्त ययुं छे तेने (वीजी साध्वी के स्त्रीना अभावे)
(कृणामा पढती) पढती राखी साधु ठेकाणे लावे तेमा आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ १० ॥

अर्थः—॥ ११ ॥ दि० दिस ॥ वि० हृदय (गांडला थई होय लाभना मदे करी चित्त खशुं होय तेवी) ॥
नि० साध्वीने ॥ नि० साधु ॥ गे० ग्रहतां यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो यको ॥ वा० वळी ॥
न० नहीं ॥ अ० आज्ञा अतिक्रमे (नहीं) ॥ ११ ॥

सूळपाठः—॥ ११ ॥ दित्तचित्तं निगन्थि निगन्थे गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे
वा नाइकमइ ॥ ११ ॥

भावार्थः—॥ ११ ॥ साध्वीदुं दित्त चित्त करेतां कोइ लाभ थएल देखीने चीत्त भ्रम पद जवायि
भागी नती होय तो तेने (वीजी साध्वी के स्त्रीना अभावे) साधु पकडी राखतो आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ ११ ॥

अर्थः—॥१२॥ ज० जस पेठो होय ॥ उ० वायुने जोरे उन्माद करती होय ॥ उ० वाघ सींहादिकनो पसने पढतो होय ॥ सा० कलेश कर्षो होय ॥ स० यणु प्रायश्चित आवे भय भ्रांत यती होय ॥ म० अन्न ॥ पा० पाणी ॥ प० पचरुर्पां छे अने मुर्छावंत थाय ॥ अ० मनोविकार ॥ जा० थाय ॥ नि० एहवी साध्वीने ॥ न० साधु ॥ गे० ग्रहतो यको ॥ वा० अथवा ॥ अ० आधार देतो यको ॥ वा० वळी ॥ न० न ॥ आ० आज्ञा अतिक्रमे (नहीं) ॥ १२ ॥

मूळपाठः—॥ १२ ॥ जक्खाइहं उम्मायंपत्तं उवसग्गपत्तं साहिगरणं सपायच्छित्तं भत्तपाणपडियाइखियं अट्टजायं निग्गन्थि निग्गन्थे गेण्हमाणे वा अवलम्बमाणे वा नाइक्कमइ ॥ १२ ॥

भावार्थः—॥ १२ ॥ साध्वी कोई जस भूतादिकना कारणथी अथवा वायुना जोरथी उन्माद, मस्तीमा आरी होय अथवा वाय सिंहादिकना चपसर्गे करी अथवा क्रोधे करी अथवा पोताने माथे घणुं प्रायश्चित आवी पढयुं छे अने ते पोताथी बनीं शके तेंहुं नथी एवा कारणथी भय भीत थइ होय अने अन्नपाणी पचव्हीने मनोविकारवाळी मुर्छावंत साध्वी तेने कुत्रा विगरेने बिये पढतिने (धीजी साध्वी के खीना अभावे) साधु शुद्ध बुद्धीप पकडो राखतो ने आधार देतो यको आज्ञा अतिक्रमे नहीं ॥ १२ ॥

अर्थः—॥ १३ ॥ छ० छ धौल ॥ क० आचारना ॥ प० निष्फळना करणहार ॥ प० कथा ॥ तं० ते ॥
 ज० कहे छे ॥ को० शरीरादिकनी चपळपणे कुचेष्टा कारवी ॥ सं० संयमने ॥ प० निष्फळ करे ॥ मो० मुख-
 माथी (आळपाळ) अणविचार्यु बोलवुं ॥ स० सत्य ॥ व० वचननी भाषा सुमतिने ॥ प० निष्फळ करे ॥ ति०
 (आहारादिक अणमळये अथवा अरसादिक आहार मळे) तणतण्ट बढवटे ॥ प० एषणा सहित ॥ गो०
 मोचरीने ॥ प० निष्फळ करे ॥ व० (नजरानो चपळ रूपादिक देखिने थाय) ते चहु ॥ लो० लोळपीते ॥
 इ० इर्पा सुमतिने ॥ प० निष्फळ करे ॥ इ० महा लोथनो करवो ते ॥ लो० अति लोळतापणुं ॥ मु० मुकती ॥
 म० मार्गने ॥ प० निष्फळ करे ॥ सु० सु० लोथने वशे करी ॥ नि० नियाणुं ॥ क० कावुं ॥ सि० ज्ञानदर्शन
 चारित्र मोक्ष ॥ म० मार्गने ॥ प० निष्फळनो कारण ॥ स० सघळे ॥ भ० भगवंते ॥ अ० नियाणुं न कावुं ॥
 प० मरास्त (वखाणुं) ॥ १३ ॥

मूळपाठः—॥ १३ ॥ छ कप्पस्स' पलिमन्थू पन्नत्ता, तंजहा-कोवकुइए संजमस्स
 पलिमन्थू, मोहरिए सच्चवयणस्स पलिमन्थू, तित्तिणिए एसणागोयरस्स पलिमन्थू;

१. कप्पस्स छ पलिं D. १. (इत्यालोक) पी प्रतमा " उ कप्पस्स छ " पाठ छे.

चमखुलोद्युए इरियावाहियाए पलिमन्थू, इच्छालोभे' मुत्तिमग्गस्स पलिमन्थू; मुज्जो
 मुज्जो नियणकरणे 'सिद्धिमग्गस्स पलिमन्थू. सवत्थ भगवया' अनियाणया
 पसत्था ॥ १३ ॥

भावार्थः—॥१३॥ छ प्रकारना पळिंपंथु क्हा एट्ठे थळी वस्तुनी विनाशना करनार तेना नाम कहे छे.
 कुचेथा एट्ठे शरीरनी चपळता करे तो संजमंतुं पळिंपंथु एट्ठे विनाश १, वचन जेम आवे तेम बोके तो
 भापा सुमतित्तुं पळिंपंथु २, आहारादिक न पळवायी अथवा जेवा तेवा पळवायी थणथणाट करे तो गोचरीनो
 पळिंपंथु ३, चक्षु इंद्रिनी चपळता एट्ठे आपतेम जोया करे तो इर्या सुमतित्तुं पळिंपंथु ४, घणी इच्छा लोकं
 पीपंथुं करे तो सुत्तिना मार्गंतुं पळिंपंथु ५, नियणं करे तो ज्ञान, दर्शन, चारित्र मोक्ष मार्गंतुं पळिंपंथु ६, सर्वे
 ठेकाणे भगवाने नियणं न करवानुं बखाणुं ॥ १३ ॥

१. इच्छालोद्यु B. 'लोलुता Bb. 'लोलुस w. २ मौवल for सिद्धि Bth ३. भगवया notin Bbw.
 १ (इटाळीक) थी प्रतमा "इच्छा लोभे" ने बदले "इच्छा लोळणु" पाठ छे था ने नानी वा प्रतोमा "इच्छा लोभे" ने बदले
 "इच्छा लोळणा" ने बदल्यु प्रतमा "इच्छा लोळणु" पाठ छे. २. (इटाळीक) थी प्रत ने ट्टाणांग सूत्रमा "सिद्धि" ने बदले
 "मोख" पाठ छे. ३. था, नानी थी ने बदल्यु प्रतोमा "भगवया" पाठ नयी.

अर्थः—॥१४॥ छ० छ प्रकारे ॥ क० आचारनी ॥ द्वि० स्थिति ॥ पं० कही ॥ तं० ते ॥ ज० कहुं छुं ॥
 सा० सामायक ॥ सं० चारित्र ॥ क० आचारनी ॥ द्वि० स्थिति ॥ छे० छेदोपस्थापनीय ॥ सं० चारित्र ॥
 क० आचारनी ॥ द्वि० स्थिति ॥ नि० (परिहार विशुद्धनो ते आचार होय) निर्विसमान एटत्रे माही वेसनि ॥
 क० आचार (क्रिया) ॥ द्वि० आराधे ॥ नि० (परिहार विशुद्ध चारित्रयो) जे वाहार रलो आचार
 आराधी थीना परिहार विशुद्ध चारित्रियानी तपमा सेवा करे ते निर्विष्टकापनी ॥ क० आचार ॥ द्वि० स्थिति ॥
 नि० जिन ॥ क० कल्प ॥ द्वि० स्थिति ॥ ये० स्थित ॥ क० कल्प ॥ द्वि० स्थिति ॥ १४ ॥ ति० एम ॥
 वे० कहुं छुं .

मूलपाठः—॥ १४ ॥ छविहा कप्पट्टिई-पन्नता, तंजहा-सामाइयसंजयकप्पट्टिई,
 छेओवद्रावणियसंजयकप्पट्टिई, निविसमाणकप्पट्टिई, निविट्टकइकप्पट्टिई, जिणकप्पट्टिई,
 थेरकप्पट्टिई ॥ १४ ॥-त्ति वेमि.

भावार्थः—॥ १४ ॥ छ प्रकारना आचारनी स्थिति एटके चारित्र छ प्रकारना देवाडया तेना नाप कहे
 छे, १ सामायक चारित्र कल्प स्थिति, २ छेदोपस्थापनीक कल्प स्थिति, ३ परिहार विशुद्ध (निविसमाण

मांही बेसीने आचार आराधे) कल्प स्थिति, ४ निविवट्टकाइप कल्प स्थिति, (ते परिहार विशुद्ध चारित्रिओ बहार रही आचार आराधी बीजा परिहार विशुद्ध चारित्रियानी तपमां सेवा करे), ५ जिन कल्पपी कल्प स्थिति, ६ गियार कल्प स्थिति ॥ १४ ॥

एम सुधर्मास्वापी जंतूस्वामी प्रत्ये केदता इवा केदे जंतू जेम में महावीर देव समीपे सांभळ्युं तेम तुंज प्रत्ये कहुं अर्थः—॥ ६ ॥ क० कल्प सुतनो ॥ छ० छठो ॥ व० उद्देशो ॥ स० पुरो ययो ॥ ६ ॥

मूळपाठः—॥ ६ ॥ कल्पे छठो उद्देशो समतो ॥ ६ ॥

भावार्थः—॥ ६ ॥ इतिश्री बृहत् कल्प सूत्रो छठो उद्देशो संपूर्ण ॥ ६ ॥

॥ इति श्री कल्पसुतं समत्तं ॥

पातुं.कीटी.	अशुद्धं.	शुद्धं
१	७ वळी	वळी
१	१ निगर्थीण	निगर्थीण
"	२ उद्दे० ?	उद्दे० ?
२	३ वर्णना	वर्णना
२	२ उद्दे० ?	उद्दे० ?
३	२ " विधि	" विधि
"	४ वा०	वा०
४	३ कवड	कवड
५	२ उद्दे० ?	उद्दे० ?
५	७ एहवा	एहवा
६	२ उद्दे० ?	उद्दे० ?
६	६ तवारे	ते चारे
"	९ निगर्थीण	निगर्थीण

शुद्धिपत्रं

पातुं.कीटी.	अशुद्धं.	शुद्धं.
१५	? व०वधो	म०मधो
"	७ शु	शुं
१५	३ से	से
"	१० ओसवेचा	ओसवेत्ता
१६	? गमण	गमणं
२१	९ साध्वीन	साध्वीने
२५	८ खि	खे
"	१२ निगन्याणं	निगन्याण
२५	८ उपज	उपजे
२६	४ वा,	वा
२८	९ वा.	वा,
२६	८ छद	छेद
"	१० आगमने	आगमनने
३१	११ वत्यप.	वत्यप,

पातुं.कीटी.	अशुद्धं.	शुद्धं.
२२	१२ रात्री	रा. रात्री
२५	१० वा.	वा,
३४	६ कळप	कळपे
३५	४ करभि	उत्तणि
"	८ करभि	उत्तानि
३५	८ माह	मांहे
"	३ भीतवाळी	भीतवाळी
३६	३ अह	अहे
"	११ वंसीमूळंसी	वंसीमूळांसि
"	७ वाजु	वाजु
३६	१ एग	एगे
"	११ पडज	पडज
३७	४ व०	व०

पाठं. कीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
१० निश्चयथा	निश्चयधी
११ वीजाना	वीजाना
१२ सं	सं
१३ आहार	आहार
१४ २०	२०
१५ मुजम	मुजय
१६ इमर	इमरई
१७ व.	वा
१८ ता	तो
१९ अपथा	अपथा
२० यानना	यानना
२१ पट्टग	पट्टगं
२२ (गोरानी)	(गोरानी)
२३ कटपे	कटपे
२४ चकं	चकं

पाठं. लीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
१० भायाण	भायाण
११ चेलाइ	चेलाइ
१२ व	वा
१३ नाना	नाना
१४ तेने	तेने
१५ वा	वा
१६ क	क
१७ वीजा	वीजा
१८ काळ	काळ
१९ वेहेम	वेहेम
२० सधीये	सधीये
२१ स्वपस	स्वपस
२२ तेणियं	तेणियं

पाठं. कीटी. अशुद्धं.	शुद्धं.
१५ १४ बद्	वेद
१६ १ अणुपदजा	अणुपदजा
१७ ८ आवयक	आवयक
१८ ७ ०३	३०
१९ २ क	क
२० २ आचाग	आचार्य
२१ ८ बीना	बीजा
२२ २ पात्रा	पात्रा
२३ (निदीप)	(निदीप)
२४ ३ हाय	होय
२५ १३ दुकाण	दुकाण
२६ ७ वरण	वरण